

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Vijf nieuwe tempels
aangekondigd

Zes nieuwe zeventigers
en een nieuw algemeen
ZHV-presidium geroepen

DE LEVENDE CHRISTUS

HET GETUIGENIS VAN DE APOSTELEN

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Nu wij gedenken dat Jezus Christus twee millennia geleden geboren is, getuigen wij dat Hij werkelijk bestaan heeft, dat zijn leven onvergelijkbaar was en dat zijn grote zoenoffer oneindige kracht bezit. Geen ander heeft zo'n diepgaande invloed gehad op allen die op aarde geleefd hebben en nog zullen leven.

Hij was de grote Jehova van het Oude Testament, de Messias van het Nieuwe Testament. Onder leiding van zijn Vader heeft Hij de aarde geschapen. 'Alle dingen zijn door het Woord [Christus] geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is' (Johannes 1:3). Hoewel zondeloos, liet Hij Zich niettemin dopen om alle gerechtigheid te vervullen. 'Hij is rondgegaan, weldoende' (Handelingen 10:38), maar werd ervoor veracht. Zijn evangelie was een boodschap van vrede en welbehagen. Hij drukte allen op het hart zijn voorbeeld te volgen. Hij doorkruiste het land Palestina, waarbij Hij zieken genas, blinden hun gezichtsvermogen gaf en doden opwekte. Hij verkondigde eeuwige waarheden, zo leerde Hij zijn volgelingen dat wij vóór dit leven al bestonden, dat ons leven op aarde een doel heeft, en dat de zoons en dochters van God ongekende mogelijkheden hebben in het hiernamaals.

Hij heeft het avondmaal ingesteld om ons te herinneren aan zijn grote zoenoffer. Hij is in hechtenis genomen en schuldig verklaard op grond van lasterlijke aantijgingen, gevonnist om het gepeupel ter wille te zijn, veroordeeld tot de dood aan het kruis op Golgota. Hij heeft zijn leven gegeven ter verzoening van de zonden van het hele mensdom. Zijn plaatsbekledende lijden was zijn gift aan allen die ooit op aarde zouden leven.

Wij getuigen plechtig dat zijn leven, waar de hele menselijke geschiedenis om draait, niet in Betlehem is begonnen, noch op Golgota is geëindigd. Hij is de Eerstgeborene van de Vader, de eniggeboren Zoon in het vlees, de Verlosser van de wereld.

Hij is herrezen uit het graf 'als eersteling van hen, die ontslapen zijn' (1 Korintiërs 15:20). Als herrezen Heer heeft Hij degenen bezocht die Hij tijdens zijn leven had liefgehad. Ook is Hij in het oude Amerika onder zijn 'andere schapen' werkzaam geweest (zie Johannes 10:16). In de hedendaagse

wereld zijn Hij en zijn Vader verschenen aan de jonge Joseph Smith, waarmee de lang geleden beloofde bedeling 'van de volheid der tijden' (Efeziërs 1:10) werd ingeluid.

Over de levende Christus heeft de profeet Joseph Smith geschreven: 'Zijn ogen waren als een vurige vlam; zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van zijn aangezicht overtrof de glans der zon; en zijn stem was als het geruis van grote wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende:

'Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader' (Leer en Verbonden 110:3—4).

Van Hem heeft de profeet ook gezegd: 'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners ervan Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (Leer en Verbonden 76:22—24).

Wij verklaren plechtig dat zijn priesterschap en zijn kerk op aarde hersteld zijn — 'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is' (Efeziërs 2:20).

Wij getuigen dat Hij eens op aarde zal terugkeren. 'En de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien' (Jesaja 40:5). Hij zal heersen als Koning der koningen en regeren als Heer der heren, en elke knie zal zich buigen en elke tong zal Hem in aanbidding loven. Ieder van ons zal voor Hem staan om door Hem te worden geoordeeld naar onze werken en de verlangens van ons hart.

Wij getuigen, als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. Hij is de grote Koning Immanuël, die Zich nu aan de rechterhand van zijn Vader bevindt. Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna. God zij dank voor de weergalozе gave van zijn goddelijke Zoon.

HET EERSTE PRESIDIUM

Joseph Smith
Thomas M. Monson
James E. Faust

1 januari 2000

HET QUORUM DER TWAALF

Boyd K. Packer
L. Tompkins
Dwain C. Packard
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dellin A. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wittman
Richard G. Scott
Robert D. Hall
Jeffrey R. Holland
Benny D. Eyring

Algemene vrouwenbijeenkomst

- 6 **Vertrouw op de Here en steun niet op uw eigen inzicht**
Bonnie H. Cordon
- 9 **In prachtige heiligheid**
Carol F. McConkie
- 12 **Zekere vrouwen**
Linda K. Burton
- 15 **'Mijn vrede laat Ik u'**
President Henry B. Eyring

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 19 **Het gezin van God bijeen vergaderen**
President Henry B. Eyring
- 23 **Hij leidt ons dagelijks**
M. Joseph Brough
- 26 **Het heerlijke plan van onze Vader**
Ouderling Weatherford T. Clayton
- 29 **Onze goede Herder**
Ouderling Dale G. Renlund
- 33 **Vertrouw onwankelbaar op God**
Ouderling Ulisses Soares
- 36 **Steeds helderder tot de volle dag toe**
Ouderling Mark A. Bragg
- 39 **De macht van Jezus Christus in ons leven brengen**
President Russell M. Nelson

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 43 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 45 **Rapport van de afdeling verificatie 2016**
Kevin R. Jergensen
- 45 **Statistisch rapport 2016**
Brook P. Hales
- 46 **Een discipel van onze Heer Jezus Christus worden**
Ouderling Robert D. Hales
- 49 **Gezongen en niet-gezongen liederen**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 52 **Binnenin rechtop staan en alles geven**
Ouderling Gary B. Sabin
- 55 **De taal van het evangelie**
Ouderling Valeri V. Cordón

- 58 **De wereld overwinnen**
Ouderling Neil L. Andersen
- 62 **Terugkeren en ontvangen**
Ouderling M. Russell Ballard

Algemene priesterschapsbijeenkomst

- 66 **Vriendelijkheid en naastenliefde**
President Thomas S. Monson
- 67 **Tot het werk geroepen**
Ouderling David A. Bednar
- 75 **De weg bereiden**
Bisschop Gérald Caussé
- 78 **De belangrijkste van u**
President Dieter F. Uchtdorf
- 82 **'Wandel met Mij'**
President Henry B. Eyring

Zondagmorgenbijeenkomst

- 86 **De kracht van het Boek van Mormon**
President Thomas S. Monson
- 87 **Een generatie die zonde kan weerstaan**
Joy D. Jones
- 90 **Kijk niet om je heen, kijk omhoog!**
Ouderling Yoon Hwan Choi
- 93 **Neem de Heilige Geest tot gids**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 97 **Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het**
Ouderling L. Whitney Clayton
- 100 **De Godheid en het heilsplan**
Ouderling Dallin H. Oaks

- 104 **De volmaakte liefde drijft de vrees uit**
President Dieter F. Uchtdorf

Zondagmiddagbijeenkomst

- 108 **Een stem tot waarschuwing**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 112 **Aan de vrienden en onderzoekers van de kerk**
Ouderling Joaquin E. Costa
- 114 **En Jezus keek hem aan en had hem lief**
Ouderling S. Mark Palmer
- 117 **Hoe helpt de Heilige Geest je?**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 121 **Dit is het eeuwige leven**
Ouderling C. Scott Grow
- 124 **Dat ons licht een standaard voor de natiën zal zijn**
Ouderling Benjamin De Hoyos
- 127 **Het fundament van geloof**
Ouderling Quentin L. Cook
- 72 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 132 **Ze hebben tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken**
- 134 **Register conferentieverhalen**
- 135 **Kerknieuws**

De 187e algemene aprilconferentie

Zaterdagavond 25 maart 2017, algemene vrouwenbijeenkomst

Leiding: Bonnie L. Oscarson.

Openingsgebed: Robin Bonham.

Slotgebed: Elizabeth Rose.

De muziek werd verzorgd door een gecombineerd koor van de Brigham Young University, met Jean Applonie als dirigente en Linda Margetts aan het orgel: 'Come, O Thou King of Kings', *Hymns*, nr. 59, arr. Zabriskie, gepubliceerd door Holy Sheet Music; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook*, 74–75, arr. Murphy; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook*, 228–229, arr. Staheli.

Zaterdagmorgen 1 april 2017, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: ouderling Kim B. Clark.

Slotgebed: ouderling Jorge F. Zeballos.

De muziek werd verzorgd door het Tabernakelkoor, met Mack Wilberg als dirigent en Clay Christiansen en Richard Elliott aan het orgel: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41, arr. Kasen, gepubliceerd door Jackman; 'Do What Is Right', *Hymns*, nr. 237; 'Glory to God on High', *Hymns*, nr. 67; 'Teach Me to Walk in the Light', *Hymns*, 304, arr. Wilberg; 'Rejoice, the Lord Is King!', *Hymns*, nr. 66, arr. Murphy.

Zaterdagmiddag 1 april 2017, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring.

Openingsgebed: ouderling Von G. Keetch.

Slotgebed: ouderling Hugo Montoya.

De muziek werd verzorgd door een familiekoor uit ringen in Tremonton, Garland en Fielding (Utah), met Jessica Lee Gilbert als dirigente en Bonnie Goodliffe aan het orgel: 'Home Can Be a Heaven on Earth', *Hymns*, nr. 298, arr. Bastian; medley: 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301 en 'How Will They Know?' *Children's Songbook*, 182–185, arr. Gilbert and Mohlman; 'Go Forth with Faith', *Hymns*, 263; 'A Child's Prayer', *Children's Songbook*, 12–13, arr. Perry, gepubliceerd door Jackman.

Zaterdagavond 1 april 2017, priesterschapsbijeenkomst

Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: ouderling Vern P. Stanfill.

Slotgebed: ouderling Carlos A. Godoy.

De muziek werd verzorgd door een priesterschapskoor met jonge alleenstaanden uit ringen in Holladay en Murray (Utah), met Brett Taylor als dirigent en Andrew Unsworth aan het orgel: 'Rise Up, O Men of God' (Men), *Hymns*, nr. 324, arr. Staheli, gepubliceerd door Jackman; 'Jesus, Once of Humble Birth', *Hymns*, nr. 196, arr. Ripplinger, gepubliceerd door Jackman; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Hope of Israel', *Hymns*, nr. 259, arr. Kasen, gepubliceerd door Jackman.

Zondagmorgen 2 april 2017, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring.

Openingsgebed: Neill F. Marriott.

Slotgebed: ouderling Richard J. Maynes.

De muziek werd verzorgd door het Tabernakelkoor, met Mack Wilberg als dirigent en Richard Elliott en Andrew Unsworth aan het orgel: 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3, arr. Wilberg; 'Love Is Spoken Here', *Children's Songbook*, 190–191, arr. Cardon; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Dearest Children, God Is Near You', *Hymns*, nr. 96, arr. Wilberg; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5.

Zondagmiddag 2 april 2017, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: ouderling Eduardo Gavarret.

Slotgebed: ouderling Marcos A. Aidukaitis.

De muziek werd verzorgd door het Tabernakelkoor, met Mack Wilberg en Ryan Murphy als dirigenten en Linda Margetts en Bonnie Goodliffe aan het orgel: 'Come, Rejoice', *Hymns*, nr. 9, arr. Murphy; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Staheli, gepubliceerd door Jackman; 'The Iron Rod', *Hymns*, nr. 274; 'Keep the Commandments', *Hymns*, nr. 303; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Wilberg.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.lds.org en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Gospel Library beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelstalige video- en audio-opnamen bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Op disability.lds.org vindt u informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een beperking.

Huisonderwijs en huisbezoek

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

Op de omslag

Vooromslag: foto Mason Coberly.

Achteromslag: foto Christina Smith.

Foto's conferentie

Foto's in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson en Christina Smith.

MEI 2017 JAARGANG 117 NUMMER 5**LIAHONA 14445 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf**Het Quorum der Twaalf Apostelen:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund**Verantwoordelijk redacteur:** Joseph W. Sitati**Assistent-redacteurs:** Randall K. Bennett, Carol F. McConkie**Adviseurs:** Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeRene Porter Gaunt, Curtis jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens**Hoofdredacteur:** Richard I. Heaton**Directeur kerkelijke tijdschriften:** Allan R. Loyborg**Zakelijk manager:** Garff Cannon**Hoofdredeacteur:** Adam C. Olson**Assistent-hoofdredeacteur:** Ryan Carr**Publicatieassistent:** Cremilda Amaral**Redactieteam:** Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison**Leidend artdirector:** J. Scott Knudsen**Artdirector:** Tadd R. Peterson**Grafisch team:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst**Coördinator intellectuele eigendom:** Collette Nebeker Aune**Productiemanager:** Jane Ann Peters**Productieteam:** Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson**Drukvoorbereiding:** Joshua Dennis, Ammon Harris**Directeur drukwerk:** Steven T. Lewis**Directeur distributie:** Troy K. Vellinga**Vertaling:** Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org.of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)**Uitgever:** © 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Printed in the United States of America.**Informatie auteursrechten:** Tenzij anders aangegeven, kan materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.**For Readers in the United States and Canada:**May 2017 Vol. 117 No. 5, LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Andersen, Neil L., 58
 Ballard, M. Russell, 62
 Bednar, David A., 67
 Bragg, Mark A., 36
 Brough, M. Joseph, 23
 Burton, Linda K., 12
 Caussé, Gérard, 75
 Choi, Yoon Hwan, 90
 Christofferson, D. Todd, 108
 Clayton, L. Whitney, 97
 Clayton, Weatherford T., 26
 Cook, Quentin L., 127
 Cordon, Bonnie H., 6
 Córdón, Valeri V., 55
 Costa, Joaquin E., 112
 De Hoyos, Benjamín, 124
 Eyring, Henry B., 15, 19, 82
 Grow, C. Scott, 121
 Hales, Brook P., 45
 Hales, Robert D., 46
 Holland, Jeffrey R., 49
 Jergensen, Kevin R., 45
 Jones, Joy D., 87
 McConkie, Carol F., 9
 Monson, Thomas S., 66, 86
 Nelson, Russell M., 39
 Oaks, Dallin H., 100
 Palmer, S. Mark, 114
 Rasband, Ronald A., 93
 Renlund, Dale G., 29
 Sabin, Gary B., 52
 Soares, Ulisses, 33
 Stevenson, Gary E., 117
 Uchtdorf, Dieter F., 43, 78, 104

Register op onderwerp

Algemene conferentie, 124
 Angst, 104
 Avondmaal, 9, 15, 75, 124
 Avondmaalsdienst, 127
 Bekering, 29, 52, 87, 90, 112, 121
 Boek van Mormon, 86, 112
 Dienend, 6, 15, 75, 78, 82
 Discipelschap, 12, 39, 46, 49, 52, 58, 78, 87
 Doelen, 62
 Eenheid, 15, 49, 75
 Familiegesciedenis, 19, 90, 124
 Gebed, 6, 121
 Geboden, 23, 26
 Gehoorzaamheid, 46, 97, 114, 121
 Geloof, 33, 39, 46, 49, 90, 97, 127
 Gezeping, 29
 Getuigenis, 86
 Gezin, 19, 36, 55, 62, 87
 Goddelijke aard, 9, 87
 God de Vader, 6, 62, 93, 100, 104, 121
 Godheid, 93, 100, 117
 Heilige Geest, 9, 15, 19, 36, 39, 87, 93, 100, 117, 127
 Heilsplan, 19, 26, 52, 62, 100, 104
 Heractivering, 15
 Hoop, 104
 Ingevingen, 93, 117
 Jezus Christus, 6, 9, 12, 19, 23, 26, 29, 33, 36, 39, 46, 49, 58, 62, 66, 82, 90, 93, 97, 100, 104, 108, 114, 121, 124, 127
 Jongeren, 19, 23, 75
 Joseph Smith, 127
 Kerkactiviteiten, 36
 Kerkleiders, 23, 78
 Kerkroepingen, 78
 Keuzevrijheid, 26

Kinderen, 87, 117
 Leiderschap, 78
 Licht van Christus, 19, 36
 Liefde, 29, 36, 46, 49, 66, 104, 108, 114
 Medeleven, 29
 Muziek, 49
 Naastenliefde, 15, 46, 66
 Nederigheid, 15, 78
 Normen, 108
 Offers, 12, 23
 Onderwijzen, 87, 124
 Ouderschap, 23, 55, 87, 108
 Overlijden, 26
 Pornografie, 55
 Priesterschap, 67, 75, 82
 Profeten, 108
 Sabbat, 55, 58, 124
 Schepping, 26, 100
 Schriftstudie, 6, 23, 39, 55, 86, 121
 Tegenspoed, 29, 33, 39, 46, 49, 52, 90, 97, 104, 127
 Tempelwerk, 19, 36, 90, 124
 Toewijding, 52
 Tradities, 55
 Verantwoordelijkheid, 108
 Verbonden, 9, 12, 39, 52, 58, 62, 87
 Vergeving, 29
 Vertrouwen, 6, 33, 97
 Verzoening, 6, 9, 19, 26, 29, 39, 62
 Voorbeeld, 55, 121
 Voorbereiding, 67, 75
 Voorsterfelijk bestaan, 6, 26, 100
 Vrede, 58
 Vriendelijkheid, 29, 66
 Vrouwen, 12
 Waardigheid, 67, 93, 117, 121
 Wereldsgezindheid, 58
 Zendingswerk, 67, 90, 114

Hoogtepunten uit de algemene aprilconferentie 2017

Elke zes maanden komen we bij elkaar om te luisteren naar het woord van God dat door hedendaagse profeten en geïnspireerde kerkleiders wordt gesproken. Miljoenen leden, verspreid over de wereld en over verschillende tijdzones, komen in huiselijke kring of in kerkgebouwen bijeen. Ze volgen de conferentie in vele talen en op beeldschermen van verschillende groottes.

Maar de algemene conferentie is meer dan een evenement. Het is een belevenis die zo lang kan duren als we willen. De conferentie is iets wat we bestuderen, waarvan we leren en wat we naleven.

Om u met uw conferentiebeleving te helpen, proberen we elk half jaar in deze uitgave de geest van de conferentie weer te geven. Of u de conferentie nu op papier, online of op uw mobiele

telefoon bestudeert, wij hopen dat zij een bron zal zijn waar u geregeld naar terugkeert.

Wij danken U, Heer, voor profeten

Pagina 86: om ons getuigenis van de Heiland en zijn evangelie te versterken, moedigde president Thomas S. Monson ons aan om 'het Boek van Mormon dagelijks onder gebed te bestuderen en te overdenken'.

Pagina 66: hij riep ook de mannen op om hun leven onder de loep te nemen en 'het voorbeeld van de Heiland te volgen door vriendelijk en liefdevol te zijn'.

Nieuwe tempels aangekondigd

Pagina 86: president Monson kondigde vijf nieuwe tempels aan: in Brasília (Brazilië), Metro Manila (Filipijnen), Nairobi (Kenia), Pocatello

(Idaho, VS) en Saratoga Springs (Utah, VS). (Zie pagina 141 voor meer informatie.)

Nieuwe leidinggevenden gesteund

Pagina 43: op zaterdag 1 april kondigde het Eerste Presidium de onthefing van het algemeen ZHV-presidium aan: Linda K. Burton, Carole M. Stephens en Linda S. Reeves.

Pagina 135: lees meer over de roeping van tien nieuwe algemene leidinggevenden van de kerk, waaronder het nieuwe algemeen ZHV-presidium.

Aandacht voor proclamaties

Binnenomslag: verscheidene sprekers verwezen naar 'De levende Christus' en 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (zie pagina 26, 36, 39, 62 en 100). Deze belangrijke documenten vindt u op de binnenomslag van deze uitgave. ■

Zuster Bonnie H. Cordon

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Vertrouw op de Here en steun niet op uw eigen inzicht

We kunnen de Heiland tot het middelpunt van ons leven maken door Hem te leren kennen, en dan zal Hij onze paden rechtmaken.

Toen ik in Azië was, kwam er een lieve zuster naar me toe. Ze sloeg haar armen om me heen en vroeg: 'Geloof je echt dat dit evangelie waar is?' Lieve zuster, ik weet dat het waar is. Ik vertrouw op de Heer.

In Spreuken 3:5-6 vinden we deze raad:

'Vertrouw op de Heer met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.

'Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.'

Die tekst bevat twee aansporingen, een waarschuwing en een heerlijke belofte. De twee aansporingen: 'Vertrouw op de Here met heel je hart' en 'ken Hem in al je wegen.' De waarschuwing: 'Steun op je eigen inzicht niet.' En de heerlijke belofte: '[Hij] zal je paden rechtmaken.'

Laten we het eerst over de waarschuwing hebben. Het visuele beeld stemt tot nadenken. De waarschuwing is: 'steun op je eigen inzicht niet.' Het woord *steunen* heeft een associatie van lichamelijk overhellen of naar één kant bewegen. Als we *lichamelijk* naar de ene of de andere kant steun zoeken,

bewegen we ons van het centrum vandaan, raken we uit balans en vallen om. Als we *geestelijk* op ons eigen inzicht steunen, bewegen we ons van onze Heiland vandaan. Als we dat doen, zijn we niet gecentreerd; niet in balans. Dan richten we ons niet op Christus.

Zusters, in ons voorsterfelijke leven stonden we achter de Heiland. We vertrouwden Hem. We uitten onze steun aan en ons enthousiasme en onze vreugde over het plan van geluk van onze hemelse Vader. We steunden niet op ons eigen inzicht. Wij strenden met ons getuigenis en 'schaarden ons bij de strijdkrachten van God, en behaalden de overwinning.'¹ Die strijd tussen goed en kwaad heeft zich naar de aarde verplaatst. Wij hebben opnieuw de heilige verantwoordelijkheid om als getuige op te treden en op de Heer te vertrouwen.

We moeten ons afvragen: hoe blijf ik gecentreerd en steun ik *niet* op mijn eigen inzicht? Hoe herken en volg ik de stem van de Heiland als de stemmen van de wereld zo overtuigend zijn? Hoe kan ik meer vertrouwen in de Heiland krijgen?

Ik wil drie ideeën geven om onze kennis van en vertrouwen in de Heiland te vergroten. U zult merken dat die beginselen niet nieuw zijn, maar ze zijn fundamenteel. Ze worden in ieder jeugdwerk bezongen, in de jongevrouwenlessen herhaald en ze zijn het antwoord op veel vragen in de ZHV. Het zijn centerende beginselen, ze brengen ons niet uit balans.

Ten eerste leren we de Heer kennen en in Hem vertrouwen als we ons '[ver-gasten] aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.'²

Een paar maanden geleden hielden wij in onze familie een gezamenlijke Schriftstudie. Mijn tweejarige kleinzoon zat bij het lezen op mijn schoot. Ik ging helemaal op in het omarmen en genoot van het bezoek van mijn zoon en zijn gezin.

Toen we klaar waren met de Schriftstudie, deed ik mijn boek dicht. Mijn kleinzoon wist dat het bijna bedtijd

was. Hij keek mij met zijn gretige blauwe ogen aan en sprak met eeuwig inzicht: 'Meer Schriften, oma.'

Mijn zoon, een goede, consequente vader, waarschuwde me: 'Mam, wees geen zwakke schakel. Hij probeert gewoon langer op te blijven.'

Maar als mijn kleinzoon om meer Schriften vraagt, dan lezen we meer in de Schriften! Meer Schriftstudie verlicht ons verstand, voedt onze geest, leidt tot antwoorden op onze vragen, versterkt ons vertrouwen in de Heer en zorgt dat we Hem tot het middelpunt van ons leven maken. 'Denkt [eraan] ze zorgvuldig te onderzoeken, opdat gij daarmee uw voordeel zult doen.'³

Ten tweede kunnen we de Heer beter leren kennen en op Hem vertrouwen door middel van gebed. Wat een zegen dat we tot onze God kunnen bidden! 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart.'⁴

Ik heb een heel dierbare herinnering aan een gebed. Als student nam ik in de vakantie eens een baantje in Texas aan. Ik moest honderden

kilometers van Idaho naar Texas rijden in mijn oude auto, die ik liefdevol Vern had genoemd. Vern was tot de nok geladen en ik was klaar voor het nieuwe avontuur.

Bij mijn vertrek omarmde ik mijn lieve moeder en zij zei: 'Laten we bidden voordat je vertrekt.'

We knielden en mijn moeder begon te bidden. Ze smeekte onze hemelse Vader om mij te beschermen. Ze bad voor mijn auto zonder airco en vroeg of hij goed zou mogen functioneren. Ze bad dat engelen me die zomer mochten vergezellen. Ze bad en bad en bad.

De innerlijke vrede die op dat gebed volgde, gaf me de moed om op de Heer te vertrouwen en niet op mijn eigen inzicht te steunen. De Heer maakte mijn paden die zomer bij veel beslissingen recht.

Als we er een gewoonte van maken om onze hemelse Vader in gebed te benaderen, zullen we de Heiland leren kennen. Dan gaan we op Hem vertrouwen. Onze verlangens komen meer met zijn verlangens overeen. We zullen

voor onszelf en voor anderen zegeningen verwerven die onze hemelse Vader graag wil geven, als we er maar in geloof om vragen.⁵

Ten derde kunnen we de Heer beter leren kennen en op Hem vertrouwen, wanneer we anderen dienen. Amy Wright heeft me toestemming gegeven om het volgende verhaal te vertellen. Zij kreeg tijdens een vreselijke, levensbedreigende ziekte begrip voor de waarde van dienstbetoon. Amy schreef:

'Op 29 oktober 2015 hoorde ik dat ik kanker had. Mijn vorm van kanker heeft een overlevingskans van 17 procent. Mijn kansen waren klein. Ik wist dat dit het gevecht van mijn leven zou zijn. Ik was vastbesloten alles op alles te zetten, niet alleen voor mijzelf, maar vooral voor mijn gezin. In december begon de chemotherapie. Ik was bekend met de bijwerkingen van medicijnen tegen kanker, maar ik wist niet dat iemand zo ziek kon zijn en toch nog leven.

'Op een zeker moment verklaarde ik dat chemotherapie in strijd met de rechten van de mens was. Ik zei tegen

mijn man dat ik er klaar mee was. Ik hield ermee op! Ik ging niet meer naar het ziekenhuis. In zijn wijsheid luisterde mijn lieve man geduldig en antwoordde toen: “Dan moeten we iemand vinden die we kunnen dienen.”

Wat? Had hij niet door dat zijn vrouw kanker had en geen enkele vorm van misselijkheid of ondraaglijke pijn meer aankon?

Amy gaat verder: ‘Mijn symptomen verergerden geleidelijk tot het punt waarop ik me één of twee keer per maand “oké” voelde en enigszins als een levend, ademend, menselijk wezen kon functioneren. In die periode ging ons gezin op zoek naar mogelijkheden om te dienen.’

Bij een van die gelegenheden deelde Amy’s gezin chemotroostpakketjes aan andere patiënten uit, waar dingen in zaten om ze op te vrolijken en verlichting van de symptomen te

brengen. Als Amy niet kon slapen, verzong ze manieren om iemand anders blij te maken. Sommige daden waren groot, maar de meeste bestonden uit een kort briefje of berichtje met bemoediging en liefde. Tijdens de nachten dat ze van de pijn niet kon slapen, lag ze in bed met haar iPad en zocht uit welke verordeningen nog voor haar overleden voorouders verricht moesten worden. Dan zwakte de pijn op wonderbaarlijke wijze af en kon ze haar verdragen.

‘Dienstbetoon’, getuigt Amy, ‘heeft mijn leven gered. Ik vond uiteindelijk de kracht om verder te gaan door de vreugde die ik ontdekte, toen ik het lijden van mensen om me heen probeerde te verlichten. Ik keek met veel blijdschap uit naar onze dienstbetoonprojecten. Het lijkt nog steeds een vreemde paradox. Je zou denken dat iemand die kaal en vergiftigd was,

en voor [haar] leven vocht, het recht had om te denken: nu gaat het echt even helemaal om mij. Maar als ik aan mezelf dacht, mijn situatie, mijn lijden en pijn, werd de wereld heel donker en deprimerend. Als ik mij op anderen richtte, was er licht, hoop, kracht, moed en vreugde. Ik weet dat dit mogelijk is door de ondersteunende, genezende en instaatstellende kracht van Jezus Christus’ verzoening.’

Amy ging op de Heer vertrouwen doordat ze Hem leerde kennen. Als ze maar een beetje op haar eigen inzicht had gesteund, had ze het idee van dienstbetoon misschien afgewezen. Door dienstverlening kon zij haar pijn en lijden doorstaan, en naar deze tekst leven: ‘Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God.’⁶

Jezus Christus heeft de wereld overwonnen. Dankzij Hem, dankzij

Carol F. McConkie

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

zijn oneindige verzoening, mogen we vertrouwen hebben en weten dat uiteindelijk alles goed zal komen.

Zusters, wij kunnen allemaal op de Heer vertrouwen en *niet* steunen op ons eigen inzicht. We kunnen de Heiland tot het middelpunt van ons leven maken door Hem te leren kennen, en dan zal Hij onze paden rechtmaken.

Wij zijn op aarde om hetzelfde vertrouwen in Jezus Christus te tonen dat ons er toe aanzette om *zijn* zijde te kiezen toen Hij zei: 'Hier ben Ik, zend Mij.'⁷

Lieve zusters, president Thomas S. Monson heeft getuigd 'dat de beloofde zegeningen onmetelijk zijn. Al pakken onweerswolken samen en klettert de regen op ons neer, onze kennis van het evangelie en onze liefde voor onze hemelse Vader en onze Heiland zullen ons troost en steun geven [...] als wij oprecht wandelen. [...] Er is dan niets in deze wereld dat ons kan verslaan.'⁸

Ik getuig daarvan met onze geliefde profeet. Als we op onze hemelse Vader en onze Heiland vertrouwen en niet op ons eigen inzicht steunen, zullen Zij onze paden rechtmaken en hun arm van genade naar ons uitstrekken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noot: zuster Cordon is op 1 april 2017 als tweede raadgeefster in het jeugdwerkpresidium ontheven en daarna geroepen als eerste raadgeefster.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'In glorie rijst die schone dag', mei 2004, 81.
2. 2 Nephi 32:3.
3. Mosiah 1:7.
4. Moroni 7:48.
5. Zie Gids bij de Schriften, 'Gebed', scriptures.lds.org.
6. Mosiah 2:17.
7. Abraham 3:27.
8. Thomas S. Monson, 'Houd goede moed', *Liahona*, mei 2009, 92.

In prachtige heiligheid

Onze Vader in de hemel heeft voor ons voorzien in alles wat we nodig hebben om ons te heiligen zoals Hij geheiligd is.

Bij mijn voorbereiding voor deze bijeenkomst dacht ik aan de talrijke getrouwe zusters die ik heb ontmoet, dichtbij en ver weg. Ik kan ze het best beschrijven met een lofzang van koning David: 'Geef de Heere de eer van Zijn Naam, breng offers en kom voor Zijn aangezicht. Buig u neer voor de Heere in prachtige heiligheid.'¹

Ik zie die prachtige heiligheid in zusters die willen doen wat goed is en die meer op de Heiland willen lijken. Zij geven heel hun ziel, hart, macht, verstand en kracht aan de Heer door de manier waarop ze hun dagelijks leven leiden.² Heiligheid houdt in dat

we het verlangen hebben en ernaar streven de geboden te onderhouden en de verbonden na te leven die we met God hebben gesloten. Heiligheid houdt in dat we bij onze keuzes de Heilige Geest tot gids kunnen hebben.³ Heiligheid houdt in dat we de natuurlijke mens afleggen en een heilige worden door de verzoening van Christus, de Heer.⁴ 'Ieder moment [van ons leven] moet gewijd zijn aan de Heer.'⁵

De God des hemels gebood de kinderen van Israël: 'Want Ik ben de Heere, uw God. U moet u heiligen en heilig zijn, want Ik ben heilig. U mag uzelf niet verontreinigen.'⁶

Ouderling D. Todd Christofferson heeft gezegd: ‘Onze hemelse Vader is een God met hoge verwachtingen. [...] Hij stelt voor ons te heiligen opdat wij “celestiale heerlijkheid [kunnen] verdragen” (LV 88:22) en “in zijn tegenwoordigheid [kunnen] wonen” (Mozes 6:57).⁷ In *Lectures on Faith* staat: ‘Niemand kan van zijn glorie genieten tenzij hij zijn volmaaktheden en heiligheid bezit.’⁸ Onze Vader in de hemel kent ons. Hij houdt van ons en Hij heeft voor ons voorzien in alles wat we nodig hebben om ons te heiligen zoals Hij geheiligd is.

Wij zijn dochters van onze hemelse Vader en ieder van ons heeft een goddelijk erfgoed van heiligheid. Onze Vader in de hemel heeft gezegd: ‘Zie, Ik ben God; Mens der Heiligheid is mijn naam.’⁹ In het voorsterfelijk bestaan hadden wij onze Vader lief en aanbaden wij Hem. Wij verlangden zoals Hij te worden. Uit volmaakte vaderlijke liefde gaf Hij zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, om onze Heiland en Verlosser te worden. Hij is de Zoon van de Mens der Heiligheid.¹⁰ Zijn ‘naam is heilig’,¹¹ ‘de Heilige van Israël’.¹²

Onze hoop op heiligheid is op Christus, zijn barmhartigheid en genade gericht. Door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening kunnen wij rein en vlekkeloos worden, als wij ons van goddeloosheid onthouden¹³ en ons oprecht bekeren. We worden in water gedoopt tot vergeving van zonden.

Onze ziel wordt geheiligd als we de Heilige Geest met open hart ontvangen. We nemen wekelijks deel aan de verordening van het avondmaal. Berouwwol en verlangend naar rechtschapenheid verbinden wij ons ertoe gewillig te zijn de naam van Christus op ons te nemen, Hem indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben. Als wij er voortdurend naar streven om één te worden met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, hebben wij uiteindelijk deel aan hun goddelijke aard.¹⁴

Heiligheid houdt in dat we onze verbonden naleven

We kennen de talrijke beproevingen, verleidingen en moeilijkheden die ons weg kunnen leiden van alles wat deugdzam en prijzenswaardig voor God is. Maar dankzij onze sterfelijke ervaringen kunnen we voor heiligheid kiezen. Vaak worden we geheiligd door de offers die we brengen om onze verbonden na te komen.

Ik zag heiligheid op het gezicht van Evangeline, een meisje van dertien in Ghana. Haar roeping als klaspresidente bijenkorfmeisjes grootmaken, is een van de manieren waarop ze haar verbonden nakomt. Nederig legde ze uit dat ze haar vriendinnen, de minderactieve jongevrouwen, thuis opzoekt en aan hun ouders vraagt of ze naar de kerk mogen komen. Voor de ouders

is dat moeilijk omdat de kinderen op zondag mee moeten helpen in het huishouden. Evangeline neemt dan enkele klusjes op zich en vaak mogen haar vriendinnen dankzij haar inspanningen naar de kerk komen.

Als we de bijhorende verbonden naleven, zullen die verordeningen ons veranderen, heiligen en voorbereiden om in de tegenwoordigheid van de Heer te komen.¹⁵ We dragen elkaars lasten; we bouwen elkaar op. Wij behouden vergeving van zonden als we de armen, de hongerigen, de naakten en de zieken in geestelijk en materieel opzicht helpen.¹⁶ Wij bewaren ons onbesmet van de wereld als we de sabbat heiligen en op de heilige dag van de Heer waardig aan het avondmaal deelnemen.¹⁷

Wij zijn ons gezin tot zegen en maken van onze thuis een heilige plaats. Wij beteugelen onze lusten zodat wij van reine liefde vervuld mogen zijn.¹⁸ Wij reiken anderen de hand in vriendschap en mededogen, en treden als getuige van God op. Wij worden Zion, een volk dat één van hart en één van zin is en in rechtschapenheid met elkaar omgaat.¹⁹ ‘Want Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen.’²⁰

Ga naar de tempel. Als we een heilig volk en voorbereid op de wederkomst van de Heiland willen zijn, moeten we opstaan en ons met pronkgewaden bekleden.²¹ In kracht en eer laten wij de wereld achter ons en leven we onze verbonden na, zodat we ‘bekleed [mogen zijn] met zuiverheid, ja, met de mantel der gerechtigheid’.²²

Heiligheid houdt in dat we de Heilige Geest tot gids nemen

Heiligheid is een gave van de Geest. Wij aanvaarden deze gave als wij ervoor kiezen de heiligende macht van de Heilige Geest in ons leven te vergroten.

Toen Martha Jezus Christus in haar huis ontving, had ze een immens verlangen om de Heer naar best vermogen te dienen. Haar zuster, Maria, zat liever 'aan de voeten van Jezus' en luisterde naar zijn woord. Martha vond het vervelend dat ze geen hulp kreeg en klaagde: 'Heere, trekt U het Zich niet aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen?'

Ik hou van zijn milde vermaning. Met volmaakte liefde en eindeloos mededogen wees de Heiland haar terecht:

'Martha, Martha, u bent bezorgd en maakt u druk over veel dingen.

'Maar een ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.'²³

Zusters, als we heilig willen worden, moeten we leren aan de voeten van de Heilige van Israël te zitten en ons met heiligheid bezig te houden. Leggen we onze telefoon, onze ellenlange to-dolijstjes en onze wereldsgezinde zorgen opzij? Door het gebed, studie, en door gehoor te geven aan het woord

van God, ontvangen we de reinigende en genezende liefde van God in onze ziel. Laten we de tijd nemen om heilig te worden en met zijn heilige, heiligende Geest vervuld te worden. Als we de Heilige Geest tot gids hebben, zijn we voorbereid om de Heiland in prachtige heiligheid te ontvangen.²⁴

Heiligheid houdt in dat we door de verzoening van Jezus Christus een heilige worden

Volgens de geïnspireerde woorden van koning Benjamin worden zij die net als de Heiland onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig en vol liefde zijn, heiligen door de verzoening van Jezus Christus.²⁵ Hij profeteerde dat Jezus Christus, 'de almachtige Heer die regeert, die van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid was en is, met macht uit de hemel zal neerdalen onder de mensenkinderen en in een tabernakel van leem zal wonen'. Hij is gekomen om de zieken, de lammen, de doven en de blinden te genezen en de doden op

te wekken. En toch heeft Hij geleden, 'meer dan de mens verdragen kan zonder eraan te sterven'.²⁶ En hoewel Hij de enige is door wie het heil tot stand komt, werd Hij bespot, gezeseld en gekruisigd. Maar de Zoon van God is uit het graf opgestaan, opdat wij allen de dood kunnen overwinnen. Hij zal de wereld rechtvaardig oordelen. Hij zal ons allen verlossen. Hij is de Heilige van Israël. Jezus Christus is die prachtige heiligheid.

Toen de onderdanen van koning Benjamin deze woorden hoorden, vielen zij op de grond, want een grote nederigheid en eerbied voor de genade en heerlijkheid van onze God was over hen gekomen. Zij zagen hun vleselijke staat. Beseffen wij dat we volkomen afhankelijk zijn van de genade en barmhartigheid van Christus, onze Heer? Zien wij in dat wij alle goede gaven, hetzij materieel, hetzij geestelijk, van Christus krijgen? Vergeten we niet dat vrede in dit leven en de eeuwige heerlijkheden volgens het eeuwige plan van de Vader alleen in en door zijn heilige Zoon voor ons bereikbaar zijn?

Mogen wij zoals het volk van koning Benjamin met één stem uitroepen: 'O wees barmhartig en laat het zoenbloed van Christus gelden, opdat wij vergeving van onze zonden zullen ontvangen en ons hart gereinigd wordt; want wij geloven in Jezus Christus, de

Als we heilig willen worden, moeten we leren, zoals Maria, aan de voeten van de Heilige van Israël te zitten en ons met heiligheid bezig te houden.

Zoon van God, die hemel en aarde, en alle dingen, heeft geschapen.²⁷

Ik getuig dat als wij tot de Heilige van Israël komen, zijn Geest op ons zal rusten opdat wij met vreugde vervuld mogen zijn, en vergeving van zonden en gemoedsrust mogen ontvangen.

Onze hemelse Vader heeft ieder van ons het vermogen om heilig te worden, gegeven. Mogen wij ernaar streven onze verbonden na te komen en de Heilige Geest tot gids te nemen. Door geloof in Jezus Christus worden wij heiligen door zijn verzoening, opdat wij onsterfelijkheid en het eeuwige leven mogen ontvangen en God, onze Vader, de eer van zijn naam mogen brengen. Moge ons leven een heilig offer worden en mogen wij in prachtige heiligheid voor de Heer staan. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Kronieken 16:29, naar de KJV.
2. Zie Leer en Verbonden 20:31–34.
3. Zie Leer en Verbonden 45:57.
4. Mosiah 3:19.
5. Brigham Young, 'Remarks', *Deseret News*, 2 april 1862, 313; zie ook James E. Faust, 'Op heilige plaatsen staan', *Liahona*, mei 2005, 62.
6. Leviticus 11:44.
7. D. Todd Christofferson, 'Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik', *Liahona*, mei 2011, 97.
8. *Lectures on Faith* (1985), 77.
9. Mozes 7:35.
10. Zie Mozes 6:57.
11. Jesaja 57:15.
12. Zie 1 Nephi 22:21, 24, 26, 28.
13. Zie Moroni 10:32–33.
14. Zie 2 Petrus 1:4.
15. Zie Leer en Verbonden 84:20.
16. Zie Mosiah 4:26.
17. Zie Leer en Verbonden 59:9.
18. Zie Alma 38:12.
19. Zie Mozes 7:18–19.
20. Leer en Verbonden 82:14.
21. Zie 2 Nephi 8:24.
22. 2 Nephi 9:14.
23. Zie Lukas 10:38–42.
24. Zie Leer en Verbonden 45:57–59.
25. Zie Mosiah 3:19.
26. Mosiah 3:5, 7.
27. Mosiah 4:2.

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

Zekere vrouwen

Zekere vrouwen zijn geworteld in de Heiland Jezus Christus en hebben hoop door de belofte van zijn zoenoffer.

Mijn lieve zusters, wij houden van u en danken u voor uw warme, enthousiaste reactie op de uitnodiging van het Eerste Presidium om het project #iwasastranger te steunen. Blijf alstublieft bidden, naar de influisteringen van de Geest luisteren en naar die ingevingen handelen.

Wanneer ik in de buurt waar ik woon of ergens ter wereld op weg ben, wordt mij regelmatig gevraagd: 'Kent u me nog?' Omdat ik helaas niet volmaakt ben, moet ik bekennen dat ik me iemands naam vaak niet herinner. Maar ik herinner me wel dat mijn hemelse Vader me echte liefde heeft doen voelen, wanneer ik met zijn dierbare zoons en dochters samen was.

Onlangs mocht ik enkele dierbare zusters in de gevangenis bezoeken. Toen we innig afscheid namen, smeekte een lieve vrouw: 'Zuster Burton, vergeet ons alstublieft niet.' Ik hoop dat zij en anderen die niet vergeten willen raken, zullen voelen dat we aan hen denken, nu ik tot u spreek.

Zekere vrouwen in de tijd van de Heiland: in de Heer Jezus Christus geworteld

Door de eeuwen heen zijn onze zusters een voorbeeld geweest van het patroon van getrouw discipelschap waarnaar wij streven. 'In het Nieuwe

Testament wordt gesproken over [zekere] vrouwen, sommigen bij naam, anderen naamloos, die geloof in Jezus Christus [en zijn verzoening] oefenden, zijn leringen kenden en naleefden, en van zijn bediening, wonderen en majesteit getuigden. Deze vrouwen werden voorbeeldige discipelen en belangrijke getuigen in het heilswerk.¹

Luister eens naar wat Lukas schrijft. Eerst tijdens de bediening van de Heiland:

En het gebeurde [...] dat [Jezus] reisde van stad tot stad en van dorp tot dorp trok en er predikte en het Evangelie van het Koninkrijk van God verkondigde. En de twaalf waren bij Hem, en *zekere vrouwen* [...], Maria, die Magdalena genoemd werd, [...] en Johanna, [...] en Susanna en vele anderen, [...] dienden [Hem].²

Dan na zijn opstanding: 'Ook hebben *zekere vrouwen* [...] die vroeg in de morgen bij het graf geweest zijn;

[...] toen zij Zijn lichaam niet vonden, [gezegd] dat ze zelfs een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft.'³

Ik heb vele keren over de schijnbaar onbelangrijke uitdrukking 'zekere vrouwen' heen gelezen, maar toen ik onlangs dieper peinsde, leken die

woorden van de pagina af te springen. Synoniemen van één betekenis van het woord 'zeker' in verband met gelovige, *zekere vrouwen*, zijn: overtuigd, positief, vol vertrouwen, sterk, mondig en betrouwbaar.⁴

Toen ik over die krachtig termen nadacht, moest ik denken aan twee *zekere vrouwen* in het Nieuwe Testament die een positief, zelfverzekerd, sterk getuigenis van de Heiland gaven. Hoewel zij, net zoals wij, onvolmaakt waren, was hun getuigenis inspirerend.

Herinnert u zich de naamloze vrouw bij de bron die anderen uitnodigde om te komen kijken wat zij over de Heiland te weten was gekomen? Zij gaf een *zeker* getuigenis in de vorm van een vraag: 'Zou Hij niet de Christus zijn?'⁵ Haar getuigenis en uitnodiging waren zo krachtig dat 'velen [...] in Hem [geloofden].'⁶

Na het overlijden van haar broer, Lazarus, verklaarde Martha, de geliefde discipel en vriendin van de Heer, ongetwijfeld met diepe emotie: 'Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.' En luister hoe zeker zij was: 'Maar ook nu *weet ik* dat God U alles wat U van God vraagt, geven zal.' Verder getuigde ze: 'Ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, die in de wereld komen zou.'⁷

Wij leren van die zusters dat *zekere vrouwen* discipelen zijn die in de Heiland Jezus Christus geworteld zijn en hoop hebben door de belofte van zijn zoenoffer.

Zekere vrouwen leven hun verbonden van de herstelling na: tot offeren bereid

In de oudheid brachten *zekere vrouwen* offers wanneer zij getuigden van de leringen van Jezus en ernaar leefden. *Zekere vrouwen* in de begintijd van de herstelde kerk deden dat ook. Drusilla Hendricks en haar gezin

behoorden als recente bekeerlingen tot de groep die onder de vervolging van de heiligen in Clay County (Missouri, VS) leden. Haar man raakte blijvend verlamd tijdens de slag bij Crooked River. Nu moest zij hem verzorgen én in het onderhoud van haar gezin voorzien.

'Op een extra zorgelijk moment waarop het gezin geen eten meer had, zei een stem tegen haar: "Houd vol, want de Heer zal erin voorzien."

Toen haar zoon werd gevraagd om zich bij het Mormoons Bataljon aan te sluiten, verzette Drusilla zich aanvankelijk en worstelde in gebed met de Heer, totdat 'het was alsof een stem tegen haar zei: "Wil je de hoogste heerlijkheid niet?" Ze antwoordde natuurlijk: "Jawel", en de stem sprak verder: "Hoe denk je die te bereiken zonder de grootste offers?"'⁸

Wij leren van deze *zekere vrouw* dat we bereid moeten zijn om offers te brengen ten einde onze verbonden na te leven.

Zekere vrouwen nu: gedenken en ons voorbereiden om zijn terugkeer te vieren

Ik heb enkele *zekere vrouwen* in de tijd van de Heiland en in de vroege dagen van het herstelde evangelie genoemd. Welke voorbeelden van discipelschap en getuigenis van *zekere vrouwen* zijn er in onze tijd?

Onlangs was ik naar Azië gezonden en daar werd ik weer geïnspireerd door de vele *zekere vrouwen* die ik ontmoette. Ik was vooral onder de indruk van eerstegeneratieleden in India, Maleisië en Indonesië die thuis volgens het evangelie proberen te leven. Dat vergt soms grote offers, omdat die leefwijze vaak indruist tegen de cultuur van de familie en het land. De *zekere vrouwen* van meerdere generaties in Hong Kong en Taiwan zijn hun gezin, de kerkleden en hun omgeving steeds tot zegen, doordat zij in de Heiland geworteld zijn en bereid om voor hun verbonden te offeren. En zo zijn er overal in de kerk vergelijkbare *zekere vrouwen*.

Een *zekere vrouw* die mij al decenia tot zegen is, heeft de laatste vijftien jaar geworsteld met de uitputtende, zware, progressieve ziekte die 'Inclusion body'-myositis heet. Hoewel zij aan een rolstoel gekluisterd is, probeert ze dankbaar te zijn en houdt zich vast aan haar 'ik-kan-lijst'. Die lijst bevat items van wat zij *kan*, zoals ik kan ademen, ik kan slikken, ik kan bidden en ik kan de liefde van mijn Heiland voelen. Ze geeft bijna dagelijks haar *zekere* getuigenis, dat op Christus gebouwd is, aan haar familieleden en vrienden.

Onlangs hoorde ik het verhaal van Jenny. Ze is een teruggekeerde zendelinge wier ouders tijdens haar zending gescheiden zijn. Ze vertelde dat het idee om terug naar huis te gaan haar 'doodsbang maakte'. Maar aan het eind van haar zending in Italië ging ze op weg naar de Verenigde Staten nog langs het zendingshuis. Een *zekere vrouw*, de vrouw van de zendingspresident, zorgde liefdevol voor haar door gewoon haar haar te borstelen.

Jaren later was een andere *zekere vrouw*, Terry, de ZHV-presidente van

een ring en een discipel van Jezus Christus, Jenny tot zegen, toen Jenny als ZHV-presidente van haar wijk geroepen werd. Jenny werkte in die tijd aan haar dissertatie voor haar doctorsgraad. Niet alleen was Terry als Jenny's leidster een mentor voor haar, maar ze zat ook tien uur lang bij Jenny in het ziekenhuis, toen die de verontrustende diagnose van leukemie kreeg. Terry bezocht Jenny in het ziekenhuis en bracht haar naar haar afspraken. Jenny bekende: 'Ik geloof dat ik verscheidene keren in haar auto heb overgegeven.'

Ondanks haar ziekte diende Jenny dapper als ZHV-presidente van de wijk. Zelfs toen het erg slecht ging, belde ze zusters op, stuurde berichtjes en mailtjes vanaf haar ziekbed en nodigde zusters uit om haar te bezoeken. Ze stuurde haar zusters kaartjes en briefjes. Zo gaf ze liefde vanaf een afstand. Toen de wijk een foto van haar presidium voor de wijkgeschiedenis wilde hebben, kregen ze deze foto. Omdat Jenny zelf een *zekere vrouw* is, nodigde ze iedereen uit om elkaars lasten te dragen, ook die van haarzelf.

Als *zekere vrouw* getuigde Jenny: 'We zijn hier niet alleen om anderen te redden, maar ook om onszelf te redden. En die redding vindt plaats als we met Jezus Christus samenwerken; als we zijn genade en verzoening en zijn liefde voor de vrouwen in de kerk begrijpen. Dat gebeurt als we eenvoudige dingen doen zoals iemands haar borstelen, een briefje sturen met een geïnspireerde, heldere boodschap van hoop en genade, of toestaan dat vrouwen ons dienen.'⁹

Zusters, als we afgeleid zijn, vertwijfeld, ontmoedigd, zondig, bedroefd of beproefd, laten we dan de uitnodiging van de Heer aannemen om van zijn levend water te drinken, zoals de *zekere* vrouw bij de bron. En laten we ook anderen daartoe uitnodigen en ons eigen *zekere* getuigenis geven: 'Zou Hij niet de Christus zijn?'

Als het leven oneerlijk lijkt — zoals dat waarschijnlijk voor Martha het geval was na het overlijden van haar broer — als we het verdriet meemaken van eenzaamheid, onvruchtbaarheid, het verlies van geliefden, geen kans op een huwelijk of gezin, een gebroken gezin, een verlamdende depressie, lichamelijke of emotionele ziekte, verstikkende stress, angst, verslaving, financiële zorgen of een overvloed aan andere mogelijkheden, laten we dan aan Martha denken en met vergelijkbare *zekere* geloof getuigen: 'Maar ook nu weet ik [en] geloof [ik] dat U de Christus bent, de Zoon van God.'

Laten wij denken aan de *zekere vrouwen* die onze geliefde Heiland niet in de steek wilden laten bij zijn vreselijke lijden aan het kruis. Uren later waren zij de bevoorrechte eerste *zekere* getuigen van zijn heerlijke opstanding. Laten wij dicht bij Hem blijven in onze gebeden en Schriftstudie. Laten we nader tot Hem komen

Jedny (in het midden), die ondanks dat zij leukemie heeft, werkzaam is als de ZHV-presidente van de wijk, met de leden van haar presidium.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

door elke week bij de verordening van het avondmaal goed voorbereid van de heilige symbolen van zijn zoenoffer te nemen. En laten we onze verbonden naleven door anderen in tijden van nood te dienen. Misschien kunnen we dan bij de *zekere vrouwen* horen, discipelen van Jezus Christus, die zijn heerlijke wederkomst met Hem zullen vieren.

Zusters, ik getuig van liefdevolle hemelse Ouders, van onze Heiland, Jezus Christus, en zijn oneindige verzoening voor ons. Ik weet dat de profeet Joseph Smith de voorgeordende profeet van de herstelling was. Ik weet dat het Boek van Mormon waar is en dat het door de macht van God is vertaald. Ons is in deze tijd een hedendaagse profeet gegeven, president Thomas S. Monson. Van dat alles ben ik *zeker!* In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noot: zuster Burton is op 1 april 2017 als algemeen ZHV-presidente van de kerk ontheven.

NOTEN

1. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 3.
2. Lukas 8:1-3, vers 2 naar KJV; cursivering toegevoegd.
3. Lukas 24:22-23, vers 22 naar KJV; cursivering toegevoegd.
4. *Zeker* kan worden gebruikt als onbepaalde aanduiding van een persoon, zaak of kwaliteit, die men niet nader kan of wil noemen. Maar het is de betekenis van vast in zijn overtuiging zijn, van vertrouwen hebben en getrouw zijn, waar ik nu nadruk op wil leggen.
5. Johannes 4:29.
6. Johannes 4:39.
7. Johannes 11:21-22, 27; cursivering toegevoegd.
8. Zie Jennifer Reeder en Kate Holbrook (red.), *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women*, (2017), 51-52.
9. Met toestemming van de auteur, Jennifer Reeder, deskundige in de geschiedenis van vrouwen in de negentiende eeuw, afdeling kerkgeschiedenis.

‘Mijn vrede laat Ik u’

De Heer beloofde zijn discipelen vrede toen Hij op het punt stond hen te verlaten. Hij heeft ons hetzelfde beloofd.

Lieve zusters, Gods Geest is ons vandaag tot zegen. De geïnspireerde boodschappen van de sterke leidsters en de muziek sterken ons geloof en moedigen ons aan om onze heilige verbonden met onze liefhebbende hemelse Vader na te komen. Wij voelen meer liefde voor de Heer Jezus Christus en waardering voor zijn wonderbaarlijke zoenoffer.

Mijn boodschap vanavond is eenvoudig. Ieder van ons heeft vanavond vrede gevoeld. Wij willen deze vrede graag vaak voelen in onszelf, ons gezin en de mensen om ons heen. De Heer beloofde zijn discipelen vrede toen Hij op het punt stond hen te verlaten. Hij heeft ons hetzelfde beloofd. Maar Hij heeft gezegd dat Hij ons vrede zou geven op zijn manier, niet op een wereldse manier. Hij heeft uitgelegd hoe Hij vrede zendt:

tot de Heiland te wenden. De Geest troost niet alleen. Hij bewerkstelligt door de verzoening ook een verandering in uw aard. Dan worden zwakke dingen sterk.

Uw geloof zal door Satan op de proef worden gesteld. Dat geldt voor alle discipelen van Jezus Christus. U kunt zich tegen deze aanvallen verdedigen als u de Heilige Geest als uw metgezel hebt. De Geest brengt gemoedsrust in uw ziel. Hij stuwt u voorwaarts in geloof. En Hij zal u doen terugdenken aan die momenten waarop u het licht en de liefde van Jezus Christus voelde.

Een herinnering kan een van de kostbaarste gaven van de Geest zijn. Hij 'zal u [...] alles [...] in herinnering brengen [...] alles wat [de Heer] u gezegd [heeft]' (Johannes 14:26). Die herinnering kan een beantwoord gebed zijn, een ontvangen priesterschapsverordening, de bevestiging van uw getuigenis, of een moment waarop u de leidende hand van God in uw leven zag. Misschien brengt de Geest u uw gevoelens van deze bijeenkomst in herinnering als u in de toekomst behoefte hebt aan kracht. Ik bid dat dit mag gebeuren.

De Geest herinnert mij vaak aan een avondmaalsdienst die we jaren geleden op een avond in een bijgebouw van golfplaten in Innsbruck (Oostenrijk) hielden. Het gebouwtje lag vlakbij een spoorlijn. Er waren maar een twaalftal mensen die op houten stoelen zaten. De meesten waren vrouwen van verschillende leeftijden. Ik zag dankbare tranen toen het avondmaal in die kleine gemeente werd rondgediend. Ik voelde de liefde van de Heiland voor die heiligen en zij ook. Maar het wonder dat ik me vooral herinner, was het licht dat het gebouwtje vulde en een gevoel van vrede teweegbracht. Het was avond en er waren geen ramen.

'Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.' (Johannes 14:26–27.)

De zonen van Mosiah hadden deze gave van vrede nodig toen ze op zending vertrokken naar de Lamaniëten. Ze voelden zich erg onzeker vanwege de omvang van hun opdracht en baden om geruststelling. En 'de Heer [bezocht] hen met zijn Geest en [zeide] tot hen: Weest vertrouwd. En zij waren vertrouwd.' (Alma 17:10; zie ook Alma 26:27.)

U verlangt wellicht naar vrede als u met onzekerheid en dreigende

beproevingen te maken hebt. De zonen van Mosiah leerden wat de Heer aan Moroni had onderwezen. Het is een leidraad voor ons allemaal: 'Indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor [al wie] zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.' (Ether 12:27.)

Moroni zei: 'Toen ik [...] die woorden had gehoord, was ik vertrouwd.' (Ether 12:29.) Daar zit troost in voor ons allemaal. Wie zijn zwakheid niet ziet, maakt geen vooruitgang. Het besef van uw zwakheid is een zegen, omdat het u nederig houdt en u aanspoort u

van de Heilige Geest nodig. De Geest zal je laten zien hoe de Heer dat minderactieve lauwermeisje ziet. De Heer kent haar hart en het jouwe, en weet wat een verandering van hart teweeg kan brengen. Hij kan jullie beiden met zijn Geest inspireren tot nederigheid, vergevensgezindheid en liefde.

Die Geest kan de woorden, de daden en het geduld ingeven waarmee jij een lam terug naar de kudde kunt brengen. En Hij kan het hart van de kudde in de lauwermeisjesklas raken met liefde, zodat het verloren schaap zich welkom en thuis voelt.

Jullie macht om goed te doen als een groep dochters van God hangt in grote mate af van de eenheid en liefde die onder jullie heerst. Dit is nog een andere gave van vrede die we door de Heilige Geest krijgen.

Alma begreep dat. Daarom beoogde hij zijn volk 'dat er geen twist onder hen moest zijn, maar dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in eenheid en in liefde jegens elkaar' (Mosiah 18:21).

Alleen in eenheid kunnen we de Geest in onze klas en in ons gezin uitnodigen. Maar jullie weten net als ik uit ervaring dat het moeilijk is die eenheid te behouden. We hebben de Heilige Geest als metgezel nodig om onze ogen te openen en onze gevoelens te verzachten.

Ik herinner mij dat onze zeven- of achtjarige zoon zo hard op zijn bed op en neer sprong dat ik voor brokken vreesde. In een vlaag van frustratie greep ik in om mijn huis in orde te brengen. Ik greep mijn zoon bij zijn schouderjes en tilde hem tot ooghoogte op.

De Geest sprak in mijn gedachten. Het was een zachte stem die mijn hart doorboorde: 'Je houdt een groot mens

En toch was de ruimte helder verlicht als door de middagzon.

Het licht van de Heilige Geest was toen helder en rijkelijk aanwezig. Het licht scheen naar binnen door de nederige harten van deze heiligen, die aan de Heer vergeving van hun zonden kwamen vragen en beloofden Hem altijd indachtig te zijn. Het was toen niet moeilijk om Hem indachtig te zijn, en dankzij de herinnering aan die dag kon ik Hem en zijn verzoening in de jaren nadien makkelijker indachtig zijn. Het avondmaalsgebed belooft dat wij de Geest bij ons mogen hebben. Deze belofte werd die dag vervuld en bracht licht en vrede.

Net als u ben ik dankbaar voor de talrijke manieren waarop de Heer mij met de Trooster heeft bezocht als ik behoefte aan vrede had. Onze Vader in de hemel bekommert Zich echter niet alleen om ons welzijn, maar nog meer om onze gestage vooruitgang. 'De Trooster' is slechts één manier waarop de Heilige Geest in de Schriften wordt beschreven. Hier is er nog één: 'En

nu, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Stel uw vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen' (LV 11:12). Meestal wil dat zeggen dat Hij u ertoe beweegt anderen te stimuleren om troost van God te voelen.

In zijn wijsheid heeft de Heer u verenigd in de hulporganisaties en klassen in de kerk. Zo kunt u meer goed doen. U hebt binnen deze hulporganisaties de taak om anderen in zijn naam te dienen. Zo kan je bisschop of jongevrouwenleidster jou als jongevrouw vragen om een 'minderactief' lauwermeisje te contacteren. Misschien ken jij haar beter dan de bisschop of de jongevrouwenleidster dat doen. Misschien weet jij dat ze kampt met problemen thuis, op school, of allebei. Misschien weten je leiders niet waarom ze jou moesten vragen, maar de Heer weet dat wel en Hij geeft leiding aan dit werk door de inspiratie van zijn Geest.

Om te slagen is het wonder van verandering van hart nodig, het jouwe en het hart van de jongevrouw die je redt. En daarvoor heb je het gezelschap

in je handen.' Ik zette hem zachtjes weer op het bed en bood mijn excuses aan.

Nu is hij uitgegroeid tot de grote mens die de Heilige Geest mij veertig jaar geleden toonde. Ik ben de Heer eeuwig dankbaar dat Hij mijn onvriendelijke gevoelens wegnam door de Heilige Geest te zenden die mij een kind van God toonde zoals Hij hem zag.

De eenheid die we in ons gezin en in de kerk nastreven, komt tot stand als we de Heilige Geest onze gedachten en onze kijk op elkaar laten beïnvloeden. De Geest kijkt met de reine liefde van Christus. Luister naar wat Mormon zei over naastenliefde. Bedenk of u dit weleens hebt ervaren:

'Naastenliefde is lankmoedig en goedertieren en niet afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe en is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid; zij verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen.

'Daarom, mijn geliefde broeders [en zusters], indien u geen naastenliefde hebt, bent u niets, want de naastenliefde vergaat nimmer. Houd daarom vast aan de naastenliefde, die het voorname van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

'Maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

'Welnu, mijn geliefde broeders [en zusters], bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat u zonen [en dochters] van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.' (Moroni 7:45–48.)

Dit doel heeft uw Vader in de hemel voor ogen voor u, zijn dierbare dochters. Voor u kan dit doel veraf lijken, maar vanuit zijn oogpunt bent u er dichtbij. Daarom zendt Hij zijn Geest om u te troosten, aan te moedigen en te inspireren.

Ik geef u mijn onwrikbare getuigenis dat de Vader u kent, uw naam en uw behoeften kent, van u houdt en uw gebeden verhoort. Zijn geliefde Zoon nodigt u uit om tot Hem te komen. En Zij zenden de Heilige Geest om u bij te staan als u anderen voor Hen dient.

Dankzij de verzoening van Jezus Christus kan het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest een heiligende en reinigende invloed op uw geest hebben. Dan zult u de vrede voelen die de Heiland zijn discipelen beloofde. Die vrede brengt stralende hoop en een gevoel van licht en liefde van de Vader en zijn geliefde Zoon, die zijn koninkrijk op aarde door middel van openbaring aan zijn levende profeet leidt. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Het gezin van God bijeen vergaderen

God de Vader wil zijn kinderen weer thuis hebben, in gezinsverband en in heerlijkheid.

Geliefde broeders en zusters, ik verheug me dat ik bij u kan zijn aan het begin van deze bijeenkomst van de algemene conferentie. Ik heet u van harte welkom.

De algemene conferentie is altijd een tijd geweest waarin de heiligen der laatste dagen bijeenkomen. We zijn al lang niet meer in staat om fysiek op één plek samen te komen. De Heer heeft gelukkig wel gezorgd dat de zegeningen van de algemene conferentie u kunnen bereiken, waar u ook bent. Het is indrukwekkend om de bijeengekomen heiligen in dit grote Conferentiecentrum te zien. Toch zien wij achter dit spreekgestoelte altijd ook de miljoenen mensen in gedachten voor ons die overal ter wereld bijeen zijn vergaderd om de conferentie te volgen. Velen van u zijn met uw gezin bijeen. Sommigen zijn met vrienden of andere kerkleden samengekomen.

Waar u ook bent en hoe u mijn stem ook hoort, weet dat ook al bent u niet lijfelijk onder ons, wij wel voelen dat u er in de geest bent. We hopen dat u zich allemaal één met ons voelt — dat u de geestelijke kracht voelt waarvan

sprake is als een groep gelovigen in de naam van Jezus Christus vergaderd is.

Ik voel me geïnspireerd om vandaag een andere vorm van vergaderen aan te

roeren. Deze vorm doet zich niet maar twee keer per jaar voor, zoals de algemene conferentie. Nee, deze vergadering is al sinds het begin van de herstelling van de kerk bezig. De laatste jaren is er sprake van een bespoediging. Ik doel op de vergadering van het gezin van God.

Ik zal deze vergadering beschrijven en begin nog voordat we geboren waren, vóór wat de Bijbel 'het begin' noemt (Genesis 1:1). We leefden toen als geestkinderen bij onze hemelse Vader. Dat geldt voor iedereen die ooit op aarde geleefd heeft.

Ziet u, wij noemen elkaar niet alleen 'broeder' en 'zuster' uit vriendschappelijke overwegingen. Ze geven uitdrukking aan een eeuwige waarheid: God is de letterlijke Vader van het hele mensdom. Wij maken allemaal deel uit van zijn eeuwige gezin. Hij houdt met

de liefde van een volmaakte Vader van ons. Hij wil dat wij vooruitgang maken en worden zoals Hij is. Hij stelde een plan op waardoor wij, in gezinsverband, naar de aarde zouden gaan. Daar zouden we ondervinding opdoen om ons op onze terugkeer naar Hem en een leven als Hem voor te bereiden.

De kern van dit plan was de belofte dat Jezus Christus Zichzelf als offerande zou offeren om ons van zonde en dood te redden. Onze taak in dat plan is het offer van de Heiland te aanvaarden door de wetten en verordeningen van het evangelie te gehoorzamen. U en ik hebben met dit plan ingestemd. Wij verheugden ons er zelfs in, hoewel het inhield dat we onze Vader moesten verlaten. Wij zouden zelfs ook vergeten wat we daar bij Hem meegemaakt hadden.

Maar we tasten hier niet volledig in het duister. Ieder heeft iets van Gods licht meegekregen. Dit zogeheten 'licht van Christus' helpt ons goed van kwaad te onderscheiden. Daarom kunnen

mensen zonder of bijna zonder enige kennis van het plan van de Vader wél in hun hart voelen dat bepaalde daden goed en moreel zijn, en andere niet.

Ons besef van goed en kwaad lijkt zich vooral te laten gelden wanneer we onze kinderen grootbrengen. Vrijwel alle ouders hebben het aangeboren verlangen om hun kinderen morele deugden bij te brengen. Dat hoort bij het wonder van het plan van onze hemelse Vader. Hij wil dat zijn kinderen op aarde leven naar het eeuwige voorbeeld van het hemelse gezin. Het gezin is de fundamentele organisatorische eenheid van de eeuwige wereld. Hij wil dat ook op aarde zo laten zijn. Aardse gezinnen zijn verre van volmaakt. Toch bieden ze Gods kinderen de grootste kans op een welkom in deze wereld met de enige liefde op aarde die in de buurt komt van wat we in de hemel ervoeren, namelijk ouderlijke liefde. Het gezin is ook de beste manier om de morele deugden en ware beginselen

te bewaren en door te geven die ons terug naar God kunnen voeren.

Van Gods kinderen krijgt maar een zeer kleine minderheid in dit leven een volledig beeld van Gods plan. Zij beschikken over priesterschapsverordeningen en verbonden die de verzoeningskracht van de Heiland in hun leven in werking stellen. Zelfs wie de beste ouders hebben, leven mogelijk trouw aan het licht dat ze hebben zonder over Jezus Christus en zijn verzoening te horen en zich in zijn naam te laten dopen. Dat gold voor talloze miljoenen van onze broeders en zusters door de wereldgeschiedenis heen.

Sommigen vinden dat misschien oneerlijk. Zij zien dat mogelijks zelfs als bewijs dat er geen plan is, geen specifieke voorwaarden voor eeuwig heil. Zij zijn van mening dat een rechtvaardige, liefdevolle God geen plan zou opstellen dat voor maar zo weinig van zijn kinderen beschikbaar is. Anderen concluderen misschien dat God van tevoren bepaald moet hebben wie van zijn kinderen Hij zou redden en het evangelie bekend zou maken. Wie het evangelie nooit zouden horen, waren eenvoudigweg niet 'uitverkoren'.

Maar u en ik weten, dankzij de herstellende leringen door de profeet Joseph Smith, dat Gods plan veel liefdevoller en rechtvaardiger is. Onze hemelse Vader wil niets liever dan zijn hele gezin bijeen vergaderen en zegenen. Hoewel Hij weet dat niet iedereen vergaderd wil worden, biedt zijn plan al zijn kinderen de kans om zijn uitnodiging aan te nemen of af te slaan. En gezinnen vormen de kern van dat plan.

De profeet Maleachi zei eeuwen geleden dat God op een dag Elia zou zenden om 'het hart van de vaders tot de kinderen terug [te] brengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders' (Maleachi 4:6).

Die profetie was zo belangrijk dat de Heiland haar aanhaalde toen Hij na zijn opstanding het Amerikaanse vasteland bezocht (zie 3 Nephi 25:5–6). Toen de engel Moroni de profet Joseph Smith bezocht, citeerde hij ook de profetie over Elia, harten, vaders en kinderen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:36–39).

Vandaag is het 1 april. Over twee dagen, op 3 april, is het 181 jaar geleden dat Maleachi's profetie in vervulling ging. Op die dag is Elia gekomen. Hij gaf Joseph Smith het priesterschapsgesag om gezinnen voor eeuwig te verzegelen (zie LV 110:13–16).

Sindsdien is de belangstelling voor familiegeschiedenis exponentieel toegenomen. Steeds meer mensen lijken, met meer dan terloopse nieuwsgierigheid, tot hun voorouders aangetrokken te worden. Er zijn overal ter wereld genealogische bibliotheken, verenigingen en technologieën ontstaan om die belangstelling vorm te geven. Familieleden zijn door de geweldige communicatiemogelijkheden van het internet in staat om sneller en grondiger dan ooit samen familiehistorisch onderzoek te doen.

Waarom gebeurt dit allemaal? Bij gebrek aan een betere term noemen wij het 'de geest van Elia'. We kunnen het ook net zo goed 'vervulling van profetie' noemen. Ik getuig dat Elia echt is gekomen. Het hart van de kinderen — van u en mij — is tot onze vaders, onze voorouders, gewend. De genegenheid die u voor uw voorouders voelt, maakt deel uit van de vervulling van die profetie. Die zit diep geworteld in het besef van wie u bent. Maar er speelt meer dan alleen erfelijk DNA mee.

U volgt bijvoorbeeld de ingeving om uw familiegeschiedenis uit te zoeken. U stuit daarbij op een ver familielid met gelaatstreken, belangstelling voor boeken of zangtalent waarin u zichzelf

herkent. Dat kan allemaal heel interessant en zelfs leerzaam zijn. Maar als uw werk daar ophoudt, zult u merken dat er iets ontbreekt. Dat komt omdat voor de vergadering en vereniging van Gods gezin meer dan alleen warme gevoelens nodig zijn. Er dienen heilige verbonden te worden gesloten door middel van priesterschapsverordeningen.

Veel van uw voorouders hebben die verordeningen niet ontvangen. Maar u, in Gods voorzienigheid, wél. God wist dat u zich met liefde tot uw voorouders aangetrokken zou voelen en over de nodige technologie zou beschikken om ze te traceren. Hij wist ook dat u zou leven in een tijd waarin we meer dan ooit in de geschiedenis toegang tot heilige tempels hebben. Daar kunnen de verordeningen worden verricht. En Hij wist dat Hij u dit werk ten behoeve van uw voorouders kon toevertrouwen.

Uiteraard zijn we allemaal druk met andere belangrijke zaken die onze aandacht opeisen. We vinden allemaal weleens dat de Heer teveel van ons verwacht. Gelukkig geeft de Heer ieder van ons de mogelijkheid om met vertrouwen en naar tevredenheid te dienen. Dat geldt ook voor familiegeschiedenis. We putten de kracht om te doen wat Hij vraagt uit ons geloof dat de Heiland geen geboden geeft 'zonder een weg voor [ons] te bereiden, zodat

[w]ij kunnen volbrengen wat Hij [ons] gebiedt' (1 Nephi 3:7).

Ik weet uit ervaring dat dit zo is. Jaren geleden, ik was nog student, ontmoette ik een man die bij een van de grootste computerbedrijven ter wereld werkte. Computers stonden toen nog in de kinderschoenen. Hij moest voor zijn bedrijf computers aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zien te verkopen.

Naar mijn idee was deze verkoper niet gelovig. Toch zei hij met verbazing en enige frustratie: 'In deze kerk waren ze bezig met wat ze "genealogie" noemen. Ze zochten naar namen van mensen die overleden zijn en probeerden hun voorouders te traceren. Mensen, voornamelijk vrouwen, gingen van archiefkast naar archiefkast en doorzochten kleine kaartjes met informatie.' Als ik het mij goed herinner, zei hij dat de dames gypsen droegen, zodat ze nog wat harder konden lopen. De man vervolgde: 'Ik keek zo naar de omvang van wat ze voor ogen hadden en zag opeens in waarom computers waren uitgevonden.'

Hij had deels gelijk. Computers zouden een belangrijke rol gaan spelen in de toekomst van het familiehistorische werk — alleen niet de computers die hij verkocht. Een geïnspireerd leider van de kerk besloot zijn computers niet

te kopen. De kerk was in afwachting van technologie die toen nog niemand had voorzien. Maar ik heb in de vele jaren daarna geleerd dat zelfs de beste technologie niet tegen openbaring uit de hemel op kan. Die kerkleider is daar een voorbeeld van. Dit is een geestelijk werk en de Heer bestuurt het door zijn Heilige Geest.

Een paar weken geleden was ik met mijn familiegeschiedenis bezig. Ik had een consultant naast me en een andere helper aan de telefoon. Het computerscherm voor mijn neus toonde een probleem dat ik met mijn menselijke vermogens alleen niet kon oplossen. Ik zag twee namen, door de wonderen van de technologie aangeleverd, van mensen die mogelijk voor een tempelverordening in aanmerking kwamen. De namen waren dan wel verschillend, maar er was reden om aan te nemen dat het om dezelfde persoon ging. Ik moest zien vast te stellen of dat ook zo was.

Ik vroeg mijn consultants om uitsluitel. Zij zeiden: 'Nee, u moet de knoop doorhakken.' Ze wisten heel zeker dat ik zou ontdekken hoe het in elkaar stak. Daar zat ik dan voor die 'alwetende' computer, turend naar de namen op het scherm. Ik liet de beschikbare informatie op me inwerken, haalde er ander onderzoek bij, bad stilletjes en probeerde zo de waarheid te achterhalen. Terwijl ik bad, wist

ik zeker wat er gebeuren moest. Dat is ook zo in andere situaties gegaan toen ik op hemelse hulp moest vertrouwen om een vraagstuk op te lossen.

Wij weten niet tot welke creatieve wonderen God mensen inspireert om de vergadering van zijn gezin vooruit te helpen. Maar welke fantastische uitvindingen zich ook aandienen, de Geest zal altijd in gebruikers zoals u en ik werkzaam moeten zijn. Dat hoeft ons niet te verbazen. Zij zijn immers geliefde zoons en dochters van God. Hij zorgt steeds weer voor de nodige inspiratie zodat ze de kans krijgen om bij Hem terug te keren.

De afgelopen jaren hebben de jongeren van de kerk op inspirerende wijze gehoor aan de geest van Elia gegeven. Velen bezitten nu hun eigen tempelaanbeveling voor beperkte toegang en gebruiken die vaak. Doopruimten in de tempel worden drukker bezocht dan ooit. Sommige tempels moesten zelfs hun schema aanpassen om het toenemende aantal jonge mensen in de tempel op te vangen.

Voorheen was het een zeldzame maar welkome uitzondering dat jongeren namen van hun eigen voorouders meenamen naar de tempel. Nu is dat de regel. En die voorouders zijn vaak ook nog eens door de jongeren zelf gevonden.

Bovendien hebben veel jongeren gemerkt dat de tijd die ze aan familiehistorisch onderzoek en tempelwerk besteden, hun getuigenis van het heilsplan heeft versterkt. Zij zijn de invloed van de Geest meer en de invloed van de tegenstander minder gaan ervaren. Hun band met andere familieleden en met de Heer Jezus Christus is er hechter door geworden. Ze hebben ontdekt dat dit werk niet alleen de doden verlost, maar ons allemaal (zie LV 128:18).

De jongeren hebben de uitdaging voortreffelijk opgepakt; nu moeten hun ouders de inhaalslag maken. Er zijn nu vele mensen in de geestenwereld die het doopwerk door de jongeren hebben aangenomen. Zij wachten op de andere verordeningen die alleen volwassenen in tempels in deze wereld kunnen verrichten. De vergadering van het gezin van onze hemelse Vader is niet alleen het werk voor jonge mensen, en evenmin alleen voor grootouders. Dat werk is voor iedereen. Wij zijn allemaal 'vervaarders'.

Dit is het werk van onze generatie. De apostel Paulus noemde dit 'de bedeling van de volheid van de tijden', waarin God 'alles weer in Christus bijeen [zou] brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is' (Efeze 1:10). Het is mogelijk dankzij het verzoeningswerk van Gods geliefde Zoon, Jezus Christus. Dankzij Hem kunnen onze familieleden, 'die voorheen veraf [waren], door het bloed van Christus dichtbij [komen]. Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken' (Efeze 2:13-14). U hebt dat gevoeld, net als ik, toen uw liefde toenam terwijl u naar de foto van een voorouder keek. U hebt het in de tempel gevoeld toen de naam op het kaartje meer dan een naam leek, en u wist dat die persoon zich van u bewust was en uw liefde voelde.

Ik getuig dat God de Vader zijn kinderen weer thuis wil hebben, in gezinsverband en in heerlijkheid. De Heiland leeft. Hij bestuurt en zegent dit werk. Hij waakt over ons en leidt ons. Hij dankt u voor uw trouwe werk om het gezin van zijn Vader bijeen te vergaderen. En ik beloof u de geïnspireerde hulp die u zoekt en nodig hebt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

M. Joseph Brough

Tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Hij leidt ons dagelijks

Onze hemelse Vader weet beter wat u en ik nodig hebben dan enig ander.

En van de manieren waarop onze hemelse Vader zijn kinderen het liefste leidt, is door rechtschapen grootouders. Mijn vaders moeder was zo'n vrouw. Ik was te jong om het me te herinneren, maar op een keer sprak mijn vader me streng toe. Mijn grootmoeder, die dat hoorde, zei: 'Monte, je bent te streng voor hem.'

Mijn vader antwoordde: 'Moeder, ik wijs mijn kinderen terecht zoals ik dat wil.'

En mijn wijze grootmoeder zei toen zachtjes: 'Ja, ik ook.'

Ik weet vrijwel zeker dat mijn vader die dag de wijze raad van zijn moeder heeft gehoord.

Als we aan goede raad denken, denken we misschien aan een lofzang die we allemaal kennen en liefhebben: 'Ik ben een kind van God.' In het refrein vinden we de woorden: 'Leid mij, help mij, blijf dicht bij mij, vraag ik hun steeds weer.'¹

Tot voor kort dacht ik dat die goddelijke raad voor ouders was bestemd. Maar toen ik over die woorden nadacht, besepte ik dat die raad er wel in staat, maar dat de betekenis veel breder is. Persoonlijk smeken we onze hemelse Vader elke dag of Hij ons wil leiden, helpen en dicht bij ons wil blijven.

President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd: 'Onze Vader in de hemel kent de behoeften van zijn kinderen

beter dan wie ook. Het is zijn werk en heerlijkheid om ons bij [elke stap] te helpen, en Hij geeft ons prachtige materiële en geestelijke hulpmiddelen op ons pad terug naar Hem.'²

Luister naar deze woorden: onze hemelse Vader weet beter wat u en ik nodig hebben dan enig ander. Daarom heeft Hij voor ieder van ons een persoonlijk verzorgingspakket samengesteld. En dat bestaat uit veel onderdelen. Het omvat zijn Zoon en de verzoening, de Heilige Geest, geboden, Schriften, gebed, profeten, apostelen, ouders, grootouders, plaatselijke kerkleiders en vele andere — allemaal

hulpmiddelen zodat wij op een dag bij Hem kunnen terugkeren.

Ik wil vandaag enkele van de onderdelen van het verzorgingspakket doornemen waardoor ik ben gaan beseffen dat een liefdevolle Vader mij en mijn gezin leidt en dat Hij dicht bij ons is. Ik bid dat ieder van u door uw ervaringen zal beseffen dat onze hemelse Vader ons leidt en bij ons is, en dat wij met die kennis vol vertrouwen voorwaarts zullen gaan, met de kennis dat we nooit echt alleen zijn.

De geboden van onze hemelse Vader zijn belangrijke elementen van dat verzorgingspakket. Alma zegt: 'Godeloosheid heeft nooit geluk betekend.'³ Als we ongepast gedrag toestaan, zonder liefdevolle terechtwijzing, is dat vals medeleven en bekrachtigen we het algemene idee dat goddeloosheid misschien toch geluk kan brengen. Samuël de Lamaniet heeft dat idee duidelijk weerlegd: 'Gij hebt het geluk gezocht in het bedrijven van ongerechtigheid, wat in strijd is met de aard van die gerechtigheid die in ons grote en eeuwige Hoofd is.'⁴

Door middel van zijn profeten herinnert onze hemelse Vader ons er voortdurend aan dat rechtschapenheid geluk betekent. Koning Benjamin heeft bijvoorbeeld gezegd dat onze hemelse Vader verlangt 'dat gij doet zoals Hij u heeft geboden; waarvoor Hij u, indien gij het doet, onmiddellijk zegent.'⁵ In een andere lofzang staat een soortgelijke herinnering:

*Wees toch gehoorzaam aan de geboden, want dat is veilig, brengt vrede en rust. God zendt dan zegen.*⁶

Rond mijn veertiende verjaardag leerde ik iets over enkele van die zegens. Ik merkte dat mijn ouders ergens mee zaten. Naar aanleiding van mijn observaties vroeg ik: 'Gaan we op zending?' De schrik op mijn moeders gezicht bevestigde mijn vermoeden. Later zeiden mijn ouders tijdens een gezinsraad dat ze geroepen waren om een zendingsgebied te presideren.

We woonden op een prachtige boerderij in Wyoming (VS). Volgens mij hadden we een geweldig leven. Ik kwam uit school, deed mijn taken en ging dan jagen, vissen of op verkenningstocht met mijn hond.

Vlak nadat ze ons over de roeping hadden verteld, besepte ik dat ik mijn

hond, Blue, moest opgeven. Ik vroeg aan mijn vader wat ik met Blue moest doen. Ik wilde duidelijk aangeven hoe oneerlijk het was wat God verwachtte. Ik zal zijn antwoord nooit vergeten. Hij zei: 'Ik weet het niet. Hij kan waarschijnlijk niet met ons mee. Dus je kunt die vraag het best aan je hemelse Vader stellen.' Dat was niet het antwoord dat ik verwachtte.

Ik begon het Boek van Mormon te lezen. Ik bad oprecht om te weten te komen of ik mijn hond moest weggeven. Ik kreeg niet meteen antwoord. Maar ik kreeg steeds een bepaalde gedachte: 'Wees je ouders niet tot last. Wees geen lastpost. Ik heb je ouders geroepen.'

Ik wist wat onze hemelse Vader van me verwachtte. Die kennis nam niet de pijn weg van het feit dat ik mijn hond moest weggeven. Maar door dat kleine offer werd mijn hart verzacht en voelde ik me rustig omdat ik de wil van onze hemelse Vader deed.

Ik dank mijn hemelse Vader voor de zegeningen en het geluk die ik heb gevonden door de Schriften, de Heilige Geest en een waardige aardse vader die zijn taak als primaire evangelieleerkracht van zijn kinderen serieus nam. Zij hebben me geleid, geholpen en mij begeleid — vooral op momenten dat ik het moeilijk had.

Naast de onderdelen van het verzorgingspakket die ik al genoemd heb, worden we gezegend met een priesterschapslider die ons kan leiden en helpen.

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Bisschoppen worden geïnspireerd! We hebben allemaal de keuzevrijheid om de raad van onze leiders te aanvaarden of te verwerpen, maar neger de raad van uw bisschop nooit, vanaf de kansel of persoonlijk.'⁷

Deze mannen streven ernaar om de Heer te vertegenwoordigen. Of we nu oud of jong zijn, als Satan ons wil wijsmaken dat alles hopeloos is, staat de bisschop klaar om ons te leiden. In mijn gesprekken met bisschoppen heb ik een algemeen thema ontdekt betreft bekentenissen van ongehoorzaamheid of het onschuldige leed door verschrikkelijke wandaden veroorzaakt. Bisschoppen willen onmiddellijk uiting geven aan de liefde die onze hemelse Vader voor zijn kinderen heeft en aan zijn verlangen om ze op hun weg naar huis te begeleiden.

Het belangrijkste onderdeel van het verzorgingspakket van onze hemelse Vader staat met deze woorden beschreven: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.'⁸

Om ons te leren wat wij moeten doen, heeft Jezus Christus het volmaakte voorbeeld gegeven dat wij moeten proberen te volgen. Hij nodigt ons met uitgestrekte armen uit om Hem te volgen.⁹ En als we tekortschieten, en dat doen we allemaal, zegt hij: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren.'¹⁰

Wat een bijzondere gave! Bekering is geen straf, maar een voorrecht. Het is een voorrecht waardoor wij geleid kunnen worden. Het is dan ook geen wonder

dat er in de Schriften staat dat wij niets anders dan bekering moeten prediken.¹¹

Onze hemelse Vader heeft veel hulpbronnen, maar Hij gebruikt vaak andere mensen om Hem te helpen. Hij stelt ons dagelijks in de gelegenheid om te leiden en iemand die het moeilijk heeft te begeleiden. We moeten het voorbeeld van de Heiland volgen. En we moeten met het werk van onze hemelse Vader bezig zijn.

Als algemeen jongemannenpresidium beseffen we dat het een zegen voor jongeren is als zij ouders en leiders hebben die hen leiden en bijstaan. De drie beginselen¹² waarmee wij deel kunnen uitmaken van het verzorgingspakket van onze hemelse Vader zijn:

Ten eerste: wees bij de jongeren. President Henry B. Eyring heeft nadrukkelijk gezegd: ‘Sommige dingen die we doen, kunnen een grote impact hebben. Hoe we de leer zelf in praktijk brengen, is nog krachtiger dan de woorden waarmee we in de leer onderwijzen.’¹³ We moeten bij de jongeren zijn als we ze willen leiden. We kunnen ze in woord en daad onderwijzen door tijd aan ze te besteden en zo onze liefde voor ze te tonen.

Ten tweede: om de jongeren echt te leiden, moeten we ze in contact met de hemel brengen. De tijd breekt altijd aan dat ieder op eigen benen moet staan. Onze hemelse Vader kan ons altijd en overal leiden. Onze jongeren moeten weten hoe ze de leiding van onze hemelse Vader kunnen invoeren.

Ten derde: we moeten de jongeren de kans bieden om te leiden. Net als de liefdevolle ouder die de hand van een peuter vasthoudt die leert lopen, moeten we loslaten zodat de jongere vooruitgang kan maken. Er is geduld en liefde nodig om jongeren te laten leiden. Dat is vaak moeilijker en tijdrovender dan als we het zelf doen. Ze

struikelen misschien onderweg, maar wij begeleiden ze.

Broeders en zusters, er zullen momenten in ons leven zijn dat de zegeningen van het leiden ver weg schijnen of lijken te ontbreken. Over zulke momenten heeft ouderling D. Todd Christofferson gezegd: ‘Geef uw verbonden in moeilijke tijden de hoogste prioriteit en wees zorgvuldig in uw gehoorzaamheid. Dan kunt u naar uw behoefte in geloof vragen, in geen enkel opzicht twijfelende, en God zal antwoord geven. Hij zal u steunen in uw werk en waken. Op zijn eigen tijd en wijze zal Hij zijn hand uitstrekken en tot u zeggen: “Hier ben Ik.”’¹⁴

Ik heb ooit ruim een jaar lang door voortdurend en oprecht gebed de raad van mijn hemelse Vader gevraagd om een oplossing voor een moeilijke situatie te vinden. Ik wist verstandelijk dat onze hemelse Vader alle oprechte gebeden verhoort. Maar ik was op een dag zo wanhopig dat ik met één enkele vraag naar de tempel ging: ‘Hemelse Vader, geeft U echt om mij?’

Ik zat achterin de wachtkamer van de Logantempel (Utah) toen de tempelpresident, Vaughn J. Featherstone, een goede vriend van onze familie, binnenkwam. Hij stond vooraan en heette iedereen welkom. Toen hij mij tussen de andere tempelbezoekers zag

zitten, keek hij me aan en zei: 'Broeder Brough, ik vind het fijn om u vandaag in de tempel te zien.'

Ik zal dat eenvoudige moment nooit vergeten. Het leek wel of onze hemelse Vader door die opmerking zijn hand uitstak en zei: 'Hier ben ik.'

Onze hemelse Vader geeft echt om ons en luistert naar de gebeden van al zijn kinderen, en beantwoordt ze.¹⁵ Als een van zijn kinderen weet ik dat ik het antwoord op mijn gebeden op de tijd van de Heer kreeg. En door die ervaring begreep ik meer dan ooit dat wij kinderen van God zijn en dat Hij ons naar de aarde heeft gestuurd om zijn aanwezigheid te voelen en later bij Hem terug te keren.

Ik getuig dat onze hemelse Vader ons leidt en dicht bij ons is. Als wij zijn Zoon volgen en naar zijn dienstknechten, de apostelen en profeten, luisteren, zullen we de weg naar het eeuwige leven vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Ik ben een kind van God', *Lofzangen*, nr. 195.
2. Dieter F. Uchtdorf, 'Onze Vader, onze Mentor', *Liahona*, juni 2016, 5.
3. Alma 41:10.
4. Helaman 13:38.
5. Mosiah 2:24.
6. 'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Lofzangen*, nr. 197.
7. Zie Boyd K. Packer, 'De bisschop en zijn raadgevers', *Liahona*, juli 1999, 72.
8. Johannes 3:16.
9. Zie Lukas 18:22.
10. Leer en Verbonden 19:16.
11. Zie Mosiah 18:20.
12. Zie 'Young Men Auxiliary Training', lds.org/callings/aaronic-priesthood/auxiliary-training.
13. Henry B. Eyring, 'Het voorbereidende priesterschap', *Liahona*, november 2014, 61.
14. D. Todd Christofferson, 'De kracht van verbonden', *Liahona*, mei 2009, 22.
15. Zie 'Gebed van een kind', *Kinderliedjes*, 6-7.

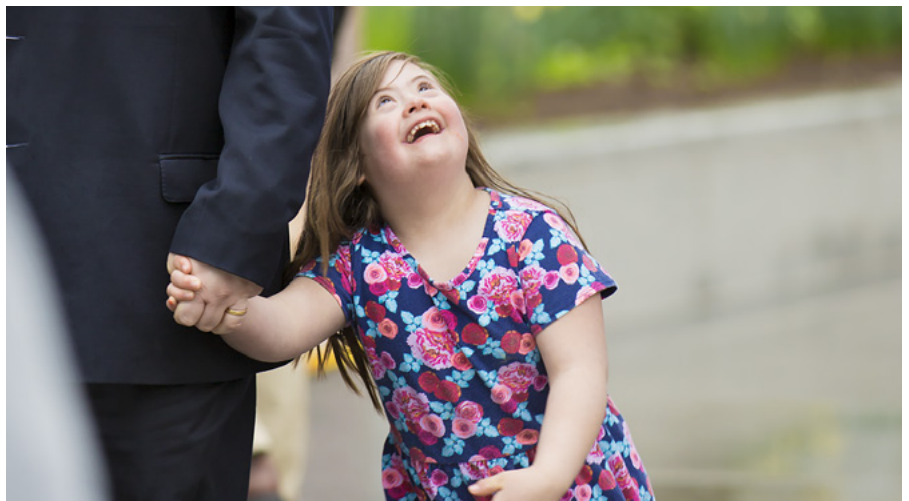
Ouderling Weatherford T. Clayton
van de Zeventig

Het heerlijke plan van onze Vader

Dankzij Gods heilige plan weten we dat de geboorte en de dood slechts mijlpalen zijn op onze reis naar het eeuwige leven bij onze hemelse Vader.

Tijdens mijn opleiding tot arts mocht ik een jonge moeder bijstaan bij de bevalling van haar eerste kind. Ze was rustig, geconcentreerd en gelukkig. Na de bevalling gaf ik haar het kleine schatje. Ze nam de gloednieuwe baby met tranen in de ogen in haar armen en onderzocht hem van top tot teen. Ze drukte hem tegen zich aan en hield van hem zoals alleen een moeder dat kan. Ik vond het een voorrecht om dat mee te mogen maken.

Zo is het leven voor ons allemaal begonnen. Maar was onze geboorte echt het begin? De wereld beschouwt de geboorte en de dood als het begin en het einde. Maar dankzij Gods heilige plan weten we dat de geboorte en de dood slechts mijlpalen zijn op onze reis naar het eeuwige leven bij onze hemelse Vader.¹ Ze zijn essentiële elementen van het plan van de Vader — momenten waarop de sterfelijkheid en de hemel elkaar kruisen. Ik heb in mijn jarenlange medische en kerkervaring

geboortes en overlijdens meegemaakt. Vandaag wil ik getuigen van het plan van de Vader aan de hand van de lessen die ik daaruit geleerd heb.

‘Vóór onze geboorte woonden we bij God, de Vader van onze geest. Alle mensen zijn letterlijk broers en zussen’ in zijn gezin.² Ieder van ons is kostbaar voor Hem. We woonden vóór onze geboorte eeuwenlang bij Hem. We leerden, maakten keuzes en bereidden ons voor.

Omdat onze hemelse Vader ons liefheeft, wil Hij ons zijn grootste gave geven: het eeuwige leven.³ Maar Hij kon ons die niet zomaar geven; we moesten ze ontvangen door voor Hem en zijn wegen te kiezen. We moesten Hem verlaten en een geweldige, moeilijke reis van geloof, groei en vooruitgang maken. De reis die onze Vader voorbereid heeft, is het heilsplan of plan van geluk.⁴

Hij legde ons in een voorsterfelijke raadsvergadering zijn plan uit.⁵ Toen we het begrepen, juichten we van vreugde en zongen de morgensterren.⁶

Het plan steunt op drie grote pijlers: de pijlers van de eeuwigheid.⁷

De eerste is de schepping van de aarde, de setting voor onze sterfelijke reis.⁸

De tweede pijler is de val van onze eerste aardse ouders, Adam en Eva. We hebben dankzij de val veel goeds ontvangen. Zo konden we geboren worden en een lichaam krijgen.⁹ Ik ben mijn moeder eeuwig dankbaar dat ze mijn broers en mij ter wereld gebracht heeft en over God heeft geleerd.

God heeft ons ook keuzevrijheid gegeven — het vermogen en voorrecht om zelf te kiezen en te handelen.¹⁰ Onze Vader heeft ons geboden gegeven, zodat we het goede kunnen kiezen. Als we Gods geboden onderhouden, tonen we dat we Hem liefhebben en zegent Hij ons.¹¹

Onze Vader wist dat we foute keuzes zouden maken, ofwel zondigen, en heeft in een derde pijler voorzien: de Heiland Jezus Christus en zijn verzoening. Christus heeft door zijn lijden de prijs voor zonde en de lichamelijke dood betaald.¹² Hij heeft gezegd: ‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’¹³

Jezus Christus leidde een volmaakt leven. Hij onderhield alle geboden van zijn Vader. Hij doorkruiste Palestina

en verkondigde eeuwige waarheden, genas de zieken, liet de blinden zien en wekte de doden op.¹⁴ Hij ging door het land ‘terwijl Hij goeddeed’¹⁵ en spoorde iedereen aan zijn voorbeeld te volgen.¹⁶

Aan het eind van zijn leven knielde Hij en bad:

‘Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden. [...]’

‘En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen.’¹⁷

Christus liet ons de omvang van zijn lijden inzien door deze openbaring aan de profeet Joseph Smith:

‘Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

‘maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik;

‘welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden.’¹⁸

In Gethsémané begon Hij de prijs voor onze zonden, ziekten, pijnen en zwakheden te betalen.¹⁹ Daarom

hoeven wij die zwakheden nooit alleen te doorstaan, als we ervoor kiezen om met Hem te wandelen. 'Hij werd gevangen genomen, op grond van valse aantijgingen schuldig verklaard en veroordeeld tot de kruisdood om de menigte hun zin te geven.' Aan het kruis gaf Hij zijn leven voor de zonden van de mensheid — een geweldige gave voor iedereen die ooit op aarde zou wonen.²⁰

Hij heeft gezegd:

'Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen.

'[...] Ik ben het licht en het leven der wereld; en Ik heb gedronken uit die bittere beker die de Vader Mij heeft gegeven en heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen.'²¹

Vervolgens is Hij op de eerste dag van de week²² met een volmaakt onsterfelijk lichaam opgestaan. En omdat Hij opgestaan is, zullen wij ook opstaan.

Ik getuig dat Christus werkelijk uit het graf opgestaan is. Maar om op te kunnen staan, moest Hij eerst sterven. En dat moeten wij ook.

Ik heb het grote voorrecht gehad om aan het sterfbed van enkele mensen de nabijheid van de hemel te voelen.

Enkele jaren geleden kwam ik op een ochtend de ziekenhuiskamer binnen van een trouwe mormoonse weduwe die kanker had. Twee van haar dochters zaten bij het bed. Toen ik naar haar toe ging, zag ik dat haar lijdensweg ten einde was; ze was net overleden.

Er heerste vrede in de kamer. Haar dochters treurden, maar hadden veel geloof. Ze wisten dat ze hun moeder niet kwijt waren; ze was naar huis teruggekeerd.²³ Zelfs in tijden van groot verdriet, wanneer de tijd stilstaat en het leven zo oneerlijk lijkt, vinden we troost in onze Heiland omdat Hij ook geleden heeft.²⁴ Ik vond het een voorrecht om in die kamer te zijn.

Als we sterven, verlaat onze geest ons lichaam en gaan we naar de volgende fase van onze reis: de geestenwereld. Dat is een plek van onderwijs, bekering, vergeving en vooruitgang,²⁵ waar we op de opstanding wachten.²⁶

Op een mooie dag zal iedereen die ooit geboren is uit het graf opstaan. Onze geest en ons lichaam worden dan in hun volmaakte gedaante herenigd. Iedereen zal opstaan, jong en oud, man en vrouw, goddelozen en rechtvaardigen; en 'alles zal tot zijn volmaakte gestalte worden hersteld.'²⁷

Na de opstanding zullen we door onze Heiland geoordeeld worden. Hij heeft gezegd:

'Ik [zal] alle mensen tot Mij trekken, zodat zij naar hun werken kunnen worden geoordeeld.

'En het zal geschieden dat wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen.'²⁸

En dan zullen allen die Christus volgen door geloof, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde,²⁹ ontdekken dat ze dankzij Christus en zijn verzoening 'hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven' ontvangen.³⁰ Zij zullen naar de Vader terugkeren en eeuwig bij Hem wonen. Laten we goede keuzes maken.

Ons bestaan is zoveel meer dan wat er zich tussen onze geboorte en dood afspeelt. Ik nodig u uit om tot Christus te komen en Hem te volgen.³¹

Ik geef alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen deze uitnodiging: 'Komt [dagelijks] tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; [opdat gij] wegens het vergieten van het bloed van Christus [...] heilig wordt, zonder smet.'³²

Ik nodig iedereen die nog geen lid van deze kerk is uit om het Boek van Mormon te lezen en naar de zendingen te luisteren. Kom, heb geloof en bekeer u van uw zonden. Kom, laat u dopen en ontvang de Heilige Geest. Kom, leid een gelukkig, op Christus gericht leven. Als u tot Hem komt en zijn geboden onderhoudt, beloof ik u dat u in deze vaak roerige wereld gemoedsrust en een doel zult

vinden, en het eeuwige leven in het hiernamaals.³³

Tot wie deze leer nageleefd heeft en om wat voor reden dan ook afgedwaald is, zeg ik: kom terug. Kom nu terug. Onze hemelse Vader en de Heiland hebben u lief. Ik getuig dat Christus de macht heeft om uw vragen te beantwoorden, uw pijn en verdriet te genezen, en uw zonden te vergeven. Ik weet dat dat waar is. Ik weet dat al deze dingen waar zijn. Christus leeft! Dit is zijn kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 31:18.
2. Zie 'Plan of Salvation', Gospel Topics, topics.lds.org.
3. Zie Leer en Verbonden 14:7; Mozes 1:39.
4. Zie Alma 42:8.
5. Zie Abraham 3:24–28.
6. Zie Job 38:7.
7. Zie Russell M. Nelson, 'Standards of the Lord's Standard Bearers', *Ensign*, augustus 1991, 5–6.
8. Zie 3 Nephi 9:15.
9. Zie 2 Nephi 2:22–25.
10. Zie Thomas S. Monson, 'Keuzes', *Liahona*, mei 2016, 86; 'Agency', Gospel Topics, topics.lds.org.
11. Zie Johannes 14:15, 23; zie ook Alma 38:1.
12. Zie Alma 34:8–16.
13. Johannes 3:16; zie ook Johannes 3:17.
14. Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2.
15. Handelingen 10:38.
16. Zie 'De levende Christus', 2.
17. Lukas 22:42, 44.
18. Leer en Verbonden 19:16–18.
19. Zie Jesaja 53:4–6; Alma 7:11–13.
20. Zie 'De levende Christus', 2.
21. 3 Nephi 11:10–11.
22. Zie Johannes 20:1.
23. Zie Alma 40:11.
24. Zie 1 Petrus 2:21–25.
25. Zie Leer en Verbonden 138:57–59.
26. Zie Alma 40:2–12.
27. Zie Alma 11:44.
28. 3 Nephi 27:15–16.
29. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 1.
30. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
31. Zie 2 Nephi 9:50–51; 31:13.
32. Moroni 10:32–33.
33. Zie Leer en Verbonden 59:23.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze goede Herder

Jezus Christus, onze goede Herder, is blij als zijn zieke schapen vooruitgang maken en genezen.

W e vangen een glimp op van het karakter van onze hemelse Vader wanneer we beseffen hoeveel barmhartigheid Hij jegens zondaars heeft, en we het onderscheid begrijpen dat Hij tussen zonde en zondaars maakt. Door deze glimp krijgen we een 'juister [begrip van] zijn karakter, volmaaktheden en eigenschappen'.¹ En dat is essentieel als we ons geloof in Hem en zijn Zoon, Jezus Christus, willen oefenen. Door de barmhartigheid van de Heiland jegens onze onvolmaaktheden komen

we dichter bij Hem en worden we in moeilijke tijden gemotiveerd om ons te bekeren en Hem als voorbeeld te nemen. Als we meer op Hem gaan lijken, gaan we anderen behandelen zoals Hij dat zou doen, ongeacht hun uiterlijk of gedrag.

De invloed van het onderscheid tussen iemands uiterlijke eigenschappen en de persoon zelf, is de kern van de roman *Les Misérables*, van de Franse auteur Victor Hugo.² In het begin van het boek introduceert de verteller Bienvenu Myriel, de bisschop van Digne,

en bespreekt hij het dilemma van de bisschop. Moet hij een uitgesproken atheïst bezoeken die in de samenleving wordt veracht vanwege zijn gedrag in de Franse Revolutie?³

De verteller beweert dat de bisschop een natuurlijke afkeer voor de man kon hebben. Maar dan stelt de verteller een eenvoudige vraag: 'Moet de herder terugdeinzen vanwege de schurft van het schaap?'⁴ Uit naam van de bisschop komt de verteller met een afdoend antwoord: 'Nee.' En voegt er nog een grappige opmerking aan toe: 'Maar wat een schaap!'⁵

In dit gedeelte vergelijkt Hugo de goddeloosheid van de man met de huidziekte van het schaap en vergelijkt hij de bisschop met een herder die niet terugdeinst als een schaap ziek is. De bisschop is welwillend en later in het boek toont hij een soortgelijk mededogen voor een andere man, de hoofdpersoon in het boek, een ex-gedetineerde, Jean Valjean. Jean Valjean wordt door het mededogen en de empathie van de bisschop gemotiveerd om zijn leven te veranderen.

Aangezien God in de Schriften ziekte als metafoor voor zonde gebruikt, kunnen we ons afvragen: 'Hoe reageert Jezus Christus als Hij met onze metaforische ziekten — onze zonden — geconfronteerd wordt?' De Heiland heeft tenslotte gezegd dat Hij onze zonde

'niet met de geringste mate van toelating [kan] aanschouwen.'⁶ Dus hoe kan Hij ons en onze zwakheden aanschouwen zonder vol afschuw en gruwel terug te deinzen?

Het antwoord is eenvoudig en duidelijk. Jezus Christus is de goede Herder,⁷ en Hij beschouwt ziekte in zijn schapen als iets dat behandeling, verzorging en mededogen nodig heeft. Deze Herder, onze goede Herder, is blij als zijn zieke schapen vooruitgang maken en genezen.

De Heiland heeft gezegd: 'Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden',⁸ en 'het verlorene zal Ik zoeken, het afgedwaalde zal Ik terugbrengen, het gebrokene zal Ik verbinden, en het zieke zal Ik versterken.'⁹ Hoewel van het afvallige Israël werd gezegd dat het werd verteerd door zondige 'wonden en striemen en gapende wonden',¹⁰ moedigde de Heiland aan, vemaande Hij en beloofde Hij genezing.¹¹

De aardse bediening van de Heiland werd gekenmerkt door liefde, mededogen en empathie. Hij liep niet minachtend over de stoffige wegen van Galilea en Judea, en deinsde niet terug voor zondaars. Hij vermeed ze niet vol afschuw. Nee, Hij ging bij ze eten.¹² Hij hielp ze, zegende ze en bouwde ze op. Hij verving hun angst en wanhoop met vreugde en hoop. En als goede Herder gaat Hij naar ons op zoek en biedt Hij ons hulp en hoop.¹³ Als we zijn mededogen en liefde begrijpen, kunnen we ons geloof in Hem oefenen — ons bekeren en genezing ontvangen.

In het evangelie van Johannes staan de gevolgen van de empathie van de Heiland voor een zondares beschreven. Schriftgeleerden en Farizeeën brachten een vrouw die op overspel was betrapt, bij de Heiland. Haar beschuldigers beweerden dat ze volgens de wet van Mozes gestenigd moest worden. Na

vele vragen antwoordde Jezus uiteindelijk: 'Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.'

De beschuldigers liepen weg, 'en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond.

'Toen [Jezus] niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld?

'En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer.'¹⁴

Uiteraard keurde de Heiland overspel niet goed. Maar Hij veroordeelde de vrouw ook niet. Hij moedigde haar aan om zich te bekeren. Door zijn mededogen en barmhartigheid werd zij gemotiveerd om zich te bekeren. In de Bijbelvertaling van Joseph Smith staat het volgende over haar discipelschap: 'En de vrouw verheerlijkte God vanaf dat uur, en geloofde in zijn naam.'¹⁵

Hoewel God meeleeft, mogen we niet veronderstellen dat Hij zonden accepteert of door de vingers ziet. Dat doet Hij niet. De Heiland is op aarde gekomen om ons *van* onze zonden te verlossen. Hij zal ons niet *in* onze zonden verlossen.¹⁶ Zeëzrom, een vaardig ondervrager, probeerde ooit Amulek in de val te lokken met de vraag: 'Zal [de komende Messias] zijn volk in hun zonden redden? En Amulek antwoordde en zeide tot hem: Ik zeg u dat zal Hij niet doen, want het is Hem onmogelijk zijn woord te herroepen. [...] Hij [kan] hen niet in hun zonden [...] redden.'¹⁷ Amulek sprak over het fundamentele beginsel dat als we van onze zonden verlost willen worden, we moeten voldoen aan 'de voorwaarden van bekering, die voer[en] tot de macht van de Verlosser, tot redding van [onze] ziel.'¹⁸

Door de barmhartigheid, liefde en genade van de Heiland worden we tot Hem aangetrokken.¹⁹ Door zijn

verzoening zijn we niet meer tevreden met onze zondige toestand.²⁰ God heeft duidelijk aangegeven wat goed en aanvaardbaar voor Hem is en wat verkeerd en zondig is. Het is niet zo dat Hij gedachteloze, gehoorzame volgelingen verwacht. Nee, onze hemelse Vader hoopt dat zijn kinderen bewust en gewillig meer op Hem willen lijken²¹ en in aanmerking willen komen voor het leven dat Hij leidt.²² Als ze dat doen, voldoen zijn kinderen aan hun goddelijke doel en worden ze erfgenamen van alles wat Hij heeft.²³ Daarom kunnen de leiders van de kerk de geboden en leerstellingen van God niet veranderen, ook niet als dat gemakkelijker of populair is.

Maar in ons levenslange streven om Jezus Christus te volgen, is zijn liefdevolle voorbeeld jegens zondaars bijzonder leerzaam. Als zondaars moeten wij, net als de Heiland, liefdevol en meelevend de helpende hand naar anderen uitstrekken. Wij moeten helpen en zegenen, verheffen en opbouwen, en angst en wanhoop door hoop en vreugde vervangen.

De Heiland berispte de mensen die zich afkeerden van mensen die volgens hen onrein waren en die zelfingenomen beweerden dat anderen zondiger waren dan zij.²⁴ Dat is de duidelijke les die de Heiland aan de mensen gaf die 'van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren, en alle anderen minachtten.' Hij vertelde deze gelijkenis.

Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar.

'De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar.

'Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit.

'En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig.'

Jezus zei toen: 'Ik zeg u: Deze ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.'²⁵

De boodschap moet ons dus duidelijk zijn: een zondaar die zich bekeert, komt dichterbij God dan de zelfingenomen persoon die de zondaar veroordeelt.

De menselijke neiging om zelfingenomen te zijn en te oordelen, was ook in de tijd van Alma aanwezig. Toen de mensen 'begonnen de kerk steviger te vestigen [begon] het volk der kerk hoogmoedig te worden [en] het volk der kerk [begon] zich in de hoogmoed van hun ogen te verheffen en [begonnen elkaar] te minachten en [begonnen diegenen] te vervolgen die niet naar hun wil en welbehagen geloofden.'²⁶

Die vervolging was ten strengste verboden: 'Nu was er een strenge wet onder het volk der kerk dat niemand die tot de kerk behoorde, hen mocht gaan vervolgen die niet tot de kerk behoorden, en dat er geen onderlinge vervolging mocht zijn.'²⁷ Het leidende

beginsel voor heiligen der laatste dagen is hetzelfde. We mogen niemand binnen of buiten de kerk vervolgen.

Wie om welke reden dan ook zijn vervolgd, weten wat het is om onrechtvaardig en onverdraagzaam behandeld te worden. Toen ik als tiener in de jaren zestig in Europa woonde, merkte ik dat ik vaak werd gepest omdat ik Amerikaan was en omdat ik lid van de kerk was. Sommige kinderen behandelden me alsof ik persoonlijk verantwoordelijk was voor het onpopulaire buitenlandse beleid van de Verenigde Staten. Ik werd ook behandeld alsof mijn godsdienst een belediging was voor de landen waarin ik woonde omdat die afweek van de staatsgodsdienst. Later heb ik in verscheidene landen een glimp opgevangen van de nare vooroordelen en discriminatie die mensen vanwege hun ras of etnische afkomst ondergaan.

Vervolging doet zich in vele vormen voor: bespottend, intimidatie, pesterij, uitsluiting en isolement, of haat. We moeten ons verzetten tegen de onverdraagzaamheid jegens hen die een andere mening hebben. Onverdraagzaamheid manifesteert zich onder meer als mensen niet bereid zijn om iedereen gelijke vrijheid van meningsuiting te verlenen.²⁸ Alle mensen, waaronder godsdienstige, hebben het recht om

hun mening publiekelijk te uiten. Maar niemand heeft het recht om anderen te haten die hun mening bekendmaken.

De geschiedenis van de kerk bevat veel voorbeelden van de haat en ondraagzaamheid jegens onze leden. Hoe ironisch bedroevend zou het zijn als wij anderen zouden behandelen zoals wij zijn behandeld. De Heiland heeft gezegd: 'Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo.'²⁹ Als wij met respect behandeld willen worden, moeten wij anderen met respect behandelen. En onze oprechte bekering 'brengt zachtmoedigheid en nederigheid van hart', waardoor 'de Heilige Geest' wordt uitgenodigd en wij met 'volmaakte liefde' worden vervuld,³⁰ een 'ongeveinsde broederliefde'³¹ voor anderen.

Onze Goede Herder is onveranderlijk en heeft tegenwoordig dezelfde mening over zonde en zondaars als toen Hij op aarde was. Hij neemt geen afstand van ons als wij zondigen, ook als Hij af en toe denkt: 'Wat een schaaap!' Hij houdt zoveel van ons dat Hij ons de kans biedt om ons te bekeren en rein te worden, zodat we bij Hem en onze hemelse Vader kunnen terugkeren.³² Jezus Christus heeft ons het voorbeeld gegeven dat wij moeten

volgen: iedereen respecteren en niemand haten.

Laten wij, als zijn discipelen, zijn liefde weerspiegelen en elkaar openlijk en volledig liefhebben zodat niemand zich verlaten, alleen of hopeloos voelt. Ik getuig dat Jezus Christus onze goede Herder is, die ons liefheeft en om ons geeft. Hij kent ons en heeft zijn leven voor zijn schapen gegeven.³³ Hij leeft ook voor ons, en Hij wil dat wij Hem kennen en ons geloof in Hem oefenen. Ik heb Hem lief en aanbid Hem, en ik ben Hem uitermate dankbaar. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Lectures on Faith* (1985), 38.
2. Het boek *Les Misérables*, van Victor Hugo (1802–1885), gaat over Jean Valjean, die een kleine overtreding had begaan. Hij had een brood gestolen om het gezin van zijn zuster te voeden. Valjean kreeg een gevangenisstraf van vijf jaar, maar vanwege vluchtprognen zat hij negentien jaar in een strafkamp. Hij kwam als een verhard en verbitterd man uit de gevangenis. Vanwege zijn strafblad kon Valjean geen werk, voedsel en onderdak vinden. Uitgeput en ontmoedigd vond hij eindelijk onderdak bij de bisschop van Digne, die hem vriendelijk en medelevend behandelde. 's Nachts gaf Valjean zich over aan een gevoel van hopeloosheid. Hij stal het tafelzilver van de bisschop en vluchtte weg. Valjean werd gearresteerd en terug naar de bisschop gebracht. Onverklaarbaar, en tegen Valjeans verwachting in, zei

de bisschop tegen de politie dat hij het tafelzilver aan Valjean had gegeven, en stond erop om hem ook nog twee kandelaars te geven. (Zie Hugo, *Les Misérables* [1987], boek 2, hoofdstukken 10–12.)

3. Zie Hugo, *Les Misérables*, boek 1, hoofdstuk 10.
4. De verteller vraagt: *Toutefois, la gale de la brebis doit-elle faire reculer le pasteur?* (Hugo, *Les Misérables*, boek 1, hoofdstuk 10, p. 67.) In veterinaire pathologie verwijst *Gale* naar een verscheidenheid aan huidziekten die door parasieten veroorzaakt worden en die gepaard gaan met haaruitval en blaasjes op de huid ('schurft' in het Nederlands). Deze zinsnede is op verschillende manieren vertaald.
5. De humoristische opmerking van de verteller is *Mais quelle brebis!* Dat is weleens vertaald met 'Maar wat een zwart schaap.'
6. Leer en Verbonden 1:31.
7. Zie Johannes 10:11, 14; Alma 5:38; Leer en Verbonden 50:44.
8. Jesaja 40:11.
9. Ezechiël 34:16.
10. Jesaja 1:6.
11. Zie Jesaja 1:18.
12. Zie Lukas 15:1–2.
13. Zie Mattheüs 18:11.
14. Zie Johannes 8:3–11.
15. Zie Joseph Smith Translation, John 8:11.
16. Zie D. Todd Christofferson, 'Blijf "in Zijn liefde"', *Liahona*, november 2016, 48.
17. Alma 11:34, 37.
18. Zie Helaman 5:10–11.
19. Zie 3 Nephi 27:14–15.
20. In deze bedeling heeft de Heiland gezegd: 'Hetgeen een wet schendt en zich niet aan de wet houdt, maar zichzelf tot wet wil worden, en in de zonde wil verblijven, en er geheel in verblijft, kan niet door de wet worden geheiligd, noch door barmhartigheid, gerechtigheid, of het oordeel. Daarom moeten zij nog vuil blijven' (Leer en Verbonden 88:35).
21. Zie 2Nephi 2:26–27.
22. Zie Leer en Verbonden 14:7; 132:19–20, 24, 55.
23. Zie Romeinen 8:16–17; Romeinen 84:38.
24. Zie Mattheüs 23:13.
25. Lukas 18:9–14.
26. Alma 4:4, 6, 8.
27. Alma 1:21.
28. Naar de definitie van 'bigotry' en 'intolerance' in de *Oxford English Dictionary*, oed.com.
29. Mattheüs 7:12.
30. Moroni 8:26.
31. 1 Petrus 1:22.
32. Zie Geloofsartikelen 1:3.
33. Zie Johannes 10:11–15.

Ouderling Ulisses Soares
van het Presidium der Zeventig

Vertrouw onwankelbaar op God

Als we standvastig en onwankelbaar in ons geloof zijn, zal de Heer ons de kracht schenken om boven de moeilijkheden van het leven uit te stijgen.

Geliefde broeders en zusters, ik wil eerst tot u getuigen dat ik weet dat president Thomas S. Monson de profeet van God in deze tijd is. Zijn raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen zijn eveneens profeten, zieners en openbaarders. Zij vertegenwoordigen de Heer Jezus Christus. Zij hebben het recht om zijn zin en wil bekend te maken, die aan hen worden geopenbaard. Ik getuig dat er veiligheid schuilt in het opvolgen van hun raad. De Heer inspireert hen ons aan te sporen om ons geloof in onze hemelse Vader, in zijn Zoon, Jezus Christus, en in zijn verzoening te vergroten. Dan wankelen we niet als we met de moeilijkheden van deze tijd te maken krijgen.

In het Boek van Mormon lezen we over een man die Ammon heette. Hij werd van het land Zarahemla naar het land Lehi-Nephi gezonden om naar zijn broeders navraag te doen. Daar trof hij koning Limhi en zijn volk aan. Zij werden door de Lamaniëten geknecht. Koning Limhi vatte moed uit wat Ammon hem mededeelde over zijn volk in Zarahemla. Zijn hart raakte vervuld met grote hoop en vreugde.

Hij riep zijn volk daarop bij de tempel bijeen en zei:

‘Daarom, heft uw hoofd op en verheugt u en stelt uw vertrouwen in God. [...]

‘Indien gij u tot de Heer wendt met een volmaakt voornemen des harten [...] en Hem met alle ijver van uw verstand dient, [...] zal Hij u, naar zijn eigen wil en welbehagen, uit uw knechtschap verlossen.’¹

De woorden van Ammon zetten het volk van Koning Limhi tot groot geloof aan. Zij sloten zelfs een verbond met God dat zij Hem zouden dienen en zijn geboden onderhouden, ondanks hun moeilijke omstandigheden. Dankzij hun geloof wisten ze een plan te smeden om aan de Lamaniëten te ontkomen.²

Broeders en zusters, let eens op de uitnodiging van koning Limhi aan zijn volk en hoe belangrijk die ook voor ons is. Hij zei: ‘Heft uw hoofd op en verheugt u en stelt uw vertrouwen in God.’ Met die woorden nodigde Limhi zijn volk uit om de toekomst met een gelovig oog te bezien; om hun vrees door het optimisme van hoop voortkomend uit geloof te vervangen; om niet te wankelen en hun vertrouwen in God te stellen, ongeacht hun omstandigheden.

Het aardse leven is een proeftijd. We worden beproefd om te zien of we alles zullen doen wat de Heer, onze God, ons zal gebieden.³ Dat vereist onwankelbaar geloof in Christus, ook in zeer moeilijke tijden. Dat vereist dat we met standvastig geloof in Christus voorwaarts streven, door de Geest

geleid worden en erop vertrouwen dat God in onze behoeften zal voorzien.⁴

Aan het eind van zijn sterfelijke bediening, net voordat Hij als gevangene werd weggevoerd, leerde de Heiland zijn discipelen: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.'⁵

Sta hier met mij eens bij stil: Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van de Vader, heeft een zondeloos leven geleid. Hij heeft alle verleidingen, pijnen, moeilijkheden en benauwingen van de wereld overwonnen. Hij heeft druppels bloed in Gethsémané vergoten. Hij heeft verschrikkelijke, onnoemelijke pijn geleden. Hij heeft

al onze pijnen en ziekten op Zich genomen. Hij staat klaar om te helpen, om ieder van ons te helpen, wat onze last ook is. Door zijn leven, lijden, dood en opstanding heeft Hij elke belemmering van onze vreugde en vrede op deze aarde weggenomen. De zegeningen van zijn zoenoffer staan allen ter beschikking die Hem aannemen en zichzelf verloochenen — ja, allen die hun kruis opnemen en Hem als een ware discipel volgen.⁶ Oefenen wij dus geloof in Jezus Christus en in zijn verzoening, dan zullen wij kracht ontvangen. Onze lasten worden lichter en door Hem zullen wij de wereld overwinnen.

Broeders en zusters, als we de kracht en hoop overdenken die we van de Heiland kunnen ontvangen, hebben we zeker reden om ons hoofd op te heffen, ons te verheugen en in geloof voorwaarts te streven, zonder te twifelen, want 'wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. [...] Hij is een dubbelhartig man, onstandvastig in al zijn wegen.'⁷

Koning Limhi gaf een vergelijkbare aansporing: 'Indien gij u tot de Heer wendt [...] en Hem met *alle* ijver van uw verstand dient — als gij dat doet, zal Hij u, naar zijn eigen wil en welbehagen, uit uw knechtschap verlossen.'⁸

Luister naar de indringende woorden van de Heiland zelf:

'Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. [...]

'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht. [...]

'Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.'⁹

God zegent ons naar ons geloof.¹⁰ Geloof is de bron van leven met een goddelijk doel en eeuwig perspectief. Geloof is een praktisch beginsel dat ons tot ijver aanspoort. Het is een essentiële, levende kracht die tot uiting komt in onze positieve houding en ons verlangen om alles te doen wat God en Jezus Christus van ons vragen. Het brengt ons op onze knieën om leiding van de Heer af te smeken en op te staan om met vertrouwen zijn wil ten uitvoer te brengen.

Jaren geleden toen ik als zendingspresident werkzaam was, kreeg ik een telefoontje van de ouders van een van onze geliefde zendingen. Ze lieten me weten dat zijn jongere zus overleden was. Ik zie die zending, op dat

gevoelige moment, nog voor me. Ik sprak met hem over Gods geweldige heilsplan voor zijn kinderen en dat die kennis hem troost zou bieden.

Hoewel hij geschokt en aangeslagen was door die tegenslag, verheugde die zendeling zich. Hij verheugde zich — door zijn tranen heen en met geloof in God — in het leven van zijn zus. Hij uitte onwankelbaar vertrouwen in de tedere barmhertigheden van de Heer. Hij vertelde me vastbesloten dat hij zijn zending met alle geloof en ijver wilde vervolgen. Hij wilde de beloften van God voor hem en zijn familie op die manier waardig zijn. In die tijd van nood wendde die trouwe zendeling zijn hart tot God. Hij stelde al zijn vertrouwen op Hem, en hernieuwde zijn belofte om de Heer met geloof en met alle ijver te dienen.

Broeders en zusters, we moeten standvastig vertrouwen op God en diep in ons hart verlangen Hem te dienen. Anders kunnen de pijnlijke ervaringen van het leven ons het gevoel geven dat de last te zwaar is. We kunnen dan ook de motivatie verliezen om het evangelie volledig na te leven. Zonder geloof raken we uiteindelijk het vermogen kwijt om die plannen van onze God met betrekking tot ons latere leven te zien.¹¹

Op die momenten van beproeving probeert de tegenstander — die altijd op een kans loert — onze logica en ons redeneervermogen tegen ons te gebruiken. Hij wil ons overtuigen dat het zinloos is om de beginselen van het evangelie na te leven. Bedenk alstublieft dat de logica van de natuurlijke mens ‘de dingen van de Geest van God niet aan[neemt], want ze zijn dwaasheid voor hem’.¹² Bedenk ook: Satan ‘is een vijand van God en [hij] strijdt voortdurend tegen Hem, en nodigt uit en verlokt [ons] tot zonde en om

voortdurend te doen wat kwaad is.’¹³ We moeten hem niet de kans geven ons te misleiden. Doen we dat wel, dan wankelen we in ons geloof en verliezen we het vermogen om Gods zegeningen deelachtig te worden.

Als we standvastig en onwankelbaar in ons geloof zijn, zal de Heer ons de kracht schenken om boven de moeilijkheden van het leven uit te stijgen. We zullen negatieve impulsen de kop in kunnen drukken en leren zelfs ogenschijnlijk overweldigende obstakels het hoofd te bieden. Hierdoor wist ook het volk van koning Limhi op spectaculaire wijze aan hun Lamanitische knechtschap te ontkomen.

Broeders en zusters, ik nodig u uit om al uw vertrouwen op Hem en in de leringen van zijn profeten te stellen. Ik nodig u uit om uw verbonden met God te hernieuwen. Dien Hem met geheel uw hart, hoe ingewikkeld uw leven ook mag zijn. Ik getuig dat u door de kracht van uw onwankelbare geloof in Christus uit de knechtschap van zonde, twijfel, ongeloof, onvrede en leed bevrijd zult worden. U zult alle beloofde zegeningen van onze liefdevolle hemelse Vader ontvangen.

Ik getuig dat God werkelijk bestaat. Hij leeft. Hij houdt van ons. Hij luistert naar onze gebeden in onze momenten van geluk en in onze momenten van twijfel, verdriet en wanhoop. Ik getuig

dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is. Hij is de Verlosser.

Ik besluit mijn toespraak met de woorden van de lofzang ‘Niet nu, maar in de toekomst eens’, die in het Portugese zangboek staat:

*Als wolken een schaduw werpen over ons gemoed,
Als pijn ons raakt, deert dat ons niet; dra zien wij wie Gij zijt en wat Gij doet.
Jezus leidt ons met zijn hand, Hij geeft de reden aan;
Luist'ren wij oplettend naar zijn stem, dan zullen wij Hem eens verstaan.
Vertrouw onwankelbaar op God, steun op Hem zonder gemaar;
Bezing zijn glorie eindeloos, want later zien wij alles klaar.’¹⁴*

Dat zeg ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 7:19, 33.
2. Zie Mosiah 21:32; 22:1–14.
3. Zie Abraham 3:25.
4. Zie 1 Nephi 4:6–7; 2 Nephi 31:20.
5. Johannes 16:33.
6. Zie Lukas 9:23.
7. Jakobus 1:6, 8.
8. Mosiah 7:33; cursivering toegevoegd.
9. Johannes 14:1, 15, 21.
10. Zie 2 Nephi 27:23; Alma 37:40; Ether 12:29.
11. Zie Leer en Verbonden 58:3.
12. 1 Korinthe 2:14.
13. Moroni 7:12.
14. Zie ‘Niet nu, maar in de toekomst eens’, *Heilige lofzangen*, nr. 11.

Ouderling Mark A. Bragg
van de Zeventig

Steeds helderder tot de volle dag toe

Zelfs op de moeilijkste en donkerste momenten is er licht en goedheid om ons heen.

Paulus gaf de heiligen in Korinthe een prachtige boodschap van hoop:

‘In alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos;

‘wij worden vervolgd, maar niet verlaten; neergeworpen, maar niet te gronde gericht.’¹

Wat was de bron waar Paulus hoop uit putte? Luister naar zijn uitleg: ‘Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.’²

Zelfs op de moeilijkste en donkerste momenten is er licht en goedheid om ons heen. Afgelopen oktober heeft president Dieter F. Uchtdorf gezegd: ‘Wij worden door zo’n verbazingwekkende overvloed aan licht en waarheid omringd dat ik me afvraag of we werkelijk waarderen wat we hebben.’³

Maar de tegenstander wil dat wij ons concentreren op ‘de misten van duisternis [...] die de ogen [...] verblinden en [het] hart verstokken [...] en [die] wegvoeren.’⁴

Maar omdat Hij zo goed weet met wat voor moeilijkheden we te maken krijgen, belooft de Heer: ‘Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.’⁵

Wij zijn kinderen van God. Wij zijn geschapen om licht te ontvangen, in God te blijven en meer licht te ontvangen. Vanaf het begin hebben we het licht gevolgd; we hebben onze hemelse

Vader en zijn plan gevolgd. Zoeken naar licht zit in ons DNA.

Dat eeuwige beginsel heb ik op een ongebruikelijke plek geleerd. Toen ik voor een grote bank werkte, werd ik uitgenodigd om een instructiebijeenkomst op de University of Michigan bij te wonen. Tijdens de bijeenkomst sprak hoogleraar Kim Cameron over positief leiderschap en de heliotropische gevolgen daarvan. Hij legde uit: ‘Dat verwijst naar de neiging van alle levende systemen tot positieve energie [licht] en weg van negatieve energie [duisternis]. Van eencellige organismen tot ingewikkelde menselijke lichamen hebben alle levende organismen een ingewortelde neiging naar het positieve en weg van het negatieve.’⁶

Ondersteund door een groot aantal studies concentreerde hij zich op drie cruciale onderdelen van een geslaagde werkcultuur: medeleven, vergevensgezindheid en dankbaarheid.⁷ Het is logisch dat als mensen zich tot het positieve (licht) wenden, de eigenschappen van het Licht der wereld, Jezus Christus, aanwezig zijn!

Broeders en zusters, vind troost in het feit dat er licht voor ons is. Ik wil graag drie belangrijke gebieden noemen waar *altijd* licht is:

1. Het licht van de kerk

De kerk is een lichtbaken in een donkerder wordende wereld. Het is een geweldige tijd om lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn! De kerk is sterker dan ooit⁸ en groeit letterlijk elke dag. Nieuwe leden laten zich dopen, er worden nieuwe gemeenten gevormd, er worden nieuwe zendelingen geroepen en er worden nieuwe gebieden voor het evangelie geopend. We zien mensen terugkeren die tijdelijk minderactief zijn geweest, dagelijkse wonderen in reactie op de reddingsactie die president Thomas S. Monson voor ogen had.

Ik sprak onlangs tot jongeren in Paraguay, Uruguay, Chili en Argentinië, tijdens hun conferenties Voor de kracht van de jeugd. Duizenden jongemannen en jongevrouwen brachten een week met elkaar door om hun liefde voor de Heiland te versterken. Toen ze weer thuis bij hun familieleden en vrienden waren, straalden ze het licht en de liefde van Christus uit.

De kerk zal altijd kritiek krijgen. Dat is al vanaf het begin zo en dat zal wel zo blijven. Maar we mogen niet toestaan dat die kritiek onze gevoeligheid voor het beschikbare licht afstompt. Als we het licht erkennen en aanvaarden, komen we voor meer licht in aanmerking.

In deze donkere wereld schijnt het *licht van de kerk* steeds helderder tot de volle dag toe.

2. Het licht van het evangelie

Het licht van het evangelie is het pad dat 'gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is,'⁹ en

schijnt het helderst in ons gezin en in de tempels over de hele wereld.

In *Predik mijn evangelie* staat: 'Door het licht van het evangelie kunnen in het gezin misverstanden, onenigheden en problemen worden opgelost. Een gezin dat door onenigheid uiteen wordt gerukt, kan genezen door bekering, vergeving en [...] geloof in de macht van de verzoening van Jezus Christus.'¹⁰ Meer dan ooit moet het gezin voor iedereen om ons heen een bron van licht zijn. Het gezin neemt in licht toe als er liefde en vriendelijkheid heerst. Als we een gezin stichten waar 'geloof, [...] bekering, vergeving, respect, liefde [en] mededogen'¹¹ heersen, zullen we meer liefde voor de Heiland en elkaar ontwikkelen. Het gezin wordt sterker, en het licht in ieder van ons zal helderder schijnen.

In de Bible Dictionary lezen we dat 'alleen het gezin in heiligheid met de

tempel te vergelijken is'.¹² We hebben nu 155 tempels in gebruik, en er komen er steeds meer bij. Steeds meer gezinnen worden voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld. De leden sturen steeds meer namen van voorouders naar de tempel om de verlossende verordeningen voor hen te verrichten. Er is werkelijk veel vreugde en blijdschap aan beide zijden van de sluier!

In deze donkere wereld schijnt het *licht van het evangelie* steeds helderder tot de volle dag toe.

3. Het licht van Christus

We kunnen niet over het licht *in* de wereld spreken, zonder over het Licht *van* de wereld, Jezus Christus, te spreken. Het is een uiting van de liefde van onze hemelse Vader dat iedereen die op aarde geboren wordt met het licht van Christus wordt gezegend om

bij Hem terug te kunnen keren. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Het licht van Christus is zo algemeen als het zonlicht. [...] Het licht van Christus is zo universeel als het zonlicht zelf. Waar een mens is, daar is de Geest van Christus.'¹³ Het licht van Christus 'nodigt uit en verlokt om voortdurend goed te doen'¹⁴ en bereidt iedereen die naar goedheid en waarheid op zoek is voor om de Heilige Geest te ontvangen.

De Heiland zegt dat Hij het licht is dat 'uw ogen verlicht', 'uw verstand verlevendigt' en 'leven geeft aan alle dingen'.¹⁵ Met behulp van het licht van Christus kunnen we anderen door de ogen van de Heiland zien. Dan hebben we meer liefde en begrip voor de moeilijkheden van anderen. Dan zijn we geduldiger met mensen die misschien niet zo aanbidden als wij of niet zo dienen als wij. Dan begrijpen we het grote plan van geluk beter en zien we in hoe we allemaal in dat grote, liefdevolle plan passen. Het plan geeft leven, betekenis en een doel aan alles wat we doen. Al het geluk dat we ontvangen als we het licht van Christus

beter begrijpen, weegt niet op tegen de vreugde die we voelen als we de uitwerking van het licht van Christus op anderen zien, zoals familieleden, vrienden en zelfs volslagen vreemden.

Ik voelde die vreugde toen ik hoorde dat moedige brandweerlieden in 2015 hun uiterste best deden om een ringgebouw in het zuiden van Californië te redden. Terwijl de brand woedde, belde een hoofdbrandmeester een vriend die lid van de kerk was op om te vragen waar de heilige relikwieën en de avondmaalsbekers zich bevonden zodat ze die konden redden. Zijn vriend vertelde hem dat er geen heilige relikwieën waren en dat de avondmaalsbekertjes heel goed vervangbaar waren. Maar de hoofdbrandmeester had het gevoel dat hij meer moest doen, dus hij stuurde de brandweerlieden terug het gebouw in om alle afbeeldingen van Christus van de muur te halen zodat die behouden zouden blijven. Ze plaatsten er zelfs een in de brandweerwagen, in de hoop dat Christus over de brandweerlieden zou waken. Ik was echt ontroerd door

de vriendelijkheid en goedheid van de hoofdbrandmeester, en hoe hij opstond voor het licht op zo'n gevaarlijk en moeilijk moment.

In deze donkere wereld schijnt het *licht van Christus* steeds helderder tot de volle dag toe!

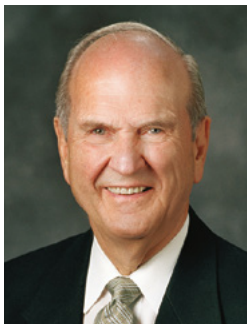
Ik citeer nogmaals enkele woorden van Paulus: 'Laten wij [...] de wapens van het licht aandoen.'¹⁶ Ik getuig van Christus. Hij is het licht van de wereld. Mogen wij gesterkt worden door het licht dat wij ontvangen als wij actiever in de kerk deelnemen en de evangeliebeginselen thuis beter toepassen. Mogen wij voortdurend het licht van Christus in anderen zien en ertoe bijdragen dat zij dat ook in zichzelf zien. Als wij dat licht ontvangen, worden we met meer licht gezegend, tot die volmaakte dag dat we 'de Vader der lichten',¹⁷ onze hemelse Vader weer zien. Daarvan getuig ik in de heilige naam van het licht der wereld, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Korinthe 4:8-9.
2. 2 Korinthe 4:6.
3. Dieter F. Uchtdorf, 'O, hoe groot is het plan van onze God!', *Liahona*, november 2016, 20.
4. 1 Nephi 12:17.
5. Leer en Verbonden 50:24.
6. Kim Cameron, *Positive Leadership: Strategies for Extraordinary Performance*, 2e editie (2012) XII; zie ook Kim S. Cameron, 'Leading with Energy', The Wheatley Institution, Fellow Notes, 17 februari 2017, wheatley.byu.edu.
7. Zie Kim Cameron, *Positive Leadership*, 33, 36, 39.
8. Quentin L. Cook, 'De Heer is mijn Licht', *Liahona*, mei 2015, 65.
9. Spreuken 4:18.
10. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 3.
11. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld World', *Liahona*, november 2010, 129.
12. Bible Dictionary, 'Temple'.
13. Boyd K. Packer, 'Het licht van Christus', *Liahona*, april 2005, 13.
14. Moroni 7:13.
15. Leer en Verbonden 88:11, 13.
16. Romeinen 13:12.
17. Jakobus 1:17; Leer en Verbonden 67:9.

Een brandweerman redt een schilderij van de Heiland uit een brandend ringgebouw in Californië (VS).

President Russell M. Nelson
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De macht van Jezus Christus in ons leven brengen

Het evangelie van Jezus Christus is vervuld van zijn macht. Deze is toegankelijk voor iedere zoon of dochter van God die Hem oprecht zoekt.

Geliefde broeders en zusters, we leven in een zeer moeilijke bedeling. Verwarring, verdeeldheid en verwickelingen zijn alom. Deze turbulente tijden waren door de Heiland voorzien. Hij waarschuwde ons dat in onze tijd de tegenstander het hart van mensen tot toorn zou ophitsen en hen zou misleiden.¹ Toch was het nooit de bedoeling van onze hemelse Vader dat we in dit doolhof van persoonlijke problemen en sociale vraagstukken aan onszelf zouden worden overgelaten.

God had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft² om ons te helpen.³ En zijn Zoon, Jezus Christus, heeft zijn leven voor ons gegeven, zodat wij toegang zouden hebben tot goddelijke macht — voldoende macht om om te gaan met de lasten, obstakels en verleidingen van deze tijd.⁴ Vandaag wil ik graag bespreken *hoe* we de macht van onze Heer en Meester, Jezus Christus, in ons leven kunnen brengen.

We beginnen door over Hem te leren.⁵ 'Het is voor [ons] onmogelijk

om in onwetendheid gered te worden.'⁶ Hoe meer we over de bediening en zending van de Heiland weten⁷ — hoe meer we begrijpen wat zijn leer is⁸ en wat Hij voor ons heeft gedaan — des te meer beseffen we dat Hij ons de macht kan geven die wij nodig hebben.

Eerder dit jaar heb ik de jonge volwassenen van de kerk gevraagd om elke week wat tijd te reserveren om *alles* in de standaardwerken over wat Jezus heeft gezegd en gedaan, te bestuderen.⁹ Ik heb hen uitgenodigd om de verwijzingen in de Gids bij de Schriften als lesstof voor hen persoonlijk te beschouwen.¹⁰

Ik heb die uitnodiging gegeven omdat ik die zelf al had aangenomen. Ik heb *alle* verzen die naar Jezus Christus verwezen, zoals die onder de hoofdkoppen en de 57 subkoppen in de Engelse Topical Guide voorkomen, gelezen en onderstreept.¹¹ Na die verhelderende oefening vroeg mijn vrouw mij wat voor invloed het op mij had gehad. Ik antwoordde: 'Ik ben nu een ander mens!'

Mijn toewijding aan Hem werd hernieuwd toen ik nogmaals in het Boek van Mormon las wat de Heiland zelf over zijn sterfelijke zending had gezegd: Hij heeft gezegd:

'Ik [ben] in de wereld [...] gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.

‘En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd.’¹²

Als heiligen der laatste dagen omschrijven wij zijn zending als de verzoening van Jezus Christus, waardoor de opstanding voor iedereen werkelijkheid werd, en het eeuwige leven mogelijk werd gemaakt voor hen die zich bekeerden en de benodigde verordeningen en verbonden ontvingen en onderhouden.

Het is leerstellig onvolledig om het zoenoffer van de Heer af te korten tot bijvoorbeeld ‘de verzoening’ of ‘de instaatstellende kracht van de verzoening’, of ‘de verzoening toepassen’, of ‘door de verzoening gesterkt worden’. Deze uitdrukkingen kunnen ons geloof de verkeerde kant opsturen door de

indruk te wekken dat de *gebeurtenis zelf* kracht heeft, los van onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus.

Volgens het grote eeuwige plan van de Vader is het de Heiland die heeft geleden. Het is de Heiland die de banden van de dood heeft verbroken. Het is de Heiland die de prijs voor onze zonden en overtredingen heeft voldaan en ze uitwist op voorwaarde van onze bekering. Het is de Heiland die ons van de lichamelijke en geestelijke dood redt.

Er is geen vormloos iets met de naam ‘verzoening’ dat we om hulp, genezing, vergeving of kracht kunnen vragen. Jezus Christus is de bron. Heilige termen als *verzoening* en *opstanding* beschrijven wat de Heiland volgens het plan van de Vader heeft

gedaan, zodat wij in dit leven hoop mogen hebben en in de komende wereld het eeuwige leven mogen verkrijgen. We begrijpen en waarderen het zoenoffer van de Heiland — de gebeurtenis waar de hele menselijke geschiedenis om draait — het beste als we dit nadrukkelijk en duidelijk aan Hem koppelen.

De profeet Joseph Smith heeft met klem het belang van de zending van de Heiland als volgt samengevat: ‘De grondbeginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus; dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel opvoer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een aanhangsel van.’¹³

Het was deze uitspraak van de profeet dat vijftien profeten, zieners en openbaarders, ertoe aanzette om hun getuigenis ter gelegenheid van de tweeduizendste verjaardag van de geboorte van de Heer te publiceren en ondertekenen. De titel van dat historische getuigenis is ‘De levende Christus’.¹⁴ Veel leden kennen het uit hun hoofd. Anderen weten niet eens dat het bestaat. Ik spoor u aan om meer over Jezus Christus te leren en ‘De levende Christus’ te bestuderen.

Als we de Heiland en zijn zoenoffer meer bestuderen, vinden we nog een belangrijke sleutel tot zijn macht: we kiezen ervoor om geloof in Hem te hebben en Hem te volgen.

Ware discipelen van Jezus Christus zijn bereid om zich te laten zien en horen, en anders te zijn dan de mensen van de wereld. Ze zijn onverschrokken, toegewijd en moedig. Ik hoorde over zulke discipelen tijdens een recent bezoek aan Mexico, waar ik zowel functionarissen van de overheid als die van andere godsdiensten ontmoette. Ieder van hen dankte mij voor de

heldhaftige manier waarop onze leden in hun land erin slagen om sterke huwelijks- en gezinsbanden te smeden en in stand te houden.

Zo'n krachtige discipel word je bepaald niet vanzelf. Onze focus moet continu op de Heiland en zijn evangelie gericht zijn. Het is een forse mentale inspanning om bij *elke* gedachte op Hem te vertrouwen.¹⁵ Maar als we dat doen, vervliegen onze twijfels en angsten.¹⁶

Ik hoorde laatst over een lauwermeisje dat niet bang was. Op precies dezelfde avond dat ze had beloofd naar een ZHV-bijeenkomst in de ring te gaan, was ze uitgenodigd om haar school op een belangrijke wedstrijd te vertegenwoordigen. Toen ze dit besefte en de wedstrijdleiding uitlegde dat ze eerder weg moest voor een belangrijke vergadering, kreeg ze te horen dat ze in dat geval zou worden gediskwalificeerd.

Wat deed dit lauwermeisje? Ze hield zich aan haar belofte om naar de ZHV-bijeenkomst gaan. En ja, ze werd inderdaad gediskwalificeerd. Op

de vraag waarom ze dat had gedaan, antwoordde ze eenvoudig: 'De kerk is toch belangrijker?'

Geloof in Jezus Christus zet ons aan tot dingen die we anders niet zouden doen. Geloof dat ons in beweging zet, geeft ons meer toegang tot zijn macht.

Ook als we heilige verbonden sluiten en nauwgezet nakomen, neemt de macht van de Heiland in ons toe. Onze verbonden binden ons aan Hem en geven ons goddelijke macht. Als getrouwe discipelen bekeren we ons en volgen we Hem door ons te laten dopen. Dan vervolgen we het verbondspad naar andere essentiële verordeningen.¹⁷ En gelukkig voorziet Gods plan er ook in dat die zegeningen beschikbaar zijn voor voorouders die deze niet in hun sterfelijke leven ontvingen.¹⁸

Mannen en vrouwen die hun verbonden naleven, zoeken naar manieren om zichzelf onbevlekt van de wereld te houden, zodat niets hun toegang tot de macht van de Heiland in de weg staat. Onlangs heeft een trouwe vrouw en moeder geschreven: 'Dit zijn

moeilijke en gevaarlijke tijden. Wat zijn we gezegend met meer kennis van het heilsplan en de geïnspireerde leiding van liefdevolle profeten, apostelen en leiders, waardoor we deze stormachtige zee veilig kunnen oversteken. We waren gewend om 's ochtends de radio aan te zetten. Dat doen we niet meer. Nu luisteren we elke ochtend op onze mobiele telefoon naar een conferentietoespraak terwijl we ons klaarmaken voor de dag.

Nog een andere manier waarop we de macht van de Heiland in ons leven brengen, is door in geloof naar Hem omhoog te reiken. Dat vereist inzet en gerichte inspanning.

Herinnert u zich het Bijbelverhaal over de vrouw die 12 jaar gebukt ging onder een slopend probleem?¹⁹ Ze oefende groot geloof in de Heiland toen ze zei: 'Als ik maar Zijn kleren kan aanraken, zal ik gezond worden.'²⁰

Deze gelovige, vastbesloten vrouw moest zich zover mogelijk uitstrekken om op zijn macht beroep te doen. Zij strekte zich lichamelijk uit, als symbool dat zij zich ook geestelijk uitstrekke.

Velen van ons hebben uit de grond van hun hart hun eigen variatie op deze woorden van de vrouw uitgeroepen: 'Kon ik mij geestelijk maar ver genoeg uitstrekken om de macht van de Heiland in mijn leven te brengen, dan zou ik weten hoe met mijn afschuwelijke dilemma om te gaan. Dan zou ik weten wat ik moest doen. En de macht hebben om het te doen.'

Als u net zo intens naar de macht van de Heer omhoog reikt als een drenkeling die naar adem snakt, zult u macht van Jezus Christus ontvangen. Als de Heiland weet dat u echt naar Hem omhoog wilt reiken — als Hij voelt dat het uw grootste verlangen is om zijn macht in uw leven te brengen — zal de Heilige Geest u precies laten weten wat u moet doen.²¹

Als u zich geestelijk verder uitstrekt dan u ooit heeft gedaan, dan zal zijn macht u toestromen.²² En dan begrijpt u de diepe betekenis van de woorden die we zingen in de lofzang 'The Spirit of God':

*De Heiland verleent de heiligen
inzicht. [...]*

*De kennis en macht van God nemen toe;
De sluier der aarde wordt
opengescheurd.²³*

Het evangelie van Jezus Christus is vervuld van zijn macht. Deze is

toegankelijk voor iedere zoon of dochter van God die Hem oprecht zoekt. Ik getuig dat als we zijn macht in ons leven brengen, zowel Hij als wij ons daarin zullen verblijden.²⁴

Als een van zijn bijzondere getuigen verklaar ik dat God leeft! Jezus is de Christus! Zijn kerk is op de aarde hersteld! Gods profeet in deze wereld is president Thomas S. Monson. Ik steun hem met heel mijn hart. Dat getuig ik, en ik spreek mijn liefde en zegen voor ieder van u uit. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 28:19–30.
2. Zie Johannes 3:16.
3. Jezus was de Gezalfde. Hij was door onze hemelse Vader gezalfd om zijn persoonlijke vertegenwoordiger te zijn in alles wat met het heil van de mens verband houdt. Jezus is gezalfd om onze Heiland en Verlosser te zijn. Vóór de schepping van de wereld was Jezus gezalfd om voor al Gods kinderen de onsterfelijkheid tot stand te brengen en het eeuwige leven mogelijk te maken (zie Johannes 17:24; 1 Petrus 1:20). Daarmee kreeg Jezus twee unieke titels: *de Messias* (Aramees) en *de Christus* (Grieks); beide betekenen 'gezalfde'. (Zie Gids bij de Schriften, 'Gezalfde'.)
4. We kunnen onszelf beschermen door het woord van God te kennen en na te leven (zie Efeze 6:17–18; Leer en Verbonden 27:18).
5. Op aanwijzing van zijn Vader was Jezus de Schepper van de aarde (zie Johannes 1:2–3) en ontelbare andere werelden (zie Mozes 1:33). Lang voor zijn geboorte op aarde was Jezus de grote Jehova — de God

van het Oude Testament. Het was Jehova die met Mozes op de Sinaï sprak. Het was Jehova die met Abraham een verbond sloot dat alle landen op aarde door zijn nageslacht zouden worden gezegend. En het was Jehova die verbonden sloot met families van het huis van Israël. Jezus was ook de beloofde Immanuel, zoals door Jesaja geprofeeterd (zie Jesaja 7:14).

6. Leer en Verbonden 131:6.
7. Zie Leer en Verbonden 76:40–41.
8. Zie 2 Nephi 31:2–21.
9. Bijbel, Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van grote waarde
10. Zie Topical Guide, 'Jesús Christ'. Naast de tekst onder dat hoofdkopje zijn er 57 subkopjes over Hem. Zie in de niet-Engelse uitgaven van de Schriften de Gids bij de Schriften.
11. In die 18 pagina's van de Topical Guide staan meer dan 2.200 verwijzingen.
12. 3 Nephi 27:13–14.
13. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.
14. Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2–3.
15. Zie Helaman 8:15.
16. Zie Leer en Verbonden 6:36.
17. Jezus Christus heeft ons geleerd hoe belangrijk heilige verordeningen zijn zoals de doop (zie Johannes 3:5), het avondmaal (zie Leer en Verbonden 59:9) en de begiftiging en verzegeling in de tempel (zie Leer en Verbonden 124:39–42).
18. Zie Leer en Verbonden 124:29–32.
19. Zie Lukas 8:43–44.
20. Markus 5:28.
21. Zie Leer en Verbonden 88:63.
22. Toen de gelovige vrouw de kleding van de Heiland aanraakte, zei Hij direct: 'Ik heb gemerkt dat er *kracht* [van het Griekse *dunamis*, wat 'macht' betekent] van Mij uitgegaan is' (Lukas 8:46; cursivering toegevoegd).
23. Naar 'The Spirit of God', *Hymns*, nr. 2.
24. Zie 3 Nephi 17:20.

Gepresenteerd door president Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Geliefde broeders en zusters, president Monson heeft mij gevraagd de algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en

Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Russell M. Nelson als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als leden van dat quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L.

Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson en Dale G. Renlund.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Het is met grote dankbaarheid dat we melding maken van het werk dat onze vriend en collega, ouderling Bruce D. Porter, heeft verzet. Hij overleed op 28 december 2016. We spreken onze liefde en oprechte medeleven uit voor zuster Susan Porter, hun kinderen en hun kleinkinderen. Wij zijn dankbaar dat we met deze goede man hebben kunnen dienen.

Wij stellen voor Taylor G. Godoy en John C. Pingree jr. te ontheffen als gebiedszeventigers. Wie hun

waardering willen uiten voor het werk dat deze broeders hebben verricht, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de zusters Linda K. Burton, Carole M. Stephens en Linda S. Reeves met welgemeende dank als het algemeen ZHV-presidium te ontheffen. Tevens ontheffen wij alle leden van het algemeen ZHV-bestuur.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat deze zusters verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor zuster Jean B. Bingham te ontheffen als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en zuster Bonnie H. Cordon als tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Wie zijn waardering voor deze zusters kenbaar wil maken, steekt de hand op.

We stellen voor de volgende broeders als nieuwe algemene zeventigers te steunen: Taylor G. Godoy, Joni L. Koch, Adilson de Paula Parrella, John C. Pingree jr., Brian K. Taylor en Taniela B. Wakolo.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, met hetzelfde teken.

We stellen voor steun te verlenen aan Jean B. Bingham als algemeen

ZHV-presidente, met Sharon L. Eubank als eerste raadgeefster en Reyna I. Aburto als tweede raadgeefster.

Wij stellen verder voor Bonnie H. Cordon steun te verlenen als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en Christina B. Franco als tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders als nieuwe gebiedszeventigers te steunen: Luis R. Arbízú, David A. Benalcázar, Berne S. Broadbent, David L. Buckner, L. Todd Budge, Luciano Cascardi, Ting Tsung Chang, Pablo H. Chavez, Raymond A. Cutler, Fernando P. Del Carpio, José Luiz Del Guerso, Aleksandr A. Dratsjov, I. Raymond Egbo, Carlos R. Fusco jr., Jorge A. García, Gary F. Gessel, Guillermo I. Guardia, Marcel Guei, José Hernández, Karl D. Hirst, Ren S. Johnson, Jay B. Jones, Anthony M. Kaku, Paul N. Lekias, John A. McCune, Tomas S. Merdegia, Artur J. Miranda, Elie K. Monga, Juan C. Pozo, Anthony Quaisie, James R. Rasband, Carlos G. Revillo Jr., Martin C. Rios, Johnny F. Ruiz, K. Roy Tunncliffe, and Moisés Villanueva.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen. Wie tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd, kunnen contact met hun ringpresident opnemen.

Geliefde broeders en zusters, wij waarderen uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk.

Wij nodigen nu de nieuwe algemene zeventigers en het nieuwe algemeen ZHV-presidium uit hun plaats op het podium in te nemen. President Monson zegt altijd: 'Het is een lange wandeling.' Dank u, zusters. Dank u, broeders. Ter informatie vermelden wij nog dat zuster Franco momenteel een zending met haar man in Argentinië vervult. Zij is zojuist gesteund en zal haar werkzaamheden na haar terugkeer in juli beginnen. ■

Rapport van de afdeling verificatie 2016

Gepresenteerd door Kevin R. Jergensen
Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding, bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop, de uitgaven van de kerk. De entiteiten van de kerk besteden deze middelen in overeenstemming met goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en werkwijzen.

De afdeling verificatie van de kerk bestaat uit gediplomeerde vakmensen en is volkomen onafhankelijk van alle andere afdelingen van de kerk. Zij is verantwoordelijk voor het uitvoeren van verificaties teneinde redelijke zekerheid te geven omtrent de juistheid van de cijfers over ontvangen

bijdragen, gedane uitgaven en de bescherming van kerkelijke middelen.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en middelen van de kerk voor het jaar 2016 in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en boekhoudpraktijken van de kerk zijn ingeschreven en beheerd. De kerk past de richtlijnen toe waarin ze haar leden onderwijst, namelijk binnen een budget blijven, schulden vermijden en geld sparen voor noodgevallen.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Kevin R. Jergensen
Algemeen directeur ■

Statistisch rapport 2016

Gepresenteerd door Brook P. Hales
Secretaris van het Eerste Presidium

Het Eerste Presidium heeft het volgende statistische rapport verstrekt over de status van de kerk per 31 december 2016.

Kerkunits

Ringen	3.266
Zendingsgebieden	421
Districten	556
Wijken en gemeenten	30.304

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden	15.882.417
Nieuw ingeschreven kinderen ...	109.246
Bekeerlingen gedoopt	240.131

Zendingen

Voltijdzendingen	70.946
Kerkwerkzendingen	33.695

Tempels

Er zijn in 2016 zes tempels ingewijd: de Provo City Centertempel (Utah, VS), Sapporotempel (Japan), Philadelphiatempel (Pennsylvania, VS), Fort Collinstempel (Colorado, VS), Star Valleytempel (Wyoming, VS) en Hartfordtempel (Connecticut, VS)..... 6

Heringewijde tempels: de Suvatempel (Fiji) en Freibergtempel (Duitsland), 2

Aantal tempels in bedrijf aan het eind van het jaar

155

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een discipel van onze Heer Jezus Christus worden

Het geheel van eigenschappen dat uit geloof in Christus voortkomt, is in zijn totaliteit nodig om in deze laatste dagen sterk te staan.

Wat houdt het in om een discipel van onze Heer Jezus Christus te zijn? Een discipel is iemand die zich heeft laten dopen en bereid is om de naam van de Heiland op zich te nemen en Hem te volgen. Een discipel streeft ernaar om te worden zoals Hij is door in dit sterfelijk leven zijn geboden te onderhouden, net zoals een leerling ernaar

streeft zoals zijn of haar meester te worden.

Veel mensen die het woord *discipel* horen, denken dat dit alleen ‘volgeling’ betekent. Maar waar discipelschap is iets wat je bént. Dat impliceert meer dan studeren en een verzameling afzonderlijke eigenschappen toepassen. Discipelen leven zo, dat de eigenschappen van Christus met het weefsel van

hun wezen worden verweven, als in een geestelijk wandkleed.

Luister naar de uitnodiging van de apostel Petrus om een discipel van de Heiland te worden:

[Leg u] er met alle inzet op toe [...] om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, ‘aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, ‘aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen.’¹

Zoals u ziet, vereist het weven van het geestelijke wandkleed van ons persoonlijke discipelschap meer dan één enkel draadje. In de tijd van de Heiland beweerden velen dat ze in één of meer aspecten van hun leven rechtvaardig waren. Zij beoefenden wat ik selectieve gehoorzaamheid noem. Zo onderhielden zij het gebod om op de sabbat niet te werken, maar bekritiseerden zij de Heiland dat Hij op die heilige dag mensen genas.² Ze gaven aalmoezen aan de armen, maar alleen van wat ze over hadden — wat ze zelf niet nodig hadden.³ Ze vastten, maar alleen met een lang gezicht.⁴ Ze baden, maar alleen om door mensen gezien te worden.⁵ Jezus zei: ‘Zij naderen Mij met hun lippen, maar hun hart is verre van Mij.’⁶ Zulke mensen kunnen zich wel toeleggen op het beheersen van een specifieke eigenschap of handeling, maar gaan daardoor nog niet in hun hart op Hem lijken.

Over hen heeft Jezus gezegd:

‘Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam vele krachten gedaan?’

‘Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!’⁷

De eigenschappen van de Heiland, zoals wij die zien, zijn geen script dat je kunt volgen of lijstje dat je kunt afvinken. Het zijn ingeweven eigenschappen die op elkaar inhaken en op interactieve manieren in ons ontwikkeld worden. Met andere woorden, we kunnen niet één christelijke eigenschap verwerven zonder ook andere te verwerven en te beïnvloeden. Naarmate één eigenschap sterk wordt, worden vele andere dat ook.

In 2 Petrus en in Leer en Verbonden afdeling 4 leren we dat geloof in de Heer Jezus Christus het fundament is. We meten ons geloof af aan waar het toe leidt — door onze gehoorzaamheid. 'Indien gij geloof in Mij hebt,' belooft de Heer, 'zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht.'⁸ Geloof is een katalysator. Zonder werken, zonder een deugdzaam leven, ontbeert ons geloof de macht om het discipelschap te ontplooiën. Ja, geloof is dan dood.⁹

En dus houdt Petrus ons voor: '[Voeg] aan uw geloof deugd toe'. Deze deugd is meer dan seksuele reinheid. Het is zuiverheid en heiligheid in lichaam en geest. Deugd is ook macht. Als we het evangelie getrouw naleven, hebben we de macht om bij al onze gedachten, gevoelens en daden deugdzaam te zijn. Onze geest wordt ontvankelijker voor de ingevingen van de Heilige Geest en het licht van Christus.¹⁰ We belichamen Christus niet alleen in wat we zeggen en doen, maar ook in wat we zijn.

Petrus gaat verder: '[Voeg] aan [uw] deugd kennis [toe].' Als we deugdzaam leven, leren we onze hemelse Vader en zijn Zoon op een bijzondere manier kennen. 'Als iemand de wil heeft om de wil [van de Vader] te doen, zal hij van dit onderricht weten.'¹¹ Deze kennis is een persoonlijk getuigenis, dat voortkomt uit eigen ervaring. Het

is kennis die ons transformeert, zodat ons 'licht zich aan [zijn] licht' hecht, en onze 'deugd zijn deugd bemint.'¹² Door ons deugdzaam leven maken we de oversteek van 'ik geloof' naar onze glorieuze bestemming 'ik weet'.

Petrus spoort ons aan om 'aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding' toe te voegen. Als beheerste discipelen leven wij het evangelie evenwichtig en gestaag na. We lopen niet harder dan we kracht hebben.¹³ Dagelijks gaan we voorwaarts en laten ons niet door de louterende problemen van het sterfelijk leven tegenhouden.

Door op die manier zelfbeheersing te oefenen, ontwikkelen we volharding en vertrouwen in de Heer. We vertrouwen op zijn plan voor ons leven, ook al zien we dat niet met onze eigen natuurlijke ogen.¹⁴ Dus kunnen we stil zijn en weten dat Hij God is.¹⁵ Als de stormen van beproeving woeden, vragen we: 'Wat wilt U mij met deze ervaring leren?' Met zijn plan en oogmerken in ons hart, gaan we voorwaarts en doorstaan niet alleen alles, maar doorstaan dat ook goed en met volharding.¹⁶

Deze volharding, leert Petrus ons, leidt tot godsvrucht. Zoals de Vader volhardend is met ons, zijn kinderen,

zo worden ook wij volhardend, of geduldig met elkaar en onszelf. We verheugen ons in de keuzevrijheid van anderen en de kans die hun dit geeft om ‘regel op regel’¹⁷ te groeien, ‘steeds helderder tot de volle dag toe’.¹⁸

Van zelfbeheersing tot volharding, en van volharding tot godsvrucht, verandert ons wezen. We verkrijgen de broederlijkheid die zo kenmerkend is voor alle ware discipelen. Zoals de barmhartige Samaritaan steken we de weg over om te zorgen voor wie dat ook nodig heeft, zelfs als het niet onze directe vrienden zijn.¹⁹ We zegenen hen die ons vervloeken. We doen goed aan hen die ons haten.²⁰ Is er een eigenschap die goddelijker of christelijker is?

Ik getuig dat onze inspanningen om discipelen van onze Heiland te worden, waarlijk worden aangevuld tot we ‘in het bezit’ van zijn liefde zijn.²¹ Deze liefde is het bepalende kenmerk van een discipel van Christus:

‘Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn geworden.

‘En al zou ik de gave van de profetie hebben en alle geheimenissen weten en alle kennis bezitten, en al zou ik al het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets.’²²

Geloof, hoop en naastenliefde maken ons geschikt voor Gods werk.²³ ‘En nu blijven [...] deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.’²⁴

Broeders en zusters, nu meer dan ooit kunnen we geen ‘deeltijddiscipel’ zijn! We kunnen geen discipel in maar één van de leerstellingen zijn. Het geheel van eigenschappen dat uit geloof in Christus voortkomt — waaronder die welke we vandaag hebben besproken — is in zijn totaliteit nodig om in deze laatste dagen sterk te staan.

Naarmate we er oprecht naar streven ware discipelen van Jezus Christus te zijn, worden deze eigenschappen met elkaar verweven, aangevuld, en interactief in ons gesterkt. Er zal geen verschil zijn tussen de vriendelijkheid die we onze vijanden en onze vrienden betonen. Als niemand kijkt, zijn we net zo eerlijk als wanneer anderen

toekijken. In het openbaar zijn we net zo toegewijd aan God als in onze binnenkamer.

Ik getuig dat iedereen een discipel van de Heiland kan zijn. Het discipelschap wordt niet ingeperkt door leeftijd, geslacht, etnische afkomst of kerkelijke roeping. Door ons individuele discipelschap bouwen wij, als heiligen der laatste dagen, collectief kracht op om onze broeders en zusters in de hele wereld tot zegen te zijn. Nu is het de tijd om ons opnieuw voor te nemen om met gedrevenheid zijn discipelen te zijn.

Broeders en zusters, wij zijn allen geroepen om discipelen van onze Heiland te zijn. Grijp deze conferentie aan ‘en begint zoals in vroegere tijden en komt tot [Hem] met geheel uw hart.’²⁵ Dit is zijn kerk. Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat Hij leeft. Moge Hij ons zegenen in ons eeuwige streven om toegewijde en moedige discipelen te worden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Petrus 1:5–7.
2. Zie Lukas 13:14.
3. Zie Lukas 21:4.
4. Zie Mattheüs 6:16.
5. Zie Mattheüs 6:5; zie ook Alma 38:13.
6. De geschiedenis van Joseph Smith 1:19; zie ook Jesaja 29:13; Lukas 6:46.
7. Mattheüs 7:22–23.
8. Moroni 7:33.
9. Zie Jakobus 2:20.
10. Zie 1 Korinthe 2:16.
11. Johannes 7:17.
12. Leer en Verbonden 88:40.
13. Zie Mosiah 4:27.
14. Zie Leer en Verbonden 58:3.
15. Zie Leer en Verbonden 101:16.
16. Zie Leer en Verbonden 121:8.
17. Leer en Verbonden 98:12.
18. Leer en Verbonden 50:24.
19. Zie Lukas 10:33.
20. Zie Mattheüs 5:44.
21. Moroni 7:47.
22. 1 Korinthe 13:1–2.
23. Zie Leer en Verbonden 4:5.
24. 1 Korinthe 13:13.
25. Mormon 9:27.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gezongen en niet-gezongen liederen

Ik smEEK dat u allemaal permanent en trouw in het koor blijft.

‘Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel,’ schreef Eliza Hewitt, ‘daag’lijks komt meer warmt’ en licht, sinds ik voor de Heiland nederkniel in gebed, mijn liefste plicht.¹ Die geweldige, oude, christelijke lofzang met glans in elke noot, kun je bijna niet zonder glimlach zingen. Maar vandaag wil ik één regel in die lofzang uit zijn context lichten. Dat kan ons tot steun zijn op dagen dat we het *moelijk* vinden om ‘bij storm en ook in smart’ te zingen *of* te glimlachen. Als er dagen zijn dat u niet met de blijde melodieën van anderen kunt meezingen, vraag ik u zich aan de geruststellende regel in deze lofzang vast te klampen, namelijk dat Jezus de liederen horen kan die u niet zingen kunt.²

Als kinderen van God maken we in deze gevallen wereld nu eenmaal ook moeilijke dagen mee. Dagen dat ons geloof en onze standvastigheid op de proef gesteld worden. Die moeilijkheden zijn vaak op een gebrek in onszelf, een gebrek in anderen, of gewoon een gebrek in het leven zelf, terug te voeren. Maar wat de reden ook is, ze kunnen ons de lust ontnemen om een lied te zingen en de belofte doen vervagen dat er ‘lente bloesemt [in de] ziel’,³ wat Eliza Hewitt in een van haar verzen bejubelt.

Wat staat ons op die dagen te doen? In elk geval omarmen wij dan de raad van de apostel Paulus en wij ‘hopen [op] wat wij niet zien [en] verwachten [...] het met volharding’.⁴ Op die momenten, wanneer onze eigen vreugdevolle melodie verstomt, moeten we misschien enige tijd verstild naar anderen luisteren en ons laven aan de stralende muziek om ons heen. Velen onder ons met een ‘muzikale beperking’ zijn met veel meer zelfvertrouwen

en ook veel beter gaan zingen door een plek naast iemand met een krachtigere, vastere stem in te nemen. Bij het zingen van de lofzangen van de eeuwigheid dienen we dus zo dicht mogelijk bij de Heiland en Verlosser van de wereld te gaan staan. Hij pakt altijd feilloos de perfecte toon. Dan vatten we moed omdat Hij ons zwijgen hoort. We putten hoop uit zijn melodieuze messiaanse voorspraak waarbij Hij voor ons partij kiest. Als ik ‘Hem aanneem als mijn Heer’ is het onomstotelijke gevolg: ‘vrede groeit er daag’lijks meer [en ik] verwacht het hemels hof’.⁵

Op die dagen dat we uit de toon lijken te vallen en ons minder voelen dan alle anderen, vraag ik u, in het bijzonder de jongeren van de kerk, te bedenken dat het Gods opzet was dat niet alle stemmen in zijn koor hetzelfde klinken. Juist de verscheidenheid — sopranen en altén, baritons en bassen — zorgt voor de mooiste muziek. Om een regel uit de vrolijke briefwisseling tussen twee opmerkelijke mormoonse vrouwen aan te halen: ‘Ieder schepsel van God heeft een plekje in het koor.’⁶ Als we onze

eigen uniekheid uit het oog verliezen of als we proberen aan fictieve stereotypen te voldoen — door een onverzadigbare consumptiecultuur gecreëerd en door sociale media tot onmogelijk te realiseren proporties geïdealiseerd — dan raken we de rijke schakeringen in toon en timbre kwijt die God bij de schepping van een wereld vol verscheidenheid voor ogen had.

Dat betekent overigens geenszins dat iedereen in dit hemelse koor maar zijn of haar eigen oratorium kan opvoeren! Diversiteit is geen kakofonie, en koren hebben discipline nodig. Of in dit geval, ouderling Hales, spreek ik liever van discipelschap. Maar hebben we de door God geopenbaarde tekst en harmonieuze compositie van vóór de schepping van de wereld eenmaal aanvaard, dan schept onze hemelse Vader er vreugde in dat we allemaal

met onze eigen stem en niet die van een ander zingen. Geloof in uzelf en geloof in Hem. Onderschat uw waarde of uw bijdrage niet. Wat er ook gebeurt, verlaat uw positie in het koor niet. Waarom niet? Omdat u uniek en onvervangbaar bent. Het verlies van zelfs maar één stem heeft effect op alle andere zangstemmen in dit grote stervelingenkoor. Daar behoren ook degenen toe die zich naar hun gevoel aan de rand van de samenleving of aan de rand van de kerk bevinden.

Ik moedig *u* dus allemaal aan om geloof te oefenen inzake liederen die soms moeilijk te zingen zijn. Toch geef ik direct toe dat *ik* om verschillende redenen worstel met andere liederen die ik nog niet zing maar wel zou moeten zingen.

Als ik de enorme economische ongelijkheid in de wereld zie, kan ik

niet zonder schuldgevoel met mw. Hewitt van 'vreugde [...] in mijn ziel [en] hoop en liefde' en 'lof' zingen.⁷ Die woorden kunnen we pas volledig van harte zingen als we fatsoenlijk voor de armen gezorgd hebben. Economisch gebrek is een vloek die maar niet ophoudt, jaar na jaar, en generatie na generatie. Mensen gaan er lichamelijk en geestelijk aan kapot. Gezinnen en dromen spatten erdoor uiteen. We zouden meer moeten doen om armoede te verlichten, wat Jezus ons ook bij herhaling opdraagt. Dan zouden sommige minderbedeelden in de wereld, misschien wel voor het eerst van hun leven, een paar noten van 'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel' kunnen neuriën.

Ik heb er ook moeite mee om zonnige, blijde teksten te zingen met zoveel mensen om ons heen die aan psychische, emotionele, of andere slopende aandoeningen lijden. Helaas zijn die lasten soms blijvend, ondanks de moedige inspanningen van allerhande verzorgers en zorgverleners, inclusief familieleden. Ik bid dat wij deze kinderen van God niet in stilte laten lijden en dat wij net als de Heiland de liederen kunnen horen die zij op dit moment niet kunnen zingen.

En ik hoop dat er eens een groot wereldwijd koor met mensen van ieder ras en elke etnische achtergrond harmonieus mag klinken en verklaren dat wapens, verdachtmakingen en haat *niet* de manier zijn om met conflicten om te gaan. De hemel roept ons toe dat complexe kwesties in de samenleving alleen naar tevredenheid zijn op te lossen door God lief te hebben en zijn geboden te onderhouden. Daarmee zetten wij de deur open naar die éne, duurzame, heilzame manier om elkaar als medemens lief te hebben. De profeet Ether heeft gezegd dat we mogen en moeten 'hopen op een betere wereld'.

Moroni, moe van alle oorlogen en geweld, stuitte duizend jaar later op die gedachte en verklaarde dat de 'voortreflijker weg' naar die wereld altijd het evangelie van Jezus Christus is.⁸

Wij zijn erg dankbaar dat er zich af en toe, tussen al die moeilijkheden door, een ander soort lied aandient dat we niet kunnen zingen, maar dan om een heel andere reden. Ik heb het over gevoelens die zo diep en persoonlijk, ja, zelfs zo heilig zijn, dat we die niet kunnen of zouden moeten uiten. Ik moet denken aan Cordelia's liefde voor haar vader, waarover ze zei: 'Mijn liefde weegt [...] zwaarder dan mijn tong. [...] Ik kan mijn hart niet opbeuren naar mijn mond.'⁹ Die gevoelens dienen zich als iets heiligs aan en zijn eenvoudigweg onuitsprekelijk. Ze zijn geestelijk onnoembaar, zoals het gebed van Jezus ten behoeve van de Nephitische kinderen. Wie van die gebeurtenis getuige waren, tekenden op:

'Nimmer heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken tot de Vader;

'[...] *Geen tong kan spreken, noch kan enig mens opschrijven, noch kan het hart der mensen bevatten welke grote en wonderbare dingen wij Jezus zowel zagen als hoorden spreken.*'¹⁰

Dergelijke heilige momenten blijven onuitgesproken, omdat het uiten ervan, als dat al mogelijk was, als ontheiliging aan zou voelen.

Broeders en zusters, we leven in een wereld met veel liederen die we nog niet zingen of niet kunnen zingen. Maar ik smeed dat u allemaal permanent en trouw in het koor blijft, waar we samen voor altijd van dat allesovertreffende lied, ja, 'het lied der verlossende liefde'¹¹ kunnen genieten. Gelukkig is er voor dit speciale nummer een onbeperkt aantal stoelen. Er is plek voor wie een

andere taal spreken, wie een andere cultuur hooghouden en wie verspreid over de wereld wonen. Er is plek voor alleenstaanden, voor gehuwden, voor grote gezinnen en voor kinderlozen. Er is plek voor wie eens met vragen over hun geloof zaten en plek voor wie daar nog mee zitten. Er is plek voor wie verschillen in seksuele geaardheid. Kortom, er is plek voor iedereen die God liefheeft en zijn geboden in acht neemt als onschendbare maatstaf voor ons gedrag. Want als liefde voor God de melodie van ons gemeenschappelijke lied is, vinden we de onmisbare harmonie in ons gezamenlijke streven om Hem te gehoorzamen. Met de hemelse geboden van liefde en geloof, bekering en mededogen, eerlijkheid en vergiffenis, is er plek in dit koor voor allen die er graag deel van willen zijn.¹² 'Kom zoals je bent', zegt een liefdevolle Vader tot ieder van ons. Maar Hij voegt daaraan toe: 'Toch blijf je niet zoals je bent.' Met een glimlach bedenken we dan dat God vastbesloten is om meer van ons te maken dan wij voor mogelijk hielden.

Mogen wij in het grote oratorium dat zijn plan voor onze verhoging is, altijd zijn aanwijzingen opvolgen. Mogen wij blijven werken aan de liederen die we niet kunnen zingen, tot we 'innig dankbaar [onze] stem' voor onze Koning laten klinken.¹³ Dan zullen wij op een dag met de woorden van onze geliefde lofzang

*zingen en juichen met hemelse koren:
Hosanna, hosanna, de Vader en
Zoon [...]*

*[als] Jezus in glorie daalt neder op aard!*¹⁴

Ik getuig dat die dag komt, dat God, onze eeuwige Vader, zijn eniggeboren Zoon wederom naar de aarde zal sturen. Dan zal Hij voor eeuwig als Koning der koningen heersen en regeren. Ik getuig dat dit zijn herstelde kerk is en het vehikel om de leringen en heilsverordeningen van zijn evangelie onder het hele mensdom te brengen. Wanneer zijn boodschap 'in elk werelddeel is doorgedrongen [en] elke streek heeft bezocht',¹⁵ zal Jezus inderdaad met een glimlach op ons neerzien.¹⁶ Die dag zal er volop eeuwig zonlicht voor de ziel zijn. Ik bid met verlangen dat die beloofde dag mag aanbreken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel', *Lofzangen*, nr. 156.
2. Zie *Hymns*, nr. 227.
3. *Lofzangen*, nr. 156.
4. Romeinen 8:25.
5. *Lofzangen*, nr. 156.
6. Bill Staines, 'All God's Critters Got a Place in the Choir', in Laurel Thatcher Ulrich en Emma Lou Thayne, *All God's Critters Got a Place in the Choir* (1995), 4.
7. *Lofzangen*, nr. 156.
8. Zie Ether 12:4, 11.
9. William Shakespeare, *King Lear*, eerste bedrijf, eerste toneel, regels 79–80, 93–94.
10. 3 Nephi 17:16–17; cursivering toegevoegd.
11. Alma 5:26; zie ook Alma 26:13.
12. Zie 2 Nephi 26:33.
13. *Lofzangen*, nr. 156.
14. 'Gods Geest brandt in 't harte', *Lofzangen*, nr. 2.
15. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 153.
16. Zie *Hymns*, nr. 227.

Ouderling Gary B. Sabin
van de Zeventig

Binnenin rechtop staan en alles geven

Laten we zo nodig onze route herberekenen en de toekomst met hoop en geloof tegemoet zien. Laten we binnenin rechtop staan door dapper te zijn en alles te geven.

Een aantal jaar geleden rende ons kleindochtertje naar me toe en riep enthousiast: 'Opa, opa, ik heb vandaag alle drie de goals gemaakt!'

Ik antwoordde enthousiast: 'Goed gedaan, Sarah!'

Haar moeder keek me met een guitige flikkering in de ogen aan en zei: 'Het was 2-1.'

Ik durfde niet te vragen wie er gewonnen had!

De algemene conferentie is een tijd van reflectie, openbaring en soms omschakeling.

Er is een autoverhuurbedrijf met een navigatiesysteem dat 'NeverLost' oftewel 'Nooit verdwaald' heet. Als je de bestemming ingeeft en daarna de verkeerde afslag neemt, zegt de stem niet 'Idioot!' Ze zegt heel vriendelijk: 'De route wordt herberekend. Keer indien mogelijk om.'

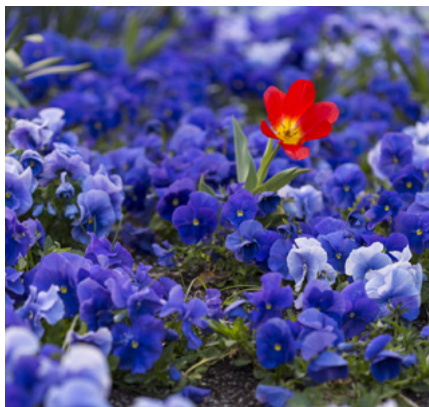
In Ezechiël staat deze prachtige belofte:

'Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden die hij gedaan heeft, al Mijn verordeningen in acht neemt en recht en gerechtigheid doet, zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven.'

'Al zijn overtredingen, die hij begaan heeft, ze zullen hem niet in herinnering gebracht worden.'¹

Dat is een fantastische belofte, maar er is twee keer *alles* voor nodig, om de derde 'alles' te verkrijgen. Bekeer u van alles, neem alles in acht. Dan wordt alles vergeven. Dat vereist dat we alles geven!

In de *Wall Street Journal* verscheen een artikel over een man die een enveloppe vol contant geld en een anonieme brief naar de fiscus gestuurd had. Hij schreef: 'Beste fiscus, bijgaand vindt u belastinggeld dat ik u nog verschuldigd ben. PS: als mijn geweten hierna

nog steeds aan me knaagt, stuur ik u de rest.'²

Zo hoort het niet! We proberen niet slechts het minimum te doen. 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest.'³ Ons hele hart! We laten ons bij de doop volledig onderdompelen als symbool van onze belofte om de Heiland niet halfhartig, maar met volle overgave te volgen. Als we alles geven, schudt de hemel voor ons welzijn.⁴ Maar als we lauw zijn of ons slechts gedeeltelijk inzetten, lopen we erg mooie zegeningen mis.⁵

Vele jaren geleden ging ik met de scouts in de woestijn kamperen. De jongens sliepen bij het kampvuur en zoals het een goede scoutleider betaamt, sliep ik in de laadbak van mijn pick-uptruck. Toen ik 's morgens naar de kampeerplaats keek, zag ik een scout die er bijzonder moe uitzag. Ik zal hem Paul noemen. Ik vroeg of hij lekker geslapen had. Hij zei: 'Niet echt.'

Toen ik vroeg waarom, zei hij: 'Ik had het koud. Het vuur is uitgegaan.'

Ik antwoordde: 'Dat heb je met vuur. Was je slaapzak niet warm genoeg?'

Geen antwoord.

Toen riep een van de andere scouts: 'Hij heeft zijn slaapzak niet gebruikt.'

Ik vroeg verbijsterd: 'Waarom niet, Paul?'

Stilte. Uiteindelijk antwoordde hij schaapachtig: 'Ik dacht dat als ik mijn slaapzak niet uitrolde, ik hem ook niet hoefde op te rollen.'

Echt waar. Hij lag urenlang te bibberen omdat hij zich vijf minuten werk wilde besparen. We denken misschien: wat dom! Wie doet nu zoiets? Maar wij doen zulke en gevaarlijkere dingen voortdurend. We weigeren onze geestelijke slaapzak uit te rollen als we de tijd niet nemen om dagelijks oprecht te bidden, te studeren en het evangelie na te leven. Ons vuur zal uitgaan,

waardoor we onbeschermd zijn en geestelijk afkoelen.

Als we laks in onze verbonden worden, moeten we de gevolgen dragen. De Heer heeft ons de raad gegeven 'om over [onzelf] te waken, om de woorden van eeuwig leven nauwkeurig na te komen.'⁶ Hij heeft ook gezegd: 'Mijn bloed zal hen niet reinigen als zij niet naar Mij luisteren.'⁷

Het is veel makkelijker om alles te geven dan maar een beetje. Als we maar een beetje of helemaal niets geven, treedt er zoals men in *Star Wars* zou zeggen 'een verstoring in de Force' op. Dan zijn we in strijd met Gods wil en dus in strijd met de aard van het geluk.⁸ Jesaja heeft gezegd:

'De goddelozen zijn als een opgezwepte zee, want die kan niet tot rust komen, en zijn water woelt modder en slijk op.

'De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede!'⁹

Gelukkig zijn we ongeacht ons heden en verleden nooit buiten het bereik van de Heiland. Hij heeft gezegd: 'Wie zich bekeert en als een klein kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk Gods. Zie, voor zodanigen heb Ik mijn leven afgelegd, en het wederom opgenomen.'¹⁰

Als we ons voortdurend bekeren en op de Heer vertrouwen, ontvangen we kracht doordat we als een kind nederigheid en geloof bezitten,¹¹ aangevuld met wijsheid uit levenservaring. Job heeft verklaard: 'De rechtvaardige zal aan zijn weg vasthouden, en wie rein van handen is, zal in kracht toemenen.'¹² Tennyson schreef: 'Mijn kracht is als die van tien man, omdat mijn hart rein is.'¹³ En de Heer geeft ons de raad: 'Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht.'¹⁴

Onze zoon Justin is na een levenslange strijd op negentienjarige leeftijd

overleden. Kort voor zijn dood vertelde hij in de avondmaalsdienst een verhaal dat veel voor hem betekende. Het ging over een vader en een zoon die naar een speelgoedwinkel gingen, waar ze een opblaasbare stootzak in de vorm van een man zagen. De jongen gaf de opblaasbare man een paar klappen, waarop die telkens achterover viel en meteen weer overeind kwam. De vader vroeg zijn zoon waarom de man steeds weer overeind kwam. De jongen dacht even na en zei toen: 'Ik weet het niet. Misschien omdat hij binnenin rechtop staat.' Om alles te geven, moeten we binnenin rechtop staan, wat er ook gebeurt.¹⁵

We staan binnenin rechtop als we geduldig wachten tot de Heer onze doornen in het vlees verwijdt of ons

kracht om te volharden geeft.¹⁶ Zulke doornen zijn lichamelijke en mentale ziektes, beperkingen of het overlijden van een dierbare.

We staan binnenin rechtop als we neerhangende handen opheffen. We staan binnenin rechtop als we de waarheid verdedigen tegen een goddeloze wereld die steeds minder tegen licht kan, het kwade goed noemt en het goede kwaad¹⁷ en 'de rechtvaardigen wegens hun rechtvaardigheid'¹⁸ veroordeelt.

We kunnen ondanks onze beprovingen binnenin rechtop staan dankzij een zuiver geweten, de sterkende en troostende geruststelling van de Heilige Geest, en een eeuwig perspectief dat ons sterfelijk begrip te boven gaat.¹⁹ In het voorsterfelijk leven juichten we omdat we het sterfelijk leven mochten

ervaren.²⁰ We gaven alles en namen de beslissing om het plan van onze hemelse Vader dapper te verdedigen. Het is tijd om binnenin rechtop te staan en zijn plan weer te verdedigen!

Mijn vader is onlangs op 97-jarige leeftijd overleden. Telkens als iemand hem vroeg hoe het ging, antwoordde hij: 'Op een schaal van één tot tien ben ik een 25!' Zelfs toen hij niet meer kon staan of zitten, en met moeite kon spreken, gaf hij hetzelfde antwoord. Hij bleef binnenin rechtop staan.

Toen mijn vader negentig was, waren we op een keer op een luchthaven. Ik vroeg of hij een rolstoel wilde. Hij zei: 'Nee, Gary. Misschien wanneer ik oud ben.' En hij voegde eraan toe: 'Als ik het slenteren moe ben, kan ik altijd nog rennen.' Als we in onze huidige looppas niet alles kunnen geven, moeten we misschien rennen, of onze route herberekenen. Misschien moeten we zelfs omkeren. We moeten misschien aandachtiger studeren, oprechter bidden of sommige zaken loslaten, zodat we de belangrijke dingen niet laten schieten. Misschien moeten we de wereld loslaten, zodat we de eeuwigheid niet laten schieten. Mijn vader begreep dat.

Toen hij in de Tweede Wereldoorlog in de marine zat, waren er mensen die zijn beginselen vanuit het grote en ruime gebouw²¹ bespotten. Maar twee van zijn scheepsmaten, Dale Maddox en Don Davidson, deden niet mee. Ze vroegen: 'Sabin, waarom ben je zo

anders? Je hebt hoge normen en drinkt, rookt of vloekt niet, maar je lijkt rustig en gelukkig.'

Hun positieve indruk van mijn vader stemde niet overeen met wat ze over mormonen gehoord hadden. Mijn vader onderwees en doopte ze. Dales ouders waren erg kwaad en waarschuwden hem dat hij zijn geliefde, Mary Olive, zou verliezen als hij zich bij de kerk aansloot. Maar, op zijn verzoek, sprak ze met de zendelingen en liet zich ook dopen.

Aan het einde van de oorlog vroeg president Heber J. Grant om meer zendelingen, onder wie gehuwde mannen. In 1946 besloten Dale en zijn vrouw, Mary Olive, dat Dale op zending moest gaan, hoewel ze hun eerste baby verwachtten. Uiteindelijk kregen ze negen kinderen: drie jongens en zes meisjes. Alle negen zijn op zending gegaan, waarna Dale en Mary Olive zelf drie keer op zending gingen. Ook tientallen kleinkinderen hebben een zending vervuld. Twee van hun zonen, John en Matthew Maddox, en Matthews schoonzoon, Ryan, zingen in het Mormon Tabernacle Choir. De familie Maddox telt nu 144 leden die alles geven.

Toen ik mijn vaders papieren doornam, kwam ik een brief tegen van Jennifer Richards, een van de vijf dochters van die andere scheepsmaat, Don Davidson. Ze schreef: 'Uw rechtschapenheid heeft ons leven veranderd. Ik kan me mijn leven zonder de kerk niet voorstellen. Mijn vader hield van het evangelie en heeft het tot zijn dood toe nageleefd.'²²

De invloed die we kunnen hebben door binnenin rechtop te staan, is moeilijk in te schatten. Mijn vader en zijn scheepsmaten luisterden niet naar de mensen in het grote en ruime gebouw die spottend naar hen

wezen.²³ Ze wisten dat ze de Schepper en niet de menigte moesten volgen.

De apostel Paulus leek het wel over deze tijd te hebben toen hij zei: 'Sommigen zijn [...] afgeweken en hebben zich gewend tot zinloos gepraat.'²⁴ Er is heel wat 'zinloos gepraat' in de wereld. De gesprekken van de mensen in het grote en ruime gebouw bijvoorbeeld.²⁵ Vaak gaan die over het goedpraten van goddeloosheid en ontstaan ze als mensen afdwalen. Ze worden gevoerd door mensen die de prijs niet betalen om alles te geven en liever de natuurlijke mens dan de profeet volgen.

Gelukkig weten we hoe het voor de getrouwen afloopt. Als we alles geven, hebben we de allesomvattende geruststelling dat 'voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede'.²⁶ Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Wees niet bang, kies gewoon het goede.'²⁷

Mijn schoonvader doceerde aan de BYU en hield van haar footballteam, maar durfde niet naar de wedstrijden te kijken, omdat hij bang was voor het eindresultaat. Toen gebeurde er iets prachtigs: de videorecorder werd uitgevonden, waardoor hij de wedstrijden kon opnemen. Als BYU won, kon hij de opname zonder zorgen bekijken. Hij wist hoe het zou aflopen. Hij maakte zich geen zorgen als ze een fout tegen kregen, een blessure opliepen of achterstonden, want Hij wist dat ze het zouden halen! Je zou kunnen zeggen dat hij 'volmaakt stralende hoop' had!²⁸

En die hebben wij ook. Als we getrouw zijn, hebben we ook de verzekering dat alles uiteindelijk goed komt. De Heer houdt Zich aan zijn beloften. Dat betekent niet dat deze aardse leerschool makkelijk of pijnloos zal zijn, maar Paulus heeft gezegd: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart

is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.’²⁹

Broeders en zusters, niemand heeft al in de toekomst gezondigd. Laten we zo nodig onze route herberekenen en de toekomst met hoop en geloof tegemoet zien. Laten we binnenin rechtop staan door dapper te zijn en alles te geven. Laten we het plan van onze hemelse Vader en de zending van zijn Zoon, onze Heiland, rein en moedig verdedigen. Ik getuig dat onze Vader leeft, dat Jezus de Christus is, en dat het grote plan van geluk waar is. Ik bid dat u Gods heerlijkste zegeningen zult ontvangen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Ezechiël 18:21–22.
2. Zie bijvoorbeeld *The Speaker's Quote Book: Over 5,000 Illustrations and Quotations for All Occasions*, samengesteld door Roy B. Zuck (2009), 107–108.
3. Leer en Verbonden 64:34.
4. Zie Leer en Verbonden 21:6.
5. Zie Openbaring 3:15–16.
6. Leer en Verbonden 84:43.
7. Leer en Verbonden 29:17.
8. Zie Alma 41:11.
9. Jesaja 57:20–21.
10. 3 Nephi 9:22.
11. Zie 3 Nephi 11:37–38.
12. Job 17:9.
13. Alfred Tennyson, ‘Sir Galahad’, in *Poems of the English Race*, samengesteld door Raymond Macdonald Alden (1921), 296.
14. Leer en Verbonden 87:8.
15. Zie Joseph B. Wirthlin, ‘Wat er ook gebeurt, geniet ervan’, *Liahona*, november 2008, 26–28.
16. Zie 2 Korinthe 12:7.
17. Zie Jesaja 5:20.
18. Helaman 7:5.
19. Zie Filippienzen 4:7.
20. Zie Job 38:7.
21. Zie 1 Nephi 8:26.
22. Brief van Jennifer Richards aan Marvin Sabin, 5 juli 2009.
23. Zie 1 Nephi 8:27, 33.
24. 1 Timotheüs 1:6.
25. Zie 1 Nephi 8:26–28.
26. Romeinen 8:28.
27. Zie Bangambiki Habyarinmana, *Inspirational Quotes for All Occasions* (2013).
28. 2 Nephi 31:20.
29. 1 Korinthe 2:9.

Ouderling Valeri V. Cordón
van de Zeventig

De taal van het evangelie

Grondig onderricht is uiterst belangrijk om het evangelie in onze familie te bewaren. Dat vergt de nodige ijver en moeite.

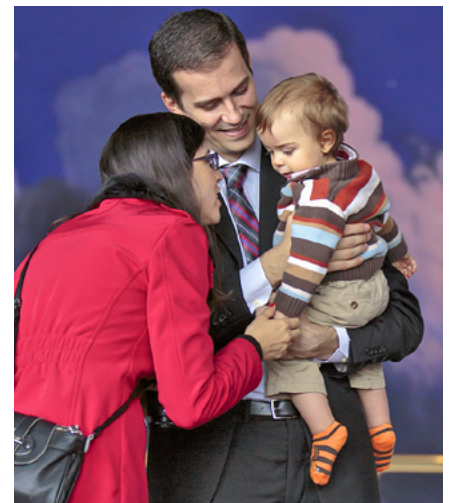
Nadat ik als algemeen autoriteit was geroepen, verhuisden we met ons gezin van Costa Rica naar Salt Lake City voor mijn eerste opdracht. Ik heb hier in de Verenigde Staten fantastische mensen met verschillende etnische achtergronden en culturen mogen bezoeken. Velen van hen zijn, net als ik, in een Latijns-Amerikaans land geboren.

Ik heb gemerkt dat veel hispanics van de eerste generatie hier Spaans als eerste taal spreken en zich in het Engels verstaanbaar kunnen maken. De tweede generatie, die in de Verenigde Staten geboren of hier op jonge leeftijd naartoe gekomen is en hier naar school gaat, spreekt zeer goed Engels en misschien nog wat mondjesmaat Spaans. Bij de derde generatie is het Spaans, de moedertaal van hun voorouders, vaak verloren gegaan.¹

In taalkundige termen heet dit simpelweg ‘taalverlies’. Taalverlies kan optreden wanneer gezinnen naar een ander land verhuizen waar hun moedertaal niet de voornaamste voertaal is. Dat gebeurt niet alleen onder hispanics, maar onder bevolkingsgroepen overal ter wereld als een moedertaal plaatsmaakt voor een nieuwe taal.² Ook Nephi, een profeet in het Boek van Mormon, was bezorgd dat de taal

van zijn voorouders verloren zou gaan toen hij zich opmaakte om naar het beloofde land te reizen. Nephi schrijft: ‘Zie, het is wijsheid in het bestel Gods dat wij die kronieken verkrijgen om *de taal van onze vaders voor onze kinderen te bewaren*.’³

Maar Nephi was ook bezorgd over het verlies van een ander soort taal. In het volgende vers gaat hij verder: ‘En ook om *voor hen de woorden te bewaren die bij monde van alle heilige profeten zijn gesproken*, die hun zijn gegeven door de Geest en de macht Gods, vanaf het begin der wereld tot op deze huidige tijd.’⁴

Mij viel een parallel op tussen een moedertaal bewaren en het evangelie van Jezus Christus bewaren.

Met die parallel wil ik niet een bepaalde aardse taal beklemtonen, maar een eeuwige taal. Die taal moeten we in onze familie bewaren en nooit verliezen. Ik heb het over de taal⁵ van het evangelie van Jezus Christus. Met 'taal van het evangelie' bedoel ik alle leringen van onze profeten, onze gehoorzaamheid aan die leringen en het aanhouden van rechtschapen tradities.

Ik noem drie manieren waarop we die taal kunnen bewaren.

Ten eerste: thuis ijveriger en meer betrokken zijn

In de Leer en Verbonden riep de Heer vele prominente leden van de kerk, onder wie Newel K. Whitney, op om hun gezin in orde te brengen. De Heer zei: 'Mijn dienstknecht Newel K. Whitney [...] moet gekastijd worden, en hij moet zijn gezin in orde brengen en ervoor zorgen dat *zij thuis ijveriger zijn en meer betrokken*, en altijd bidden, anders zullen zij uit hun plaats worden verwijderd.'⁶

Eén factor die taalverlies in de hand werkt, is dat ouders niet de tijd nemen om hun kinderen de moedertaal te leren. Het is niet genoeg om de taal thuis alleen te *spreken*. Als ouders hun taal willen bewaren, moet het *aangeleerd* worden. Uit onderzoek blijkt dat ouders die bewust moeite doen om hun moedertaal te bewaren, daarin vaak ook slagen.⁷ Wat kan die bewuste moeite zijn om de taal van het evangelie te bewaren?

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft ervoor gewaarschuwd dat 'ontoereikend evangelieonderwijs en gebrekkelijke voorbeelden thuis' vaak een einde maken aan de cyclus van families met meerdere generaties kerkleden.⁸

We kunnen dus concluderen dat grondig onderricht uiterst belangrijk is om het evangelie in onze familie te bewaren. Dat vergt de nodige ijver en moeite.

We zijn er vaak op geweest om de gewoonte van dagelijkse Schriftstudie aan te kweken, zowel persoonlijk als in gezinsverband.⁹ Veel gezinnen waarin dit gebeurt, worden elke dag met meer eensgezindheid en een nauwere band met de Heer gezegend.

Wanneer vindt dagelijkse Schriftstudie plaats? Die vindt plaats wanneer ouders de Schriften ter hand nemen en de gezinsleden, met liefde, uitnodigen om samen te studeren. Het is moeilijk voor te stellen dat die studie op een andere manier plaatsvindt.

Ouders, laat die zegeningen niet aan u voorbijgaan. Wacht niet tot het te laat is!

Ten tweede: goede voorbeelden thuis

Een taalkundige heeft geschreven hoe je een moedertaal kunt bewaren: 'Je moet *de taal levend maken* voor je kinderen.'¹⁰ We 'maken taal levend' als ons onderricht en voorbeeld op elkaar aansluiten.

Toen ik jong was, werkte ik in de vakanties bij mijn vader in de fabriek. Het eerste wat mijn vader altijd vroeg

als ik mijn salaris kreeg, was: 'Wat ga je met je geld doen?'

Ik antwoordde dan steevast: 'Mijn tiende betalen en voor mijn zending sparen.'

Nadat ik zo'n acht jaar bij hem had gewerkt en steeds diezelfde vraag had beantwoord, dacht mijn vader dat hij me wel geleerd had mijn tiende te betalen. Wat hij niet beseftte, was dat ik dit belangrijke beginsel al in één week-end had geleerd. Ik zal u vertellen hoe ik dat beginsel heb geleerd.

Na enige gebeurtenissen die verband hielden met een burgeroorlog in Midden-Amerika, ging mijn vaders zaak failliet. Hij ging van circa tweehonderd vaste werknemers naar nog geen vijf naaispecialisten die op afroepbasis bij ons thuis in de garage werkten. Op een dag hoorde ik mijn ouders in die moeilijke periode bespreken of ze hun tiende zouden betalen of eten voor de kinderen zouden kopen.

Die zondag hield ik mijn vader in de gaten om te zien wat hij ging doen. Na de kerk zag ik hem een envelop pakken en zijn tiende erin stoppen. Dat was nog maar een deel van de les. De vraag die voor mij overbleef, was wat we te eten zouden krijgen.

Op maandagmorgen stonden er al vroeg een paar mensen aan de deur. Toen ik opendeed, vroegen ze naar mijn vader. Ik riep hem en hij kwam naar de deur. De bezoekers hadden het over een dringende naaiopdracht die zo snel mogelijk klaar moest. Ze zeiden dat de bestelling zo dringend was, dat ze vooraf zouden betalen. Die dag leerde ik de beginselen van tiende en de zegeningen die erop volgen.

De Heer spreekt in het Nieuwe Testament over een voorbeeld zijn. Hij zegt: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al

wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.¹¹

Het is niet genoeg om met onze kinderen alleen te *praten* over het belang van een tempelhuwelijk, vasten en de sabbat heiligen. Ze moeten ook zien dat we tijd inruimen om zo vaak als we kunnen naar de tempel te gaan. Ze moeten zien dat we ernaar streven om regelmatig te vasten¹² en de hele sabbatdag heilig te houden. Als onze jongeren geen twee maaltijden kunnen vasten, de Schriften niet regelmatig kunnen bestuderen en de tv niet uit kunnen laten voor een belangrijke wedstrijd op zondag, zullen ze dan de geestelijke zelfdiscipline hebben om de hevige verleidingen van de hedendaagse opdringerige wereld te weerstaan, waaronder de verleiding van pornografie?

Ten derde: tradities

Er is nog een manier waarop taal verasterd of verloren kan raken, namelijk wanneer andere talen en tradities met een moedertaal worden vermengd.¹³

In de beginjaren van de herstelde kerk riep de Heer vele prominente

leden van de kerk op om hun gezin in orde te brengen. Hij noemde eerst in zijn oproep twee manieren waarop we thuis licht en waarheid kwijt kunnen raken: 'Die boze komt en *neemt*, door *ongehoorzaamheid* en *wegens de overlevering van hun vaders, licht en waarheid* van de mensenkinderen *weg*.'¹⁴

We moeten als gezin alle tradities mijden die ons ervan weerhouden om de sabbatdag heilig te houden of om thuis dagelijks de Schriften te bestuderen en te bidden. We moeten de digitale deuren van onze woning voor pornografie en alle andere kwade invloeden afsluiten. We moeten de wereldse tradities van deze tijd bestrijden. Daartoe leren we onze kinderen met behulp van de Schriften en de stem van onze hedendaagse profeten over hun goddelijke identiteit, hun doel in het leven en de goddelijke zending van Jezus Christus.

Tot besluit

In de Schriften vinden we diverse voorbeelden van 'taalverlies'.¹⁵ Bijvoorbeeld:

'Nu geschiedde het dat er velen waren van het opkomend geslacht die *de woorden* van koning Benjamin *niet konden begrijpen*, omdat zij kleine kinderen waren toen hij tot zijn volk had gesproken; en zij geloofden de overlevering van hun vaders niet. [...]

'En nu, wegens hun ongelof *konden zij het woord Gods niet begrijpen*; en hun hart was verstokt.'¹⁶

Voor het opkomende geslacht werd het evangelie een vreemde taal. De voordelen van een moedertaal bewaren staan weleens ter discussie. Maar in de context van het heilsplan is er *geen discussie* over de eeuwige gevolgen als we de taal van het evangelie bij ons thuis verliezen.

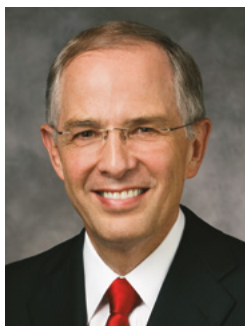
Als kinderen van God zijn wij onvolmaakte mensen die een volmaakte taal proberen te leren.¹⁷ Net zoals een moeder haar kleine kinderen liefdevol bejegt, heeft onze hemelse Vader geduld met onze onvolmaaktheden en fouten. Hij koestert en begrijpt onze brabbelende woorden, oprecht gemompeld, alsof ze de mooiste poëzie voorstelden. Hij verheugt zich in het geluid van onze eerste evangeliewoorden. Hij onderricht ons met volmaakte liefde.

Geen prestatie in dit leven, hoe belangrijk ook, telt als we de taal van het evangelie in ons gezin kwijtraaken.¹⁸ Ik getuig dat onze hemelse Vader ons zal zegenen als we ernaar streven ons zijn taal eigen te maken, ja, tot we deze hogere vorm van communicatie, die altijd onze moedertaal is geweest, vloeiend beheersen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Onder hispanics ligt bij de derde generatie 'het niveau van Engelse eentaligheid op [...] 72 procent'. (Richard Alba, 'Bilingualism Persists, but English Still Dominates', Migration Policy Institute, 1 februari 2005,

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

- migrationpolicy.org/article/bilingualism-persists-english-still-dominates.)
2. 'Alleen Engels spreken is het overheersende patroon bij de derde generatie.' (Alba, 'Bilingualism Persists, but English Still Dominates'.)
 3. 1 Nephi 3:19; cursivering toegevoegd.
 4. 1 Nephi 3:20; cursivering toegevoegd.
 5. Een taal kan worden gedefinieerd als 'een systeem van communicatie gebruikt door een bepaald land of een bepaalde gemeenschap'. (Oxford Living Dictionaries, 'language', oxforddictionaries.com.)
 6. Leer en Verbonden 93:50; cursivering toegevoegd.
 7. '[Een moedertaal bewaren] is mogelijk, maar het vergt de nodige inspanning en planning.' (Eowyn Crisfield, 'Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?' onraisingbilingualchildren.com/2013/03/25/heritage-languages-fighting-a-losing-battle.) 'Duitssprekenden in het middenwesten [van de Verenigde Staten] slaagden er bijvoorbeeld in hun moedertaal generaties lang te bewaren.' (Alba, 'Bilingualism Persists, but English Still Dominates'.)
 8. David A. Bednar, 'Families die generatie na generatie getrouw blijven', in de instructiebijeenkomst voor algemene leidinggevendens tijdens de algemene conferentie, april 2015, broadcasts.lds.org.
 9. De volgende instructie van het Eerste Presidium is een hedendaags voorbeeld: 'Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten.' (Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999.)
 10. 'Je moet *de taal levend maken* voor je kinderen, zodat ze die begrijpen, erin kunnen communiceren en zich met de mensen verbonden voelen die de taal vertegenwoordigen.' (Crisfield, 'Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?'; cursivering toegevoegd.)
 11. Johannes 5:19.
 12. 'Bij een goede inachtneming van de vastendag slaat men doorgaans in een periode van 24 uur twee opeenvolgende maaltijden over, woont men de vasten-en-getuigenisdienst bij en geeft men een royale vastengave aan de bisschop voor de behoeftigen.' (*Handboek 2: de kerk besturen* [2010], 21.1.17.)
 13. Zie Omni 1:17.
 14. Leer en Verbonden 93:39; cursivering toegevoegd.
 15. In de context van deze toespraak duidt 'taalverlies' op hoe het evangelie verloren kan gaan (zie Richteren 2:10; Omni 1:17; 3 Nephi 1:30).
 16. Mosiah 26:1, 3; cursivering toegevoegd.
 17. Zie Mattheüs 5:48; 3 Nephi 12:48.
 18. Zie Mattheüs 16:24–26.

De wereld overwinnen

We overwinnen de wereld niet op één allesbepalend moment in ons leven, maar op vele momenten die onze eeuwigheid bepalen.

Vele jaren geleden vertelde president David O. McKay over een prachtige ervaring die hij op een boot naar Samoa had. Hij viel in slaap en zag in een visioen 'taferelen [...] die oneindig subliem waren. In de verte', zei hij, 'zag ik een prachtige, witte stad. [...] Bomen met veel vruchten [en] bloeiende bloemen waren in overvloed aanwezig. Een grote groep mensen [liep] naar de stad. Iedereen droeg een wit opperkleed. [...] Mijn aandacht richtte zich meteen op hun leider, en hoewel ik alleen zijn profiel kon zien, herkende ik mijn Heiland onmiddellijk! De [...] uitstraling van zijn gelaat [was]

glorierijk. [...] Er ging een goddelijke vrede van Hem uit!'

President McKay gaat verder: 'Het [was] zijn stad, [...] de eeuwige stad; en de mensen die Hem volgden, zouden daar in vrede en eeuwig geluk verblijven.'

President McKay vroeg zich af: 'Wie [zijn] dat? [Wie zijn die mensen?]

Hij legt uit wat er vervolgens gebeurde:

'Alsof de Heiland mijn gedachten kon lezen, antwoordde Hij door naar een halve cirkel te wijzen die boven [de mensen] verscheen, waarop in gouden letters stond:

“Dit zijn zij die de wereld hebben overwonnen —

“die waarlijk zijn wedergeboren!”¹

Die woorden, ‘Dit zijn zij die de wereld hebben overwonnen’, zijn tientallen jaren in mijn gedachten gebleven.

De Heer heeft de mensen die de wereld overwinnen adembenemende zegeningen beloofd. Zij zullen ‘bekleed worden met witte kleren’ en in ‘het boek des levens’ vermeld worden. De Heer ‘zal [hun namen] belijden voor [de] Vader en voor Zijn engelen’.² Ze zullen ‘aan de eerste opstanding’ deelhebben,³ het eeuwige leven ontvangen,⁴ en ‘niet meer weggaan’ uit de tegenwoordigheid van God.⁵

Kunnen wij de wereld overwinnen en deze zegeningen ontvangen? Jazeker.

Liefde voor de Heiland

Wie de wereld overwint, ontwikkelt een allesomvattende liefde voor onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Dankzij zijn goddelijke geboorte, volmaakte leven en onbegrensde verzoening in Gethsémané en op Golgotha zal iedereen opstaan. En Hij is de enige die ons van zonde kan reinigen als we ons oprecht bekeren. Daardoor kunnen we bij God terugkeren. ‘Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad.’⁶

Jezus heeft gezegd: ‘Heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.’⁷

Later heeft Hij daaraan toegevoegd: ‘Ik wil dat gij de wereld overwint.’⁸

We overwinnen de wereld niet op één allesbepalend moment in ons leven, maar op vele momenten die onze eeuwigheid bepalen.

Als kind leren we bidden en eerbiedig ‘Ik wil graag als Jezus worden’ zingen.⁹ Als we wat ouder zijn, bestuderen we het leven van de Heiland in het Nieuwe Testament en denken na over de macht van zijn verzoening in het Boek van Mormon.

Door te bidden, ons te bekeren, de Heiland te volgen en zijn genade te ontvangen, gaan we beter begrijpen waarom we hier zijn en wie we dienen te worden.

Alma heeft daarover gezegd: ‘In hun hart [wordt] er ook een machtige verandering teweeggebracht, en zij [verootmoedigen] zich en [stellen] hun vertrouwen in de ware en levende God [en blijven] getrouw tot het eind.’¹⁰

Wie de wereld overwinnen, weten dat zij hun hemelse Vader verantwoordig schuldig zijn. Oprechte verandering en bekering is niet beperkend, maar bevrijdend, omdat ‘zonden als scharlaken [...] wit worden als sneeuw’.¹¹

Rekenschap aan God

Wereldse mensen hebben een probleem met rekenschap aan God geven. Ze zijn zoals een kind dat thuis een feestje geeft wanneer de ouders op reis zijn. Het kind geniet van het tumult en denkt niet aan de gevolgen die het zal ondervinden wanneer de ouders thuiskomen.

De wereld wil de natuurlijke mens liever tevreden stellen dan hem onderwerpen.

De wereld overwinnen is geen wereldwijde invasie, maar een persoonlijke strijd, een directe confrontatie met onze innerlijke vijand.

De wereld overwinnen houdt in dat we het grote gebod in acht nemen: ‘U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht.’¹²

De christelijke schrijver C. S. Lewis heeft het als volgt gezegd: ‘Christus zegt: “Geef Mij alles. Ik wil niet een deel van je tijd, van je geld en van je werk — Ik wil jóú, helemaal.”’¹³

De wereld overwinnen houdt in dat we onze beloften aan God nakomen: onze doop- en tempelverbonden, en onze gelofte van trouw aan onze eeuwige metgezel. De wereld overwinnen betekent wekelijks tijdens het avondmaal nederig om vergeving vragen en beloven ‘Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden’, opdat we ‘zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben’.¹⁴

Onze liefde voor de sabbatdag eindigt niet wanneer we de deur van de kerk achter ons sluiten. We maken van die dag gebruik om van onze dagelijkse taken te rusten, de Schriften te

bestuderen en tijd met onze familie en anderen door te brengen. We slaken na de kerkdienst geen zucht van opluchting en gaan niet doldriest op zoek naar een tv, zodat we de voetbalwedstrijd kunnen volgen. We blijven ons op de Heiland en zijn heilige dag richten.

Een overvloed aan verleidelijke stemmen trekt constant aan deze wereld.¹⁵

De wereld overwinnen houdt in dat we die ene stem vertrouwen die waar-schuwt, troost, verlicht en vrede geeft, maar 'niet zoals de wereld die geeft'.¹⁶

Onbaatzuchtigheid

De wereld overwinnen betekent dat we, het tweede gebod indachtig,¹⁷ meer met anderen begaan zijn dan met onszelf: 'De belangrijkste van u zal uw dienaar zijn.'¹⁸ We vinden het geluk van onze huwelijkspartner belangrijker dan het onze. Onze kinderen aanspooren God lief te hebben en zijn geboden te onderhouden, is onze prioriteit. We geven bereidwillig van onze materiële zegeningen door tiende, vastengaven en hulp aan wie dit nodig hebben. En als onze geestelijke antennes op de hemel gericht zijn, laat de Heer ons weten wie we kunnen helpen.

De wereld wil in het middelpunt van de belangstelling staan en roept: 'Kijk naar mij! Ik ben zoveel beter dan anderen! Ik heb zoveel! Ik ben zo belangrijk!'

De wereld is snel geïrriteerd, onverschillig en veeleisend, en gevoelig voor de lofbetuigingen van de massa. De wereld overwinnen daarentegen kweekt nederigheid, empathie, geduld en medeleven voor mensen die anders zijn.

Veiligheid in de profeten

De wereld overwinnen houdt altijd in dat de wereld sommige van onze overtuigingen bespot. De Heiland heeft gezegd:

'Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft.

'Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben.'¹⁹

President Russell M. Nelson zei vanochtend: 'Ware discipelen van Jezus Christus zijn bereid om zich te laten zien en horen, en anders te zijn dan de mensen van de wereld.'²⁰

Een volgeling van Christus maakt zich geen zorgen als ze geen duizend likes of vriendelijke emoji op een post over haar geloof krijgt.

De wereld overwinnen betekent dat we minder met onze internetverbinding

begaan zijn en meer met onze hemelse verbinding met God.

De Heer zegent ons met veiligheid als we de raad van zijn levende profeten en apostelen opvolgen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'De wereld kan ons soms voor problemen stellen. [Als we naar de tempel gaan,] zijn we beter in staat om elke beproeving te verdragen en elke verleiding te overwinnen. [...] Wij worden er hernieuwd en versterkt.'²¹

De wereld probeert de getrouwen met steeds meer verleidingen, afleidingen en verdraaiingen te misleiden, zodat ze hun geestelijke ervaringen als dwaze misleidingen beschouwen.

De wereld overwinnen is de momenten onthouden, waarop we de liefde en het licht van de Heiland gevoeld hebben, zelfs als we ontmoedigd zijn. Ouderling Neal A. Maxwell heeft over zo'n ervaring gezegd: 'Hij had me gezegend. En ik wist dat God wist dat ik wist dat Hij me gezegend had.'²² Hoewel we ons soms vergeten voelen, vergeten we zelf niet.

De wereld overwinnen betekent niet dat we ons opsluiten, weg van alle aardse oneerlijkheid en problemen. Het verbreedt juist onze horizon van geloof, waardoor we dichter tot de Heiland en zijn beloften komen.

Hoewel we in dit leven niet volmaakt worden, houdt de wereld overwinnen onze hoop levend dat we op een dag 'voor [onze Verlosser zullen] staan [en] zijn aangezicht met welbehagen [zullen] aanschouwen'.²³ Dan horen we Hem zeggen: 'Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is.'²⁴

Het voorbeeld van ouderling Bruce D. Porter

Op 28 december is onze goede vriend en geliefde algemene autoriteit

ouderling Bruce D. Porter overleden. Hij was 64 jaar oud.

Ik leerde Bruce kennen toen we samen aan de Brigham Young University studeerden. Hij was een van de allerslimste studenten. Nadat hij zijn doctoraat in Russische studies aan de Harvard University behaald had, kreeg Bruce bekendheid, waardoor hij van het pad had kunnen afwijken. Maar wereldse rijkdom en lof vertroebelden zijn zicht niet.²⁵ Hij was trouw aan zijn Heiland, Jezus Christus; aan zijn eeuwige metgezellin, Susan; aan zijn kinderen en kleinkinderen.

Bruce werd met een nieraandoening geboren. Hij onderging een operatie, maar zijn nieren bleven achteruitgaan.

Kort na zijn roeping als algemeen autoriteit in 1995 waren we samen in Frankfurt werkzaam, waar hij zich vooral met Rusland en Oost-Europa bezighield.

Ouderling Porters leven nam in 1997 een ingrijpende wending toen

zijn gezondheid door nierfalen achteruit begon te gaan. Hij keerde met zijn gezin terug naar Salt Lake City (Utah, VS).

In de 22 jaar dat hij als zeventiger werkzaam was, werd Bruce vaak in het ziekenhuis opgenomen en tien keer geopereerd. Susan kreeg twee keer te horen dat Bruce de ochtend niet zou halen, maar dat deed hij wel.

Van die 22 jaar onderging Bruce 12 jaar lang dialyse om zijn bloed te zuiveren. Tijdens een groot deel van die periode nam de dialyse vijf avonden per week telkens vier uur in beslag. Op die manier kon hij overdag zijn roeping uitvoeren en in het weekend ringconferenties bezoeken. Bruce stond voor een raadsel toen zijn gezondheid na een aantal priesterschapszalvingen niet verbeterde. Maar hij wist op wie hij vertrouwde.²⁶

In 2010 kreeg Bruce een nier van zijn zoon David. Dit keer stootte zijn lichaam het orgaan niet af. Het was een wonder. Hij werd weer gezond en kon uiteindelijk samen met Susan naar zijn geliefde Rusland terugkeren en er in het gebiedspresidium dienen.

Toen de infecties maar bleven aanhouden, vroeg hij zijn artsen op 26 december 2016 de ziekenhuiskamer in Salt Lake City te verlaten. Bruce

zei tegen Susan 'dat hij door de Geest wist dat de artsen niets meer konden doen om zijn leven te redden. Hij wist [...] dat zijn hemelse Vader hem naar huis terugriep. Hij had er volkomen vrede mee.'²⁷

Op 28 december verliet Bruce het ziekenhuis. Een paar uur later keerde hij, omringd door zijn dierbaren, terug naar zijn hemelse thuis.

Jaren geleden schreef Bruce Porter deze woorden aan zijn kinderen:

'Mijn getuigenis van Jezus Christus en van zijn liefde is mijn kompas geweest. [...] Het [is] in moeilijke tijden een zuivere, brandende bevestiging van de Geest dat Hij leeft, en dat Hij mijn Verlosser en Vriend is.'²⁸

'Het is onze taak [...] om [de Heiland] te leren kennen [...] en de beproevingen en verleidingen van de wereld door geloof in Hem te overwinnen.'²⁹

'Laten we getrouw zijn en op Hem vertrouwen.'³⁰

Bruce Douglas Porter heeft de wereld overwonnen.

Laten wij meer moeite doen om de wereld te overwinnen. Laten we ernstige overtredingen niet bagateliseren, maar wel geduld met onze kleinere misstappen hebben. Laten we een tandje bij zetten en anderen graag

Ouderling en zuster Porter met hun jonge gezin.

De Porters terwijl ze samen in Rusland dienden.

helpen. Als u meer op de Heiland vertrouwt, beloof ik dat u meer gemoedsrust zult hebben en geruster zult zijn over uw eeuwige bestemming. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2003), 1–2.
2. Openbaring 3:5.
3. Leer en Verbonden 76:64.
4. Zie het hoofdstukopschrift van Openbaring 2 in de King James-uitgave van de Schriften.
5. Openbaring 3:12.
6. 1 Johannes 4:19.
7. Johannes 16:33.
8. Leer en Verbonden 64:2.
9. 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kindertiedjes*, 40.
10. Alma 5:13.
11. Jesaja 1:18.
12. Markus 12:30.
13. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), 153.
14. Leer en Verbonden 20:77.
15. Zie James E. Faust, 'The Voice of the Spirit' (haardvuuravond aan de Brigham Young University, 5 september 1993), speeches.byu.edu.
16. Johannes 14:27.
17. Zie Markus 12:31.
18. Mattheüs 23:11.
19. Johannes 15:18–19.
20. Zie bijvoorbeeld Russell M. Nelson, 'De macht van Jezus Christus in ons leven brengen', *Liahona*, mei 2017, 40.
21. Thomas S. Monson, 'De heilige tempel: een baken voor de wereld', *Liahona*, mei 2011, 93.
22. Persoonlijk gesprek met ouderling Neal A. Maxwell over een verhaal in zijn conferentietoespraak in april 2004, 'Bedenk hoe barmhartig de Here is geweest'. (Zie *Liahona*, mei 2004, 44–46.)
23. Enos 1:27.
24. Mattheüs 25:34.
25. Een goed voorbeeld van ouderling Porters intellectuele vermogen is zijn 400 pagina's tellende boek *War and the Rise of the State* dat hij 23 jaar geleden schreef. Het is nog steeds verkrijgbaar en wordt door vele politieke denkers gelezen.
26. Brief van Susan Porter, 6 maart 2017.
27. Brief van Susan Porter, 6 maart 2017.
28. Bruce D. Porter, *The King of Kings* (2000), 14, 15.
29. Bruce D. Porter, *The King of Kings*, 7.
30. Bruce D. Porter, *The King of Kings*, 18.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Terugkeren en ontvangen

De belangrijkste doelen die we kunnen stellen zijn: naar de aanwezigheid van God terugkeren en de eeuwige zegeningen ontvangen die voortvloeien uit het sluiten en nakomen van verbonden.

Mijn broeders en zusters, nu is het mijn taak om u toe te spreken en het is uw taak naar mij te luisteren. Mijn doel is mijn taak af te maken voor u met de uwe stopt. Ik ga mijn best doen.

Ik heb door de jaren heen gezien dat zij die een visie voor hun leven hebben, met doelen die om hun visie draaien en met strategische plannen om ze te verwezenlijken, het meeste in deze wereld bereiken. Weten waar u naartoe gaat en hoe u verwacht daar te geraken, kan uw leven zin, richting en voldoening geven.

Sommige mensen vinden het moeilijk onderscheid te maken tussen een doel en een plan, totdat zij begrijpen dat een doel een bestemming is of een *eindpunt* en dat een plan de weg is die men neemt om daar te geraken. We kunnen bijvoorbeeld een doel hebben om naar een bepaalde onbekende bestemming te rijden. Zoals sommigen van u, lieve zusters, weten, denken wij mannen vaak dat we wel weten hoe we daar kunnen geraken. Vaak zeggen we dan: 'Ik weet het; het ligt vast om de volgende bocht.' Mijn vrouw zal nu wel glimlachen. Het doel was duidelijk,

maar er was geen goed plan om de bestemming te bereiken.

Een doel stellen is in feite met het eindpunt in gedachten beginnen. En plannen is een manier bedenken om dat eindpunt te bereiken. Inzicht in het belang van bestemmingen is een sleutel tot geluk. Vervolgens besteden we onze tijd, moeite en aandacht aan de dingen die ons daar met zekerheid zullen brengen.

God, onze hemelse Vader, heeft ons het volmaakte voorbeeld van doelen

stellen en plannen maken gegeven. Zijn doel is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen'¹ en de manier waarop Hij dit wil bereiken, wordt het heilsplan genoemd.

Het plan van onze geliefde hemelse Vader houdt in dat we een lichamelijk, sterfelijk leven leiden waarin we kunnen groeien, onszelf overwinnen en leren. Zo kunnen we zoals Hij worden. Nu onze eeuwige geest met een stoffelijk lichaam bekleed is, wij de leringen en geboden van Gods Zoon, de Heer Jezus Christus, naleven en eeuwige families vormen, kunnen we, dankzij het zoenoffer van de Heiland, Gods doel van onsterfelijkheid verwezenlijken en eeuwig met Hem in zijn celestiale koninkrijk samenwonen.

Om verstandig doelen te stellen moeten we begrijpen dat kortetermijndoelen alleen doeltreffend zijn, als ze naar duidelijke langetermijndoelen leiden. Ik geloof dat we, om gelukkig te worden, moeten leren hoe we doelen stellen en plannen maken binnen het kader van het eeuwige plan van onze hemelse Vader. Als we ons op dit eeuwige pad richten, kan het niet anders dan dat we in zijn tegenwoordigheid zullen terugkeren.

Het is goed om doelen en plannen te hebben voor onze loopbaan, voor onze opleiding, zelfs voor ons spelletje golf. Het is ook belangrijk doelen voor ons huwelijk, ons gezin, en onze kerkroeping en -raden te hebben. Dit geldt in het bijzonder voor zendingen. Maar onze grootste en hoogste doelen horen in het eeuwige plan van onze hemelse Vader te passen. Jezus heeft gezegd: 'Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u worden toegevoegd.'²

Experts in doelen stellen hebben gezegd dat hoe eenvoudiger en duidelijker een doel is, des te krachtiger het is. Als we een doel tot één duidelijk beeld of één of twee krachtige symbolische woorden herleiden, wordt het een deel van ons en leidt het ons in praktisch alles wat we denken en doen. Ik denk dat er binnen deze context twee woorden zijn die Gods doelen voor ons en onze belangrijkste doelen symboliseren. Die woorden zijn *terugkeren* en *ontvangen*.

De belangrijkste doelen die we kunnen stellen zijn: naar zijn aanwezigheid *terugkeren* en de eeuwige zegeningen *ontvangen* die voortvloeien uit het sluiten en nakomen van verbonden.

We *keren terug* en *ontvangen* de zegeningen door 'onwrikbaar geloof in [de Heer Jezus Christus], [ons] geheel

verlatend op' zijn verdiensten, 'standvastig in Christus voorwaarts strevend, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen [ons] vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhard[end]'.³

Lucifer zag niets in het plan van onze Vader, waarmee wij in Gods tegenwoordigheid kunnen *terugkeren* en zijn zegeningen kunnen *ontvangen*. Hij kwam zelfs in opstand en probeerde het plan van onze Vader volledig te veranderen. Hij wilde de glorie, eer en macht van God zelf hebben. Als gevolg daarvan werden Lucifer en zijn volgelingen van Gods tegenwoordigheid uitgeworpen. 'En hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die

weigerden naar [de] stem [van de Heer] te luisteren'.⁴

Vanwege zijn voorsterfelijke keuzes, kan Satan noch *terugkeren* noch *ontvangen*. Het enige wat hem nog rest is het plan van onze Vader tegen te werken. Daarvoor gebruikt hij elke mogelijke verleiding waarmee hij ons kan neerhalen en ons even ellendig als zichzelf kan maken.⁵ Satans plan om zijn duivelse doel te bereiken richt zich op elk individu, elke generatie, cultuur, en samenleving. Hij gebruikt luide stemmen; stemmen die de zachte, stille stem van de Heilige Geest kunnen verdringen, die ons op 'alle dingen' wijst die we behoren te doen om *terug te keren* en *te ontvangen*.⁶

Die luide stemmen zijn van mensen die de waarheid van het evangelie negeren en het internet, sociale en gedrukte media, radio, televisie, en film gebruiken om onzedelijkheid, geweld, slechte taal, vuiligheid, en obsceniteit zo voor te stellen dat we van onze

doelen en plannen voor de eeuwigheid worden afgeleid.

Deze stemmen kunnen ook van mensen met goede bedoelingen zijn, die verblind zijn door wereldse filosofieën en eropuit zijn geloof te vernietigen en de eeuwige focus te verleggen van wie eenvoudigweg proberen in de tegenwoordigheid van God *terug te keren* en 'alles wat [onze] Vader heeft' *te ontvangen*.⁷

Als ik mij wil blijven concentreren op *terugkeren* en de beloofde zegeningen *ontvangen*, moet ik regelmatig de tijd nemen om mezelf de vraag: 'Waar sta ik?' te stellen.

Het is net alsof u een persoonlijk, vertrouwelijk gesprek met uzelf houdt. En als dat vreemd klinkt, denk er dan eens over na: wie in deze wereld kent u beter dan uzelf? U kent uw gedachten, uw persoonlijke handelingen, uw verlangens en uw dromen, doelen en plannen. En u weet beter dan wie ook hoe ver u al bent op de weg naar *terugkeren* en *ontvangen*.

Als leidraad voor mezelf tijdens dit persoonlijke, vertrouwelijke gesprek, lees ik graag de woorden uit het vijfde hoofdstuk van Alma die tot zelfbeschouwing aanzetten en denk ik er over na. Alma vraagt daar: 'Zijt gij geestelijk uit God geboren? Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen? Hebt gij die machtige verandering in uw hart ondervonden?'⁸ De vragen van Alma herinneren ons eraan wat onze doelen en plannen moeten omvatten om *terug te keren* en *te ontvangen*.

Denk aan de uitnodiging van de Heiland: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.'⁹

Als ons geloof toeneemt in de macht van de Heer Jezus Christus om ons rust in onze ziel te schenken door onze zonden te vergeven, onvolmaakte relaties te redden, de geestelijke wonden die groei onderdrukken te genezen, en ons te sterken en in staat te stellen om de eigenschappen van Christus te ontwikkelen, zullen we meer waardering krijgen voor de omvang van de verzoening van de Heer Jezus Christus.¹⁰

Maak in de volgende weken tijd vrij om uw levensdoelen en plannen te evalueren en zorg ervoor dat ze met het grote plan van onze hemelse Vader voor ons geluk overeenkomen. Als u zich moet bekeren en veranderen, overweeg dan om dat nu te doen. Neem de tijd om onder gebed na te denken welke aanpassingen nodig zijn om uw 'oog alleen gericht op de eer van God' te houden.¹¹

We moeten de leer en het evangelie van Jezus Christus als het richtpunt van onze doelen en plannen houden. Zonder Hem is er geen eeuwig doel mogelijk en zullen onze plannen om onze eeuwige doelen te bereiken beslist mislukken.

Een aanvullende leidraad is 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen',¹² die op 1 januari 2000 aan de kerk is bekendgemaakt. Leg die neer waar u hem kunt zien en neem de tijd om elk van de uitspraken over Christus in dit geïnspireerde getuigenis van zijn bijzondere getuigen, die het ondertekend hebben, te bestuderen.

Ik verzoek u dringend dit samen met 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' te bestuderen. We spreken vaak over de proclamatie over het gezin, maar leest u dit alstublieft in het licht van de verlossingsmacht van de levende Christus. Zonder de levende Christus blijven onze dierbaarste verwachtingen onvervuld. Zoals

in de proclamatie over het gezin staat: 'Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.'¹³

Dit is alleen mogelijk omdat de levende Christus onze verzoenende Heiland en Verlosser van de wereld is.

U kunt in dit verband overwegen om uw Schriftstudie op meer begrip van de specifieke waarheden in 'De levende Christus' te richten.

'De levende Christus' onder gebed lezen is hetzelfde als het getuigenis van Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes en de profeten uit het Boek van Mormon lezen. Uw geloof in de Heiland neemt erdoor toe en u kunt erdoor op Hem gericht blijven, terwijl u uw plannen uitvoert om uw eeuwige doelen te bereiken.

Ondanks onze vergissingen, tekortkomingen, omwegen en zonden kunnen wij ons door de verzoening van Jezus Christus bekeren. Zo bereiden we ons voor om *terug te keren* en de

onovertroffen zegeningen *te ontvangen* die God ons heeft beloofd: eeuwig bij de Vader en de Zoon in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk wonen.¹⁴

Zoals u allen weet, ontsnapt niemand aan de dood. Op lange termijn horen ons doel en ons plan dus te zijn dat wij, wanneer we naar onze hemelse Vader *terugkeren*, alles zullen *ontvangen* wat Hij voor ieder van ons gepland heeft.¹⁵

Ik getuig dat er geen hoger doel in dit leven is dan eeuwig bij onze hemelse Ouders en onze geliefde Heiland, de Heer Jezus Christus, te wonen. Maar het is meer dan alleen *ons* doel. Het is ook *hun* doel. Ze hebben ons volmaakt lief; krachtiger dan we maar enigszins kunnen begrijpen. Zij richten Zich volkomen en eeuwig op ons. Wij zijn hun werk. Onze heerlijkheid is hun heerlijkheid. Maar Zij willen vooral dat we naar huis komen: dat we *terugkeren* en eeuwige vreugde in hun aanwezigheid *ontvangen*.

Mijn geliefde broeders en zusters, over een week vierten we palmzondag, de herdenking van de triomfale intocht van Christus in Jeruzalem. Over twee weken vierten we Pasen. Dan

herdenken we de overwinning van de Heiland op de dood.

Als we tijdens deze twee bijzondere zondagen onze aandacht op de Heiland richten, laten we Hem dan indachtig zijn en onze levenslange belofte om zijn geboden te onderhouden, hernieuwen. Laten we diep in ons eigen leven kijken, onze eigen doelen stellen en onze plannen zo nauw afstemmen op die van God, dat we uiteindelijk ons dierbaar voorrecht om *terug te keren* en de zegeningen *te ontvangen* waarmaken. Dit is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. 3 Nephi 13:33.
3. 2 Nephi 31:19–20.
4. Mozes 4:4.
5. Zie 2 Nephi 2:18.
6. Zie 2 Nephi 32:5.
7. Leer en Verbonden 84:38.
8. Alma 5:14.
9. Mattheüs 11:28–29.
10. Zie 'Zoals God worden', Gospel Topics, topics.lds.org.
11. Leer en Verbonden 4:5.
12. Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2–3.
13. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
14. Zie Leer en Verbonden 62; 70.
15. Zie Leer en Verbonden 84:38.

President Thomas S. Monson

Vriendelijkheid en naastenliefde

Laten we ons leven onder de loep nemen en ons voornemen om het voorbeeld van de Heiland te volgen door vriendelijk en liefdevol te zijn.

Geliefde broeders, het is een eer u in deze wereldwijde bijeenkomst van trouwe priesterschapsdragers van God te mogen toespreken. Ik behandel vanavond een onderwerp waarover ik al eerder heb gesproken.

De profeet Mormon heeft een van de belangrijkste eigenschappen van de Heiland besproken die zijn discipelen moeten nastreven. Hij zei:

‘Indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben; want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.

‘En de naastenliefde is lankmoedig en goedertieren en niet afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd. [...]

‘Daarom, mijn geliefde broeders, indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets, want de naastenliefde vergaat nimmer. Houdt daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.’¹

Broeders, we eren het priesterschap niet als we niet vriendelijk zijn.

Ouderling Joseph B. Wirthlin, mijn goede vriend en collega-apostel, was een erg vriendelijke man. Hij heeft gezegd:

‘Menslievendheid is de kern van het celestiale leven. Een christen behandelt anderen vriendelijk. Al onze woorden en daden moeten vriendelijkheid uitstralen — op ons werk, op school, in de kerk en vooral thuis.

‘Jezus, onze Heiland, was de verpersoonlijking van menslievendheid en medeleven.’²

In de Schriften staat dat we de beginselen van vriendelijkheid en naastenliefde moeten naleven, willen

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

we het priesterschap goed uitoefenen. In de Leer en Verbonden lezen we:

‘Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, [...] door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde;

‘door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder hui-chelarij en zonder bedrog in grote mate zal verruimen.’³

Broeders, laten we ons leven onder de loep nemen en ons voornemen om het voorbeeld van de Heiland te volgen door vriendelijk en liefdevol te zijn. En als we dat doen, zijn we beter in staat om de hemelse machten af te roepen over onszelf, onze familieleden en onze medereizigers op deze soms moeilijke terugweg naar ons hemels thuis. Dat is mijn gebed in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 7:44–47.
2. Joseph B. Wirthlin, ‘De heilzame werking van menslievendheid’, *Liahona*, mei 2005, 26.
3. Leer en Verbonden 121:41–42.

Tot het werk geroepen

De toewijzing aan een bepaalde plek is essentieel en belangrijk, maar ondergeschikt aan de oproep om te dienen.

President Monson, we vinden het fijn uw stem te horen en uw onderricht te ontvangen. We hebben u lief, wij steunen u en bidden altijd voor u.

Ik wil het vanavond hebben over het grote werk van de prediking van het evangelie tot alle natie, geslacht, taal en volk.¹ En ik bid dat de Heilige Geest me zal bijstaan.

Geroepen en toegewezen

Jaarlijks wachten tienduizenden jonge mannen en vrouwen, en vele

oudere echtparen, ongeduldig op een bijzondere brief uit Salt Lake City (Utah, VS). De inhoud van die brief heeft een blijvende invloed op de geadresseerde, zijn of haar familie en veel andere mensen. Eenmaal aangekomen wordt de envelop netjes en geduldig geopend of juist enthousiast en haastig opengescheurd. Het lezen van die bijzondere brief is een onvergetelijke ervaring.

De brief is door de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ondertekend. En de eerste twee zinnen luiden: ‘U wordt hierbij geroepen als zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. U bent toegewezen aan het zendingsgebied _____.’

Merk op dat de persoon in de eerste zin als voltijdzending van de herstelde kerk van de Heer geroepen wordt. In de tweede zin wordt hij of zij aan een bepaalde plek en een bepaald zendingsgebied toegewezen. Het is uiterst belangrijk dat we het verschil tussen deze twee zinnen begrijpen.

In de kerk zeggen we vaak dat iemand naar een bepaald land zoals Argentinië, Polen, Zuid-Korea of de Verenigde Staten geroepen wordt. Maar een zending wordt niet naar een plek geroepen; hij of zij wordt geroepen om te dienen. De Heer zei in 1829 door de

profeet Joseph Smith: ‘Indien gij verlangt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen.’²

De Heer geeft voor elke zendingsoproep, -toewijzing of -hertoewijzing openbaring aan zijn dienstknechten. God roept de zending door de president van de kerk. God wijst hem of haar aan een van de vierhonderd zendingsgebieden toe door een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen dat op aanwijzing van zijn levende profeet handelt. De geestelijke gaven van profetie en openbaring worden bij alle zendingsoproepen en -toewijzingen gebruikt.

Leer en Verbonden 80 is een verslag van een zendingsoproep die de profeet Joseph Smith in 1832 aan Stephen Burnett gaf. Als we deze oproep van broeder Burnett bestuderen, krijgen we (1) meer inzicht in het verschil tussen als zending ‘geroepen’ en aan een bepaalde plek ‘toegewezen’ zijn, en (2) meer waardering voor onze eigen goddelijke taak om het evangelie te verkondigen.

In vers 1 van de afdeling wordt broeder Burnett geroepen: ‘Voorwaar, aldus zegt de Heer tot u, mijn dienstknecht Stephen Burnett: Ga heen, ga heen in de wereld, en predik het evangelie tot ieder schepsel dat binnen het bereik van uw stem komt.’³

In vers 2 komt broeder Burnett te weten wie zijn zendingscollega zal zijn: ‘En omdat u een metgezel verlangt, zal Ik u mijn dienstknecht Eden Smith geven.’⁴

In vers 3 staat waar de twee zendingen werkzaam moeten zijn: ‘Welnu, gaat heen en predikt mijn evangelie, hetzij naar het noorden of het zuiden, of het oosten of het westen, het doet er niet toe, want gij kunt niet verkeerd gaan.’⁵

De zinsnede ‘het doet er niet toe’ betekent volgens mij in dit geval niet dat het de Heer niet kan schelen waar zijn dienstknechten werkzaam zijn. Hij vindt dat zelfs heel belangrijk. Maar aangezien de prediking van het evangelie het werk van de Heer is, inspireert en leidt Hij zijn bevoegde dienstknechten. Als zendingen ernaar streven om getrouwe en bekwame werktuigen in zijn handen te zijn en hun plichten getrouw uit te voeren, kunnen ze met zijn hulp ‘niet verkeerd gaan’ — waar ze ook dienen. Misschien wil de Heiland ons in deze openbaring wel vertellen dat een toewijzing aan een bepaalde plek essentieel en belangrijk is, maar ondergeschikt aan de oproep om te dienen.

In het volgende vers staan belangrijke vereisten voor alle zendingen: ‘Daarom, verkondigt de dingen die gij hebt *gehoord* en stellig *geloofd*, en waarvan gij *weet dat ze waar zijn*.’⁶

In het laatste vers worden broeder Burnett en wij allemaal eraan herinnerd wie ons roept: ‘Zie, dat is de wil van Hem die u heeft geroepen, uw Verlosser, ja, Jezus Christus. Amen.’⁷

Misvattingen weerleggen

U vraagt zich misschien af waarom ik in een priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie spreek over het overduidelijke verschil tussen geroepen en toegewezen zijn. Mijn antwoord is eenvoudig: ik heb gemerkt dat veel leden van de kerk deze beginselen niet goed begrijpen.

De hoofdreden waarom ik deze kwestie behandel, is dat veel zendingen en teruggekeerde zendingen bezorgd zijn en zich zelfs schuldig voelen, omdat ze tijdens hun zending om uiteenlopende redenen aan een ander gebied toegewezen werden. Zulke hertoewijzingen zijn soms noodzakelijk vanwege bijvoorbeeld ongevallen en verwondingen, vertragingen en moeilijkheden bij het verkrijgen van een visum, politieke instabiliteit, het stichten en bemannen van nieuwe zendingsgebieden, of de immer veranderende behoeften in het wereldwijde zendingswerk.⁸

De hertoewijzing van een zending verloopt op exact dezelfde manier als de oorspronkelijke toewijzing. De leden van het Quorum der Twaalf streven bij alle hertoewijzingen naar inspiratie en leiding.

Ik sprak onlangs met een getrouwe man die zijn ziel voor me blootlegde. Ik had net in een bijeenkomst het verschil uitgelegd tussen geroepen en toegewezen zijn. De goede man schudde me de hand en zei met tranen in de ogen: ‘Uw woorden hebben een last van mijn schouders gelicht die ik meer dan dertig jaar gedragen heb. Als jonge zending werd ik oorspronkelijk aan een gebied in Zuid-Amerika toegewezen. Maar ik kon geen visum bemachtigen en werd aan een gebied in de Verenigde Staten toegewezen. Ik heb me al deze jaren afgevraagd waarom ik niet kon dienen in het gebied waarnaar

ik geroepen was. Nu weet ik dat ik tot het werk en niet het gebied geroepen was. Ik kan niet onder woorden brengen hoeveel ik aan dat inzicht heb.'

Mijn hart ging naar die goede man uit. Ik heb deze basisbeginselen wereldwijd behandeld en talloze mensen zijn met een vergelijkbaar verhaal naar me toe gekomen. Ik spreek vandaag over deze kwestie omdat geen enkel lid van de kerk onnodig een last van misvatting, onzekerheid, leed of schuldgevoel over een zendingstoewijzing behoort te dragen.

'Welnu, gaat heen en predikt mijn evangelie, hetzij naar het noorden of het zuiden, of het oosten of het westen, het doet er niet toe, want gij kunt niet verkeerd gaan.'⁹ Denk na over deze Schrifttekst en stel uw hart open. Ik hoop en bid dat de Heilige Geest u dan het begrip en de genezing zal geven waarnaar u snakt.

Ik behandel dit onderwerp ook omdat ik zelf al jarenlang zendingen aan zendingsgebieden toewijs. Er is niets dat ons als apostelen krachtiger bevestigt dat hedendaagse openbaring echt bestaat, dan wanneer we de wil van de Heer proberen te achterhalen terwijl we zendingen aan zendingsgebieden toewijzen. Ik getuig dat de Heiland ons persoonlijk bij naam kent en ons indachtig is.

Vorbereiding op een zendingsoeroep

Nu wil ik kort een fundamenteel, maar vaak vergeten aspect van de voorbereiding op een zendingsoeroep behandelen.

De volgende drie elementen vormen voor Gods zonen een patroon van voorbereiding en vooruitgang: *priesterschap, tempel, zending*. Als ouders, vrienden en leden van de kerk concentreren we ons vaak zodanig op de

zendingsvoorbereiding van jongemannen, dat we de andere stappen op het verbondspad die ze vóór hun zending moeten nemen, over het hoofd zien. Een voltijdzending is een belangrijke bouwsteen voor een sterk fundament voor levenslange geestelijke groei en dienstverlening. Maar er zijn ook andere belangrijke bouwstenen. Het priesterschap en de tempelzegeningen, die een zending vóór zijn aankomst in het zendingenveld ontvangt, zijn ook noodzakelijk om ons levenslang geestelijk te versterken.

Jongemannen, als je je plichten in het Aäronisch priesterschap oftewel lage priesterschap vervult en het eert, bereid je je voor om de eed en het verbond van het Melchizedeks priesterschap of hoge priesterschap te ontvangen en groot te maken.¹⁰ Getrouwheid is de allerbelangrijkste vereiste om het hoge priesterschap te ontvangen. Je

de drie elementen van het patroon van de Heer voor de voorbereiding en vooruitgang van Gods zonen: *priesterschap, tempel, zending*. Die drie elementen vereisen dat we het fijn vinden om getrouw te zijn en te blijven. Wees getrouw. Blijf getrouw.

Belofte en getuigenis

Geliefde broeders, ik beloof jullie dat er openbaring gemoeid is met jullie oproep om het evangelie te prediken en jullie toewijzing aan een bepaald gebied. Als je je nu al ijverig voorbereidt door onzelfzuchtig in het priesterschap en de tempel te dienen, zal je getuigenis van de Heer versterkt worden. Dan zul je van Hem en zijn werk gaan houden. Als je leert om het fijn te vinden om getrouw te zijn, zul je een krachtig werktuig in de handen van de Heer worden en veel mensen dienen en tot zegen zijn.

Ik getuig met vreugde dat onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, leven. Hen te mogen dienen, is een van de grootste zegeningen die we kunnen ontvangen. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 133:37.
2. Leer en Verbonden 4:3.
3. Leer en Verbonden 80:1.
4. Leer en Verbonden 80:2.
5. Leer en Verbonden 80:3.
6. Leer en Verbonden 80:4; cursivering toegevoegd.
7. Leer en Verbonden 80:5.
8. Zie Leer en Verbonden 124:49.
9. Leer en Verbonden 80:3.
10. Zie Leer en Verbonden 84:33–44.
11. Zie Leer en Verbonden 109:22.
12. Leer en Verbonden 123:12.
13. Zie Efeze 1:10.
14. Zie Leer en Verbonden 4:5.
15. Leer en Verbonden 84:20.
16. Zie Leer en Verbonden 84:19–21.
17. Helaman 15:8.
18. Kolossenzen 2:7.

kunt je leven lang in het priesterschap dienen. Bereid je nu voor door regelmatig zinvolle hulp te bieden. Leer het fijn te vinden om getrouw te zijn en te blijven. Wees getrouw. Blijf getrouw.

Een jonge man die het Melchizedekse priesterschap draagt en een zendingsoproep ontvangen heeft, kan zich met macht wapenen¹¹ door de verbonden en verordeningen van de heilige tempel. Je moet naar de tempel gaan en van de geest van de tempel doordrongen worden vóór je een doeltreffende voltijdzending kunt zijn. Getrouwheid is voor jongemannen, en voor alle leden van de kerk, de allerbelangrijkste vereiste om de zegeningen van de tempel te ontvangen. Als je de evangeliën naleeft, kun je in je tienerjaren naar het huis van de Heer gaan en heilige verordeningen verrichten. Je liefde voor, en begrip van, de tempelverordeningen zal je heel je leven tot kracht en tot zegen zijn. Leer het fijn te vinden om getrouw te zijn en te blijven. Wees getrouw. Blijf getrouw.

Vele jongemannen en -vrouwen hebben al een tempelaanbeveling voor beperkte toegang. Als Aäronisch-priesterschapsdrager kun je de namen van je voorouders opzoeken en je in de tempel voor hen laten dopen en bevestigen. Je tempelaanbeveling is een bewijs van je getrouwheid. En anderen in de tempel dienen, is een belangrijk

onderdeel van je voorbereiding op het Melchizedekse priesterschap.

Jongemannen, jullie zijn nu al zendingen. Er zijn overal om je heen vrienden en naasten 'die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is'.¹² Vertel op ingeving van de Geest iets, nodig ze uit, stuur ze een sms of tweet iets waardoor je vrienden in aanraking met het herstelde evangelie komen. Je moet en zou niet op een officiële oproep hoeven te wachten om gedreven met zendingswerk bezig te zijn.

Als de zegeningen van het priesterschap, de tempel en een zending in Christus bijeen gebracht worden¹³ en in het hart, het verstand en de ziel van een jonge zending in synergie werkzaam zijn, is hij geschikt voor het werk.¹⁴ Dan wordt hij bekwaam gemaakt om zijn taak als gemachtigd vertegenwoordiger van de Heer Jezus Christus uit te voeren. Als een jonge man het priesterschap en zijn tempelverbonden eert, door priesterschapsverordeningen 'de macht der goddelijkheid'¹⁵ ontvangt,¹⁶ onzelfzuchtig dient, en het eeuwige evangelie aan Gods kinderen verkondigt, kan hij 'onwrikbaar en standvastig in het geloof'¹⁷ worden en 'geworteld en opgebouwd in [Christus]'.¹⁸

We dienen thuis en in de kerk evenveel aandacht te besteden aan

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Joseph W. Sitati

Lynn G. Robbins

Gerrit W. Gong

ALGEMENE ZEVENTIGERS

(namen in alfabetische volgorde)

DE PRESIDRENDE BISSCHAP

Eerste raadgever	Presidrende bisschop	Iwede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

Devin G. Durant Eerste raadgever	Bonnie L. O'Carson Presidente	Sharon Eubank Eerste raadgever	Douglas D. Holmes Eerste raadgever
Tad R. Callister President	Bonnie G. Cordon Eerste raadgever	Jean B. Bingham Presidente	Stephen W. Owen President
Brian K. Ashton Iwede raadgever	Neil F. Marriott Iwede raadgever	Reyna L. Aburto Iwede raadgever	W. Joseph Brough Iwede raadgever

Bisschop Gérald Caussé
Presiderende bisschop

De weg bereiden

Hoewel ze ieder een andere opdracht en een ander gezag hebben, zijn de Aäronische priesterschap en de Melchizedekse priesterschap onafscheidelijke partners in het heilswerk.

Toen ik dertig was, begon ik voor een detailhandelsketen in Frankrijk te werken. Op zekere dag riep de bedrijfsdirecteur, een goede man van een ander geloof, me bij hem. Zijn vraag overviel me: 'Ik heb net ontdekt dat u een priester bent in uw kerk. Is dat waar?'

Ik antwoordde: 'Ja, dat is juist. Ik draag het priesterschap.'

Mijn antwoord boeide hem duidelijk en hij vroeg verder: 'Maar hebt u aan een theologisch seminarie gestudeerd?'

'Natuurlijk,' antwoordde ik, 'tussen de leeftijd van 14 en 18 verdiepte ik me bijna elke dag in seminarielessen.' Hij sloeg bijna steil achterover.

Tot mijn grote verbazing, riep hij me enkele weken later weer in zijn kantoor en bood me een positie als bedrijfsleider aan in een van de ondernemingen van de groep. Ik stond versteld en zei bezorgd dat ik te jong en onervaren was om zo'n belangrijke verantwoordelijkheid te hebben. Hij glimlachte welwillend en zei: 'Dat kan wel waar zijn, maar het maakt niet uit. Ik ken uw principes en ik weet wat u in uw kerk hebt geleerd. Ik heb u nodig.'

Hij had gelijk over wat ik in de kerk had geleerd. De volgende jaren waren moeilijk en ik weet niet of ik enig

succes had kunnen boeken zonder de ervaring die ik had verkregen door als jongeman in de kerk te dienen.

Ik was opgegroeid in een kleine gemeente en dat was mij tot zegen geweest. Omdat ons ledental zo laag was, werd er een beroep op de jongeren gedaan om actief aan alle aspecten van de gemeente deel te nemen. Ik

was altijd in de weer en voelde me graag nuttig. Op zondag officieerde ik aan de avondmaalstafel, diende in mijn priesterschapsquorum en vervulde mijn verschillende andere roepingen. Tijdens de week vergezelde ik mijn vader en andere volwassen priesterschapsdragers vaak op huisonderwijs. We troostten de zieken en bezochten, en hielpen de noodlijdenden. De gedachte dat ik te jong was om te dienen of zelfs te leiden, leek bij niemand op te komen. Mij scheen het allemaal normaal en natuurlijk toe.

Door het dienstbetoon in mijn tienerjaren groeide mijn getuigenis en werd mijn leven in het evangelie verankerd. Ik was omringd door goede, liefdevolle mannen die hun priesterschap toegewijd gebruikten om anderen tot zegen te zijn. Ik wilde net zoals zij zijn. Door samen met hen te dienen ontwikkelde ik, veel meer dan ik toen besepte, leiderschap in de kerk en ook in de wereld.

Er zijn vandaag veel jongemannen die deze bijeenkomst bijwonen of ernaar luisteren en het Aäronisch priesterschap dragen. Als ik naar dit publiek kijk, zie ik velen van jullie naast volwassen mannen zitten, misschien je vader, grootvaders, oudere broers, of priesterschapsleiders — allemaal dragen zij het Melchizedeks priesterschap. Zij hebben je lief en ze zijn hier vandaag grotendeels om met jullie samen te zijn.

Dit samenkomen van generaties biedt een wonderbaarlijk zicht op de eenheid en broederschap die tussen de twee priesterschappen van God bestaan. Hoewel ze ieder een andere opdracht en een ander gezag hebben, zijn de Aäronische priesterschap en de Melchizedekse priesterschap

onafscheidelijke partners in het heilswerk. Ze gaan hand in hand en hebben elkaar hard nodig.

Het volmaakte voorbeeld van de hechte band die tussen de twee priesterschappen bestaat, is in de interactie tussen Jezus en Johannes de Doper te vinden. Kan iemand zich Johannes de Doper zonder Jezus voorstellen? Hoe zou de zending van de Heiland zijn verlopen zonder het voorbereidende werk van Johannes?

Johannes de Doper kreeg een van de meest edele zendingen ooit: 'om de weg des Heren te bereiden',¹ om Hem in water te dopen en de mensen er op voor te bereiden Hem te ontvangen. Deze rechtvaardige en heilige man,² die tot het lagere priesterschap was geordend, was zich volkomen bewust

van het belang en van de grenzen van zijn zending en zijn gezag.

Mensen kwamen naar Johannes luisteren en lieten zich door hem dopen. Hij werd vanwege zijn eigen verdiensten als een man van God vereerd. Maar toen Jezus verscheen, onderwierp Johannes zich nederig aan Hem die groter was dan hijzelf en zei: 'Ik doop met water, maar midden onder u staat Hij [...] Die na mij komt, Die vóór mij geworden is, bij Wie ik het niet waard ben de riem van zijn sandalen los te maken.'³

Jezus de Christus, de Eniggeboren Zoon van de Vader, die het hogere priesterschap droeg, erkende van zijn kant nederig het gezag van Johannes. De Heer zei van hem: 'Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper.'⁴

Denk u eens in wat er in onze priesterschapsquorums zou gebeuren als het patroon dat Jezus en Johannes de Doper getoond hebben, een inspirerend voorbeeld voor de band tussen de dragers van de twee priesterschappen was. Mijn jonge broeders van de Aäronische priesterschap: net zoals bij Johannes is jullie rol 'de weg [...] te bereiden'⁵ voor het grootse werk van de Melchizedekse priesterschap. Jullie doen dit al op vele verschillende manieren. Jullie bedienen de verordeningen van de doop en het avondmaal. Jullie helpen een volk zich op de Heer voor te bereiden door het evangelie te verkondigen, door 'elk lid thuis [te] bezoeken',⁶ en door 'over de kerk te waken'.⁷ Jullie steunen de armen en behoeftigen door de vastengaven te verzamelen en jullie dragen jullie steentje bij aan het onderhoud van de kerkgebouwen en andere materiële middelen. Jullie rol is belangrijk, noodzakelijk en heilig.

Mijn volwassen broeders, of u nu vader, bisschop, adviseur jongemannen, of gewoon drager van het Melchizedeks priesterschap bent: u kunt het voorbeeld van de Heiland volgen door u tot uw broeders te wenden die het lagere priesterschap dragen en hen te vragen om met u mee te werken. Deze uitnodiging komt in feite van de Heer zelf. Hij heeft gezegd: ‘Welnu, neemt diegenen mee die tot het lagere priesterschap zijn geordend en zendt hen voor u uit om afspraken te maken en de weg te bereiden en afspraken na te komen die u niet zelf kunt nakomen.’⁸

Wanneer u hun vraagt om ‘de weg te bereiden’, laat u hen het heilige gezag dat zij dragen, erkennen en eren. Op die manier bereiden zij hun eigen weg, want zij bereiden zich voor op de dag dat zij het hogere priesterschap ontvangen en uitoefenen.

Sta me toe het waargebeurde verhaal van Alex, een stille, bedachtzame, intelligente jonge priester, te vertellen. Op zekere zondag trof de bisschop van Alex hem hevig verontrust alleen in een klaslokaal aan. De jongeman legde uit hoe moeilijk het voor hem was om zonder zijn vader, die geen lid was, naar de kerk te komen. Toen zei Alex huilend dat het waarschijnlijk beter voor hem zou zijn als hij de kerk verliet.

Oprecht bezorgd om deze jongeman, riep de bisschop onmiddellijk de wijkraad bijeen om Alex hulp te bieden. Zijn plan was eenvoudig: om Alex actief te houden en hem de kans te geven een innig getuigenis van het evangelie te ontwikkelen, moesten zij ‘hem met goede mensen omringen en hem belangrijke taken geven.’

Al gauw schonken de priesterschapsbroeders en alle leden van de wijk aandacht aan Alex en toonden hem hun liefde en steun. De

groepsleider hogepriesters, een man met een groot geloof en enorme liefde, werd als de huisonderwijscollega van Alex aangewezen. De leden van de bisschop namen hem onder hun hoede en maakten hem tot hun naaste medewerker.

De bisschop zei: ‘We hielden Alex bezig. Hij begeleidde mensen naar hun plaats bij huwelijken en begravenissen, stond naast me als ik een graf moest wijden, doopte een aantal nieuwe leden, ordende jongemannen tot een ambt in het Aäronisch priesterschap, gaf de jongeren les, ging met de zendingen op pad, opende het gebouw voor conferenties en sloot het gebouw ’s avonds laat na de conferenties. Hij deed dienstbetoonprojecten, vergezelde me als ik oudere leden in verpleeghuizen bezocht, hield toespraken in de avondmaalsdienst, bediende het avondmaal aan de zieken in het ziekenhuis of bij hen thuis en hoorde tot een handjevol mensen waar ik mij als bisschop volledig op kon verlaten.’

Beetje bij beetje veranderde Alex. Zijn geloof in de Heer groeide. Hij kreeg vertrouwen in zichzelf en de macht van het priesterschap dat hij bekleedde. De bisschop zei tot besluit: ‘Alex was een van mijn grootste

zegeningen in mijn tijd als bisschop en zal dat altijd blijven. Het was een eer om met hem samen te werken. Ik geloof oprecht dat er nog nooit een jongeman is geweest die door zijn priesterschapswerk zo goed voorbereid op zending is gegaan.’⁹

Mijn geliefde bisschoppen, bij uw ordening en aanstelling als bisschop van uw wijk hoort de heilige roeping als president van de Aäronisch priesterschap en van het priestersquorum te dienen. Ik ben me bewust van de zware lasten die u draagt, maar u zou van uw plicht ten opzichte van deze jongemannen een van uw hoogste prioriteiten moeten maken. U kunt die niet veronachtzamen of uw rol in deze verantwoordelijkheid aan anderen delegeren.

Ik spoor u aan over iedere Aäronisch priesterschapsdrager in uw wijk na te denken. Niet één van hen zou zich ooit buitengesloten of nutteloos mogen voelen. Is er een jongeman die u en andere priesterschapsbroeders kunnen helpen? Vraag hem aan uw zijde te dienen. Te vaak proberen we onze jongemannen te vermaken en toeschouwers van ze te maken, terwijl zij hun geloof en liefde voor het evangelie het beste kunnen ontwikkelen

door hun priesterschap groot te maken. Als ze actief aan het heilswerk deelnemen, worden zij met de hemel verbonden en worden zij zich van hun goddelijk potentieel bewust.

Het Aäronisch priesterschap is meer dan alleen een leeftijdsgroep, een leer- of activiteitenprogramma, of zelfs een term om de jongemannen in de kerk mee aan te duiden. Het is macht en gezag om aan het grootse werk van zielen redden deel te nemen; zowel de ziel van de jongemannen die het dragen als de ziel van wie ze dienen. Laten we de Aäronische priesterschap zijn rechtmatige plek toekennen; een bevoorrechte plek, en een plek van dienstbetoon, voorbereiding en bekwaamheid voor alle jongemannen van de kerk.

Mijn geliefde broeders van de Melchizedekse priesterschap, ik vraag u de belangrijke band tussen de twee priestersdommen van God te versterken. Stel uw jongeren met het Aäronisch priesterschap in staat de weg voor u te bereiden. Zeg hun vol vertrouwen: 'Ik heb je nodig.' Voor jullie, jonge dragers van het Aäronisch priesterschap, bid ik dat jullie, wanneer jullie met je oudere broeders dienen, de stem van de Heer mogen horen die zegt: 'Gij zijt gezegend, want gij zult grote dingen doen. Zie, gij waart uitgezonden, evenals Johannes, om de weg voor Mij uit te bereiden.'¹⁰ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 10:7.
2. Zie Markus 6:20.
3. Johannes 1:26–27.
4. Mattheüs 11:11.
5. Leer en Verbonden 35:4.
6. Leer en Verbonden 20:51.
7. Leer en Verbonden 20:53.
8. Leer en Verbonden 84:107.
9. Privécorrespondentie.
10. Leer en Verbonden 35:4.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De belangrijkste van u

Gods grootste beloning gaat naar hen die zonder verwachtingen of beloning dienen.

Geliefde broeders, dierbare vrienden, ik ben erg dankbaar dat ik vanavond bij u in deze inspirerende priesterschapsbijeenkomst ben. President Monson, dank u voor uw boodschap en zegen. Wij nemen uw aanwijzingen, raad en woorden van wijsheid altijd ter harte. We hebben u lief, wij steunen u en bidden altijd voor u. U bent echt de profeet van de Heer. U bent onze president. We steunen u en houden van u.

Bijna twintig jaar geleden werd de Madridtempel (Spanje) ingewijd en ging deze dienst doen als een heilig huis van de Heer. Harriet en ik weten dat nog

goed, want ik was in die tijd in het presidium van het gebied Europa werkzaam. Samen met vele anderen besteedden we talloze uren aan de gedetailleerde planning van alle evenementen die aan de inwijding voorafgingen.

Toen de dag van de inwijding naderbij kwam, merkte ik dat ik nog geen uitnodiging had ontvangen. Dat had ik niet verwacht. Tenslotte was ik vanuit mijn rol als gebiedspresident nauw bij dit tempelproject betrokken geweest en had ik het gevoel dat het een beetje mijn project was.

Ik vroeg Harriet of zij een uitnodiging had gezien. Dat had ze niet.

Er gingen een paar dagen voorbij en mijn onrust nam toe. Ik vroeg me af of we onze uitnodiging kwijtgeraakt waren. Misschien lag ze onder de kussens van de zitbank. Misschien was ze tussen de reclameblaadjes terechtgekomen en weggegooid. De burens hadden een nieuwsgierige kat en die begon ik ook al achterdochtig aan te kijken.

Tenslotte moest ik het onder ogen zien: ik was niet uitgenodigd.

Maar hoe was dat mogelijk? Had ik iets verkeerd gedaan? Had iemand gewoon maar aangenomen dat de reis te lang voor ons was? Was ik vergeten?

Uiteindelijk drong het tot me door dat die manier van denken me naar een plek bracht waar ik niet wilde zijn.

Harriet en ik beseften dat de tempelinwijding niet om *ons* draaide. Het draaide niet om wie een uitnodiging verdiende en wie niet. Het draaide helemaal niet om onze gevoelens of ons idee dat we er recht op hadden.

Het draaide om de inwijding van een heilig gebouw, een tempel van de allerhoogste God. Het zou een vreugdevolle dag voor de leden van de kerk in Spanje zijn.

Als ik ervoor was uitgenodigd, zou ik graag zijn gegaan. Maar als ik niet werd uitgenodigd, moest mijn vreugde even groot zijn. Harriet en ik zouden op afstand samen met onze vrienden, onze geliefde broeders en zusters, blij zijn. We zouden God in ons huis in Frankfurt net zo enthousiast voor die geweldige zegen loven als in Madrid.

Zonen van de donder

Onder de Twaalf die Jezus riep en ordende waren twee broers, Jakobus en Johannes. Herinnert u zich welke bijnaam Hij hun gaf?

Zonen van de donder (Boanerges).¹

Achter zo'n bijnaam moet wel een boeiend verhaal schuilen. Jammer

genoeg vinden we in de Schriften niet veel uitleg over de oorsprong van die naam. Maar we krijgen wel een kijkje in het karakter van Jakobus en Johannes. Deze twee broers stelden voor om vuur uit de hemel te laten neerdalen op een dorp in Samaria dat hen niet had verwelkomd.²

Jakobus en Johannes waren vissers en waarschijnlijk een beetje ruig, maar volgens mij kenden ze de elementen van de natuur goed. Zij waren beslist daadkrachtige mannen.

Toen de Heiland Zich voorbereidde op zijn laatste bezoek aan Jeruzalem, benaderden Jakobus en Johannes Hem met een speciaal verzoek. En misschien paste dat bij hun bijnaam.

‘Wij zouden willen dat U voor ons doet wat wij ook maar vragen’, zeiden ze.

Ik stel me zo voor dat Jezus naar hen glimlachte, toen Hij antwoordde: ‘Wat wilt u dat Ik voor u doe?’

‘Geef ons, dat wij mogen zitten, de een aan Uw rechter- en de ander aan Uw linkerhand, in Uw heerlijkheid.’

De Heiland liet ze nog wat dieper nadenken over wat ze vroegen en zei toen: ‘Het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand is niet aan Mij om te geven; maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is.’³

Met andere woorden: je kunt geen eer in het hemels koninkrijk ontvangen door ervoor te lobbyen. Een

‘werkklunch’ is evenmin het pad naar eeuwige heerlijkheid.

Toen de andere apostelen van dit verzoek van de zonen van de donder hoorden, werden ze daar niet bepaald vrolijk van. Jezus wist dat Hij niet veel tijd meer had en de onenigheid onder hen die zijn werk moesten voortzetten heeft Hem vast zorgelijk gestemd.

Hij sprak met de Twaalf over de aard van macht en welke invloed zij heeft op hen die ernaar streven en haar bezitten. ‘Zij die geacht worden leiders te zijn van de volken’, zei Hij, ‘[voeren] heerschappij over hen, en hun groten [oefenen] gezag over hen uit.’

Ik kan de Heiland bijna voor me zien. Hij kijkt die getrouwe, gelovige discipelen met oneindige liefde aan. Ik kan Hem bijna horen pleiten: ‘Zo zal het onder u niet zijn; Maar wie onder u belangrijk wil worden, die moet uw dienaar zijn. En wie van u de eerste zal willen worden, die moet slaaf van allen zijn.’⁴

In Gods koninkrijk betekent grootheid en leiderschap dat we anderen zien zoals ze werkelijk zijn; zoals God ze ziet. En dat we hen vervolgens de hand reiken en dienen. Het betekent ons verheugen met hen die blij zijn, wenen met hen die rouwen, opbouwen wie lijden en onze naaste liefhebben zoals Christus ons liefheeft. De Heiland houdt van alle kinderen van God ongeacht hun sociaal-economische

omstandigheden, ras, godsdienst, taal, politieke voorkeur, nationaliteit of andere wijze van groeperen. Dat moeten wij ook doen!

Gods grootste beloning gaat naar hen die zonder verwachtingen of beloning dienen. Hij gaat naar hen die zonder ophef dienen; die stilletjes kijken hoe ze anderen kunnen helpen; die anderen dienen alleen maar omdat ze van God en van Gods kinderen houden.⁵

Niet inhaleren

Kort nadat ik als algemeen autoriteit geroepen was, kreeg ik de gelegenheid om president James E. Faust bij de reorganisatie van een ring te vergezellen. Ik zat achter het stuur op weg naar onze opdracht in het mooie zuidelijke deel van Utah en president Faust was zo vriendelijk om mij in die tijd te onderwijzen. Een les die ik nooit zal vergeten. Hij zei: 'De leden van de kerk zijn beleefd tegen de algemene autoriteiten. Ze zullen je vriendelijk behandelen en vleiende dingen over je zeggen.' Toen pauzeerde hij even en zei: 'Dieter, wees daar *altijd* dankbaar voor, maar inhaleer het niet.'

Die belangrijke les over dienen in de kerk geldt voor iedere priesterschapsdrager in ieder quorum van de

kerk. Zij geldt voor ons allemaal in deze kerk.

Als president J. Reuben Clark iemand raad gaf die een machtspositie in de kerk bekleedde, zei hij altijd dat ze regel zes niet moesten vergeten.

Uiteraard vroeg die persoon: 'Wat is regel zes?'

'Neem jezelf niet zo vreselijk serieus', zei hij dan.

Natuurlijk leidde dat tot de volgende vraag: 'Wat zijn de andere vijf regels?'

Dan zei president Clark met pretlichtjes in zijn ogen: 'Die zijn er niet.'⁶

Om als kerkleider effectief te zijn, moeten we deze cruciale les leren: leiderschap in de kerk gaat niet zozeer om anderen aansturen. Het gaat om onze bereidheid om door God aangestuurd te worden.

Roepingen als kansen om te dienen

Als heiligen van de Allerhoogste God moeten wij 'in alles aan de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten [denken], want wie die dingen niet doet, is mijn discipel niet.'⁷ Er zijn oneindig veel gelegenheden om goed te doen en anderen te dienen. We kunnen die in onze woonwijk, onze wijk of gemeente, en zeker bij ons thuis vinden.

Bovendien krijgt ieder lid van de kerk bepaalde formele mogelijkheden om te dienen. We noemen die mogelijkheden 'roepingen'. Een term die ons eraan moet herinneren Wie ons tot dienstbetoon heeft geroepen. Als we onze roeping als een kans zien om God te dienen en met geloof en nederigheid voor anderen te zorgen, wordt iedere dienstbare daad een uiting van ons discipelschap. Zo bouwt Jezus Christus niet alleen zijn kerk op, maar ook zijn dienstknechten. De kerk is zo georganiseerd dat wij ware, trouwe discipelen van Christus kunnen worden; goede, edele zoons en dochters van God.

Dat gebeurt niet alleen als we naar bijeenkomsten gaan en naar toespraken luisteren, maar ook als we naar buiten treden en dienen. Zo worden we 'belangrijk' in het koninkrijk van God.

We aanvaarden roepingen welwillend, nederig en dankbaar. Wanneer we ontheven worden uit een roeping, aanvaarden we die verandering net zo welwillend, nederig en dankbaar.

In de ogen van God is de ene roeping in het koninkrijk niet belangrijker dan de andere. Ons dienstbetoon, groot of klein, verfijnt onze geest en maakt dat de vensters van de hemel opengaan. Zo worden Gods zegeningen niet alleen op hen die we dienen, maar ook op ons uitgestort. En als we anderen de hand reiken, weten we met nederig vertrouwen dat God ons dienstbetoon met goedkeuring erkent. Hij glimlacht als we zulke liefdevolle daden van mededogen doen, in het bijzonder daden die niet door anderen gezien of opgemerkt worden.⁸

Elke keer dat we onszelf aan anderen geven, benaderen we het ideaal van goede, ware discipelen van Hem die alles voor ons gegeven heeft, onze Heiland, een beetje meer.

Van president tot parade

Bij het 150-jarige jubileum van de aankomst van de pioniers in de Salt Lake Valley, was broeder Myron Richins ringpresident in Henefer (Utah, VS). De viering omvatte het naspelen van de tocht van de pioniers door zijn dorp.

President Richins was intensief betrokken bij de plannen voor het feest en woonde veel besprekingen met algemene autoriteiten en anderen over het evenement bij. Hij was volledig betrokken.

Kort voor het feest werd de ring van president Richins gereorganiseerd en werd hij als president ontheven. Op de

volgende zondag woonde hij de priesterschapsvergadering van de wijk bij en de leiders vroegen om vrijwilligers voor het feest. President Richins stak ook zijn hand op en kreeg de opdracht om zich in werkkleding met zijn truck en een schop te melden.

De ochtend van de grote dag brak aan en president Richins meldde zich voor het vrijwilligerswerk.

Slechts een paar weken daarvoor was hij nog een belangrijke speler in de planning en supervisie van dit grote evenement. Maar op die dag was het zijn taak om achter de paarden in de parade aan te lopen en de mest op te ruimen.

President Richins deed dat graag.

Hij begreep dat de ene vorm van dienen niet meer waard is dan de andere.

Hij kende en leefde naar deze woorden van de Heiland: 'De belangrijkste van u zal uw dienaar zijn.'⁹

Een goede discipel zijn

Soms verlangen wij, net zoals de zonen van de donder, naar een positie met aanzien. Wij streven naar erkenning. Wij willen leiding geven en een onvergetelijke bijdrage leveren.

Het is prima dat we de Heer willen dienen, maar als we omwille van onszelf naar invloed in de kerk streven

(om complimenten en bewondering van mensen te krijgen), dan hebben we onze beloning al. Als we de lof van anderen 'inhaleren', dan is die lof onze vergoeding.

Wat is de voornaamste roeping in de kerk? De roeping die u nu hebt. Het maakt niet uit hoe bescheiden of opvallend die lijkt. De roeping die u nu hebt, stelt u in staat om niet alleen anderen te verheffen, maar ook zelf de man te worden waartoe God u geschapen heeft.

Mijn geliefde vrienden en broeders in de priesterschap, verhef waar u bent!

Paulus schreef de Filippenzen: 'Jullie moeten jezelf niet beter vinden dan een ander, of opscheppen over jezelf. Nee, jullie moeten bescheiden zijn, en een ander belangrijker vinden dan jezelf.'¹⁰

Eervol dienen

Als we in de kerk naar eer en roem streven ten koste van echte, nederige hulp aan anderen, doet dat denken aan de ruilhandel van Ezau.¹¹ We krijgen misschien wel een aardse beloning, maar tegen een hoge prijs: het verlies van hemelse goedkeuring.

Laten we het voorbeeld van onze Heiland volgen. Hij was nederig en eenvoudig en gaf niet om de eer van

mensen, maar wilde de wil van zijn Vader doen.¹²

Laten we anderen nederig dienen; energiek, dankbaar en eervol. Al lijken onze daden onbetekenend, bescheiden en van weinig waarde, zij die anderen vriendelijk en met mededogen de hand reiken, zullen eens de waarde van hun dienstverlening kennen door de eeuwige en gezegende genade van de almachtige God.¹³

Mijn geliefde broeders, goede vrienden, mogen wij deze allervoornaamste les van priesterschapsbestuur overdenken, begrijpen en naleven, namelijk: 'De belangrijkste van u zal uw dienaar zijn.' Dat is mijn gebed en mijn zegen in de heilige naam van onze Meester, onze Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Markus 3:17.
2. Zie Lukas 9:54.
3. Zie Markus 10:35-40.
4. Zie Markus 10:42-44.
5. Zie Mattheüs 6:4.
6. Zie John E. Lewis, 'Insights: The Gospel and a Sense of Humor, Too', *Ensign*, juni 1974, 24.
7. Leer en Verbonden 52:40.
8. Zie Mattheüs 6:1-2.
9. Mattheüs 23:11.
10. Filippenzen 2:3.
11. Zie Genesis 25:33.
12. Zie Johannes 5:41; 6:38.
13. Zie Mattheüs 25:31-46.

‘De macht en het gezag van het [...] Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen’ (IV 107:18–20).

‘In de verordeningen [van het priesterschap] is de macht der goddelijkheid kenbaar. [...]

‘want zonder dit kan niemand het aangezicht zien van God, ja, de Vader, en leven’ (IV 84:20, 22).

‘Dit hoge priesterschap is naar de orde van [Gods] Zoon, welke orde sedert de grondlegging der wereld heeft bestaan; of met andere woorden, het is zonder begin van dagen of einde van jaren, en is bereid van eeuwigheid tot alle eeuwigheid, volgens zijn voorkennis van alle dingen’ (Alma 13:7).

‘Eenieder die geordend werd naar deze orde en roeping [zou] macht hebben, door geloof, om bergen in stukken te breken, om de zeeën te scheiden, om wateren op te drogen, om ze uit hun loop te keren;

‘om de legers der natiën te trotseren, om de aarde te verdelen, om elke band te verbreken, om in de

tegenwoordigheid van God te staan; om alle dingen te doen naar zijn wil, naar zijn gebod, vorstendommen en machten te onderwerpen; en dit door de wil van de Zoon van God die was van voor de grondlegging der wereld’ (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 14:30–31 [in de Gids bij de Schriften]).

We kunnen van zulke ontzagwekkende beschrijvingen van de macht van het priesterschap denken dat die niet op ons van toepassing zijn. Maar we kunnen ook een gewetensonderzoek uitvoeren en onszelf de volgende vragen stellen: zijn de hemelen ooit voor mij geopend geweest? Zijn er mensen die mijn priesterschapswerk ‘de bediening van engelen’ zouden noemen? Laat ik de mensen die ik dien ‘de macht der goddelijkheid’ voelen? Heb ik ooit een berg in stukken gebroken, een leger getrotseerd, iemands banden verbroken of wereldse machten onderworpen — al is het maar figuurlijk — om Gods wil te volbrengen?

Zo’n zelfanalyse geeft ons altijd het gevoel dat we meer kunnen doen

voor de Heer. Ik hoop dat u daardoor ook meer *wilt* doen; dat u verlangt naar nog meer betrokkenheid bij het wonderbare werk van de Heer. Zulke gevoelens vormen de eerste stap om het soort man te worden waartoe we ons door priesterschapswerk moeten ontwikkelen.

De volgende stap staat in een gesprek tussen Jehova en Henoch beschreven. Henoch staat bekend als een machtige profeet die Zion te midden van grote goddeloosheid stichtte. Maar vóór hij die machtige profeet was, beschouwde Henoch zichzelf als ‘maar een knaap’ die niet welbespraakt was en door alle mensen gehaat werd (Mozes 6:31). Luister naar de woorden waarmee de Heer Henoch moed insprak. Hij richt die woorden ook tot u die geroepen bent om anderen als priesterschapdrager te dienen:

‘En de Heer zeide tot Henoch: Ga heen en doe zoals Ik u geboden heb, en niemand zal u doorsteken. Doe uw mond open, en hij zal gevuld worden en Ik zal u te spreken geven, want alle

vlees is in mijn handen en Ik zal doen zoals het Mij goedgebeurt. [...]

‘Zie, mijn Geest rust op u, daarom zal Ik al uw woorden rechtvaardigen; en de bergen zullen vlieden voor uw aangezicht en de rivieren zullen hun loop veranderen; en gij zult in Mij verblijven en Ik in u; daarom, wandel met Mij’ (Mozes 6:32, 34).

Broeders, door onze priesterschapsoordening nodigt de Heer ons uit om met Hem te wandelen. Wat betekent het om met de Heer te wandelen? Het betekent dat we doen wat Hij doet, dienen zoals Hij dient. Hij bracht offers om mensen in nood te helpen. Dat proberen wij dus ook te doen. Hij leek vooral aandacht te besteden aan mensen die door de maatschappij vergeten en zelfs gemeden werden. Dat dienen wij dus ook te proberen. Hij getuigde krachtig maar liefdevol van de ware leer die Hij van zijn Vader ontvangen had, ook al was dat niet populair. Dat moeten wij ook doen. Hij zei tot iedereen: ‘Kom naar Mij toe’ (Mattheüs 11:28). En wij sporen iedereen aan tot Hem te komen. Als priesterschapdrager zijn we zijn vertegenwoordiger. We handelen niet uit eigenbelang, maar dienen zijn belangen. We uiten niet onze woorden, maar de zijne. De mensen die we dienen, leren Hem beter kennen door ons werk.

Vanaf het moment dat we de uitnodiging van de Heer aanvaardden om met Hem te wandelen, verandert de aard van ons priesterschapswerk. Dan

wordt het plots verhevener en edeler, maar ook mogelijk, doordat we weten dat we niet alleen staan. Ik voelde dat het krachtigst toen president Thomas S. Monson zijn handen negen jaar geleden op mijn hoofd legde en me voor mijn huidige roeping zegende. Hij citeerde in die zegen de Heiland: ‘En wie u ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen’ (LV 84:88).

Ik heb vaak op die belofte vertrouwd en ik heb ze in mijn 72-jarige dienst als priesterschapdrager op veel manieren in vervulling zien gaan. Dat gebeurde bijvoorbeeld toen ik als kersvers Aäronisch-priesterschapdrager het avondmaal moest rondnemen. Ik was doodsbang om een fout te maken en verliet vóór de bijeenkomst de kapel om God wanhopig om hulp te smeken. Ik ontving een antwoord. Ik voelde dat de Heer bij me was. Ik voelde dat Hij me vertrouwde. Daardoor wist ik dat ik mijn deel in zijn werk kon doen.

Het gebeurde weer toen ik bisschop was. Een vrouw die een ernstige fout begaan had en daardoor een moeilijke, ingrijpende beslissing moest nemen, belde me op. Tijdens mijn gesprek met haar wist ik het antwoord op haar probleem. Maar ik voelde ook heel duidelijk dat *ik* haar dat antwoord niet mocht geven. Ze moest er zelf achter komen. Ik zei: ‘Ik geloof dat God u zal vertellen wat u moet doen als u het aan Hem vraagt.’ Later liet ze me weten dat ze het gevraagd had en dat Hij geantwoord had.

Een andere keer, toen ik als bisschop diende, werd ik door de politie opgebeld. Men zei me dat een dronken man met zijn auto door het raam een bank ingereeden was. Toen de verwarde

bestuurder de veiligheidsagent met getrokken wapen zag, riep hij: ‘Niet schieten! Ik ben mormoon!’

De dronken bestuurder bleek een pasgedoopt lid van mijn wijk te zijn. Toen ik in mijn kantoor op hem zat te wachten, bedacht ik hoe ik bij hem berouw zou opwekken over het feit dat hij zijn verbonden had geschonden en de kerk in verlegenheid gebracht had. Maar toen ik hem in de ogen keek, hoorde ik in mijn hoofd een stem, net zo duidelijk als iemand die tot me sprak, die zei: ‘Ik ga je laten zien hoe Ik hem zie.’ En heel even veranderde voor mij zijn hele voorkomen. Ik zag geen versuifte jonge man, maar een stralende, edele zoon van God. Plots voelde ik de liefde van de Heer voor hem. Dat beeld veranderde ons gesprek. En het heeft mij ook veranderd.

Ik heb belangrijke lessen getrokken uit deze ervaringen waarbij ik met de Heer wandelde en zijn werk deed. Ik wil er u graag drie uitleggen. Ten eerste, God kent en steunt zelfs de nieuwste, jongste diaken. Denk niet dat u te klein of onbeduidend bent. Hij zal u en het werk dat u in zijn naam doet altijd zien.

Ten tweede, het werk van de Heer draait niet slechts om het oplossen van problemen, maar ook om het opbouwen van mensen. Als u in het priesterschapswerk met Hem wandelt, zult u zien dat de doeltreffendste oplossing niet altijd de keuze van de Heer is, omdat die mensen niet in staat stelt te groeien. Als u luistert, zal Hij u zijn wegen leren. God wil niet gewoon een doeltreffende organisatie leiden. Het is zijn werk en heerlijkheid ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). Daarom geeft Hij zijn priesterschapsgesag aan onvolmaakte stervelingen zoals u en ik en vraagt ons om aan zijn werk deel te nemen. Onze vooruitgang *is* zijn werk!

Ten derde, als u in uw priesterschapswerk met de Heiland wandelt, zult u uw naasten anders zien. Hij zal u leren om ze met zijn ogen te zien. Dat betekent dat u het uiterlijk negeert en naar het hart kijkt (zie 1 Samuel 16:7). Zo was de Heiland in staat om Simon niet als impulsieve visser te zien, maar als Petrus, de uiterst betrouwbare toekomstige leider van zijn kerk (zie Lukas 5:1–11). Zo was Hij in staat om Zacheüs niet als de corrupte tollenaar te zien die anderen zagen, maar als een eerlijke, oprechte zoon van Abraham (zie Lukas 19:1–9). Als u lang genoeg met de Heiland wandelt, zult u iedereen als kind van God met onbeperkt potentieel zien, ongeacht zijn verleden. En als u met de Heiland blijft wandelen, zult u nog een gave ontwikkelen die Hij heeft. Name-lijk de gave om mensen hun potentieel te laten zien en zich zo te bekeren.

Geliefde priesterschapbroeders, we lijken in veel opzichten op de twee discipelen die op die eerste paaszondag op de weg naar Emmaüs liepen. Het was de ochtend van de opstanding, maar ze wisten nog niet zeker of er een opstanding geweest was en wat die inhield. Ze hadden gehoopt ‘dat [Jezus van Nazareth] Israël zou verlossen’, maar waren traag van hart en geloofden niet alles wat in de Schriften over de opstanding stond. Terwijl ze samen van gedachten wisselden, gebeurde het ‘dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep. En hun ogen werden gehouden, dat zij Hem niet kenden.’ (Zie Lukas 24:13–32.)

Ik getuig dat als wij het pad van priesterschapswerk bewandelen, de Heiland, Jezus Christus, ons vergezelt. Want het is zijn pad, zijn weg. Zijn licht gaat ons voor en zijn engelen zijn rondom ons. In tegenstelling tot Hem begrijpen wij misschien niet volkomen wat het priesterschap is of hoe we

het moeten gebruiken. Maar als we goed opletten wanneer ons hart in ons brandt (zie Lukas 24:32), worden onze ogen geopend en zien we zijn hand in ons leven en werk. Ik getuig dat we Hem het beste leren kennen door met Hem samen te werken en Hem in dit grote werk voor het heil van Gods kinderen te dienen. ‘Want hoe kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?’ (Mosiah 5:13.) Jezus Christus is onze Meester. Dit is zijn kerk. We dragen zijn priesterschap. Laten wij ervoor kiezen om met Hem te wandelen en te zien hoe Hij met ons wandelt.

Ik getuig plechtig dat Jezus de Christus is, onze herren Heer. Ik getuig dat het priesterschap, dat Hij ons toevertrouwd heeft, de macht is om in zijn naam te spreken en te handelen. Wij zijn kinderen van een liefdevolle hemelse Vader die onze gebeden verhoort. Hij stuurt de Heilige Geest om ons in al onze priesterschapstaken te sterken. Joseph Smith heeft de Vader en de Zoon gezien. Hij heeft de sleutels van het priesterschap ontvangen die aan president Thomas S. Monson doorgegeven zijn. President Monson gebruikt die sleutels in deze tijd. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Thomas S. Monson

De kracht van het Boek van Mormon

Ik verzoek allen dringend om het Boek van Mormon dagelijks onder gebed te bestuderen en te overdenken.

Geliefde broeders en zusters, wij heten u hartelijk welkom nu wij weer voor een geweldige algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bijeen zijn. Vóór ik vandaag aan mijn formele boodschap begin, wil ik vijf nieuwe tempels aankondigen die op de volgende locaties gebouwd

zullen worden: Brasília (Brazilië); Metro Manila (Filipijnen); Nairobi (Kenia); Pocatello (Idaho, VS); en Saratoga Springs (Utah, VS).

Vanochtend spreek ik over de kracht van het Boek van Mormon en waarom het van kritiek belang is dat wij de leringen ervan bestuderen, overdenken en toepassen. Ik kan niet

genoeg beklemtonen hoe belangrijk een vast en zeker getuigenis van het Boek van Mormon is.

We leven in een tijd van grote problemen en goddeloosheid. Wat zal ons beschermen tegen de zonde en het kwaad die overal om ons heen zijn? Ik zeg dat een sterk getuigenis van onze Heiland, Jezus Christus, en van zijn evangelie ons veiligheid zal bieden. Als u niet dagelijks in het Boek van Mormon leest, doe dat dan alsnog. Als u dat met een gebed in uw hart doet en oprecht de waarheid wilt weten, zal de Heilige Geest u laten weten dat het waar is. Als het waar is — en ik getuig plechtig dat het waar is — dan was Joseph Smith een profeet die God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus heeft gezien.

Omdat het Boek van Mormon waar is, is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de kerk van de Heer hier op aarde, en is het heilig priesterschap van God voor het welzijn en tot zegen van zijn kinderen hersteld.

Joy D. Jones
Algemeen jeugdwerkpresidente

Als u nog geen vast getuigenis van deze dingen hebt, doe dan wat er nodig is om er een te krijgen. Het is in deze moeilijke tijden van wezenlijk belang een eigen getuigenis te hebben, want het getuigenis van anderen helpt u slechts tot op zekere hoogte. Als u eenmaal een getuigenis hebt, zult u het vitaal en levend moeten houden door gehoorzaamheid aan de geboden van God, en door dagelijks te bidden en de Schriften te bestuderen.

Mijn geliefde deelgenoten in het werk van de Heer, ik verzoek u dringend om het Boek van Mormon dagelijks onder gebed te bestuderen en te overdenken. Doen wij dat, dan zijn wij in staat om de stem van de Geest te horen, verleiding te weerstaan, angst en twijfel te overwinnen, en hemelse hulp te ontvangen. Daarvan getuig ik uit de grond van mijn hart, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een generatie die zonde kan weerstaan

Als u kinderen onderwijst, leidt en liefhebt, kunt u persoonlijke openbaring ontvangen waarmee u kloekmoedige kinderen kunt grootbrengen en wapenen om zonde te weerstaan.

Anderhalf jaar geleden sprak president Russell M. Nelson over de behoefte aan vrouwen die ‘een generatie zullen opvoeden en onderwijzen die zonde kan weerstaan’.¹ Die woorden ‘een generatie [...] die zonde

kan weerstaan’ raakten bij mij een gevoelige geestelijke snaar.

Wij prijzen kinderen die rein en gehoorzaam proberen te leven. Ik heb overal in de wereld de kracht van kinderen gezien. Ze zijn veerkrachtig, ‘standvastig en onveranderlijk’² te midden van moeilijke omstandigheden. Deze kinderen begrijpen hun goddelijke identiteit, voelen de liefde van hun hemelse Vader en willen Hem gehoorzamen.

Sommige kinderen vinden het echter moeilijk om ‘standvastig en onveranderlijk’ te zijn. Hun tere gemoed wordt verwond.³ Zij worden van alle kanten aangevallen door ‘de brandende pijlen van de tegenstander’⁴ en hebben versterking en steun nodig. Daarom kunnen wij niet anders dan in actie komen en de strijd tegen de zonde aangaan, zodat wij onze kinderen tot Christus kunnen brengen.

Luister naar wat ouderling Bruce R. McConkie bijna drieënveertig jaar geleden heeft gezegd:

‘Als leden van de kerk zijn wij in een groot conflict verwickeld. We zijn in oorlog. Wij hebben ons achter de

zaak van Christus geschaard om Lucifer te bestrijden. [...]

'De grote oorlog die overal woedt en helaas veel en soms dodelijke slachtoffers maakt, is niets nieuws. [...]

'In deze oorlog bestaat geen neutraliteit, en dat kan ook niet.'⁵

De oorlog gaat door en wordt steeds heviger. De strijd laat niemand onberoerd, en onze kinderen staan in de frontlinie tegenover de vijand. Daarom hebben we meer behoefte aan betere geestelijke strategieën.

Ouders, grootouders, familieleden, leraars en leiders hebben de gezegende taak om kinderen te versterken, zodat ze de zonde kunnen weerstaan. Ieder van ons heeft de taak om hieraan mee te werken. De Heeft heeft echter met name de *ouders* geboden hun kinderen 'de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, [te] leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging', en hen te 'leren bidden en oprecht [te] leren wandelen voor het aangezicht des Heren'.⁶

'Uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen'⁷ kan een uitdaging zijn, omdat dat voor elk gezin en elk kind anders werkt, maar onze hemelse Vader heeft ons handige universele richtlijnen gegeven. De Geest zal ons ingeven hoe we onze kinderen geestelijk weerbaar kunnen maken.

Ten eerste is het noodzakelijk om het belang van deze verantwoordelijkheid in te zien. Wij moeten onze en hun goddelijke identiteit en doel begrijpen, als we onze kinderen duidelijk willen maken *wie* ze zijn en *waarom* ze hier zijn. We moeten hen inprenten dat ze zonen en dochters van een liefhebbende hemelse Vader zijn en dat Hij goddelijke verwachtingen voor hen koestert.

Ten tweede is een begrip van de leer van bekering noodzakelijk om de zonde

te leren weerstaan. Zonde weerstaan, wil niet zeggen zonder zonde zijn, maar voortdurend boetvaardig, waakzaam en kloekmoedig zijn. Wellicht is het vermogen om zonde te weerstaan een zegen die komt door herhaaldelijk de zonde te weerstaan. Jakobus heeft gezegd: 'Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvlugten.'⁸

De jeugdige krijgers van Helaman 'waren buitengewoon heldhaftig wat hun moed [...] betrof; doch zie, dat was niet alles: [zij] waren [...] te allen tijde getrouw [...] in alle dingen die hun werden toevertrouwd. Ja, [...] hun was geleerd de geboden Gods te onderhouden en in oprechtheid voor zijn aangezicht te wandelen.'⁹ Deze jongemannen trokken tegen de vijand ten strijde met christelijke deugden als wapens. President Thomas S. Monson herinnerde ons eraan dat 'van ieder van ons [...] voortdurend moed [wordt] gevraagd. We moeten dagelijks moedig

zijn — niet alleen in uiterst belangrijke situaties, maar vooral als we beslissingen nemen of reageren op de gebeurtenissen om ons heen.'¹⁰

Onze kinderen trekken een geestelijke wapenrusting aan door een dagelijkse routine van discipelschap aan te leren. Wellicht onderschatten we het vermogen van kinderen om te begrijpen wat dagelijks discipelschap inhoudt. President Henry B. Eyring heeft gezegd: 'Begin meteen en wees consequent'.¹¹ Een derde manier dus om kinderen te leren zonde te weerstaan, is hen van jongs af aan bekend te maken met de basisbeginselen en leerstellingen van het evangelie die kinderen dichter tot de Heiland brengen. We vinden die in de Schriften, de geloofsartikelen, het boekje *Voor de kracht van de jeugd*, jeugdwerklidjes, lofzangen en ons eigen getuigenis.

Consequente gewoonten zoals gebed, Schriftstudie, gezinsavond en

sabbatsheiliging verschaffen kracht, innerlijk evenwicht en sterke morele waarden, of met andere woorden, geestelijke integriteit. In de huidige wereld, waar integriteit ver te zoeken is, hebben onze kinderen recht op een besef van ware integriteit en het belang daarvan; vooral als we hen erop voorbereiden heilige doop- en tempelverbonden te sluiten en na te leven. In *Predik mijn evangelie* staat: 'Mensen die toezeggingen nakomen, [ook heel jonge mensen,] worden voorbereid om heilige verbonden te sluiten en na te leven.'¹²

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Als we het over verbonden nakomen hebben, gaat het over de kern van ons doel op aarde.'¹³ Er schuilt buitengewone kracht in de verbonden die we met onze hemelse Vader sluiten en naleven. De tegenstander weet dit en heeft daarom voor grote onduidelijkheid rond het sluiten van verbonden gezorgd.¹⁴ Als we kinderen helpen om heilige verbonden te begrijpen, te sluiten en na te leven, vormen we een generatie die zonde kan weerstaan.

Hoe bereiden we onze kinderen erop voor heilige verbonden te sluiten en na te leven, en vooruitgang op het verbondspad te maken? Als kinderen jong leren eenvoudige beloften na te komen, zullen ze later beter in staat zijn heilige verbonden na te leven.

Ik geef een eenvoudig voorbeeld. Tijdens de gezinsavond vroeg een vader: 'Kan iedereen wat met elkaar opschieten?' De vijf jaar oude Lizzie mopperde dat haar grote broer, Kevin, haar te vaak plaagde en haar verdrietig maakte. Kevin gaf schoorvoetend toe dat Lizzie gelijk had. Kevins moeder vroeg hem wat hij kon doen om beter met zijn zusje op te schieten. Kevin dacht na en besloot Lizzie te beloven dat hij haar een hele dag lang niet zou plagen.

Toen iedereen de volgende dag bij elkaar kwam voor het gezinsgebed, vroeg Kevins vader hoe het was gegaan. Kevin antwoordde: 'Pap, ik heb mijn belofte gehouden!' Lizzie was het er enthousiast mee eens, en iedereen prees Kevin.

Kevins moeder stelde toen voor dat hij het gedurende twee dagen zou proberen, nu hij één dag zijn belofte had gehouden. Kevin beloofde dat te proberen. Na twee dagen bleek dat Kevin zijn belofte had gehouden. Lizzie was nog dankbaarder! Toen zijn vader vroeg hoe het kwam dat hij zich zo goed aan zijn belofte had gehouden, zei Kevin: 'Ik heb mijn belofte gehouden, omdat ik dat had gezegd.'

Een aaneenschakeling van kleine, nagekomen beloften leidt tot integriteit. Als kinderen voortdurend op het nakomen van beloften oefenen, bereiden ze zich geestelijk voor op hun eerste verbond, namelijk de doop en de gave van de Heilige Geest, waarbij ze zich ertoe verbinden God te dienen en zijn geboden te onderhouden.¹⁵ Beloften en verbonden zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden.

In het boek Daniël lezen we dat Sadrach, Mesach en Abed-Nego weigerden het afgodsbeeld van koning Nebukadnezar te aanbidden.¹⁶ De koning dreigde hen in een brandende vuuroven te werpen als ze niet gehoorzaamden. Ze weigerden en zeiden:

'Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven. [...]

En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren.'¹⁷

'En zo niet.' Denk eens na over deze drie woorden en wat ze met het nakomen van verbonden te maken hebben. Deze drie jonge mannen lieten hun gehoorzaamheid niet van hun vrijlating afhangen. Zelfs als ze niet werden vrijgelaten, zouden ze hun belofte aan de Heer nakomen, omdat ze gezegd hadden dat ze dat zouden doen. Onze verbonden nakomen, is altijd onafhankelijk van onze omstandigheden. Net als de jonge krijgers van Helaman laten deze drie jonge mannen onze kinderen zien hoe ze zonde kunnen weerstaan.

Hoe kunnen we deze voorbeelden thuis en in ons gezin navolgen? 'Regel op regel, voorschrift op voorschrift'¹⁸ laten we kinderen kleine overwinningen smaken. Als ze hun beloften nakomen, voelen ze de Geest. Ouderling Joseph B. Wirthlin heeft gezegd: 'De volmaakte beloning voor integriteit is de voortdurende nabijheid van de Heilige Geest.'¹⁹ 'Dan zal [het] vertrouwen [van onze kinderen] in de tegenwoordigheid van God sterk worden'²⁰ Uit de bron van integriteit ontspringt een generatie die zonde kan weerstaan.

Broeders en zusters, houd uw kleintjes dicht bij u, zo dicht dat ze kunnen zien dat u dagelijks naar uw geloof handelt en uw beloften en verbonden nakomt. 'Kinderen zijn de beste napers. Geef ze dus iets geweldigs om na te apen.'²¹ Wij voeden echt samen een generatie voor de Heer op die

zonde kan weerstaan, en we onderwijzen haar belofte op belofte, en verbond op verbond.

Ik getuig dat Jezus Christus deze kerk leidt. Als u kinderen onderwijst, leidt en liefhebt zoals de Heiland, kunt u persoonlijke openbaring ontvangen waarmee u kloekmoedige kinderen kunt grootbrengen en wapenen om zonde te weerstaan. Het is mijn gebed dat onze kinderen zoals Nephi zullen zeggen: 'Wilt U maken dat ik sidder bij het verschijnen van de zonde?'²² Ik getuig dat onze Heiland voor de zonden van de wereld heeft geboet,²³ omdat Hij had gezegd dat Hij dat zou doen, en dat Hij meer van ons houdt dan wij als stervelingen kunnen begrijpen,²⁴ omdat Hij had gezegd dat Hij dat zou doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', november 2015, 97.
2. Mosiah 5:15.
3. Zie Jakob 2:9.
4. 1 Nephi 15:24; zie ook Helaman 5:12.
5. Bruce R. McConkie, 'Be Valiant in the Fight of Faith', *Ensign*, november 1974, 33, 34.
6. Leer en Verbonden 68:25, 28.
7. Leer en Verbonden 93:40.
8. Jakobus 4:7; zie ook Alma 19:33.
9. Alma 53:20–21.
10. Thomas S. Monson, 'Wees sterk en moedig', mei 2014, 67.
11. Henry B. Eyring, 'Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent', november 2005, 37.
12. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 212.
13. Jeffrey R. Holland, 'Verbonden nakomen: een boodschap voor wie op zending gaan', *Liahona*, januari 2012, 2.
14. Zie 1 Nephi 13:26–28.
15. Zie Mosiah 18:10.
16. Zie Daniël 3.
17. Daniël 3:17–18.
18. 2 Nephi 28:30.
19. Joseph B. Wirthlin, 'Personal Integrity', *Ensign*, mei 1990, 33.
20. Leer en Verbonden 121:45.
21. Anoniem.
22. 2 Nephi 4:31.
23. Zie 3 Nephi 27:14–15.
24. Zie Johannes 15:13.

Ouderling Yoon Hwan Choi
van de Zeventig

Kijk niet om je heen, kijk omhoog!

Anderen aansporen om tot Christus te komen is ons doel. We kunnen dit doel vervullen door naar Jezus Christus te kijken.

Mijn doel is 'anderen uitnodigen om tot Christus te komen'.¹ Dat is ook uw doel. Wij kunnen dit doel vervullen door naar Jezus Christus te kijken.

Ik liet me tegelijkertijd met mijn ouders dopen toen ik zestien was. Mijn jongere broer, Kyung-Hwan, die toen veertien was, sloot zich bij de kerk aan vanwege mijn oom, Young Jik Lee, en nodigde ons voor zijn kerk uit. Ieder van de tien familieleden in ons gezin waren lid van een andere kerk, dus we waren blij om de waarheid te vinden en wilden het geluk dat we in het evangelie van Jezus Christus hadden gevonden, na onze doop verspreiden.

Mijn vader was het meest gedreven om de waarheid te leren kennen en te verkondigen. Hij stond elke dag vroeg in de ochtend op om de Schriften meer dan twee uur te bestuderen. Na het werk ging hij bijna elke dag samen met de zendelingen onze familie, vrienden, en burens bezoeken. Zeven maanden na onze doop waren er 23 leden van ons gezin en onze familie lid van de kerk. Toen volgde een wonder: in de loop van het daaropvolgende jaar

lieten 130 mensen zich dankzij mijn vaders zendingswerk dopen.

Hij vond familiegeschiedenis ook belangrijk en werkte onze familiegeschiedenis met acht generaties van voorouders bij. Vanaf toen zagen we de vruchten van onze gezinsbekering die door mijn broer van veertien in gang was gezet, niet alleen op talloze manieren onder de levenden, maar ook bij de doden. Door het voortgaande werk van mijn vader en anderen omvat onze stamboom nu 32 generaties en voor verschillende takken voltooiën we het tempelwerk nu. Ik ben enorm blij dat we onze voorouders en onze nakomelingen met elkaar kunnen verbinden.

President Gordon B. Hinckley heeft een vergelijkbare ervaring in de Columbestempel (Ohio) opgetekend.

'Toen ik daar in de tempel over het leven van [mijn overgrootvader, mijn grootvader en vader] nadacht, keek ik naar mijn dochter en naar haar dochter [...] en naar haar kinderen, mijn achterkleinkinderen. Ik besepte plots dat ik middenin deze zeven generaties stond: drie vóór mij en drie na mij.

'Op die heilige plek kreeg ik het overweldigende gevoel dat er een

plicht op mijn schouders rustte om alles wat ik als erfgoed van mijn voorouders had gekregen, aan de generaties na mij door te geven.²

Wij bevinden ons allemaal middenin een eeuwige familie. Onze rol kan een keerpunt zijn waarop belangrijke veranderingen in positieve of negatieve zin plaatsvinden. President Hinckley ging verder: 'Sta nooit toe dat *u* een zwakke schakel in de keten van uw generaties wordt.'³ Uw getrouwheid aan het evangelie zal uw familie sterker maken. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we een sterke schakel in onze eeuwige familie zijn?

Op zekere dag, enkele maanden na mijn doop, hoorde ik enkele leden

elkaar in de kerk bekritisieren. Ik was erg teleurgesteld. Ik ging naar huis en vertelde mijn vader dat ik misschien maar niet meer naar de kerk zou moeten gaan. Het was lastig om leden elkaar zo te zien bekritisieren. Mijn vader luisterde en leerde me daarna dat het evangelie hersteld was en volmaakt is, maar de leden dat nog niet zijn, noch hijzelf of ik. Hij zei vastberaden: 'Verlies je geloof niet vanwege de mensen om je heen, maar bouw een goede band met Jezus Christus op. Kijk niet om je heen, kijk omhoog!'

Kijk naar Jezus Christus — de wijze raad van mijn vader — sterkt mijn geloof telkens als ik beproefd word. Hij leerde me hoe ik de leringen van

Christus kan toepassen, met deze woorden: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.'⁴

Toen ik het zendingsgebied Seattle (Washington, VS) presideerde, regende het vaak. Toch kregen onze zendingen de instructie om naar buiten te gaan en in de regen zendingswerk te verrichten. Ik zei dan: 'Ga naar buiten in de regen, kijk naar de hemel, open je mond en drink ervan! Als je omhoog kijkt, zul je de kracht krijgen om je mond zonder angst voor iedereen te openen.' Het was een symbolische les voor ze om omhoog te kijken als ze moeilijkheden ondervinden, zelfs na hun zending. Probeer dit alstublieft niet in vervuilde gebieden.

Tijdens mijn zending in Seattle, werd ik door mijn oudste zoon, Sunbeam, opgebeld. Hij is een pianist. Hij vertelde dat hij in Carnegie Hall in New York mocht optreden, omdat hij een internationale wedstrijd had gewonnen. Wij waren heel blij voor hem. Toen mijn vrouw die avond echter een dankbaar gebed uitsprak, realiseerde ze zich dat we niet naar zijn optreden konden. Ze zei tegen onze hemelse Vader iets in de trant van: 'Vader in de hemel, ik ben dankbaar voor de zegening die u Sunbeam heeft gegeven. Trouwens, ik vind het jammer dat ik er niet bij kan zijn. Ik had erbij kunnen zijn als U deze zegening ofwel vóór of ná deze zending had gegeven. Ik klaag niet, maar ik vind het toch een beetje jammer.'

Zodra ze met haar gebed klaar was, hoorde ze een duidelijke stem. 'Het is omdat je niet kan gaan, dat je zoon dit voorrecht heeft gekregen. Had je liever geruild?'

Mijn vrouw stond verbaasd. Ze wist dat het trouwe werk van de ouders in het koninkrijk van de Heer hun kinderen tot zegen was, maar het was voor het eerst dat zij haar rol zo duidelijk

begreep. Ze gaf Hem meteen een antwoord. ‘Nee, nee, het is geen probleem dat ik niet kan gaan. Laat mijn zoon die eer houden.’

Geliefde broeders en zusters, het is niet makkelijk de liefde van onze hemelse Vader te herkennen, wanneer we met onze stoffelijke ogen om ons heen kijken, omdat we eerst ongemak, verlies, lasten, of eenzaamheid zien. Anderzijds kunnen we de zegeningen zien, als we omhoog kijken. De Heer heeft geopenbaard dat ‘wanneer wij enige zegening van God ontvangen, het door gehoorzaamheid aan die wet is waarop zij is gegrond.’⁵ Aan allen die zich in *eender welke* dienst van God begeven: weet dat u een stevige verbinding voor machtige zegeningen vormt voor wie u voorgingen en de generaties na u.

Nu ben ik dankbaar dat velen van onze familieleden trouw op het verbondspad blijven, maar lege stoelen naast ons zouden me verdrietig maken. Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: ‘Als u inactief wordt in de herstellende Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen of haar de rug toekeert, waar gaat u dan heen? Wat gaat u doen? Het besluit om “niet meer [mee te gaan]” met de leden en de door

de Heer gekozen leiders van de kerk zal verstrekkende gevolgen hebben die op dit moment niet altijd te overzien zijn.’⁶ President Thomas S. Monson spoorde ons aan: ‘Mogen we blijven kiezen voor de moeilijkere, maar betere keuze, in plaats van de makkelijkere, verkeerde.’⁷

Het is nooit te laat om naar Jezus Christus te kijken. Hij staat altijd met open armen voor u klaar. Er zijn generaties voor en na ons die erop rekenen dat wij Jezus Christus volgen, zodat we een eeuwige familie van God kunnen worden.

Toen ik als ringpresident ontheven werd, waren mijn zonen enthousiast dat we meer tijd met elkaar konden doorbrengen. Drie weken later werd ik als zeventiger geroepen. Ik dacht eerst dat ze misschien teleurgesteld zouden zijn, maar de nederige reactie van mijn jongste zoon was: ‘Papa, maak je geen zorgen. We zijn een eeuwig gezin.’ Wat een eenvoudige en duidelijke waarheid! Ik was een beetje bezorgd omdat ik allereerst naar dit aardse leven keek, maar mijn zoon was blij omdat hij niet om zich heen keek, maar naar de eeuwigheid en de doeleinden van de Heer keek.

Het is niet altijd makkelijk omhoog te kijken als uw ouders tegen het

evangelie gekant zijn, als u lid van een kleine kerkelijke unit bent, als uw huwelijkspartner geen lid van de kerk is, als u nog steeds alleenstaand bent, hoewel u uw best hebt gedaan om in het huwelijk te treden, als uw kind is afgedwaald, als u een alleenstaande ouder bent, als u lichamelijk of emotioneel wordt beproefd, als u een slachtoffer van een ramp bent enzovoort. Houd in die moeilijke tijden vast aan uw geloof. Kijk naar Christus voor kracht, evenwicht en genezing. Door de kracht van de verzoening van Jezus Christus, zullen ‘alle dingen samenwerken ten goede voor [u]’.⁸

Ik getuig van Jezus Christus, dat Hij onze Heiland en Verlosser is. Als we onze levende profeet, president Thomas S. Monson volgen, kijken we naar Jezus Christus. Als we dagelijks bidden en de Schriften bestuderen, en wekelijks oprecht aan het avondmaal deelnemen, krijgen we de kracht om *altijd* naar Hem te kijken. Ik ben blij dat ik een lid van deze kerk ben en tot een eeuwige familie behoor. Ik vertel anderen dolgraag over dit geweldige evangelie. Anderen aansporen om tot Christus te komen is ons doel. We kunnen dit doel vervullen door naar Jezus Christus te kijken. Ik getuig hier nederig van in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 1.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 86.
3. Gordon B. Hinckley, ‘Keep the Chain Unbroken’, (devotional aan de Brigham Young University, 30 november 1999), 3, speeches.byu.edu, cursivering toegevoegd.
4. Leer en Verbonden 6:36.
5. Leer en Verbonden 130:21.
6. M. Russell Ballard, ‘Naar wie zullen wij heen gaan?’, *Liahona*, november 2016, 91.
7. Thomas S. Monson, ‘Keuzes’, *Liahona*, mei 2016, 86.
8. Leer en Verbonden 100:15.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Neem de Heilige Geest tot gids

Op goddelijke aanwijzing inspireert, getuigt, onderwijst en leidt de Heilige Geest ons om in het licht van de Heer te wandelen.

Broeders en zusters, net als u allen zien wij in dat we door president Thomas S. Monson en zijn boodschap vanochtend een bespoediging van het werk van de Heer waarnemen. President Monson, we hebben u lief, we steunen u, en we bidden altijd voor u, onze 'geliefde profeet'.¹

We hebben dit weekend een uitstorting van de Geest gevoeld. Waar u ook bent, in deze grote zaal, thuis of in een kerkgebouw op een verafgelegen plek in de wereld, u hebt de kans gehad om de Geest van de Heer te voelen. Die Geest bevestigt in uw hart en uw verstand dat wat er tijdens deze conferentie is gezegd, waar is.

Denk aan de woorden van deze bekende lofzang:

*Neem de Heil'ge Geest tot gids,
laat u leiden door zijn licht.
Hij getuigt ook van de Zoon,
houdt ons oog op Hem gericht.²*

Uit hedendaagse openbaring weten we dat de Godheid uit drie afzonderlijke personen bestaat: onze Vader in de hemel; zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus; en de Heilige Geest.

Wij weten dat de 'Vader een lichaam van vlees en beenderen [heeft], even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens; maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van Geest. Ware het niet zo, dan kon de Heilige Geest niet in ons wonen.'³

Ik richt me vandaag in mijn boodschap op het belang van de Heilige Geest voor ons. Onze Vader in de hemel wist dat we in het sterfelijk leven met moeilijkheden, beproeving en

beroering geconfronteerd zouden worden. Hij wist dat wij met vragen, teleurstellingen, verleidingen en zwakheden zouden worstelen. Om ons morele kracht en goddelijke leiding te geven, zond Hij ons de Heilige Geest.

De Heilige Geest verbindt ons met de Heer. Op goddelijke aanwijzing inspireert, getuigt, onderwijst en leidt Hij ons om in het licht van de Heer te wandelen. Wij hebben de heilige taak om zijn invloed op ons leven te leren herkennen, en daarop te reageren.

Denk aan de belofte van de Heer: 'Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen.'⁴ Een prachtige verzekering. Die zielsvreugde brengt een eeuwig perspectief in ons dagelijks leven. We krijgen die vreugde in tijden van ontbering of hartzeer. Die vreugde geeft troost en moed, onthult evangeliewaarheid en vergroot onze liefde voor de Heer en al Gods kinderen. Hoewel de behoefte aan dergelijke zegeningen erg groot is, zijn ze in de wereld in de vergetelheid geraakt en verzaakt.

Elke week sluiten we bij onze deelname aan het avondmaal een verbond

Ik ben zo dankbaar dat ik op die hete julidag naar de Geest luisterde en mijn voet tussen de deur zette. Marti en enkele van haar fijne familieleden zijn hier vandaag.

Ten derde moeten we de ingevingen van de Geest herkennen.

In mijn ervaring komen ingevingen van de Geest meestal in de vorm van een gevoel. Je voelt het in woorden die je vertrouwd voorkomen, die zinnig voor je zijn, die je ergens toe aanzetten. Denk eens na over de reactie van de Nephieten toen ze de Heer voor hen hoorden bidden: 'En de menigte hoorde en getuigde ervan; en hun hart was open en in hun hart begrepen zij de woorden die Hij bad.'¹⁰ Ze voelden de woorden van zijn gebed in hun hart. De stem van de Heilige Geest is stil en zacht.

In het Oude Testament wedijverde Elia met de priesters van Baäl. De priesters verwachtten dat de 'stem' van Baäl als donder en bliksem uit de hemel zou komen en hun offer met vuur zou aansteken. Maar er kwam geen stem, en er kwam geen vuur.¹¹

Bij een andere gelegenheid bad Elia. 'En zie, de Heere ging voorbij, en een grote en sterke wind, die bergen spleet en rotsen in stukken brak, voor het aangezicht van de Heere uit. Maar de Heere was niet in de wind. Na deze wind kwam er een aardbeving, maar de Heere was ook niet in de aardbeving.

Op de aardbeving volgde een vuur, maar de Heere was ook niet in het vuur. En na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte.¹²

Kent u die zachte stem?

President Monson heeft gezegd: 'Laten wij op onze reis door het leven de taal van de Geest leren.'¹³ De Geest spreekt woorden die we voelen. Die gevoelens zijn subtiel, een aanzet

om 'Hem', de Heer Jezus Christus, en zijn zoenoffer 'altijd indachtig te zijn'. Ons is beloofd dat we, als we dit heilige verbond nakomen, 'altijd zijn Geest bij ons mogen hebben'.⁵

Hoe doen we dat?

Ten eerste streven we ernaar om de Geest waardig te zijn.

De Heilige Geest is bij hen die 'dagelijks nauwgezet aan de Heer, hun God' denken.⁶ Zoals de Heer ons heeft aangeraden, moeten wij 'de dingen van deze wereld terzijde leggen en naar de dingen van een betere streven',⁷ 'want de Geest des Heren woont niet in onheilige tempels'.⁸ We moeten altijd proberen Gods wetten te gehoorzamen, de Schriften te bestuderen, te bidden, naar de tempel te gaan en naar het dertiende geloofsartikel te leven, namelijk 'eerlijk te [...] zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te [...] doen aan alle mensen.'

Ten tweede moeten we bereid zijn om de Geest te ontvangen.

De Heer heeft beloofd: 'Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken

door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen.'⁹

Ik begon dat als jonge zendeling in Scotch Plains, in de staat New Jersey, te begrijpen. Op een hete julidag kregen mijn collega en ik de ingeving om een verwijzing van Temple Square op te zoeken. We klopten bij de familie Schaffer aan. Mevrouw Schaffer stuurde ons beleefd weg.

Toen zij de deur aan het dichtdoen was, deed ik iets wat ik nooit eerder had gedaan, en nooit meer heb herhaald! Ik zette mijn voet tussen de deur en vroeg: 'Is er iemand anders die misschien interesse in onze boodschap zou kunnen hebben?' Haar zestienjarige dochter, Marti, had interesse, en had net de vorige dag vurig om leiding gebeden. Marti ontving ons en na verloop van tijd nam haar moeder ook aan de lessen deel. Beiden werden lid van de kerk.

Als gevolg van Marti's doop zijn er 136 mensen, onder wie leden van haar eigen familie, gedoopt en hebben ze andere evangelieverbonden gesloten.

om te handelen, iets te doen, iets te zeggen, op een bepaalde manier te reageren. Als we in onze aanbidding nonchalant of laks zijn, als we door wereldse bezigheden afgeleid en ongevoelig worden, dan neemt ons vermogen om te voelen af. Nephi heeft tegen Laman en Lemuël het volgende over de Heilige Geest gezegd: 'Hij heeft tot u gesproken; ja, van tijd tot tijd hebt gij zijn stem gehoord; en Hij heeft met de stem van een zachte stilte tot u gesproken, maar gij waart gevoelloos geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen voelen.'¹⁴

Vorig jaar bracht ik in juni een werkbezoek aan Zuid-Amerika. We hadden een strak tiendaags reisschema om Colombia, Peru en Ecuador aan te doen. Door een enorme aardbeving waren honderden mensen omgekomen, tienduizenden gewond geraakt en waren er in Ecuador in de steden Portoviejo en Manta huizen en hele gemeenschappen beschadigd en vernietigd. Ik had de ingeving om een bezoek aan leden in die steden aan ons schema toe te voegen. Maar vanwege de schade aan de wegen wisten we niet zeker of we er konden komen. In feite was ons gezegd om er niet heen te gaan, maar de ingeving hield aan. Dus werden we gezegend en konden we beide steden aandoen

Vanwege de korte termijn verwachtte ik dat slechts enkele plaatselijke priesterschapsleiders de haastig belegde vergaderingen bij zouden wonen. Maar elk ringcentrum waar we kwamen, was vol, helemaal tot aan het toneel achterin. Sommigen waren trouwe leden uit de omgeving, de pioniers die zich aan de kerk vasthielden en anderen aanmoedigden om met hen te aanbidden en de Geest te voelen. Op de voorste rijen zaten de leden die in de aardbeving dierbaren en burens

hadden verloren. Ik had de ingeving om een apostolische zegen over de aanwezigen uit te spreken, een van de eerste keren dat ik dat deed. Hoewel ik voorin de zaal stond, leek het alsof mijn handen op ieders hoofd lagen, en ik voelde de woorden van de Heer uit mijn mond vloeien.

En dat was niet alles. Ik had de ingeving om hen toe te spreken zoals Jezus Christus bij zijn bezoek aan de mensen in Amerika had gedaan. 'Hij nam hun kinderen [...] en zegende hen en bad tot de Vader voor hen.'¹⁵ Wij waren in Ecuador, we deden het werk van onze Vader, en dit waren zijn kinderen.

Ten vierde moeten we naar de *eerste* ingeving handelen.

Denk aan de woorden van Nephi: 'Ik werd door de Geest geleid, van tevoren

niet wetende wat ik moest doen. 'Niettemin ging ik verder', zei hij.'¹⁶

En wij moeten ook verder. We moeten vertrouwen in onze eerste ingeving hebben. Soms beredeneren we het, vragen we ons af of we een geestelijke ingeving hebben, of dat het gewoon onze eigen gedachte is. Als we gaan twijfelen aan onze gevoelens, of denken het beter te weten — en dat hebben we allemaal wel eens gedacht — dan wijzen we de Geest af; dan trekken we goddelijke raad in twijfel. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Als u naar de eerste ingevingen luistert, doet u het negen van de tien keer goed.'¹⁷

Een woord van waarschuwing: verwacht geen vuurwerk omdat u naar de Heilige Geest hebt geluisterd. Bedenk

dat u het werk van de stille, zachte stem doet.

Toen ik in New York City zendingspresident was, ging ik eens met enkele zendingen naar een restaurant in de Bronx. Er kwam een gezin vlak bij ons zitten. Zij leken de ideale mensen om het evangelie aan te vertellen. Ik hield onze zendingen in de gaten terwijl ze met mij bleven praten, en zag het gezin na het eten weer vertrekken. Toen zei ik: ‘Broeders, we kunnen vandaag iets leren. U zag een fijn gezin aankomen in dit restaurant. Wat hadden we moeten doen?’

Een van de ouderlingen zei meteen: ‘Ik dacht erover om op te staan en een gesprek aan te knopen. Ik voelde de aandrang, maar ik deed er niets mee.’

‘Broeders,’ zei ik, ‘we moeten altijd naar onze eerste ingeving handelen. De aandrang die u voelde, was de Heilige Geest!’

Eerste ingevingen zijn zuivere hemelse inspiratie. Als ze tot ons getuigen of ons bevestiging geven, moeten

we ze als zodanig herkennen en ze niet laten ontglippen. Maar heel vaak inspireert de Geest ons om iemand in nood te helpen, met name familie en vrienden. ‘De stille zachte stem, die door alle dingen heen fluistert en ze doordringt’¹⁸ wijst ons op kansen om in het evangelie te onderwijzen, ons getuigenis van de herstelling en van Jezus Christus te geven, steun en zorg te verlenen, en een van Gods dierbare kinderen te redden.

Beschouw het als een hulpdienst. In de meeste landen zijn hulpdiensten de eersten die op de plek van een tragisch voorval of ramp komen: brandweer, politie, ambulancepersoneel. Zij arriveren met zwaailichten. En laat ik daar aan toevoegen hoe ontzettend dankbaar we voor hen zijn. De Heer heeft een minder opvallende aanpak, maar die vereist net zo’n onmiddellijke reactie. De Heer weet wat al zijn kinderen nodig hebben — en Hij weet wie bereid is om te helpen. Als we in ons ochtendgebed tegen de Heer

zeggen dat we er klaar voor zijn, zal Hij onze hulp inroepen. Als wij reageren, zal Hij telkens weer een beroep op ons doen, en dan doen we wat president Monson ‘het werk van de Heer’ noemt.¹⁹ Wij zijn dan de geestelijke hulpdienst die hulp van omhoog verleent.

Als wij op onze ingevingen letten, groeien we in de geest van openbaring en krijgen we steeds meer inzicht en leiding van de Geest. De Heer heeft gezegd: ‘Stel uw vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen.’²⁰

Laten we de oproep van de Heer om ‘goedsmoeds [te zijn], want Ik zal u voortleiden’ serieus nemen.²¹ Hij leidt ons door de Heilige Geest. Mogen wij zo leven dat we dicht bij de Geest blijven en snel op onze eerste ingevingen reageren, omdat we weten dat ze van God komen. Ik getuig dat de kracht van de Heilige Geest ons zal leiden, beschermen en altijd bij ons zal zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Zegen uw profeet, o Heer’, *Lofzangen*, nr. 18.
2. ‘Neem de Heil’ge Geest tot gids’, *Lofzangen*, nr. 203.
3. Leer en Verbonden 130:22.
4. Leer en Verbonden 11:13.
5. Leer en Verbonden 20:77.
6. Alma 58:40.
7. Leer en Verbonden 25:10.
8. Helaman 4:24.
9. Leer en Verbonden 8:2.
10. 3 Nephi 19:33.
11. Zie 1 Koningen 18:17–29.
12. 1 Koningen 19:11–12.
13. Thomas S. Monson, ‘The Spirit Giveth Life’, *Ensign*, mei 1985, 70.
14. 1 Nephi 17:45.
15. 3 Nephi 17:21.
16. 1 Nephi 4:6–7.
17. Zie Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* (1989), 103.
18. Leer en Verbonden 85:6.
19. Thomas S. Monson, ‘Leren, doen, zijn’, *Liahona*, november 2008, 62.
20. Leer en Verbonden 11:12.
21. Leer en Verbonden 78:18.

Ouderling L. Whitney Clayton
van het Presidium der Zeventig

Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het

Als we besluiten om te doen 'wat [God] ook tegen [ons] zal zeggen', beloven we ons gedrag in overeenstemming met zijn wil te brengen.

De Heiland verrichtte zijn eerste wonder in de Bijbel op een bruiloft te Kana in Galilea. Zijn moeder, Maria, en zijn discipelen waren ook aanwezig. Maria leek zich voor het feest verantwoordelijk te voelen. Er ontstond tijdens de festiviteiten een probleem: de wijn was op. Maria was bezorgd en wendde zich tot Jezus. Nadat ze kort met elkaar gesproken hadden, zei Maria tegen de dienaars:

'Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het.'

'En daar waren zes stenen watervaten neergezet [...]. [In die watervaten werd geen drinkwater bewaard. Ze dienden voor ceremoniële wassingen volgens de wet van Mozes.]

'Jezus zei tegen [de dienaars]: Vul de watervaten met water. En zij vulden ze tot de rand toe.'

'En Hij zei tegen hen: Schep er nu iets uit en breng het naar de ceremoniemeester; en zij droegen het.'

'Toen [...] de ceremoniemeester het water [proefde], dat wijn geworden was', was hij verbaasd dat men zo lang gewacht had om de beste wijn op te dienen.¹

We beschouwen deze gebeurtenis meestal als een vertoon van Gods macht, het was een wonder. Dat is inderdaad belangrijk, maar er staat nóg een belangrijke boodschap in het verslag van Johannes. Maria was 'een kostbaar en uitverkoren vat',² door God geroepen om de Zoon van God het leven te schenken en op te voeden. Ze wist meer van Hem dan wie ook op aarde. Ze wist hoe zijn wonderbare geboorte tot stand gekomen was. Ze wist dat Hij zonder zonden was en dat Hij 'niet zoals andere mensen [sprak], noch kon Hij onderricht

worden; want het was [...] niet nodig dat iemand Hem onderrichte.'³ Maria wist dat Hij bijzondere problemen kon oplossen, ook praktische, zoals ervoor zorgen dat er op een bruiloft wijn was. Ze had een onwankelbaar vertrouwen in Hem en zijn goddelijke macht. Haar eenvoudige instructie aan de dienaars omvatte geen voorbehoud, voorwaarde of beperking: 'Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het.'

Maria was nog jong toen de engel Gabriël aan haar verscheen. Ze was 'in verwarring' omdat hij haar 'begaandigde' en 'gezegend onder de vrouwen' noemde. 'Zij vroeg zich af wat de betekenis van deze groet kon zijn.' Gabriël stelde haar gerust: hij bracht goed nieuws. Ze zou 'zwanger worden' en 'de Zoon van de Allerhoogste' baren die 'over het huis van Jakob Koning [zou] zijn tot in eeuwigheid'.

Maria vroeg: 'Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?'

De engel gaf een korte uitleg en verzekerde haar: 'Geen ding [is] bij God onmogelijk.'

Zonder om meer uitleg te vragen, zei Maria dat ze zou doen wat God haar vroeg, hoewel ze ongetwijfeld heel veel vragen had over wat dat voor haar inhield. Ze beloofde de wil van God te doen, zonder te weten waarom Hij haar dat vroeg en hoe dat zou aflopen. Ze aanvaardde Gods woord onvoorwaardelijk en van tevoren,⁴ zonder precies te weten wat er in het verschiet lag. Maria uitte haar eenvoudige vertrouwen in God als volgt: 'Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord.'⁵

Als we besluiten om te doen 'wat [God] ook tegen [ons] zal zeggen', beloven we ons gedrag in overeenstemming met zijn wil te brengen. Eenvoudige daden van geloof zoals

dagelijks de Schriften bestuderen, regelmatig vasten en oprecht bidden, leiden tot een groter geestelijk vermogen om de eisen van dit leven het hoofd te bieden. Eenvoudige gewoonten van geloof leveren na een tijd wonderbaarlijke resultaten op. Ze veranderen ons geloof van een zaadje in een dynamische kracht ten goede. Als we dan tegenspoed ervaren, blijven we vanwege onze verankering in Christus standvastig. God maakt onze zwakheden sterk, vergroot onze vreugde en laat alle dingen voor ons welzijn samenwerken.⁶

Enkele jaren geleden sprak ik met een jonge bisschop die wekelijks urenlang met leden van zijn wijk sprak. Er was hem iets opgevallen. Hij zei dat de leden in zijn wijk dezelfde problemen hadden als kerkleden in de rest van de wereld. Ze vroegen zich af hoe ze een gelukkig huwelijk konden krijgen. Ze probeerden hun werk, gezin en kerktaken in evenwicht te houden. Ze hadden het moeilijk met het woord van wijsheid of pornografie. Ze verloren hun baan. En ze hadden vragen over een kerkregel of geschiedkundige kwestie die ze niet begrepen.

Hij raadde de leden in zijn wijk vaak eenvoudige geloofsdaden aan, zoals het Boek van Mormon bestuderen — zoals president Thomas S. Monson ons ook heeft aangeraden — tiende betalen en trouw in de kerk dienen. Ze reageerden echter vaak sceptisch: 'Ik ben het niet met u eens, bisschop. We weten *allemaal* dat dat goede gewoonten zijn. Dat horen we *voortdurend* in de kerk. Maar ik denk niet dat u me begrijpt. Wat hebben *die* dingen te maken met de problemen die *ik* heb?'

Goede vraag. Die jonge bisschop en ik hebben gemerkt dat wie de 'kleine en eenvoudige dingen'⁷ doelbewust doet, en dus op schijnbaar kleine manieren gehoorzaamt, na een tijd veel meer geloof en kracht ontvangt dan hij voor die daden verwacht. Dat het zelfs lijkt alsof die zegeningen er niets mee te maken hebben. Het is soms moeilijk om het verband te zien tussen onze dagelijkse gehoorzaamheid en de oplossingen voor onze ingewikkelde problemen. Maar er *is* een verband. Ik heb ondervonden dat het aanhouden van onze dagelijkse gewoonten van geloof de beste manier is om ons tegen alle vormen van tegenspoed te sterken.

Zelfs als onze kleine daden van geloof onbeduidend lijken of niets met specifieke problemen te maken hebben, zijn ze ons in *alles* tot zegen.

Naäman was 'bevelhebber van het leger van [...] Syrië', 'een strijdbare held' en melaats. Hij vernam van een dienstmeisje dat er in Israël een profeet was die hem kon genezen. En dus trok Naäman met zijn dienaren, soldaten en geschenken naar Israël, en kwam bij het huis van Elisa aan. Elisa's dienstknecht, niet eens Elisa zelf, liet Naäman weten dat de Heer hem gebod: 'Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan[rivier].' Eenvoudig te doen. Misschien vond de machtige krijger die instructie te onlogisch, eenvoudig of voelde hij zich er te goed voor. Hij was in elk geval beledigd. Naäman begreep Elisa's instructie niet, 'werd erg kwaad en ging weg'.

Maar Naämans dienaren spraken voorzichtig met hem en vroegen of hij wél 'iets moeilijks' zou hebben gedaan als Elisa hem dat opgedragen had. Ze raadden hem aan die kleine opdracht uit te voeren, ook al begreep hij die niet. Naäman heroverwoog zijn reactie en daalde misschien sceptisch, maar gehoorzaam, af 'en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan', waarop hij op wonderbare wijze genas.⁸

Sommige beloningen voor gehoorzaamheid krijgen we snel, andere ontvangen we pas als we beproefd zijn. In de Parel van grote waarde lezen we dat Adam het gebod om offers te brengen blijkbaar ijverig gehoorzaamde. Toen een engel Adam vroeg waarom hij offers bracht, antwoordde hij: 'Ik weet het niet, alleen dat de Heer mij heeft geboden.' De engel legde uit dat zijn offers 'een zinnebeeld van het offer van de Eniggeborene des Vaders' waren. Maar Adam kreeg die uitleg pas nadat hij zijn toewijding getoond had door de

Heer 'vele dagen' te gehoorzamen zonder te weten *waarom* hij offers moest brengen.⁹

God zegent ons altijd als we zijn evangelie standvastig naleven en zijn kerk trouw blijven, maar Hij laat ons zelden weten wanneer Hij dat zal doen. Hij toont ons aanvankelijk niet het hele plaatje. Daarom hebben we geloof, hoop en vertrouwen in de Heer nodig.

God wil dat we geduld hebben, Hem vertrouwen en volgen. Hij vraagt ons: 'Betwist niet omdat gij niet ziet.' Hij

raadt ons aan geen makkelijke antwoorden of snelle oplossingen uit de hemel te verwachten. Het komt allemaal goed als we in 'de beproeving van [ons] geloof' standvastig blijven, hoe moeilijk die beproeving ook is of hoe traag het antwoord ook komt.¹⁰ Ik heb het niet over 'blinde gehoorzaamheid',¹¹ maar over bewust vertrouwen op de volmaakte liefde en timing van de Heer.

De beproeving van ons geloof houdt *altijd* gehoorzaamheid aan eenvoudige, dagelijkse geloofsdaden

in. Dan, en alleen dan, belooft Hij dat we het gevraagde zullen ontvangen. Alleen als we onze bereidheid tonen om te doen wat Hij vraagt, zonder eerst het wanneer, het hoe en het waarom te willen weten, oogsten we de beloning 'voor [ons] geloof en [onze] ijver en geduld en lankmoedigheid.'¹² Als we echt gehoorzaam zijn, aanvaarden we Gods geboden onvoorwaardelijk en van tevoren.¹³

We kiezen dagelijks allemaal al dan niet bewust wie we zullen dienen.¹⁴ We tonen onze vastberadenheid om de Heer te dienen door trouw dagelijks geloofsdaden te doen. De Heer belooft dat Hij ons zal leiden.¹⁵ Maar Hij kan dat pas doen als wij bewegen en erop vertrouwen dat Hij de weg kent, omdat Hij 'de Weg' is.¹⁶ Wij moeten onze waterpotten tot de rand toe vullen. Als we Hem vertrouwen en volgen, verandert ons leven, zoals water in wijn. Dan worden we een beter mens dan we alleen kunnen worden. Vertrouw op de Heer en 'Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 2:5-9; zie ook Johannes 2:10.
2. Alma 7:10.
3. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 3:25 (in de Gids bij de Schriften).
4. Zie Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 18.
5. Zie Lukas 1:26-38.
6. Zie Romeinen 8:28; Leer en Verbonden 90:24.
7. Alma 37:6.
8. Zie 2 Koningen 5:1-14.
9. Zie Mozes 5:5-11.
10. Zie Ether 12:6.
11. Zie Boyd K. Packer, 'Agency and Control', *Ensign*, mei 1983, 66-68; Robert C. Oaks, 'Believe All Things', *Ensign*, juli 2005, 30-33.
12. Alma 32:43.
13. Zie Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant*, 18.
14. Zie Jozua 24:15.
15. Zie Spreuken 3:6.
16. Johannes 14:6.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De Godheid en het heilsplan

De waarheid over de Godheid en onze relatie tot Hem geeft ons de ultieme routekaart en zekerheid voor onze reis door het sterfelijk leven.

I.

In ons eerste geloofsartikel staat: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.' Samen met andere christenen geloven wij in een Vader en een Zoon en een Heilige Geest, maar

wat we over Hem geloven, wijkt af van wat anderen geloven. Wij geloven niet in wat in de christelijke wereld de heilige drie-eenheid wordt genoemd. In zijn eerste visioen zag Joseph Smith twee afzonderlijke Personen, twee Wezens. Daarmee weerlegde hij de

toen gangbare opvattingen over God en de Godheid.

In tegenstelling tot de zienswijze dat God een onvatbaar en onkenbaar mysterie is, is de waarheid dat we het wezen van God en onze relatie tot Hem kunnen weten en dat dit de sleutel tot al het overige in onze leer is. In de Bijbel vinden we Jezus' hogepriesterlijk gebed waarin Hij verkondigde: 'Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Onze inspanning om God en zijn werk te kennen, is vóór dit sterfelijk leven begonnen en zal hier niet worden voltooid. De profeet Joseph Smith leerde ons: 'Het zal nog lang duren nadat u door de sluier bent gegaan, voordat u [...] alle beginselen van de verhoging hebt geleerd.'¹ We bouwen voort op de kennis die we in de voorsterfelijke geestenwereld hebben opgedaan. Zo verkondigde de profeet Jesaja in een poging om de Israëlieten het wezen van God en zijn relatie tot zijn kinderen uit te leggen. In de Bijbel staat:

'Met wie zou u God willen vergelijken, of welke vergelijking zou u op Hem willen toepassen? [...]

'Weet u het niet? Hoort u het niet? Is het u vanaf het begin niet bekendgemaakt? Hebt u niet gelet op de fundamenten van de aarde?' (Jesaja 40:18, 21).

Wij weten dat de drie leden van de Godheid drie afzonderlijke, onderscheiden Personen zijn. Dat weten we dankzij de leringen van de profeet Joseph Smith: 'De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens; maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van Geest. Ware het niet zo, dan kon de Heilige Geest niet in ons wonen' (LV 130:22).

Over de hoogste positie van God de Vader binnen de Godheid, en de rol van iedere persoon daarin, heeft de profeet Joseph uitgelegd:

‘Ieder die de hemelen open heeft gezien, weet dat er drie Personen in de hemel zijn die de sleutels van de macht dragen en dat één Hen presideert. [...]

[...] Deze Personen [...] worden God de Eerste, de Schepper; God de Tweede, de Verlosser; en God de Derde, de Getuige genoemd.’

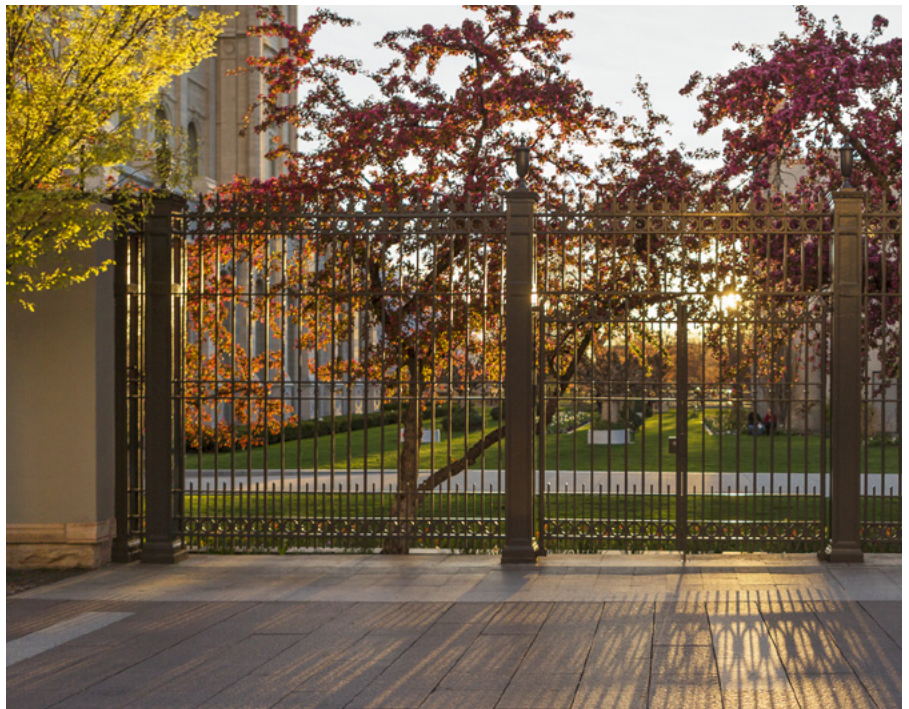
‘[Het is] de taak van de Vader om als hoofd of president te presideren, met Jezus als Middelaar en de Heilige Geest als Getuige.’²

II. Het plan

We begrijpen onze relatie tot de leden van de Godheid uit wat over het heilsplan is geopenbaard.

Vragen als: waar komen we vandaan?, waarom zijn wij hier?, en: waar gaan we naartoe?, worden beantwoord in wat de Schriften het ‘heilsplan’, het ‘grote plan van geluk’, of het ‘verlossingsplan’ noemen (Alma 42:5, 8, 11). In dit plan staat het evangelie van Jezus Christus centraal.

Toen we ons als geestkinderen van God in een voorsterfelijke staat bevonden, verlangden we het eeuwige leven te bezitten. Daar kon zonder een stoffelijk lichaam en een sterfelijke proeftijd geen sprake van zijn. Om ons die kans te geven, presideerde onze hemelse Vader de schepping van deze wereld, waar we, zonder herinnering aan wat aan onze geboorte voorafging, onze bereidheid konden tonen om zijn geboden te onderhouden, de problemen van het sterfelijke leven te ervaren en daardoor te groeien. Maar in de loop van dat sterfelijke leven, en door de val van onze eerste ouders, zouden wij een geestelijke dood ondergaan doordat we van de tegenwoordigheid

van God worden afgesneden, door zonde besmeurd worden en aan de lichamelijke dood onderworpen worden. Het plan van de Vader voorzag in en verschafte manieren om al deze barrières te overwinnen.

III. De Godheid

Nu we het doel van Gods grote plan kennen, staan we stil bij de verschillende rollen van de drie leden van de Godheid in dat plan.

We beginnen met een leerstelling uit de Bijbel. Aan het einde van zijn tweede brief aan de Korinthiërs maakt de apostel Paulus deze bijna terloopse opmerking over de Godheid van Vader, Zoon en Heilige Geest: ‘De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van [een gevoel van verbondenheid met³] de Heilige Geest zij met u allen’ (2 Korinthe 13:13).

Deze Bijbeltekst verwijst naar de Godheid en de allesbepalende en motiverende liefde van God de Vader, de genadige en verlossende zending van Jezus Christus, en de verbondenheid met de Heilige Geest.

God de Vader

Het begint allemaal bij God de Vader. Hoewel we betrekkelijk weinig

over Hem weten, is wat we wél weten bepalend voor ons begrip van zijn soevereine positie, onze relatie tot Hem, en zijn toezienende rol in het heilsplan, de schepping en alles wat daarop volgde.

Zoals ouderling Bruce R. McConkie kort voor zijn dood heeft geschreven: ‘In de uiteindelijke en hoogste zin van het woord is er maar één ware en levende God. Hij is de Vader, de almachtige Elohim, het Opperwezen, de Schepper en Heerser van het universum.’⁴ Hij is de God en Vader van Jezus Christus en van ons allemaal. President David O. McKay leert ons dat ‘de eerste fundamentele waarheid die Jezus Christus verkondigde was dat God de Vader achter en boven alles staat, de Heer van hemel en aarde.’⁵

Wat we over het wezen van God de Vader weten, weten we voornamelijk door de bediening en de leringen van zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus. Zoals ouderling Jeffrey R. Holland ons geleerd heeft, was een van de belangrijkste redenen van Jezus’ bediening om aan de sterfelijke mens te openbaren ‘wat voor God onze eeuwige Vader is, [...] om de ware aard van zijn Vader, onze hemelse Vader te openbaren en persoonlijk voor ons te maken.’⁶ De Bijbel bevat een apostolische getuige

dat Jezus ‘de afstraling’ van zijn Vader was (Hebreeën 1:3), waarmee wordt voortgebouwd op Jezus’ eigen leer dat ‘wie Mij gezien heeft, [...] de Vader [heeft] gezien’ (Johannes 14:9).

God de Vader is de Vader van onze geest. Wij zijn zijn kinderen. Hij houdt van ons, en alles wat Hij doet is voor ons eeuwige welzijn. Hij is de ontwerper van het heilsplan, en het is door zijn macht dat hij de doelstellingen van het plan bereikt voor de uiteindelijke heerlijkheid van zijn kinderen.

De Zoon

Voor ons mensen is Jezus Christus het meest zichtbare lid van de Godheid. Volgens een belangrijke leerstellige uitspraak van het Eerste Presidium in 1909 is Hij ‘de eerstgeborene onder alle zonen van God — de eerstgeborene in de geest, en de eniggeborene in het

vlees.’⁷ De Zoon, de grootste van allen, was door de Vader gekozen om het plan van de Vader uit te voeren — om de macht van de Vader te gebruiken om ontelbare werelden te scheppen (zie Mozes 1:33) en de kinderen van God door zijn opstanding van de dood en door zijn verzoening van zonde te verlossen. Dit verheven offer wordt terecht ‘de daad waar de hele menselijke geschiedenis om draait’, genoemd.⁸

Op die unieke en heilige momenten dat God de Vader de Zoon persoonlijk heeft geïntroduceerd, zei Hij: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem’ (Markus 9:7; Lukas 9:35; zie ook 3 Nephi 11:7; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). Dus is het Jezus Christus, Jehova, de Here God van Israël, die tot en door de profeten spreekt.⁹ Toen Jezus na zijn opstanding aan de Nepheten verscheen, introduceerde

Hij Zich daarom als ‘de God van de hele aarde’ (3 Nephi 11:14). Daarom spreekt Jezus vaak tot de profeten van het Boek van Mormon en tot de heiligen der laatste dagen als ‘de Vader en de Zoon’, een titel die honderd jaar geleden in de geïnspireerde leerstellige uitspraak van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf is uitgelegd.¹⁰

De Heilige Geest

Het derde lid van de Godheid is de Heilige Geest, ook Geest Gods, de Geest van de Heer, en de Trooster genoemd. Hij is het lid van de Godheid door wie persoonlijke openbaring tot stand komt. Als persoon van geest (zie LV 130:22) kan Hij in ons wonen en de onmisbare rol van communicator tussen de Vader en de Zoon en de kinderen van God op aarde vervullen. Veel Schriftuurteksten bevestigen dat zijn zending erin bestaat om te getuigen van de Vader en de Zoon (zie Johannes 15:26; 3 Nephi 28:11; LV 42:17). De Heiland heeft beloofd dat de Trooster ons alles zal onderwijzen, ons alle dingen in gedachten zal brengen, en ons naar alle waarheid zal leiden (zie Johannes 14:26; 16:13). Op die manier helpt de Heilige Geest ons waarheid van dwaling te onderscheiden, leidt ons bij belangrijke beslissingen, en helpt ons bij de problemen van de sterfelijkheid.¹¹ Hij is ook het middel waardoor wij worden geheiligd, dat wil zeggen, gereinigd en gezuiverd van zonde (zie 2 Nephi 31:17; 3 Nephi 27:20; Moroni 6:4).

IV.

Hoe helpt ons begrip van de uit de hemel geopenbaarde leer over de Godheid en het heilsplan ons vandaag de dag dan met onze problemen?

De waarheid over de Godheid en onze relatie tot Hen, het doel van het leven, en de aard van onze eeuwige

bestemming, geeft ons de ultieme routekaart en zekerheid voor onze reis door het sterfelijk leven. We weten wie wij aanbidden en waarom we aanbidden. We weten wie we zijn en wat we kunnen worden (zie LV 93:19). We weten wie dit allemaal mogelijk maakt, en we weten wat we moeten doen om de hoogste zegeningen te krijgen die door Gods heilsplan beschikbaar zijn. Hoe weten we dat allemaal? Dat weten we door de openbaringen van God aan zijn profeten en aan ieder van ons individueel.

De door Paulus beschreven ‘maat van de grootte van de volheid van Christus’ (Efeze 4:13) vereist veel meer dan alleen maar kennis verkrijgen. Het is zelfs niet voldoende als wij *overtuigd* zijn van de waarheid van het evangelie. We moeten zo handelen en denken dat we erdoor worden *bekeerd*. In tegenstelling tot de organisaties in de wereld die ons zeggen dat wij iets moeten *weten*, moedigen het heilsplan en het evangelie van Jezus Christus ons aan om iets te *worden*.

Zoals president Thomas S. Monson ons in de afgelopen algemene conferentie voorhield:

‘Onze Heiland, Jezus Christus, speelt een essentiële rol in het [heils]plan. Zonder zijn zoenoffer zou alles verloren zijn. Het is echter niet voldoende om alleen maar in Hem en zijn zending te geloven. We moeten werken en leren, zoeken en bidden, ons bekeren en ons verbeteren. We moeten Gods wetten kennen en ernaar leven. We moeten zijn heilsverordeningen ontvangen. Alleen dan zullen we waar, eeuwig geluk ervaren. [...]

‘Uit de grond van mijn ziel, en in alle ootmoed,’ zo verklaarde president Monson, getuig ik van de grote gave die het plan van onze hemelse Vader voor ons is. Het is het enige volmaakte

pad naar vrede en geluk in deze en de komende wereld.’¹²

Ik voeg mijn getuigenis toe aan dat van onze geliefde profeet-president. Ik getuig dat we een liefdevolle hemelse Vader hebben, die van ons houdt. Ik getuig dat er een Heilige Geest is, die ons leidt. En ik getuig van Jezus Christus, onze Heiland, die het allemaal mogelijk maakt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 289.
2. *Leringen: Joseph Smith*, 45.
3. Zo werd *gemeenschap* aangevoeld toen de vertalers van de Statenvertaling voor dat woord kozen (zie *Woordenboek der Nederlandsche taal*, gtb.inl.nl, onder (aanvulling bij) Gemeenschap).

4. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), p. 51.
5. David O. McKay, Conference Report, oktober 1935, 100.
6. Jeffrey R. Holland, ‘De grootheid Gods,’ *Liahona*, november 2003, 70.
7. Eerste Presidium, ‘The Origin of Man,’ *Ensign*, februari 2002, 26, 29.
8. Zie bijvoorbeeld Russell M. Nelson, ‘De macht van Jezus Christus in ons leven brengen,’ *Liahona*, mei 2017, 40; ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen,’ *Liahona*, april 2000, 2.
9. Zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie (1954), 1:27.
10. Zie Eerste Presidium en Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Father and the Son,’ *Ensign*, april 2002, 13–18.
11. Zie Robert D. Hales, ‘De Heilige Geest,’ *Liahona*, mei 2016, 105–107.
12. Thomas S. Monson, ‘Het volmaakte pad naar geluk,’ *Liahona*, november 2016, 80–81.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De volmaakte liefde drijft de vrees uit

Laten we onze angsten opzij zetten en in plaats daarvan leven met vreugde, ootmoed, hoop en stoutmoedig vertrouwen dat de Heer met ons is.

Mijn geliefde broeders en zusters, beste vrienden, wat is het een voorrecht en een vreugde om als leden van een wereldwijde kerk eensgezind in ons geloof en liefde voor God en zijn kinderen bijeen te komen.

Ik ben vooral dankbaar voor de aanwezigheid van onze geliefde profeet, Thomas S. Monson. President, wij nemen uw woorden van leiding, raad en wijsheid altijd ter harte. We hebben u lief, president Monson, en we bidden altijd voor u.

Toen ik jaren geleden in het Duitse Frankfurt ringpresident was, kwam er

na een ringvergadering een lieve maar bedroefde zuster bij me.

‘Vindt u het niet verschrikkelijk?’ zei ze. ‘Er moeten tijdens uw toespraak wel vier of vijf mensen diep in slaap zijn geweest!’

Ik dacht daar even over na en antwoordde: ‘Ik ben ervan overtuigd dat er weinig gezonder is dan in de kerk een dutje doen.’

Mijn fantastische vrouw, Harriet, hoorde dit gesprek en zei later dat het een van de vriendelijkste antwoorden was die ik ooit had gegeven.

Het grote ontwaken

Enkele honderden jaren geleden verbreidde een beweging die ‘Het grote ontwaken’ werd genoemd, zich over het land. Een van de belangrijkste doelen was de mensen wakker te schudden die, wat geestelijke zaken betreft, gesluimerd leken te hebben.

De jonge Joseph Smith werd beïnvloed door wat hij van de predikanten van deze godsdienstige opleving hoorde. Het was een van de redenen dat hij besloot om oprecht in persoonlijk gebed naar de wil van de Heer te vragen.

Deze predikanten hadden een dramatische, emotionele manier van prediken, met preken die bekend stonden om hun sterke nadruk op de vurige verschrikkingen die de zondaar in de hel te wachten staan.¹ Bij hun preken vielen de mensen niet in slaap — hoewel sommigen er misschien nachtmerries aan overhielden. Ze waren erop gericht om de mensen zo bang te maken dat ze naar de kerk gingen.

Angst als manipulatie

In de loop van de geschiedenis is angst vaak gebruikt als een manier om mensen tot actie aan te zetten. Ouders hebben het op hun kinderen gebruikt, werkgevers op werknemers, en politici op kiezers.

Marketingdeskundigen begrijpen de krachtige uitwerking van angst en maken er vaak gebruik van. Daarom lijken sommige reclames te suggereren dat als we niet de juiste ontbijtgranen kopen of niet het nieuwste computer-game of de nieuwste mobiel hebben, we het risico lopen een ellendig leven te leiden, en eenzaam en ongelukkig dood te gaan.

Daar glimlachen we om, en we denken dat we niet in dergelijke manipulatie trappen. Maar soms doen we dat tóch. Erger nog, soms gebruiken wij

zelf soortgelijke methodes om anderen te laten doen wat wij willen.

Mijn boodschap heeft vandaag twee doelen: ten eerste om ons aan het denken te zetten in hoeverre *wij* anderen— en onszelf — met angst motiveren. Ten tweede om een betere manier voor te stellen.

Het probleem met angst

Laten we het eerst eens hebben over het probleem met angst. Zijn we tenslotte niet allemaal wel eens door angst ertoe aangezet om beter te eten, een veiligheidsgordel om te doen, meer lichaamsbeweging te krijgen, geld te sparen, of ons zelfs van zonde te bekeren?

Het is waar dat angst grote invloed op onze daden en gedrag kan hebben. Maar doorgaans is die invloed tijdelijk en oppervlakkig. Slechts zelden heeft angst de macht om ons hart te veranderen, en het zal ons nooit veranderen in mensen die het goede liefhebben en hun hemelse Vader willen gehoorzamen.

Mensen die bang zijn, *zeggen* en doen misschien wel het goede, maar ze *voelen* niet het goede. Vaak voelen ze zich hulpeloos, koesteren ze wrok, en zijn ze zelfs boos. Na verloop van tijd leiden deze gevoelens tot wantrouwen, verzet en zelfs opstandigheid.

Helaas is deze ondoordachte benadering van het leven en van leidinggeven niet beperkt tot mensen in de wereld. Het doet mij verdriet als ik hoor over kerkleden die onrechtvaardige heerschappij uitoefenen — hetzij in hun gezin, kerkroeping, werk, of hun dagelijkse omgang met anderen.

Vaak veroordelen mensen wél dwingelandij in anderen, maar zien ze niet in dat ze het zelf ook doen. Ze vergen dat anderen zich aan hun willekeurige regels houden, en als die mensen dat niet doen, worden zij mondeling,

emotioneel en soms zelfs lichamelijk gekastijd.

De Heer heeft gezegd dat ‘wanneer wij [...] in enige mate van onrechtvaardigheid [...] zeggenschap of heerschappij of dwang op de ziel der mensenkinderen [uitoefenen], de hemelen zich terugtrekken en] de Geest des Heren gegriefd [is].’²

Wij kunnen soms in de verleiding zijn om ons gedrag te rechtvaardigen met de gedachte dat het doel de middelen heiligt. Wij zouden zelfs kunnen denken dat overheersend, manipulatief en hardvochtig zijn voor het welzijn van anderen is. Maar de Heer heeft dit duidelijk gemaakt: ‘De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid [en] zelfbeheersing.’³

Een betere manier

Hoe beter ik mijn hemelse Vader leer kennen, hoe meer ik inzie hoe Hij zijn kinderen inspireert en leidt. Hij is niet boos of wraakzuchtig.⁴ Zijn doel — zijn werk en zijn heerlijkheid — is ons te coachen, te verhogen en naar zijn volheid te leiden.⁵

God zei tegen Mozes dat Hij ‘barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw’ was.⁶

De liefde van onze hemelse Vader voor ons, zijn kinderen, is groter dan wij kunnen bevatten.⁷

Betekent dit dat God gedrag goedkeurt of door de vingers ziet dat tegen zijn geboden indruist? Nee, beslist niet!

Maar Hij wil meer dan alleen ons gedrag veranderen. Hij wil onze aard veranderen. Hij wil ons hart veranderen.

Hij wil dat wij onze hand uitstrekken en de roede van ijzer stevig vastpakken, onze angsten onder ogen zien, en moedig voorwaarts en opwaarts gaan over het enge en nauwe pad. Hij wil dat omdat Hij van ons houdt en

omdat dit de weg naar het geluk is.

Dus hoe motiveert God zijn kinderen om Hem in onze tijd te volgen?

He heeft zijn Zoon gezonden!

God heeft zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, gezonden om ons de juiste weg te wijzen.

God motiveert door overreding, lankmoedigheid, mildheid, zachtmoedigheid en ongeveinsde liefde.⁸ God staat aan onze kant. Hij heeft ons lief. En als wij struikelen, wil Hij dat wij opstaan, dat wij het opnieuw proberen en sterker worden.

Hij is onze Mentor.

Hij is onze grote, dierbare Hoop.

Hij wil ons met geloof stimuleren.

Hij vertrouwt erop dat wij van onze fouten leren en de juiste beslissingen nemen.

Dit is de betere manier!⁹

En hoe zit het met het kwaad van de wereld?

Een van de manieren waarop Satan wil dat wij anderen manipuleren, is door nadruk te leggen op het kwaad in de wereld, of het zelfs te overdrijven.

Onze wereld is altijd onvolmaakt geweest en zal dat altijd blijven. Veel te veel onschuldige mensen lijden, zowel door natuurlijke omstandigheden als door de gevoelloosheid van hun medemens. De omvang van de ontaarding en het kwaad in onze tijd is uniek en alarmerend.

Maar desondanks zou ik het leven in deze tijd niet met het leven in enige andere tijd in de geschiedenis willen verruilen. Wij zijn buitenmate gezegend dat we leven in een tijd van ongeëvenaarde welvaart, verlichting en voordeel. Maar bovenal zijn wij gezegend met de volheid van het evangelie van Jezus Christus, wat ons een unieke kijk geeft op de gevaren van de wereld en ons laat zien hoe wij die kunnen vermijden of ermee omgaan.

Als ik aan die zegeningen denk, wil ik op mijn knieën vallen en mijn stem in oneindige lof tot onze hemelse Vader verheffen, in dankzegging voor de oneindige liefde die Hij voor al zijn kinderen heeft.

Ik geloof niet dat God wil dat zijn kinderen bang zijn of dat zij uitgebreid bij het kwaad in de wereld stilstaan. 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid.'¹⁰

Hij heeft ons een overvloed aan redenen tot vreugde gegeven. We hoeven ze alleen maar te zoeken en te herkennen. De Heer herinnert ons hier vaak

aan: 'Schrik niet', 'heb goede moed'¹¹ en 'Wees niet bevreesd, kleine kudde'.¹²

De Heer zal onze strijd strijden

Broeders en zusters, wij zijn de 'kleine kudde' van de Heer. Wij zijn de heiligen van de laatste dagen. Inherent aan onze naam is het vaste voornemen uit te zien naar de wederkomst van de Heiland en de wereld voor te bereiden om Hem te ontvangen. Laten wij daarom God dienen en onze medemens liefhebben. Laten we dat ootmoedig en met vanzelfsprekend vertrouwen doen, en nooit op een andere godsdienst of groepering neerkijken. Broeders en zusters, ons is opgedragen het woord van God te bestuderen en aan de stem van de Geest gehoor te geven, zodat wij 'de tekenen der tijden [mogen] kennen, en de tekenen van de komst van de Zoon des Mensen.'¹³

Daarom zijn wij wel degelijk op de hoogte van de problemen van de wereld en de moeilijkheden van onze tijd. Dat betekent echter niet dat wij onszelf of anderen met voortdurende angst moeten belasten. Zou het niet

beter zijn om minder aandacht te besteden aan de omvang van onze moeilijkheden en in plaats daarvan te denken aan de oneindige grootsheid, goedheid en absolute macht van onze God, op Hem te vertrouwen en ons met vreugde in ons hart op de wederkomst van Jezus de Christus voor te bereiden?

Als zijn verbondsvolk hoeven wij ons niet te laten verlammen door onze angst voor de nare dingen die er zouden kunnen gebeuren. In plaats daarvan kunnen wij de moeilijkheden en kansen die voor ons liggen, met geloof, moed, vastberadenheid en vertrouwen in God tegemoet treden.¹⁴

Wij bewandelen het pad van het discipelschap niet alleen. 'Het is de Heere, uw God, Die met u meegaat. Hij zal u niet loslaten en u niet verlaten.'¹⁵

'De Heere zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn.'¹⁶

Laten we, als we door angst overvallen worden, moed vatten, ons geloof oefenen en vertrouwen putten uit de belofte dat 'elk wapentuig dat tegen u wordt vervaardigd, [...] niets [zal] uitrichten.'¹⁷

Leven wij in gevaarlijke en roerige tijden? Natuurlijk.

God heeft zelf gezegd: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.'¹⁸

Kunnen wij dat geloven en ernaar handelen? Kunnen wij ons aan onze toezeggingen en heilige verbonden houden? Kunnen wij ook onder moeilijke omstandigheden de geboden van God onderhouden? Natuurlijk!

Want God heeft beloofd: 'Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken, indien gij oprecht wandelt.'¹⁹ Laten we daarom onze angsten opzij zetten en in plaats daarvan leven vol vreugde, ootmoed, hoop en stoutmoedig vertrouwen dat de Heer met ons is.

De volmaakte liefde drijft de vrees uit

Mijn geliefde vrienden, mijn geliefde broeders en zusters in Christus, als we ons ooit in de greep van angst bevinden, of als we ooit merken dat onze eigen woorden, gedrag of daden angst in anderen oproepen, dan bid ik met alle kracht van mijn ziel dat we van deze angst bevrijd mogen worden door het door God voorgeschreven tegengif voor angst: de reine liefde van Christus, want 'de volmaakte liefde drijft de vrees uit'.²⁰

De volmaakte liefde van Christus verdrijft elke verleiding om anderen iets aan te doen, ze te intimideren, koeioneren of verdrukken.

Door de volmaakte liefde van Christus kunnen wij nederig, waardig en met groot vertrouwen als volgeling van onze geliefde Heiland leven. De volmaakte liefde van Christus geeft ons dit grote vertrouwen om onze angst opzij te zetten en ons volledig op de macht en de goedheid van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te verlaten.

Laten wij thuis, op ons werk, in onze kerkroeping en in ons hart angst door de volmaakte liefde van Christus vervangen. Christus' liefde zal angst door geloof vervangen!

Door zijn liefde zijn wij in staat om de goedheid van onze hemelse Vader, zijn goddelijke plan, zijn evangelie en zijn geboden te erkennen, te vertrouwen en te geloven.²¹ Als we God en onze naasten liefhebben, wordt onze

gehoorzaamheid aan Gods geboden een zegening in plaats van een last. Door de liefde van Christus worden wij wat vriendelijker, vergevingsgezinder, zorgzamer en toegewijder aan zijn werk.

Vullen wij ons hart met de liefde van Christus, dan ontwaken wij met een hernieuwde geestelijke frisheid en wandelen wij vol vreugde en vertrouwen, wakker, en levendig in het licht en de heerlijkheid van onze geliefde Heiland, Jezus Christus.

Met de apostel Johannes getuig ik: 'Er is in de liefde [van Christus] geen vrees.'²² Broeders en zusters, beste vrienden, God kent u door en door. Hij heeft u volmaakt lief. Hij weet wat de toekomst voor u in petto heeft. Hij wil dat u 'niet bevreesd [bent]', maar alleen gelooft,²³ en dat u 'in Zijn [volmaakte] liefde blijft!'.²⁴ Dat is mijn gebed en mijn zegen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. George Whitehead en Jonathan Edwards zijn twee vooraanstaande voorbeelden van deze soort predikanten.
2. Leer en Verbonden 121:37.
3. Galaten 5:22–23.
4. De Heiland wilde eens een Samaritaans dorp binnengaan. Maar de mensen verwierpen Jezus en wilden Hem niet in hun dorp toelaten. Twee van zijn discipelen waren diep beledigd en vroegen: 'Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren?' Jezus antwoordde met deze waarschuwing: 'U beseft niet wat voor geest u hebt, want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden.' (Zie Lukas 9:51–56.)
5. Zie Mozes 1:39; zie ook Efeze 3:19.
6. Exodus 34:6.
7. Zie Efeze 3:19.
8. Zie Leer en Verbonden 121:41. Als God van ons, zijn sterfelijke kinderen, verwacht dat wij ons zo tegenover elkaar gedragen, zal Hij — die volmaakt is en elke deugd bezit — toch zeker het goede voorbeeld van dat gedrag geven.
9. De voorsterfelijke hemelse raad is een uitstekend voorbeeld van Gods karakter.

Daar presenteerde onze hemelse Vader zijn plan voor onze eeuwige vooruitgang. De belangrijkste elementen van dat plan waren keuzevrijheid, gehoorzaamheid en heil door de verzoening van Jezus Christus. Maar Lucifer stelde een andere benadering voor. Hij garandeerde dat allen zouden gehoorzamen en dat er niemand verloren zou gaan. De enige manier om dat te bereiken, zou door tirannie en dwang zijn. Maar onze hemelse Vader wilde zo'n plan niet toelaten. Hij hechtte waarde aan de keuzevrijheid van zijn kinderen. Hij wist dat wij vergissingen moesten maken om echt te kunnen leren. En daarom voorzag Hij in een Heiland die ons met zijn eeuwige offer van zonde zou reinigen en onze terugkomst in Gods koninkrijk mogelijk zou maken.

Toen onze hemelse Vader zag dat veel van zijn geliefde kinderen door Lucifer verleid waren, dwong Hij ze toen om zijn plan te volgen? Intimideerde of bedreigde Hij hen die zo'n slechte keuze deden? Nee. Onze almachtige God had die opstand ongetwijfeld kunnen bedwingen. Hij had allen die het niet met Hem eens waren zijn wil kunnen opleggen. Maar in plaats daarvan liet Hij zijn kinderen zelf kiezen.

10. 2 Timotheüs 1:7.
11. Zie bijvoorbeeld Jozua 1:9; Jesaja 41:13; Lukas 12:32; Johannes 16:33; 1 Petrus 3:14; Leer en Verbonden 6:36; 50:41; 61:36; 78:18.
12. Lukas 12:32.
13. Leer en Verbonden 68:11.
14. De raad die Mozes het volk in zijn tijd gaf, is nog steeds van toepassing: 'Wees niet bevreesd, [...] zie het heil van de Heere dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken!' (Exodus 14:13.)
15. Deuteronomium 31:6.
16. Exodus 14:14.
17. Jesaja 54:17.
18. Johannes 16:33.
19. Leer en Verbonden 90:24; zie ook 2 Korinthe 2:14; Leer en Verbonden 105:14.
20. 1 Johannes 4:18.
21. Laten wij bedenken dat de Heiland 'niet in de wereld [was] gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.' (Johannes 3:17). In feite doet Hij 'niets, tenzij het voor het welzijn der wereld is; want Hij heeft de wereld lief, zodat Hij zelfs zijn eigen leven aflegt teneinde alle mensen tot Zich te kunnen trekken' (2 Nephi 26:24).
22. 1 Johannes 4:18; zie ook 1 Johannes 4:16.
23. Markus 5:36.
24. Johannes 15:10.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een stem tot waarschuwing

Hoewel vooral profeten zich uitermate bewust zijn van hun waarschuwende taak is het een taak die ook anderen hebben.

De profeet Ezechiël werd ongeveer twintig jaar vóór het vertrek van Lehi en zijn gezin uit Jeruzalem geboren. Toen Ezechiël in 597 v.C. 25 jaar was, bevond hij zich onder de velen die gevankelijk naar Babylon gevoerd werden. En voor zover wij weten, heeft hij daar de rest van zijn leven doorgebracht.¹ Hij was een nakomeling van de priester Aäron en werd op dertigjarige leeftijd profeet.²

Toen Jehova hem riep, trok Hij een vergelijking met een wachter.

‘[De wachter] ziet het zwaard over het land komen, en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk,

als dan hij die het geluid van de bazuin hoort, die wel hoort, maar zich niet laat waarschuwen, en het zwaard komt en neemt hem weg, dan zal zijn bloed op zijn eigen hoofd rusten.’³

‘Als de wachter echter het zwaard ziet komen en niet op de bazuin blaast, zodat het volk niet gewaarschuwd wordt, en het zwaard komt en neemt een leven onder hen weg, [...] zijn bloed eis Ik van de hand van de wachter.’⁴

Vervolgens sprak Jehova rechtstreeks tot Ezechiël: ‘En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis

van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.’⁵ De waarschuwing was om zich van zonde af te keren.

‘Als Ik tegen de goddeloze zeg: Goddeloze, u zult zeker sterven, en u hebt niet gesproken om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen.

‘Maar [...] als u de goddeloze voor zijn weg gewaarschuwd hebt om hem daarvan te bekeren en hij zich niet van zijn weg bekeert, dan zal hij in zijn ongerechtigheid sterven, maar ú hebt uw leven gered. [...]

‘Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet [...].

‘Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker in leven blijven.’⁶

Het is interessant dat deze waarschuwing ook voor de rechtschapenen geldt. ‘Als Ik tegen de rechtvaardige zeg dat hij zeker in leven zal blijven, maar hij op zijn gerechtigheid vertrouwt, en

onrecht doet, dan zullen geen van zijn gerechtigheden in herinnering gebracht worden, maar in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, daarin zal hij sterven.’⁷

God geeft Ezechiël deze smeekbede voor zijn kinderen: ‘Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere Heere, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?’⁸

Onze hemelse Vader en onze Heiland, die ons liefst niet veroordelen, streven naar ons geluk en smeken ons om ons te bekeren, omdat Ze weten dat ‘goddeloosheid [...] nooit geluk [heeft] betekend’, en dat zal het ook nooit betekenen.⁹ Dus Ezechiël, en iedere profeet voor en na hem, waarschuwde namens God uit de grond van zijn hart allen die daartoe bereid waren om zich af te keren van Satan, de vijand van hun ziel, en ‘vrijheid en

eeuwig leven [...] kiezen door de grote Middelaar van alle mensen'.¹⁰

Hoewel vooral profeten zich uitermate bewust zijn van hun waarschuwendende taak is het een taak die ook anderen hebben. In feite 'betaamt [het] eenieder die gewaarschuwd is zijn naaste te waarschuwen'.¹¹ Wij die kennis hebben ontvangen van het heilsplan — en van de geboden waardoor het in werking treedt — zouden een verlangen moeten hebben om die kennis aan anderen door te geven, daar het zowel hier als in de eeuwigheid zo veel verschil uitmaakt. En als we ons afvragen 'Wie is mijn naaste die ik moet waarschuwen?', kunnen we het antwoord toch zeker vinden in een gelijkenis die als volgt begint: 'Een man ging van Jeruzalem naar Jericho en viel in de handen van rovers'¹² [enzovoorts].

Als we de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan in deze context overwegen, worden we eraan herinnerd dat de vraag 'Wie is mijn naaste?' ook met de twee grote geboden was verbonden: 'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf'.¹³ De motivatie om een stem tot waarschuwing te verheffen, is liefde — liefde voor God en liefde voor onze medemens. We waarschuwen uit zorg voor een ander. De Heer zegt dat dit moet gebeuren 'in mildheid en zachtmoedigheid'¹⁴ en 'door overreding, door lankmoedigheid [...] en door ongeveinsde liefde'.¹⁵ Het kan dringend zijn, net als we een kind waarschuwen om zijn hand niet in het vuur te steken. Het moet duidelijk zijn, en soms resoluut. Soms moet een waarschuwing in de vorm van een berisping worden gegeven, 'wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest',¹⁶ maar altijd door liefde ingegeven. Denk bijvoorbeeld aan de liefde

die het dienstbetoon en de opoffering van onze zendingen motiveert.

Het is beslist liefde die ouders ertoe aanzet om hun dichtstbijzijnde 'naasten', hun eigen kinderen, te waarschuwen. Dit betekent in evangeliewaarheden te onderwijzen en ervan te getuigen. Het betekent kinderen de leer van Christus te leren: geloof, bekering, doop, en de gave van de Heilige Geest.¹⁷ De Heer herinnert ouders hieraan: 'Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen'.¹⁸

Een cruciaal element van de ouderlijke plicht om te waarschuwen, is dat we niet alleen de ontmoedigende gevolgen van zonde beschrijven, maar ook de vreugde van de geboden naleven. Denk maar aan wat Enos zei dat hem ertoe bracht om God vergiffenis van zonden te vragen en zich te bekeren:

'Zie, ik ging op dieren jagen in de wouden; en de woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven *en de vreugde der heiligen* drongen tot diep in mijn hart door.

'En mijn ziel hongerde; en ik knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig gebed en smeking voor mijn eigen ziel.'¹⁹

Vanwege zijn onvergelykelijke liefde en zorg voor anderen en hun geluk aarzelde Jezus niet om te waarschuwen. Aan het begin van zijn bediening

'begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.'²⁰ Omdat Hij weet dat niet zomaar elk pad naar de hemel voert, heeft Hij geboden:

'Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan; 'want eng is de poort en smal is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.'²¹

Hij besteedde tijd aan zondaars en zei: 'Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.'²²

Jezus was onverzettelijk in zijn veroordeling van de huichelarij van de schriftgeleerden, farizeeën en sadduceeën. Hij wond er met zijn waarschuwingen en geboden geen doekjes om: 'Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten.'²³ Niemand kan toch de Heiland ervan beschuldigen dat Hij deze schriftgeleerden en farizeeën niet liefhad — zeker niet nadat Hij had geleden en was gestorven om ook hen te verlossen. En omdat Hij hen liefhad en niet wilde dat ze in zonden volhardden,

kon Hij niets anders dan ze duidelijk te corrigeren. Een waarnemer heeft geschreven: 'Jezus leerde zijn volgelingen om te doen wat Hij deed: iedereen met open armen ontvangen, maar ze ook leren wat zonde inhoudt, daar liefde vergeet dat we mensen waarschuwen voor wat hen kan schaden.'²⁴

Soms worden zij die een waarschuwend stem verheffen verworpen omdat zij zouden oordelen. Maar de tegenstelling hier is dat zij die stellen dat waarheid relatief is en dat morele normen een kwestie van persoonlijke voorkeur zijn, vaak dezelfde mensen zijn die anderen het hardste veroordelen omdat zij de geldende norm voor de 'juiste denkwijze' niet accepteren. Een auteur heeft dit 'de schaamtecultuur' genoemd:

'In een schuldcultuur onderscheid je goed en kwaad door de ingevingen van je geweten. In een schaamtecultuur onderscheid je goed en kwaad door wat de gemeenschap over je zegt, en doordat die je looft of buitensluit. [...] [In de schaamtecultuur] is het morele leven niet op het geheel van goed en fout gebaseerd, maar op het geheel van insluiting en uitsluiting. [...]

'In een moreel systeem dat op insluiting en uitsluiting is gebaseerd, is iedereen voortdurend onzeker. Er zijn geen blijvende normen, alleen maar de steeds veranderende mening van de menigte. Het is een cultuur van overgevoeligheid, overdreven reacties en herhaaldelijke morele paniek, waarbij iedereen zich gedwongen voelt om erin mee te gaan. [...]

'De schuldcultuur kon al keihard zijn, maar je kon tenminste een hekel hebben aan de zonde en toch de zondaar liefhebben. De hedendaagse schaamtecultuur zou zogenaamd insluiting en tolerantie op waarde schatten, maar kan opmerkelijk genadeloos zijn voor hen

die een afwijkende mening hebben en hen die niet bij de meute passen.'²⁵

Hiertegen steekt de 'rots van onze Verlosser'²⁶ af als een stabiel en blijvend fundament van rechtvaardigheid en deugd. Het is zoveel beter om de onveranderlijke wet van God te hebben waardoor wij zelf kunnen handelen en onze bestemming kunnen kiezen in plaats van een willoos slachtoffer te zijn van de onvoorspelbare regels en woede van de sociale mediahorde. Het is zoveel beter om de waarheid te kennen dan 'heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer.'²⁷ Het is zoveel beter om ons te bekeren en ons op te trekken tot de evangelienorm dan voor te geven dat er geen goed of fout is en in zonde en spijt te verkeren.

De Heer heeft gezegd: 'De waarschuwend stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van mijn discipelen die Ik heb gekozen in deze laatste dagen.'²⁸ Wij kunnen als wachters en discipelen niet neutraal tegenover deze 'weg die dit alles nog overtreft' staan.²⁹ Wij kunnen als Ezechiël het zwaard niet over het land zien komen zonder 'op de bazuin' te blazen.³⁰ Dat betekent niet dat we bij onze burens op de deur moeten roffelen of op een marktplein 'Bekeert u!' moeten schreeuwen. Echt, als je erover

nadenkt, hebben we in het herstelde evangelie datgene wat mensen, diep vanbinnen, het liefst willen. De waarschuwend stem is over het algemeen dus niet alleen beschaafd, maar zij is ook, in de woorden van de psalmist, 'vreugdevol geluid'.³¹

Opinieredacteur Hal Boyd van *Deseret News* heeft met een voorbeeld aangegeven wat een slechte dienst wij bewijzen als we niets zeggen. Hij schrijft dat hoewel het huwelijk in Amerika onder de elite nog onderwerp van 'intellectuele discussie' is, het huwelijk zelf voor hen in de praktijk helemaal niet ter discussie staat. 'De elite trouwt en blijft getrouwd, en zorgt ervoor dat hun kinderen baat bij een stabiel huwelijk hebben. [...] Maar het probleem is dat [ze] niet geneigd zijn om hun eigen woorden in praktijk te brengen.' Ze willen hun die hun morele leiderschap echt goed kunnen gebruiken niets 'opleggen', maar 'het is misschien tijd voor geschoolde mensen en sterke gezinnen om hun schijn van neutraliteit op te geven en te verkondigen wat ze op het gebied van huwelijk en ouderschap in de praktijk doen [en] hun medeburgers helpen hetzelfde te doen.'³²

Wij vertrouwen erop dat vooral jullie van de opkomende generatie, jongeren en jongvolwassenen op wie de Heer in

toekomstige jaren voor het slagen van zijn werk moet vertrouwen, de evangelisering en de kernnormen zowel privé als in het openbaar zullen steunen. Laat hen die de waarheid zouden omarmen niet aan hun lot over, zodat ze in onwetendheid rondtasten en de plank misslaan. Bezwijk niet voor de valse denkbeelden van tolerantie of angst — angst voor ongemak, afkeuring of zelfs lijden. Denk aan de belofte van de Heiland:

‘Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

‘Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.’³³

Uiteindelijk zijn wij allemaal verantwoordelijk aan God verschuldigd voor onze keuzes en het leven dat we leiden. De Heiland heeft gezegd: ‘En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn.’³⁴

Met erkenning van de almacht van God, smeed ik met de woorden van Alma:

‘En nu, mijn broeders [en zusters], wens ik uit het diepst van mijn hart, ja, met grote bezorgdheid, ja, zelfs met pijn, dat gij [...] uw zonden afwerpt en de dag van uw bekering niet uitstelt;

‘maar dat gij u voor het aangezicht des Heren verootmoedigt en zijn heilige naam aanroept en voortdurend waakt en bidt dat gij niet zult worden verzocht boven hetgeen gij kunt

verdragen, en aldus door de Heilige Geest zult worden geleid, [...];

‘met geloof in de Heer; met de hoop dat gij het eeuwige leven zult ontvangen; met de liefde voor God altijd in uw hart, opdat gij ten laatste zult worden verhoogd en zult ingaan tot zijn rust.’³⁵

Moge het ieder van ons gegeven worden om net als David tegen de Heer te zeggen: ‘Uw gerechtigheid verberg ik niet diep in mijn hart, Uw waarheid en Uw heil verkondig ik. Uw goedertierenheid en Uw trouw verzwijg ik niet in de grote gemeente. Heere, Ú zult mij Uw barmhartigheid niet onthouden.’³⁶ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Richard Neitzel Holzzapfel, Dana M. Pike en David Rolph Seely, *Jehovah and the World of the Old Testament* (2009), 344.
2. Zie Ezechiël 1–3; Holzzapfel, *Jehovah and the World of the Old Testament*, 344.
3. Ezechiël 33:3–4.
4. Ezechiël 33:6.
5. Ezechiël 33:7.
6. Ezechiël 33:8–9, 14, 16.
7. Ezechiël 33:13.
8. Ezechiël 33:11.
9. Alma 41:10.
10. 2 Nephi 2:27.
11. Leer en Verbonden 88:81.
12. Lukas 10:30.
13. Lukas 10:27.
14. Leer en Verbonden 38:41.
15. Leer en Verbonden 121:41.
16. Leer en Verbonden 121:43.
17. Zie Leer en Verbonden 68:25.
18. Leer en Verbonden 93:40.
19. Enos 1:3–4; cursivering toegevoegd. Zoals president Russell M. Nelson het een half

jaar geleden op de algemene conferentie heeft gezegd: ‘Geliefde broeders en zusters, de vreugde die we voelen heeft weinig te maken met onze omstandigheden in het leven en alles met waar we ons in het leven op richten. [...] Vreugde komt van en door [Jezus Christus]. Hij is de bron van alle vreugde.’ (‘Vreugde en geestelijke overleving’, *Liahona*, november 2016, 82.)

20. Mattheüs 4:17.

21. Mattheüs 7:13–14.

22. Lukas 5:32.

23. Mattheüs 23:23.

24. Chris Stefanick, *Absolute Relativism: The New Dictatorship and What to Do about It* (2011), 33.

25. David Brooks, ‘The Shame Culture’, *New York Times*, 15 maart 2016, A29.

26. Helaman 5:12.

27. Efeze 4:14. We moeten in gedachte houden dat sommigen die wij willen waarschuwen zich hun benarde toestand niet bewust zijn. De Heer spreekt over velen in deze tijd als Hij zegt:

‘U zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.

‘Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zelf uw ogen met ogenzalf, opdat u [werkelijk] zult kunnen zien.’ (Openbaring 3:17–18).

28. Leer en Verbonden 1:4; zie ook Leer en Verbonden 1:5.

29. 1 Korinthe 12:31.

30. Ezechiël 33:6.

31. Psalmen 66:1; 98:4, naar KJV.

32. Hal Boyd, ‘Hey Progressive Elites! It’s Time to Preach What You Practice’, *Deseret News*, 20 oktober 2016, deseretnews.com. Hij haalt ook woorden van de socioloog W. Bradford Wilcox van de University of Virginia aan.

33. Mattheüs 5:11–12.

34. 3 Nephi 27:14.

35. Alma 13:27–29.

36. Psalmen 40:10–11.

Ouderling Joaquin E. Costa
van de Zeventig

Aan de vrienden en onderzoekers van de kerk

Als u de prijs voor openbaring betaalt, u verootmoedigt, leest, bidt en u bekeert, zullen de hemelen zich openen. U zult weten dat Jezus de Christus is.

Op vrijdagmiddag 16 september 1988 liet ik mij in het kerkgebouw van de wijk Vicente López in Buenos Aires (Argentinië) dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Een heel goede vriend, Alin Spannaus, had mij die dag gedoopt en ik voelde me gelukkig, licht en leergierig.

Vandaag wil ik graag spreken over enkele lessen die ik op het pad naar mijn doop heb geleerd; lessen waarvan ik hoop dat u, die nog geen lid van de kerk bent, er iets aan zult hebben. Ik bid dat uw hart door de Geest geraakt mag worden, zoals dat bij mij gebeurde.

Allereerst, met de zendingen afspreken

Waarom zou iemand zonder dringende moeilijkheden, behoeften of vragen, met de zendingen willen afspreken en naar hun lessen luisteren? In mijn geval was het liefde; de liefde voor een meisje dat Renee heette. Ik werd verliefd op haar en wilde met haar trouwen. Zij was anders en had

andere normen dan de meeste jonge vrouwen die ik kende. Maar ik viel voor haar en vroeg haar ten huwelijk — en ze zei nee!

Ik was verbijsterd. Ik dacht dat ik een echt buitenkansje was! Ik was knap, 24 jaar, afgestudeerd aan de universiteit en ik had een goede baan. Zij sprak over haar doelen — over iemand trouwen die haar naar de tempel kon nemen, over een eeuwige gezin — en ze wees me af. Ik wilde de relatie voortzetten, dus ging ik akkoord om naar de zendingen te luisteren. Is dat een goede reden om met de zendingen af te spreken? Voor mij wel.

Toen ik de eerste keer met de zendingen sprak, begreep ik niet veel van wat zij me vertelden. Om eerlijk te zijn heb ik misschien niet veel aandacht aan ze besteed. Mijn hart was gesloten voor een nieuwe godsdienst. Ik wilde alleen bewijzen dat ze ernaast zaten en tijd winnen om Renee te overtuigen dat ze toch met me moest trouwen.

Nu hebben mijn kinderen een zending vervuld of zijn ze nu op zending en ik begrijp de opofferingen die deze jonge mannen en vrouwen zich getroosten om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Nu wens ik dat ik meer aandacht had besteed aan ouderling Richardson, ouderling Farrell en ouderling Hyland; de geweldige zendingen die me onderwezen.

Dus op basis van mijn eerste les, zeg ik u, vrienden en onderzoekers van de kerk, *als u met de zendingen afspreekt, neem ze dan alstublieft serieus; zij offeren speciaal voor u belangrijke jaren van hun leven op.*

Ten tweede, naar de kerk gaan

De eerste keer dat ik naar een kerkdienst ging, hoorde ik veel woorden die ik niet begreep. Wie waren de bijenkorfmeisjes? Wat was het Aäronisch priesterschap? De zustershulpvereniging?

Als dit de eerste keer is dat u naar een kerkdienst komt en u zich verward voelt door iets wat u niet begrijpt, maakt u zich geen zorgen! Ik begreep er ook niets van. Maar ik herinner me nog steeds de indrukken, de nieuwe gevoelens van vrede en vreugde die ik ervoer. Ik besepte het toen niet, maar de Heilige Geest was in mijn oren en in mijn hart aan het fluisteren: 'Dit is goed.'

Dus laat me deze les in één zin samenvatten: *bent u verward, wees niet bezorgd; onthoud de gevoelens die u hebt ervaren; die komen van God.*

Ten derde, in het Boek van Mormon lezen

Nadat ik meerdere lessen van de zendelingen had gekregen, maakte ik nog steeds niet veel vooruitgang. Ik vond dat ik geen bevestiging van de waarheid van het evangelie had ontvangen.

Op zekere dag vroeg Renee me: 'Lees je in het Boek van Mormon?'

Ik antwoordde: 'Nee.' Ik luisterde naar de zendelingen; was dat niet voldoende?

Met tranen in de ogen verzekerde Renee me dat zij wist dat het Boek van Mormon waar is. Ze legde uit dat als ik wilde weten of het waar was, de enige manier was — raad eens — het te lezen! En daarna te bidden!

Lees, overweeg het in uw hart, en 'vraag God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus [...] met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus' (Moroni 10:4) of het Boek van Mormon waar is, of dit de ware kerk is.

De derde les in één zin is dus: *als u deze dingen ontvangt — het Boek van Mormon — en u wordt aangespoord het te lezen en God te vragen of het waar is, doe dat alstublieft gewoon!*

Tenslotte, u bekeren

De laatste ervaring waar ik over wil spreken gaat over bekering. Nadat ik al de zendelingenlessen had gekregen, was ik nog steeds niet overtuigd dat ik iets in mijn leven diende te veranderen. Ouderling Cutler, een jonge, zelfverzekerde zending met gebrekkig Spaans, zei op zekere dag: 'Joaquin, laten we Alma 42 samen lezen, en we gaan bij het lezen jouw naam invullen.'

Ik dacht dat het stom was, maar ik deed wat ouderling Cutler me vroeg en las in vers 1: 'En nu mijn zoon [Joaquin], bemerk ik dat er nog iets is wat uw gemoed verontrust, iets wat gij niet kunt begrijpen.' O! Het Boek had het tegen mij.

En in vers 2 lezen we: 'Zie nu, mijn zoon [Joaquin], ik zal u deze zaak uitleggen.' Daarna werd de val van Adam beschreven.

En dan in vers 4: 'en aldus zien wij dat [Joaquin] een tijd was vergund om zich te bekeren.'

We lazen langzaam verder, vers na vers, tot we de laatste drie verzen

bereikten. Toen werd ik door een sterke kracht getroffen. Het boek sprak *rechtstreeks* tot mij en ik begon te huilen terwijl ik las: 'En nu, [Joaquin], mijn zoon, wens ik dat gij u niet meer door deze dingen laat verontrusten, en u alleen door uw zonden laat verontrusten met die onrust die u tot bekering zal [brengen]' (vers 29).

Ik besef nu dat ik toen verwachtte openbaring te ontvangen zonder de prijs ervoor te betalen. Ik had nooit echt tot God gesproken en het idee tegen iemand te spreken die niet aanwezig was, leek dwaas. Ik moest me verootmoedigen en doen wat mij werd mij gevraagd, zelfs als dat, voor mijn wereldse verstand, gek leek.

Die dag opende ik mijn hart voor de Geest, verlangde ik me te bekeren en me te laten dopen! Tot dan had ik bekering als iets negatiefs beschouwd, dat alleen bij zonde en wangedrag hoorde, maar opeens zag ik het in een ander licht: als iets positiefs dat de weg naar groei en geluk vrijmaakte.

Ouderling S. Mark Palmer
van de Zeventig

Ouderling Cutler is vandaag aanwezig en ik wil hem bedanken dat hij toen mijn ogen opende. Elke beslissing die ik sindsdien heb genomen, is beïnvloed door het moment waarop ik mezelf verootmoedigde en om vergiffenis bad, en waarop de verzoening van Jezus Christus ten behoeve van mij een deel van mijn leven werd.

De laatste les in één zin is dus: *ervaar bekering; niets brengt u dichter tot de Heer Jezus Christus dan een verlangen om te veranderen.*

Mijn geliefde onderzoeker, vriend van de kerk, als u vandaag luistert, staat u op het punt om de grootste vreugde te bereiken. Het is binnen uw bereik!

Laat mij u met alle energie van mijn hart en uit het diepst van mijn ziel aansporen: laat u dopen! Het is het beste dat u ooit zult doen. Het verandert niet alleen uw leven, maar ook het leven van uw kinderen en kleinkinderen.

De Heer heeft mij met een gezin gezegend. Ik ben met Renee getrouwd en we hebben vier prachtige kinderen. En vanwege mijn doop kan ik ze, net zoals Lehi, de profeet van weleer, vragen van de vrucht van de boom des levens, die de liefde van God is, te nemen (zie 1 Nephi 8:15; 11:25). Met mijn hulp kunnen ze tot Christus komen.

Dus overweeg alstublieft mijn ervaringen. (1) Neem de zendingen heel serieus, (2) ga naar de kerk en onthoud de geestelijke gevoelens, (3) lees het Boek van Mormon en vraag aan de Heer of het waar is, en (4) bekeer u en laat u dopen.

Ik getuig tot u dat als u de prijs voor openbaring betaalt, u verootmoedigt, leest, bidt en u bekeert, de hemelen zich zullen openen. U zult net als ik weten dat Jezus de Christus is, dat Hij mijn Heiland en de uwe is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

En Jezus keek hem aan en had hem lief

Als u gevraagd wordt iets moeilijks te doen, bedenk dan dat de Heer u aankijkt, u liefheeft en u uitnodigt Hem te volgen.

Enkele jaren geleden werden mijn vrouw, Jacqui, en ik geroepen om het zendingsgebied Spokane (Washington, VS) te presideren. Eenmaal in het zendingsveld werden we bang en tegelijk opgewonden van de verantwoordelijkheid om met zo veel bijzondere jonge zendingen te werken. Ze hadden uiteenlopende achtergronden en het voelde al gauw alsof ze onze zonen en dochters waren.

De meesten deden het schitterend, maar enkelen hadden het moeilijk met de hoge verwachtingen die bij hun roeping hoorden. Ik herinner me een zending die zei: 'President, eigenlijk heb ik een hekel aan mensen.' Enkele

zendingen vertelden me dat ze geen zin hadden de nogal strenge regels te volgen. Ik maakte me zorgen en vroeg me af hoe we het hart van deze zendingen die de vreugde van gehoorzaamheid nog niet hadden ervaren, konden veranderen.

Op een dag luisterde ik naar een audioboek van het Nieuwe Testament terwijl ik door de prachtige glooiende tarwevelden op de grens van Washington en Idaho reed. Toen ik luisterde naar het bekende verhaal van de rijke jonge man die de Heiland vraagt wat hij moet doen om het eeuwige leven te beërven, ontving ik onverwacht een ingrijpende persoonlijke openbaring die ik nu koester.

Nadat Jezus de geboden had opgenoemd en de jonge man had geantwoord dat hij die sinds zijn jeugd gehoorzaamde, verwachtte ik de milde aanwijzing van de Heiland te horen: 'Eén ding ontbreekt u: [...] verkoop alles wat u hebt en [...] kom dan, [...] volg Mij.'¹ Maar tot mijn verbazing hoorde ik eerst nog negen woorden die ik schijnbaar nooit eerder had gehoord of gelezen. Het leek wel of ze aan de Schriften waren toegevoegd. Het geïnspireerde inzicht dat ik toen kreeg, verbaasde mij.

Welke negen woorden hadden een ingrijpende uitwerking op mij? Luister om te zien of u deze schijnbaar alledaagse woorden kunt herkennen die alleen in het evangelie van Markus voorkomen:

'[Er] snelde iemand naar Hem toe [...] en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

'En Jezus zei tegen hem: [...]

'U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder.

'Maar hij antwoordde Hem: Meester, al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.

'*En Jezus keek hem aan en had hem lief*, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.'²

'*En Jezus keek hem aan en had hem lief*.'

Toen ik deze woorden hoorde, zag ik de Heer in mijn gedachten stilhouden en deze jonge man *aankijken*. *Aankijken* wil zeggen dat Hij diep en doordringend in zijn ziel keek, zijn goedheid en zijn potentieel herkende, en begreep waar hij bovenal behoefte aan had.

En daarna deze eenvoudige woorden: Jezus *had hem lief*. Hij voelde een overweldigende liefde en mededogen voor deze fijne jonge man, en *omwille van* deze liefde en *uit* liefde verlangde Jezus nog meer van hem. Ik vroeg me af hoe deze jonge man zich voelde toen hij door die liefde werd omringd, ook al kreeg hij de bijzonder moeilijke opdracht al zijn bezittingen te verkopen en de opbrengst aan de armen te geven.

Op dat moment besepte ik dat niet alleen het hart van enkele van mijn zendingen aan verandering toe was. Mijn hart was dat ook. De vraag was niet meer: 'Hoe kan een wanhopige zendingspresident het gedrag van een zending die het moeilijk heeft, verbeteren?' De vraag was eerder: 'Hoe kan ik van christelijke liefde worden vervuld, zodat een zending de liefde van God in mij kan voelen en kan verlangen te veranderen?' Hoe kan ik ze *aankijken* zoals de Heer de rijke jonge man aankeek, zien wie ze werkelijk zijn en wie ze kunnen worden en mij niet blindstaren op wat ze wel of niet doen? Hoe kan ik meer op de Heiland lijken?

'*En Jezus keek hem aan en had hem lief*.'

Als ik vanaf die tijd oog in oog zat met een jonge zending die worstelde met gehoorzaamheid, zag ik in mijn hart een getrouwe jonge man of vrouw die gehoor had gegeven aan een verlangen om een zending te vervullen. Zo kon ik met alle gevoeligheid van een tedere ouder zeggen:³ 'Ouderling of zuster, als ik jou niet liefhad, zou ik niet om jouw zending geven. Maar ik heb jou lief, en omdat ik jou liefheb, geef ik om de persoon die jij wordt. Daarom moedig ik je aan om te werken aan de dingen waar je het moeilijk mee hebt en te worden wie de Heer wil.'

Bij elk gesprek met een zending bad ik eerst om de gave van naastenliefde en om de ouderling of de zuster te kunnen zien zoals de Heer hem of haar ziet.

Bij het begin van zoneconferenties begroetten mijn vrouw en ik elke zending persoonlijk. Daarbij hield ik stil, keek ik hen diep in de ogen, *keek* ik hen *aan* — een stilzwijgend gesprek — en werd ik altijd vervuld van een grote *liefde* voor deze dierbare zonen en dochters van God.

Deze persoonlijke ervaring met Markus 10 heeft mij veel indringende levenslessen geleerd. Deze vier lessen kunnen ieder van ons tot nut zijn:

1. **Als we anderen leren te zien zoals de Heer ze ziet, zal onze liefde voor hen groeien en zullen we er meer naar verlangen om hen te helpen.** Wij zullen mogelijkheden in anderen zien die zij zelf misschien niet zien. Dankzij christelijke liefde durven we stoutmoedig te spreken, want 'de volmaakte liefde drijft de vrees uit'.⁴ En we zullen nooit opgeven, omdat we beseffen dat zij die het moeilijkst lief te hebben zijn, het meest

behoefte aan liefde hebben.

2. **Wie gefrustreerd of kwaad is, kan niet echt onderwijzen of leren, en een verandering van hart vindt alleen plaats als er liefde heerst.** Of we nu als ouders, leraars of leiders optreden, echt onderricht gebeurt alleen in een sfeer van vertrouwen en niet van afwijzing. Ons thuis behoort een toevluchtsoord voor onze kinderen te zijn, geen vijandige omgeving.

3. **We mogen een kind, vriend of familielid nooit onze liefde onthouden als ze ons teleurstellen.** We weten niet wat er met de rijke jonge man is gebeurd nadat hij bedroefd was weggegaan, maar

ik weet zeker dat Jezus hem nog steeds volmaakt liefhad, ook al koos hij de gemakkelijke weg. Misschien voelden zijn talrijke bezittingen op latere leeftijd leeg aan, herinnerde hij zich de bijzondere ervaring toen zijn Heer hem aankeek, liefhad en uitnodigde Hem te volgen, en gaf hij er gehoor aan.

4. **De Heer verwacht veel van ons omdat Hij ons liefheeft.** Als we nederig zijn, gaan we in op de uitnodigingen van de Heer om ons te bekeren, te offeren en te dienen als tekens van zijn volmaakte liefde voor ons. Een uitnodiging tot bekering is tenslotte ook een uitnodiging om de prachtige gaven van vergeving en vrede te ontvangen. Daarom, 'acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft.'⁵

Geliefde broeders en zusters, als u gevraagd wordt om iets moeilijks te doen — een slechte gewoonte of een verslaving overwinnen, wereldse ambities opzijzetten, een hobby opofferen aan de sabbat, iemand vergeven die u heeft gekwetst — bedenk dan dat de Heer u *aankijkt*, u *liefheeft* en u uitnodigt *Hem te volgen*. En wees dankbaar omdat Hij zoveel van u houdt dat Hij u uitnodigt om meer te doen.

Ik getuig van onze Heiland, Jezus Christus, en kijk uit naar de dag waarop Hij zijn armen om ieder van ons heen zal slaan, ons zal *aankijken* en ons met zijn volmaakte *liefde* omringen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Markus 10:21.
2. Markus 10:17–21; cursivering toegevoegd.
3. Zie 1 Nephi 8:37.
4. 1 Johannes 4:18.
5. Hebreëen 12:5–6.

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoe helpt de Heilige Geest je?

De Heilige Geest waarschuwt, de Heilige Geest troost en de Heilige Geest getuigt.

Onlangs gingen mijn vrouw, Lesa, en ik op een maandagavond bij een jong gezin bij ons in de buurt langs. Het gezin nodigde ons uit om met hun gezinsavond mee te doen en zei dat hun negenjarige zoon een les had voorbereid. Natuurlijk deden we mee!

Na het openingslied, gebed en een bespreking van gezinsaanleggenheden, begon de jongen zijn les met het voorlezen van een vraag die hij had opgeschreven: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?' Op deze vraag ontstond een zinvol gesprek waaraan iedereen met ideeën en inzichten deelnam. Ik was onder de indruk van de lesvoorbereiding van onze leerkracht en zijn uitstekende vraag, die me na ons bezoek bleef bezighouden.

Sindsdien vraag ik mezelf nog steeds af: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?' Die vraag is vooral relevant voor jeugdwerkkinderen die bijna acht jaar worden en zich op de doop voorbereiden, en voor de kinderen die pas gedoopt zijn en de gave van de Heilige Geest hebben ontvangen. Zij is ook belangrijk voor de duizenden nieuwe leden.

Ik vraag ieder van ons, en vooral de jeugdwerkkinderen: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?' Toen ik over die vraag ging nadenken, kwam er direct een belevenis uit mijn kinderjaren in mijn gedachten. Ik heb dat verhaal kort na mijn roeping tot het Quorum der Twaalf Apostelen aan ouderling Robert D. Hales verteld. Hij heeft het opgenomen in een artikel over mijn leven dat hij voor een kerktijdschrift schreef.¹ Sommigen van u hebben het misschien al gehoord, maar velen nog niet.

Toen ik ongeveer elf jaar was, maakten mijn vader en ik op een hete

zomerdag een voettocht in de bergen bij ons in de buurt. Mijn vader liep op het steile pad en ik sprong naast het pad van rots tot rots. Ik wilde op een van de grote rotsen klimmen en begon naar de top te klauteren. Tot mijn verrassing greep mijn vader me bij mijn riem vast en trok me naar beneden met de woorden: 'Niet op die rots. Blijf maar op het pad.'

Even later keken we verderop vanaf het pad naar beneden en waren ontsteld bij de aanblik van een grote ratelslang die op diezelfde rots die ik wilde beklimmen, lag te zonnen.

Toen we later naar huis reden, wist ik dat mijn vader mijn vraag verwachtte: 'Hoe wist je dat er daar een slang lag?' Dus ik stelde de vraag en die leidde tot een gesprek over de Heilige Geest en hoe de Heilige Geest ons kan helpen. Ik ben nooit vergeten wat ik die dag leerde.

Zie je hoe de Heilige Geest mij hielp? Ik zal altijd dankbaar zijn dat mijn vader naar de stille, zachte stem van de Heilige Geest luisterde, want dat heeft mijn leven misschien gered.

Wat we weten over de Heilige Geest

Voordat we verder in gaan op de vraag: 'Hoe helpt de Heilige Geest

je', wil ik even met u kijken naar wat de Heer over de Heilige Geest heeft geopenbaard. Er zijn veel eeuwige waarheden over dit onderwerp, maar ik wil er vandaag slechts drie naar voren brengen.

Ten eerste is de Heilige Geest het derde lid van de Godheid. Dat staat in het eerste geloofsartikel: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'²

Ten tweede is de Heilige Geest een persoon van geest. Dat staat in onze hedendaagse Schriftuur: 'De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens; maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van Geest. Ware het niet zo, dan kon de Heilige Geest niet in ons wonen.'³ Dat betekent dat de Heilige Geest een onstoffelijk lichaam heeft, terwijl God de Vader en Jezus Christus een stoffelijk lichaam hebben. Dat feit verklaart andere ons bekende namen die de Heilige Geest heeft gekregen, zoals Geest van God, Geest van de Heer, Heilige Geest der belofte en Trooster.⁴

Ten derde ontvangen wij de gave van de Heilige Geest door handoplegging. Die verordening, die op de doop volgt, stelt ons in staat om het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest te genieten.⁵ Om die verordening te verrichten, leggen waardige Melchizedeks-priesterschapsdragers hun handen op het hoofd van de persoon en noemen hem of haar bij naam.⁶ Daarna benoemen zij hun priesterschapsgezag en bevestigen hem of haar in de naam van Jezus Christus tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dan spreken zij deze belangrijke zin uit: 'Ontvang de Heilige Geest.'

Hoe helpt de Heilige Geest je?

Met die eenvoudige herhaling van de drie kernwaarheden over de Heilige Geest keren we terug naar onze eerste vraag: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?'

De Heilige Geest waarschuwt

Zoals ik vertelde in het verhaal over mijn kinderjaren, kan de Heilige Geest u helpen door u te waarschuwen voor lichamelijk of geestelijk gevaar. Ik werd aan de waarschuwende taak van de Heilige Geest herinnerd, toen ik lid van het gebieds-presidium in Japan was.

In die periode werkte ik nauw samen met Reid Tateoka, president van

het zendingsgebied Sendai (Japan). Als onderdeel van zijn gebruikelijke zendingsroutine plande president Tateoka een vergadering voor leidinggevende zendingen in het zuidelijk deel van zijn zendingsgebied. Een paar dagen vóór de vergadering kreeg president Tateoka een ingeving, een gevoel, om *alle* zendingen van de zuidelijke zone voor die vergadering uit te nodigen in plaats van het voorgeschreven kleine aantal leidinggevende zendingen en zusterzendingen.

Toen hij zijn plan bekendmaakte, wezen anderen hem erop dat die vergadering niet voor alle zendingen

bestemd was, maar alleen voor de leidinggevende zendelingen. Maar hij zette alle gewoonten aan de kant om de ingeving die hij had ontvangen te volgen. Hij nodigde alle zendelingen uit verschillende kuststeden voor de vergadering uit, waaronder die uit Fukushima. Op de aangewezen dag, 11 maart 2011, kwamen alle zendelingen voor de uitgebreide zendingsvergadering bijeen in het landinwaarts gelegen Koriyama.

Tijdens die bijeenkomst troffen een aardbeving van 9.0 op de schaal van Richter en een tsunami dat deel van Japan waar het zendingsgebied Sendai zich bevindt. Helaas werden veel kuststeden — waaronder die waaruit de zendelingen waren gekomen — verwoest en waren er veel slachtoffers. En de stad Fukushima leed vervolgens nog onder een nucleair probleem.

Het kerkgebouw waar de zendelingen die dag bijeenkwamen leed schade door de aardbeving, maar doordat president Tateoka naar de ingeving van de Heilige Geest had geluisterd, waren hij en zuster Tateoka en alle zendelingen veilig bij elkaar. Ze waren buiten gevaar en kilometers van de verwoestende tsunami en de nucleaire fall-out verwijderd.

Als je naar de ingevingen van de Heilige Geest luistert — en vaak zijn die zacht en stil — kan je ongemerkt weggeleid worden van geestelijk of stoffelijk gevaar.

Broeders en zusters, de Heilige Geest zal u door middel van waarschuwingen helpen, zoals Hij mijn vader en president Tateoka hielp.

De Heilige Geest troost

Laten we nu de rol van de Heilige Geest als Trooster bekijken in verband met de vraag: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?' Onverwachte gebeurtenissen kunnen verdriet, pijn en teleurstelling

teweegbrengen. De Heilige Geest dient ons tijdens zulke beproevingen in een van zijn belangrijke rollen: als Trooster. En dat is ook een van zijn namen. Deze vredige, geruststellende woorden van Jezus Christus beschrijven die heilige rol: 'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid'⁷

Om dit te illustreren vertel ik u het waargebeurde verhaal van een gezin met vijf zoons dat een paar jaar geleden van Los Angeles naar een klein stadje verhuisde. De twee oudste zoons gingen sporten en kwamen in contact met vrienden, leiders en coaches. Velen van hen waren getrouwe leden van de kerk. Mede door die contacten lieten Fernando, de oudste, en zijn iets jongere broer zich dopen.

Fernando ging later voor zijn opleiding en sport ergens anders wonen. Fernando trouwde in de tempel met zijn vriendinnetje van de middelbare school, Bayley. Terwijl ze hun studies nog aan het afronden waren, mochten Fernando en Bayley zich al verheugen op de geboorte van hun eerst kindje; een meisje. Maar toen de familie van Fernando en Bayley hen hielp verhuizen, kregen Bayley en haar zus op de snelweg een tragisch ongeluk waar meerdere auto's bij betrokken waren. Bayley en haar ongebornen dochter kwamen om het leven.

Fernando's pijn was natuurlijk intens, alsmede die van Bayley's ouders en familie. Daarentegen waren de vrede en troost die bijna onmiddellijk op hen daalden, even intens. De Heilige Geest in zijn rol als Trooster steunde Fernando werkelijk bij deze onvoorstelbare tragedie. De Geest vulde hem met blijvende vrede, zodat Fernando vergevensgezind en liefdevol kon zijn naar iedereen die bij de tragische aanrijding betrokken was.

Bayley's ouders belden haar broer op die ten tijde van het ongeluk op zending was. In een brief aan zijn familie beschreef hij hoe hij het moeilijke nieuws over zijn dierbare zus ervaren had: 'Het was verbazend dat jullie stem te midden van zo'n storm zo kalm klonk. Ik wist niet wat ik zeggen moest. [...] Ik kon er alleen maar aan denken dat mijn zus er niet zou zijn als ik thuiskwam.[...] Jullie onveranderlijk getuigenis van de Heiland en zijn plan was mij tot troost. Dezelfde zoete geest die me bijna tot tranen beweegt als ik studeer en onderwijs, vulde mijn hart. Dat troostte mij en herinnerde me aan wat ik weet.'⁸

Broeders en zusters, de Heilige Geest zal u troosten, zoals Hij Fernando en Bayleys familie troostte.

De Heilige Geest getuigt

De Heilige Geest getuigt ook van de Vader en de Zoon en van alle waarheid.⁹ De Heer zei tegen zijn discipelen: 'Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, [...] zal Die van Mij getuigen.'¹⁰

Om aan te tonen hoe waardevol de rol van de Heilige Geest als getuige is, ga ik verder met het verhaal van Fernando en Bayley. Zoals u weet hadden Fernando en zijn broer zich laten dopen. Maar zijn ouders en drie jongere broers waren niet gedoopt. En hoewel ze door de jaren heen talloze uitnodigingen hadden gekregen om

met de zendingen te spreken, hadden ze iedere keer bedankt.

Na het afschuwelijke overlijden van Bayley en hun ongeborn kleindochter, was de familie van Fernando ontroostbaar. In tegenstelling tot Fernando en de familie van Bayley vonden ze geen troost noch vrede. Ze begrepen niet hoe hun eigen zoon en de familie van Bayley hun zware last konden dragen.

Uiteindelijk kwamen ze tot de slotsom dat wat hun zoon had en zij niet, het herstellende evangelie van Jezus Christus was. Dat moest zijn bron van vrede en troost zijn. Toen dat tot ze doordrong, vroegen ze de zendingen om hun het evangelie te onderwijzen. Daardoor ontvingen ze zelf een getuigenis van het grote plan van geluk en dat bracht hun de zoete vrede en serene troost waarnaar ze zo wanhopig hadden gezocht.

Twee maanden na het verlies van Bayley en haar ongeborn baby lieten Fernando's ouders en twee jongere broers zich dopen en bevestigen en ontvingen ze de gave van de Heilige Geest. Fernando' jongste broertje kijkt er naar uit om zich te laten dopen als hij acht jaar wordt. Allemaal getuigen ze dat de Heilige Geest van de waarheid van het evangelie getuigde. Zo kregen zij een verlangen om zich te

laten dopen en de gave van de Heilige Geest te ontvangen.

Broeders en zusters, de Heilige Geest zal u door zijn getuigenis helpen, zoals Hij Fernando's familie hielp.

Samenvatting

Laten we het samenvatten. We hebben drie geopenbaarde waarheden benoemd die ons kennis van de Heilige Geest geven. Die drie zijn: de Heilige Geest is het derde lid van de Godheid, de Heilige Geest is een persoon van geest en de gave van de Heilige Geest komt door handoplegging. We hebben ook drie antwoorden gevonden op de vraag: 'Hoe helpt de Heilige Geest je?' De Heilige Geest waarschuwt, de Heilige Geest troost en de Heilige Geest getuigt.

De gave waardig blijven

Of u zich nu voorbereidt om u te laten dopen en bevestigd te worden, of u onlangs gedoopt bent, of u lang geleden hebt laten dopen, het is essentieel voor onze lichamelijke en geestelijke veiligheid dat we de gave van de Heilige Geest behouden. Daartoe moeten we ons best doen om de geboden te onderhouden, persoonlijk en gezinsgebed te houden, de Schriften te lezen

en liefdevol en vergevingsgezind met familie en dierbaren om te gaan. We moeten onze gedachten, daden en taal deugdzaam houden. We moeten onze hemelse Vader thuis, in de kerk en, zo mogelijk, ook in de tempel aanbidden. Blijf dicht bij de Geest en dan zal de Geest dicht bij u blijven.

Getuigenis

Ik besluit met een uitnodiging en een stellig getuigenis. Ik nodig u uit om ten volle naar de woorden te leven die onze jeugdwerkkinderen zo vaak zingen. Woorden die u vast herkent: 'Luister, luister. De Heilige Geest zal fluïst'ren. Luister, luister naar die zachte stem.'¹¹

Mijn geliefde broeders en zusters, jong en oud, ik geef mijn getuigenis van het heerlijke bestaan van de goddelijke wezens die samen de Godheid vormen: God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest. Ik getuig dat de gave van de Heilige Geest een van de voorrechten is die we als heiligen der laatste dagen in de volheid der tijden genieten. Ik weet dat de Heilige Geest u *wil en zal* helpen. Ik geef u ook mijn bijzonder getuigenis van Jezus Christus en zijn rol als onze Heiland en Verlosser, en van God als onze hemelse Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Robert D. Hales, 'Ouderling Gary E. Stevenson: een begripvol hart', *Liahona*, juni 2015, 14.
2. Geloofsartikelen 1:1.
3. Leer en Verbonden 130:22.
4. Zie Mosiah 18:13; Alma 5:46; 9:21; Leer en Verbonden 88:3.
5. Zie 1 Nephi 13:37; 2 Nephi 31:12; Leer en Verbonden 121:46.
6. Zie Leer en Verbonden 138:33.
7. Johannes 14:16.
8. Privécorrespondentie, 18 december 2016.
9. Zie Hebrëen 10:15; 2 Nephi 31:18; Jakob 4:13.
10. Johannes 15:26.
11. 'The Still Small Voice', *Children's Songbook*, 107.

Ouderling C. Scott Grow
van de Zeventig

Dit is het eeuwige leven

God kent jou en nodigt jou uit om Hem te leren kennen.

Ik spreek tot jullie, de opkomende generatie, jongeren en jongvolwassenen, vrijgezel of getrouwd, de toekomstige leiders van de kerk van de Heer. In deze wereld vol goddeloosheid, chaos, angst en verwarring vertel ik jullie duidelijk dat God leren kennen een grootse zegen is.

Jezus Christus leerde ons veel over het plan van geluk van onze hemelse Vader en jouw plaats in dat plan. Ik bespreek twee leringen die duidelijk maken wat je *identiteit* als kind van God en wat het *doel* van je leven is.

Ten eerste: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'¹

Ten tweede: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.'²

Hou deze leringen in gedachten. Zij leggen uit *waarom*, en ik leg uit *hoe* jullie en wij God kunnen leren kennen.

Hem door het gebed leren kennen

Jonge vrienden, we leren God kennen door te bidden.

Op 7 april 1829 begon de 22-jarige Oliver Cowdery als schrijver voor de 23-jarige Joseph Smith te werken. Ze waren jong, net als jullie. Oliver vroeg de Heer om bevestiging over

de herstelling en zijn rol daarin. Als antwoord kreeg hij de volgende openbaring:

'Zie, gij weet dat gij Mij hebt gevraagd en Ik uw verstand heb verlicht. [...]

'Ja, Ik zeg het u, opdat gij zult weten dat er buiten God niemand is die uw gedachten en de overleggingen van uw hart kent. [...]

'Indien u een verder getuigenis verlangt, denk dan terug aan de nacht toen u Mij in uw hart aanriep. [...]

'Heb Ik u [...] geen vrede in uw gemoed geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?'³

Als *jij* bidt in geloof, voel je Gods liefde door zijn Geest die tot *jouw* ziel spreekt. Ook al voel je je soms alleen of onzeker, je staat er nooit alleen voor. God kent *jou* persoonlijk. Als je bidt, leer je *Hem* kennen.

Hem door Schriftstudie leren kennen

Als je de Schriften bestudeert, leer je niet alleen *over* de Heiland maar leer je Hem ook *kennen*.

In april 1985 gaf ouderling Bruce R. McConkie een toespraak in de algemene conferentie. Dat was amper dertien dagen voor zijn dood. Hij sloot af met dit getuigenis:

'Ik ben een van zijn getuigen en eens zal ik de tekens van de nagels in zijn handen en zijn voeten voelen en zal ik zijn voeten baden in mijn tranen.

'Maar ik zal dan niet zekerder *weten* dan nu dat Hij Gods almachtige Zoon is, onze Heiland en Verlosser, en dat het heil door zijn zoenbloed komt en op geen enkele andere wijze.'⁴

Wie ouderling McConkie die dag hoorde spreken, zal nooit vergeten hoe hij zich voelde. Bij het begin van zijn

toespraak verduidelijkte hij zijn krachtige getuigenis. Hij zei:

‘Al sprekende over deze wonderbaarlijke zaken, zal ik mijn eigen woorden gebruiken, hoewel u misschien zult menen dat het woorden uit de Schriften zijn. [...]

‘Weliswaar zijn ze in eerste instantie door anderen verkondigd, maar *nu zijn ze mijn woorden*, want de Heilige Geest heeft tot mij getuigd dat ze waar zijn, en het is alsof de Heer ze in de eerste plaats aan mij had geopenbaard. Zo heb ik dus zijn stem *gehoord* en *ken* ik zijn woord.’⁵

Als je de Schriften bestudeert en overdenkt, hoor ook jij Gods stem, leer je zijn woorden en leer je Hem kennen. God zal zijn eeuwige waarheden aan jou persoonlijk openbaren. Die leerstellingen en beginselen zullen jou eigen worden en van je ziel uitgaan.

Naast je persoonlijke studie is het belangrijk de Schriften als gezin te bestuderen.

In ons gezin wilden we onze kinderen de stem van de Geest leren herkennen. Wij geloven dat dit is gelukt, doordat we het Boek van Mormon elke dag als gezin hebben bestudeerd. Ons getuigenis werd sterker doordat we over heilige waarheden praatten.

Schriftstudie wordt de manier waarop de Geest ons privées geeft. Als je elke dag persoonlijk en met het gezin Schriftstudie doet, leer *jij* de stem van de Geest herkennen en leer je God kennen.

Hem leren kennen door zijn wil te doen

Naast ons gebed en Schriftstudie moeten we Gods wil doen.

De Heiland is het volmaakte voorbeeld. Hij zei: ‘Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft.’⁶

Toen de herrezen Heiland aan de Nephieten verscheen, zei Hij: ‘Zie, Ik

ben het licht en het leven der wereld; en Ik heb gedronken uit die bittere beker die de Vader Mij heeft gegeven en heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen, waarmee Ik Mij *in alle dingen aan de wil* van de Vader heb onderworpen vanaf het begin.’⁷

Jij en ik doen de wil van de Vader door onze verbonden te eren, de geboden te onderhouden, en God en onze medemensen te dienen.

Mijn vrouw, Rhonda, en ik hebben gewone ouders, net als jullie. Maar ik vind het geweldig dat onze ouders hun leven aan de dienst van God hebben toegewijd en ons dat ook hebben geleerd.

Toen Rhonda’s ouders nog maar enkele jaren waren getrouwd, werd

haar 23-jarige vader als voltijdzending geroepen. Hij liet zijn jonge vrouw en hun dochttertje van twee achter. Toen werd zijn vrouw geroepen om de laatste zeven maanden van zijn zending met hem te dienen. Hun dochttertje lieten ze bij familieleden achter.

Een paar jaar later verhuisden ze met hun vier kinderen naar Missoula (Montana, VS), zodat haar vader naar de universiteit kon gaan. Na slechts enkele maanden werd mijn schoonvader door president Spencer W. Kimball en ouderling Mark E. Petersen geroepen als de eerste president van de nieuwe ring Missoula. Hij was pas vierendertig. Hij dacht niet meer aan de universiteit maar streefde ernaar de wil *van de Heer* te doen en niet de zijne.

Mijn ouders hebben meer dan dertig jaar in de tempel gediend. Mijn vader was verzegelaar, mijn moeder was tempelwerkster. Ze hebben als koppel ook vijf voltijdzendingen vervuld: in Riverside (Californië), Ulaanbaatar (Mongolië), Nairobi (Kenia), de Nauvootempel (Illinois) en de Monterreytempel (Mexico). In Mexico moesten ze hard werken om een nieuwe taal te leren, wat voor tachtigjarigen niet makkelijk was. Maar ze wilden liever de wil van de Heer doen dan hun eigen verlangens nastreven.

Voor hen en voor alle toegewijde heiligen der laatste dagen wereldwijd herhaal ik de woorden van de Heer aan de profeet Nephi, de zoon van Helaman: 'Gezegend bent u, [...] voor de dingen die u hebt gedaan; [...] onvermoeid, [want u] bent niet bezorgd geweest om uw eigen leven, maar hebt ernaar gestreefd mijn wil te kennen en mijn geboden te onderhouden.'⁸

Als *wij* Gods wil doen door Hem en onze naasten trouw te dienen, voelen we zijn goedkeuring en leren we Hem werkelijk kennen.

Hem leren kennen door zoals Hij te worden

De Heiland leert ons dat wij God het beste kunnen leren kennen door *zoals* Hij te worden. Hij heeft gezegd: 'Wat voor mannen behoort u daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.'⁹

Om meer op Hem te gaan lijken, moeten we de kerknormen naleven. Hij draagt ons op ons 'te heiligen; ja, zuivert uw hart en reinigt uw handen [...] opdat Ik u rein zal kunnen maken.'¹⁰ Als we de weg aanvatten om zoals Hij te worden, bekeren we ons, ontvangen we zijn vergeving en reinigt Hij onze ziel.

Om ons te helpen meer zoals de Vader te worden, heeft de Heer ons beloofd: 'Iedere ziel die zijn zonden verzaakt en tot Mij komt, en mijn

naam aanroept en mijn stem gehoorzaamt en mijn geboden onderhoudt, [zal] mijn aangezicht zien en zal *weten* dat Ik ben.'¹¹

Door ons geloof in zijn zoenoffer reinigt de Heiland ons, geneest Hij ons en stelt Hij ons in staat om Hem te leren *kennen* door ons te helpen meer *zoals* Hij te worden. Mormon zei: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart [...] opdat u zonen [en dochters] van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem *gelijk* zullen zijn.'¹² Als we ernaar streven meer op God te gaan lijken, kan Hij meer van ons maken dan we zelf zouden kunnen.

Hem leren kennen door voorbeelden te volgen

Om ons te helpen, heeft God ons voorbeelden en gidsen gegeven. Ouderling Neal A. Maxwell was zo iemand voor mij. Hij streefde er voortdurend naar zijn wil aan de wil van de Vader te onderwerpen om meer zoals God te worden.

Ruim twintig jaar geleden vertelde hij dat hij kanker had en hoe hij zich daarbij voelde. Hij zei: 'Ik wil bij het

team horen, hetzij aan deze kant [van de sluis], hetzij aan de andere kant. Ik wil niet naast het veld blijven staan. Ik wil meespelen.'¹³

De daaropvolgende weken wilde hij God niet om genezing vragen, hij wilde alleen de wil van God doen. Zijn vrouw, Colleen, merkte op dat Jezus in de hof van Gethsémané eerst uitriep: 'Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan.' Pas daarna zei de Heiland: 'Maar niet zoals Ik wil, maar zoals *U wilt*.'¹⁴ Zij moedigde ouderling Maxwell aan het voorbeeld van de Heiland te volgen, om verlichting te vragen, en *daarna* zijn wil aan de wil van God te onderwerpen. Dat deed hij.¹⁵

Na bijna een jaar van ingrijpende en slopende behandelingen was hij weer helemaal 'terug van weggeweest'. Hij diende nog zeven jaar.

In die jaren vervulde ik enkele kerktaken samen met hem. Ik heb zijn vriendelijkheid, mededogen en liefde ervaren. Ik heb gezien dat hij geestelijk verder werd verfijnd door zijn lange lijden, zijn trouwe dienstbetoon en zijn streven om meer op de Heiland te gaan lijken.

Het *ultieme* voorbeeld en de gids die ons allen ter beschikking staat, is

onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Hij heeft gezegd: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.'¹⁶ 'Kom dan en volg Mij.'¹⁷

Jonge broeders en zusters, God leren kennen is een levenslange zoektocht. 'En dit *is* het eeuwige leven, dat [*wij*] U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die [de Vader] gezonden [heeft].'¹⁸

'Zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk? [...] Houd moed, [jonge vrienden]; en op, op naar de overwinning!'¹⁹

God kent *jou* en nodigt *jou* uit om *Hem* te leren kennen. Bid tot de Vader, bestudeer de Schriften, streef ernaar Gods wil te doen en zoals de Heiland te worden, en volg recht-schapen voorbeelden. Zo zul *jij* God en Jezus Christus leren *kennen* en het eeuwige leven beërven. Daartoe nodig ik jullie uit, als geordende en bijzondere getuige van Hen. Zij leven. Zij hebben u lief. Hiervan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 3:16.
2. Johannes 17:3.
3. Leer en Verbonden 6:15–16, 22–23.
4. Bruce R. McConkie, 'The Purifying Power of Gethsemane', *Ensign*, mei 1985, 11; cursivering toegevoegd.
5. Bruce R. McConkie, 'The Purifying Power of Gethsemane', 9; cursivering toegevoegd.
6. Johannes 6:38.
7. 3 Nephi 11:11; cursivering toegevoegd.
8. Helaman 10:4.
9. 3 Nephi 27:27.
10. Leer en Verbonden 88:74.
11. Leer en Verbonden 93:1; cursivering toegevoegd.
12. Moroni 7:48; cursivering toegevoegd.
13. Voor soortgelijke uitspraken, zie Bruce C. Hafen, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell* (2002), 19.
14. Mattheüs 26:39; cursivering toegevoegd.
15. Zie Bruce C. Hafen, *A Disciple's Life*, 15.
16. Johannes 14:6.
17. Mattheüs 19:21.
18. Johannes 17:3; cursivering toegevoegd.
19. Leer en Verbonden 128:22.

Ouderling Benjamín De Hoyos
van de Zeventig

Dat ons licht een standaard voor de natiën zal zijn

Het evangelie van onze Heiland en zijn herstelde kerk bieden ons veel mogelijkheden om ons licht als een deel van de grote standaard voor de natiën te laten schijnen.

Toen ik jaren geleden seminarie-leerkracht was, hoorde ik een van mijn collega's zijn cursisten de volgende vraag stellen: waarom zou je, als je in de tijd van de Heiland had geleefd, Hem dan als een van zijn discipelen gevolgd hebben? Ze kwamen tot de conclusie dat wie de Heiland in deze tijd volgt en ernaar streeft zijn discipel te zijn, dat toen waarschijnlijk ook zou hebben gedaan.

Sinds die dag heb ik vaak over die vraag en hun conclusie nagedacht. Ik

vraag me vaak af hoe ik me gevoeld zou hebben, als ik de Heiland zelf het volgende in de Bergrede had horen zeggen:

'U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn.

'En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn.

'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien

en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Mattheüs 5:14–16).

Kunt u zich voorstellen hoe het geweest moet zijn om de stem van de Heiland te horen? Maar we hoeven ons dat niet voor te stellen. We ervaren voortdurend hoe het is om de stem van de Heer te horen, want als we de stem van zijn dienstknechten horen, is dat hetzelfde.

In 1838 zei de Heer, in een vergelijkbare boodschap als de Bergrede, het volgende door middel van de profeet Joseph Smith:

'Want aldus zal mijn kerk in de laatste dagen heten, ja, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Voorwaar, Ik zeg tot u allen: Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn' (LV 115:4–5).

Onze tijd is zo buitengewoon dat Jesaja er zelfs een visioen over kreeg. Hij zag deze tijd van de herstelling van de Kerk van Jezus Christus en haar doel, en profeteerde: 'Hij zal een banier omhoogheffen onder de heidenvolken en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen en hen die vanuit Juda overal verspreid zijn, bijeenbrengen van de vier hoeken van de aarde' (Jesaja 11:12).

In de context van de Schriften is een banier, of een standaard, een vlag waarbij de mensen die eensgezind in doel waren, bijeenkwamen. Een standaard diende vroeger tijdens de strijd als verzamelpunt voor soldaten. Symbolisch gezien zijn het Boek van Mormon en de herstelde Kerk van Jezus Christus de standaarden voor alle natiën. (Zie Gids bij de Schriften, 'Banier', scriptures.lds.org.)

Ongetwijfeld is deze prachtige algemene conferentie een van de grote standaarden van deze laatste dagen, waar het grote werk en plan van onze

hemelse Vader om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39) voortdurend worden verkondigd.

Onze regelmatig terugkerende algemene conferenties vormen een sterk getuigenis van het feit dat wij als heiligen der laatste dagen [alles] geloven wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren' (Geloofsartikelen 1:9).

Wat heeft de Heer dan door president Thomas S. Monson geopenbaard dat we moeten blijven doen, opdat ons licht een standaard voor de natiën kan zijn? Welke belangrijke zaken moeten we doen in deze schitterende periode waarin we Zion opbouwen en Israël vergaderen?

De Heer heeft zijn wil altijd 'regel op regel (...), voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig' geopenbaard (2 Nephi 28:30). We moeten daarom niet verrast zijn door wat kleine dingen lijken te zijn vanwege hun eenvoudige en steeds terugkerende aard, want de Heer heeft ons

deze raad al gegeven: 'Gezegend zijn zij die naar mijn voorschriften luisteren en mijn raad het oor lenen, want zij zullen wijsheid leren; want hem die ontvangt, zal Ik meer geven' (2 Nephi 28:30).

Ik getuig dat door 'regel op regel, voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig' te leren en door naar de raad van onze leiders te luisteren, olie voor onze lampen zullen hebben. Daardoor zijn we in staat ons licht voor anderen te laten schijnen, zoals de Heer ons heeft geboden.

Hoewel we veel kunnen doen om als een licht en banier voor anderen te zijn, wil ik drie dingen noemen: de sabbat heiligen; het heilswerk aan beide zijden van de sluier bespoedigen; en naar het voorbeeld van de Heiland onderwijzen.

Het licht waar we van spreken straalt door onze toewijding aan de sabbatheiliging, zowel in de kerk als thuis. Het is het licht dat toeneemt als we onszelf onbesmet van de wereld bewaren. Het is het licht dat schijnt, als we op zijn heilige dag onze offeranden offeren en de Allerhoogste onze

op de omslag van het nieuw handboek voor onderwijs staat: 'Het doel van elke evangelieleerkracht — elke ouder, elke officieel aangestelde leerkracht, elke huisonderwijzer en huisbezoekster en elke volgeling van Christus — is om de zuivere leerstellingen van het evangelie met behulp van de Geest te onderwijzen om [...] de kinderen van God te helpen hun geloof in de Heiland te versterken en meer op Hem te gaan lijken.' (*Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* [2016].)

Momenteel laten duizenden getrouwe leerkrachten hun licht schijnen, doordat ze zoals de Heiland leren onderwijzen. Zo bekeken is de nieuwe leerkrachtenraad een manier om op te staan en je licht te laten schijnen. Dan verzamelen de cursisten zich rond de standaard van de leer van Christus, want 'het belangrijkste bij het onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland is te leven als de Heiland.' (*Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 4.)

Als we allemaal op zijn manier leren en onderwijzen en op Hem gaan lijken, schijnt ons licht helderder, kan niet verborgen blijven en wordt het een standaard voor wie het licht van de Heiland zoeken.

Mijn geliefde broeders en zusters, we zouden ons licht niet moeten en mogen verbergen. Onze Heiland heeft ons opgedragen ons licht te laten schijnen als een stad op een heuvel of als een kaars op een kandelaar. Als we dat doen, verheerlijken we onze Vader in de hemel. Het evangelie van onze Heiland en zijn herstelde kerk bieden ons veel mogelijkheden om ons licht als een deel van de grote standaard voor de natiën te laten schijnen.

Ik getuig dat Jezus Christus het licht is dat we moeten weerspiegelen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

toewijding betonen. Dat alles maakt het mogelijk dat we zijn Geest altijd bij ons hebben. Dat licht neemt toe en wordt zichtbaar als we met het gevoel van vergiffenis huiswaarts gaan, waarover president Henry B. Eyring in de vorige algemene conferentie als volgt heeft gesproken: 'Van alle zegeningen die we kunnen tellen, is de allergrootste wel het gevoel van vergiffenis dat tot ons komt terwijl we aan het avondmaal deelnemen. We zullen meer liefde en waardering voor de Heiland voelen, wiens oneindige offer het mogelijk heeft gemaakt dat we van zonde kunnen worden gereinigd.' ('Dankbaarheid op de sabbat', *Liahona*, november 2016, 100.)

Als we de sabbat heiligen en het avondmaal gebruiken, worden we niet alleen gereinigd, maar schijnt ook ons licht steeds helderder.

Ons licht neemt ook toe als we tijd besteden aan het opzoeken van de namen van onze voorouders, die

namen mee naar de tempel nemen, en onze familie en anderen leren hetzelfde te doen.

Dit heilige familiehistorisch en tempelwerk dat we gezamenlijk met de heiligen aan beide zijden van de sluier uitvoeren, gaat meer dan ooit vooruit, nu er steeds meer tempels van de Heer worden gebouwd. Nu de tempels tijd hebben ingeruimd voor gezinnen die met namen van hun eigen familie komen, hebben mijn vrouw en ik ervan genoten dat we samen met onze kinderen en kleinkinderen in de tempel konden werken.

Als we namen zoeken en mee naar de tempel nemen en ook anderen leren hoe zij dat kunnen doen, schijnen we samen als een banier of standaard.

Leren onderwijzen zoals de Heiland is een andere manier waarop we kunnen opstaan en ons licht kunnen laten schijnen. Ik verheug me samen met iedereen die zoals de Heiland leert onderwijzen. Sta me toe te lezen wat

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het fundament van geloof

Ik bid dat we de offers brengen en de nederigheid hebben die nodig zijn om het fundament van ons geloof in de Heer Jezus Christus te versterken.

Das was een geweldige algemene conferentie. We zijn enorm opgebouwd. Het allerbelangrijkste doel van de algemene conferentie is geloof in God de Vader en onze Heiland, Jezus Christus opbouwen.

Mijn toespraak gaat over het fundament van dat geloof.

Zoals zoveel dingen die de moeite waard zijn, krijgt ons persoonlijk fundament meestal langzaam vorm, met één laagje, één ervaring, één probleem, één tegenslag en één succes tegelijk. De eerste stapjes van een baby is zo'n ervaring die je nooit meer vergeet. Dat is zo mooi om te zien. Die uitdrukking op het gezichtje — een mengsel van vastbeslotenheid, vreugde, verbazing en succes — is met recht een mijlpaal te noemen.

In onze familie was er een vergelijkbaar moment dat ons altijd is bijgebleven. Toen onze jongste zoon zo'n vier jaar oud was, kwam hij binnen om ons blakend van trots te melden: 'Nu kan ik alles. Ik kan strikken, ik kan rijden en ik kan ritsen.' We snapten dat hij bedoelde dat hij z'n veters kon strikken, op z'n driewieler kon rijden en z'n jas kon dichtritsen. We lachten, maar beseften dat dit voor hem een hele

prestatie was. Hij dacht dat hij er was en nu groot was geworden.

Lichamelijke, mentale en geestelijke ontwikkeling hebben veel gemeen. Lichamelijke ontwikkeling is vrij makkelijk te herkennen. We beginnen met babystapjes en komen elke dag, elk jaar, wat verder. Zo groeien en

ontwikkelen we ons naar volwassenheid toe. De ontwikkeling gaat voor iedereen anders.

Als iemand erg goed is in sport of muziek, zeggen we vaak dat die persoon talent heeft. En meestal is dat ook zo. Maar zo goed wordt men alleen door jaren van voorbereiding en oefening. De bekende schrijver Malcolm Gladwell noemt dat de 10.000-uurregel. Uit onderzoek blijkt dat je zoveel tijd nodig hebt om je in bijvoorbeeld sport, muziek, wetenschap, specialistisch werk, geneeskunde of rechten te bekwamen. Eén onderzoeksexpert beweert dat je '10.000 uur moet oefenen om op het niveau van wereldklasse te komen — in welke discipline dan ook.'¹

De meeste mensen snappen dat een dergelijke voorbereiding en oefening nodig is om lichamelijk en mentaal optimaal te kunnen presteren.

Helaas is er met de voortgaande ontkenkelijker minder aandacht voor de geestelijke groei die we nodig hebben

om op Christus te lijken en een fundament te leggen dat tot duurzaam geloof leidt. We denken dat het vooral gaat om de momenten met subliem geestelijk inzicht. Dat zijn kostbare momenten, omdat we weten dat de Heilige Geest ons hart en verstand heeft verlicht en ons bijzonder geestelijk inzicht heeft gegeven. Het zijn verblijdende momenten, waar we zeker niet aan af mogen doen. Maar in zaken als duurzaam geloof en het constante gezelschap van de Geest is er geen vervanging voor de individuele godsdienstige ontwikkeling, die vergelijkbaar is met de lichamelijke en mentale ontwikkeling. Op die ontwikkelingservaringen behoren we te bouwen; soms lijken ze op die eerste babystapjes. We doen dat door de

avondmaalsdienst, Schriftstudie en het gebed een vaste plek in ons leven te geven en in onze roeping te dienen. Bij de uitvaart van een vader van dertien kinderen werd gezegd dat zijn ‘dagelijkse gewoonte van gebed en Schriftstudie zijn kinderen diepgaand beïnvloed heeft en hun een onwrikbaar fundament van geloof in de Heer Jezus Christus heeft gegeven.’²

Toen ik 15 was, had ik een ervaring die mijn fundament vorm gegeven heeft. Mijn trouwe moeder had erg haar best gedaan om mij een fundament van geloof mee te geven. Ik ging naar de avondmaalsdienst, het jeugdwerk, de jongemannen en het seminarie. Ik had het Boek van Mormon gelezen en altijd mijn persoonlijke gebeden gedaan.

Toen mijn oudere broer, van wie we veel hielden, overwoog om op zending te gaan, gebeurde er iets ingrijpends in onze familie. Mijn goede vader, die minderactief was, wilde dat hij niet op zending ging, maar zijn studie afmaakte. Dat leidde tot verhitte discussies.

In een opmerkelijk gesprek met mijn vijf jaar oudere broer stelden we vast dat zijn besluit om op zending te gaan van drie dingen afhing: (1) Was Jezus Christus goddelijk? (2) Was het Boek van Mormon waar? (3) Was Joseph Smith de profeet van de herstelling?

Toen ik die avond oprecht bad, bevestigde de Geest mij dat die dingen alle drie waar waren. Ik snapte ook dat bijna elk besluit dat ik de rest van m’n leven zou nemen, gebaseerd zou zijn op het antwoord op die drie vragen. Ik besepte dat in het bijzonder geloof in de Heer Jezus Christus essentieel was. Ik besef nu dat het vooral dankzij mijn moeder was dat mijn geestelijk fundament die avond sterk genoeg was om een geestelijke bevestiging te ontvangen. Mijn broer, die al een getuigenis had, besloot op zending te gaan; uiteindelijk mét de steun van mijn vader.

We ontvangen geestelijke leiding als we die nodig hebben, volgens de wil van de Heer en op zijn tijdstip.³ Het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, is een uitstekend voorbeeld. Ik bekeek laatst een eerste uitgave van het Boek van Mormon. Joseph Smith was 23 toen hij de vertaling maakte. We weten iets over het proces en de hulpmiddelen welke hij bij de vertaling gebruikte. Die eerste druk van 1830 bevatte een kort voorwoord waarin Joseph helder en eenvoudig verklaarde dat het boek ‘door de gave en macht van God’ was vertaald.⁴ Hoe zit het met die hulpmiddelen — de Urim en Tummim, de zienerstenen? Waren ze onmisbaar? Of

waren ze als de zijwieltjes aan een kinderfietsje die Joseph nodig had tot hij het benodigde geloof kon oefenen om rechtstreeks openbaring te ontvangen?⁵

Net zoals lichamelijke of mentale training voortdurende inspanning en herhaling vereist, is dat ook zo in geestelijke zaken. Voordat de profeet Joseph Smith de platen ontving, werd hij vier keer door dezelfde boodschapper, Moroni, bezocht, telkens met precies dezelfde boodschap. Ik denk dat wekelijks de avondmaalsdienst bijwonen geestelijke implicaties heeft die we niet helemaal overzien. Door regelmatig de Schriften te overpeinzen — niet alleen ze af en toe te lezen — kan een oppervlakkig begrip overgaan in een sublieme, levensveranderende verdieping van ons geloof.

Geloof is een machtsbeginsel. Ik geef een voorbeeld: als jonge zending kreeg ik van een geweldige zendingspresident⁶ een indringende les over de beschrijving in Lukas 8 van de vrouw die al twaalf jaar bloedvloeiingen had en al haar geld had uitgegeven aan artsen die haar niet konden genezen. Het is nog altijd een van mijn favoriete Schriftteksten.

Zoals u weet, had ze het geloof dat als ze maar de zoom van zijn bovenkleed kon aanraken, ze zou genezen. Toen dat lukte, genas ze ook meteen. De Heiland, die met zijn discipelen langsliep, zei: 'Wie is het die Mij heeft aangeraakt?'

Petrus zei dat de menigte tegen Hem duwde en Hem verdrong.

'En Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.'

Het woord *kracht* kan hier ook heel goed als 'macht' worden opgevat. In het Spaans en Portugees wordt het ook zo vertaald. Hoe dan ook, de Heiland zag haar niet. Hij was Zich niet bewust van

haar behoefte. Maar door haar geloof kon ze bij het aanraken van de zoom van zijn bovenkleed putten uit de genezende macht van de Zoon van God.

De Heiland zei tegen haar: 'Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.'⁷

Al mijn hele volwassen leven overpeins ik dit verhaal. Ik beseft dat we door onze gebeden en smekingen tot een liefderijke Vader in de hemel in de naam van Jezus Christus zegeningen kunnen ontvangen die ons begrip te boven gaan. Dit fundament van geloof, de soort geloof die deze vrouw toonde, moet het grootste verlangen van ons hart zijn.

Maar een eerste geloofsfundament hebben, zelfs met een geestelijke bevestiging, betekent niet dat ons problemen bespaard blijven. Als we ons tot het evangelie bekeren, zijn daarmee niet al onze problemen opgelost.

In de geschiedenis van de kerk en de openbaringen in de Leer en Verbonden staan treffende voorbeelden van hoe het geloofsfundament werd gelegd door de wisselvalligheden en problemen van het leven tegemoet te treden.

De voltooiing van de Kirtlandtempel was zo'n fundament voor de hele kerk. Zij ging gepaard met geestelijke uitstortingen, geopenbaarde leer, en herstel van onmisbare sleutels voor de vestiging van de kerk in wording. Net als de apostelen bij Pinksteren hadden veel leden bij de inwijding van de Kirtlandtempel magnifieke geestelijke ervaringen.⁸ Maar, net als bij ons, betekende dat niet dat ze daarna geen problemen en beproevingen meer zouden krijgen. Die eerste leden hadden geen idee dat er in de Verenigde Staten een financiële crisis op komst was — de Paniek van 1837 — die hen tot op het bot zou testen.⁹

Iemand die problemen van deze financiële crisis ondervond, was ouderling Parley P. Pratt, een van de grote leiders van de herstelling. Hij was een van de eerste leden van het Quorum der Twaalf Apostelen. Begin 1837 overleed zijn lieve vrouw, Thankful, na de bevalling van hun eerste kind. Parley en Thankful waren bijna 10 jaar getrouwd geweest en haar dood was een zware klap voor hem.

Een paar maanden later was ouderling Pratt betrokken bij een van de moeilijkste periodes in de kerk ooit. Te midden van de nationale crisis ontstond er naar aanleiding van lokale economische verwickelingen — waaronder landspeculatie en de problemen van een financiële instelling die door Joseph Smith en andere leden was opgezet — twist en verdeeldheid in Kirtland. Kerkleiders namen soms onverstandige beslissingen die verkeerd uitpaktten. Parley verloor veel geld en stelde zich een tijdlang vijandig tegen de profeet Joseph op.¹⁰ Hij schreef Joseph een brandbrief en sprak zich vanaf de kansel tegen hem uit. Wel zei Parley dat hij nog altijd in het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden geloofde.¹¹

Ouderling Pratt was zijn vrouw, zijn land en zijn huis kwijtgeraakt. Zonder iets tegen Joseph te zeggen, vertrok Parley naar Missouri. Onderweg kwam hij onverwacht collega-apostelen Thomas B. Marsh en David Patten tegen, die terug naar Kirtland gingen. Ze wilden heel graag de harmonie in het Quorum herstellen en kregen Parley zover dat hij mee terugging. Hij realiseerde zich dat niemand meer was kwijtgeraakt dan Joseph Smith en zijn gezin.

Parley ging naar de profeet en erkende in tranen dat hij fout zat. In de maanden na de dood van zijn vrouw Thankful, was Parley ‘omgeven door een donkere wolk’ en hadden angst en frustratie bij hem de overhand

gekregen.¹² Joseph, die zelf tegenwerking en verleiding aan den lijve had ondervonden, ‘vergaf Parley ruimhartig’, bad voor hem en gaf hem een zegen.¹³ Parley en anderen die trouw bleven, werden sterker door de problemen in Kirtland. Ze werden wijzer, edelmoediger en deugdzamer. Deze ervaring werd deel van hun geloofsfundament.

Bij tegenslag moeten we niet denken dat de Heer niet meer om ons geeft of ons niet meer zegent. Tegenselling in alle dingen hoort bij het louterende vuur dat ons op een eeuwige celestiale bestemming voorbereidt.¹⁴ Toen de profeet Joseph in Liberty in de gevangenis zat, beschreef de Heer allerlei tegenslagen – waaronder beproevingen en valse beschuldigingen – en voegde daaraan toe:

‘Indien zelfs de kaken der hel wijd tegen u worden opengesperd, weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.

‘De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?’¹⁵

De Heer hield Joseph Smith duidelijk voor dat zijn dagen bekend waren en niet verminderd zouden worden. Tot slot zei de Heer: ‘Daarom, vrees niet wat de mens kan doen, want God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid.’¹⁶

Wat zijn dan de zegeningen van geloof? Wat wordt met geloof bereikt? De lijst is bijna eindeloos:

Vanwege ons geloof in Christus kunnen onze zonden worden vergeven.¹⁷

Wie geloof hebben, hebben gemeenschap met de Heilige Geest.¹⁸

Het heil komt door geloof in de naam van Christus.¹⁹

Wij ontvangen kracht naar ons geloof in Christus.²⁰

Niemand gaat de rust van de Heer in dan zij die hun geloof hun klederen in het bloed van Christus wassen.²¹

Onze gebeden worden verhoord naar ons geloof.²²

Als mensen geen geloof hebben, kan God geen wonder onder hen doen.²³

Uiteindelijk is ons geloof in Jezus Christus het essentiële fundament van onze eeuwige verlossing en verhoging. Zoals Helaman zijn zoons voorhiel: ‘Bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; [...] die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.’²⁴

Ik ben dankbaar dat het fundament van ons geloof door deze conferentie is versterkt. Ik bid dat we de offers brengen en de nederigheid hebben die nodig zijn om het fundament van ons geloof in de Heer Jezus Christus te versterken. Van Hem geef ik mijn zekere getuigenis, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Malcolm Gladwell, *Outliers: The Story of Success* (2008), 40. Hij citeert de neuroloog Daniel Levitin.
2. Overlijdensbericht van Bryant Hinckley Wadsworth, *Deseret News*, 15 januari 2017, legacy.com/obituaries/deseretnews.

3. Zie 2 Nephi 28:30. We ontvangen nooit volledige kennis over een zaak of alle beginselen die ermee samenhangen. We krijgen die naar behoefte: regel op regel en voorschrift op voorschrift.
4. In de eerste, in 1830 gedrukte editie van het Boek van Mormon heeft de profeet Joseph Smith geschreven: ‘Ik wil u laten weten dat ik door de gave en macht van God vertaald heb’ (zie voorwoord van het Boek van Mormon [1830]). In latere uitgaven van het Boek van Mormon stonden woorden met dezelfde strekking: ‘De platen [werden] aan Joseph Smith overgedragen, die ze door de gave en de macht Gods vertaalde’ (zie voorwoord van het Boek van Mormon [2013]).
5. Orson Pratt weet nog dat hij er vaak bij was geweest toen Joseph Smith het Nieuwe Testament vertaalde en zich had afgevraagd waarom hij daar geen hulpmiddel bij had gebruikt. ‘Joseph [keek] op alsof hij zijn gedachten had gelezen, en legde uit dat de Heer hem de Urim en Tummim had gegeven toen hij nog geen ervaring had met de geest van inspiratie. Maar nu was hij zover gevorderd dat hij begreep hoe die Geest werkte en dat hulpmiddel niet meer nodig had’ (‘Two Days’ Meeting at Brigham City, 27 en 28 juni 1874’, *Millennial Star*, 11 augustus 1874, 499; zie ook Richard E. Turley Jr., Robin S. Jensen en Mark Ashurst-McGee, ‘Joseph the Seer’, *Liahona*, oktober 2015, 10–17).
6. De zendingspresident was ouderling Marion D. Hanks, die ook algemeen autoriteit was.
7. Zie Lukas 8:43–48.
8. Zie Handelingen 2.
9. Zie Mosiah 2:36–37; zie ook Henry B.

- Eyring, ‘Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent’, *Liahona*, november 2005, 38: ‘De grote levenstoets is dus of we te midden van de levensstormen gehoor geven en gehoorzaam zijn aan Gods geboden. Het gaat niet zozeer om het doorstaan van de storm, als wel om het goede kiezen ten tijde van de storm. En het zou heel tragisch zijn als we de toets niet halen, omdat we dan niet in glorie kunnen terugkeren naar ons hemelse thuis.’
10. Zie Terryl L. Givens en Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism* (2011), 91–98; inleiding tot die uitgave en inleiding tot deel 5, *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, red. Brent M. Rogers en anderen (2017), xxviii–xxxii, 285–293.
11. Zie ‘Letter from Parley P. Pratt, 23 May 1837’, in *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, 386–391.
12. Zie ‘History of John Taylor by Himself’, 15, in *Histories of the Twelve, 1856–1858, 1861*, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis; Givens en Grow, *Parley P. Pratt*, 101–102.
13. Zie *The Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr. (1874), 183–184.
14. Zie 2 Nephi 2:11.
15. Leer en Verbonden 122:7–8.
16. Leer en Verbonden 122:9.
17. Zie Enos 1:5–8.
18. Zie Jarom 1:4.
19. Zie Moroni 7:26, 38.
20. Zie Alma 14:26.
21. Zie 3 Nephi 27:19.
22. Zie Moroni 7:26.
23. Zie Ether 12:12.
24. Helaman 5:12.

De conferentie deel van ons leven maken

Kies de activiteiten en vragen die u wilt gebruiken voor persoonlijke of gezinsstudie.

Voor kinderen

- Pagina 86: president Thomas S. Monson moedigt ons aan om elke dag in het Boek van Mormon te lezen, met de belofte dat de Heilige Geest ons zal laten weten dat het boek waar is. Naast je eigen studie kun je er een gewoonte van maken om het Boek van Mormon dagelijks in gezinsverband te bestuderen. Je kunt ook toneelstukjes opvoeren of spelletjes doen om belangrijke teksten en verhalen te onthouden. Ga naar friend.lds.org en zoek in de de *Liahona's* van 2016 verhalen uit het Boek van Mormon, leesschema's enzovoort op.
- Pagina 117: ouderling Gary E. Stevenson vertelt dat zijn vader naar de Heilige Geest luisterde en hem van een slang redde. Vraag je ouders of jullie een gezinsbespreking kunnen houden over de vraag hoe de Heilige Geest ons helpt. Vertel over momenten waarop de Heilige Geest je heeft gewaarschuwd, getroost of

tot je heeft getuigd. Je kunt die ervaringen opschrijven en er een boek van maken.

- Pagina 87: zuster Joy D. Jones zegt dat je je kunt voorbereiden op heilige verbonden die je later zult sluiten door je nu al aan je beloften te houden. Stel een doel en belof dat je dat doel zult nastreven. Vraag een vriend of vriendin om je zo nu en dan aan die belofte te herinneren.
- Pagina 90: ouderling Yoon Hwan Choi vertelt dat zijn vader hem het advies gaf om niet om zich heen te kijken, maar omhoog. Soms worden we afgeleid en vergeten we ons op onze hemelse Vader en Jezus Christus te concentreren. Dus herinner jezelf eraan om omhoog te kijken! Je kunt een plaat van Jezus in je kamer ophangen. Ga naar buiten en kijk naar de lucht. Neem elke dag even de tijd om aan onze hemelse Vader en Jezus Christus te denken en de Geest te voelen.

Voor jongeren

- Pagina 93 en 117: heb je je weleens afgevraagd: hoe kan ik altijd de Heilige Geest bij me hebben? Hoe kan ik de Heilige Geest herkennen? Hoe kan de Heilige Geest me helpen? De ouderlingen Ronald A. Rasband en Gary E. Stevenson hebben deze en vele andere vragen beantwoord. 'Wij hebben de heilige taak om zijn invloed op ons leven te leren herkennen, en daarop te reageren', zei ouderling Rasband. Hoe kun je die taak volbrengen?
- Pagina 33: ouderling Ulisses Soares citeert een deel van de thematekst voor jongeren: 'Er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt' (Jakobus 1:6). Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we niet twijfelen? Versterk eerst je geloof in Jezus Christus. Lees meer over Hem. Denk aan de momenten waarop je zijn liefde en rust voelde.
- Pagina 86 en 9: president Thomas S. Monson moedigt ons aan: 'Als [je] niet dagelijks in het Boek van Mormon leest, doe dat dan alsnog.' En zuster Carol F. McConkie heeft gevraagd: 'Leggen we onze telefoon, onze ellenlange to-dolijstjes en onze wereldsgezinde zorgen opzij? Door het gebed, studie, en door gehoor te geven aan het woord van God,

ontvangen we de reinigende en genezende liefde van God in onze ziel.' Maak elke dag tijd vrij om in het Boek van Mormon te lezen en zet een geheugensteuntje in je agenda of telefoon.

Voor jongvolwassenen

- Pagina 62: Wat voor doelen heb je gesteld? Doelen voor je carrière, gezin en zelfs sport en hobby's zijn goed. Maar 'onze grootste en belangrijkste doelen moeten in het eeuwige plan van onze hemelse Vader passen', zegt ouderling M. Russell Ballard. In hoeverre zijn jouw plannen in overeenstemming met het plan van onze hemelse Vader voor jou? Hoe kun je je beter concentreren op je doel om voor eeuwig bij onze hemelse Vader en Jezus Christus te zijn?
- Pagina 39: Eerder dit jaar vroeg president Russell M. Nelson de jongvolwassenen om 'elke week wat tijd te reserveren om *alles* in de standaardwerken over wat Jezus heeft gezegd en gedaan, te bestuderen'. ('Profeten, leiders en goddelijke wetten' [wereldwijde bijeenkomst voor jongvolwassenen, 8 januari 2017], broadcasts.lds.org.) Hij herhaalt deze aanmoediging tijdens de algemene conferentie als een van vier belangrijke elementen om de kracht van de Heiland in ons leven te gebruiken. Bestudeer de toespraak van president Nelson om te weten te komen hoe je toegang [kunt] hebben 'tot goddelijke macht — voldoende macht om om te gaan met de lasten, obstakels en verleidingen van deze tijd.'
- Pagina 100 en 26: zou je een routekaart voor je leven willen hebben? Ouderling Dallin H. Oaks onderwijst: 'De waarheid over de Godheid en onze relatie tot Hen, het doel van het leven, en de aard van onze eeuwige bestemming, geeft ons de ultieme routekaart en zekerheid voor onze reis door het sterfelijk leven.' Zowel hij als ouderling

Weatherford T. Clayton zegt dat de kennis van het heilsplan ons vandaag de dag met onze problemen kan helpen. Bestudeer hun toespraken en vraag onze hemelse Vader hoe die eeuwige waarheden een routekaart voor je leven kunnen zijn.

- Pagina 104: angst kan motiveren, maar volgens president Dieter F. Uchtdorf zal angst 'ons nooit veranderen in mensen die het goede liefhebben en [onze] hemelse Vader willen gehoorzamen.' Hoe kan de reine liefde van Christus het door God gegeven tegengif zijn voor je angsten?

Voor volwassenen

- Pagina 86: als we met een gebed in ons hart elke dag het Boek van Mormon bestuderen, zullen we volgens president Thomas S. Monson 'in staat [zijn] om de stem van de Geest te horen, verleiding te weerstaan, angst en twijfel te overwinnen, en hemelse hulp te ontvangen.' Stel persoonlijk en als gezin een doel om elke dag in het Boek van Mormon te lezen.
- Pagina 39: geef gehoor aan de uitnodiging die president Russell M. Nelson de jongvolwassenen heeft gegeven (zie 'Voor jongvolwassenen' hierboven). Hoe kunt u die uitnodiging op uzelf en uw gezin afstemmen? Bespreek de zegeningen die voortvloeien uit ons meer in de Heiland verdiepen.

- Pagina 93 en 117: bepaal aan de hand van de toespraken van ouderling Ronald A. Rasband en ouderling Gary E. Stevenson hoe we altijd de Geest bij ons kunnen hebben en hoe de Geest ons kan helpen. Bedenk hoe we zijn invloed in ons leven kunnen laten toenemen.
- Pagina 39 en 62: president Russell M. Nelson en ouderling M. Russell Ballard moedigen de leden aan om 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen' te bestuderen (zie de binnenzijde van de vooromslag). Ouderling Ballard zegt: 'Leg [een exemplaar] neer waar u [het] kunt zien en neem de tijd om elk van de uitspraken in dit geïnspireerde getuigenis van Christus [...] te bestuderen.' Lees als gezin 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen' en bespreek wat u leert.
- Pagina 127 en 97: ouderling Quentin L. Cook zegt dat ons fundament van geloof zich 'meestal langzaam vormt, met één laagje, één ervaring, één probleem, één tegenslag en één succes tegelijk.' Ouderling L. Whitney Clayton zegt het volgende: 'Ik heb ondervonden dat het aanhouden van onze dagelijkse gewoonten van geloof de beste manier is om ons tegen alle vormen van tegenspoed te sterken.' Wat kunnen we dagelijks doen om ons fundament van geloof te sterken? ■

Deze verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Neil L. Andersen	(58) President David O. McKay ziet in een visioen de Heiland en hen die de wereld hebben overwonnen. Ouderling Bruce D. Porter heeft nierklachten, maar overwint de wereld door zijn liefde voor de Heiland.
David A. Bednar	(67) David A. Bednar helpt een teruggekeerde zending die teleurgesteld is.
Mark A. Bragg	(36) Brandweermannen redden schilderijen van Jezus Christus uit een ringgebouw dat in brand staat.
M. Joseph Brough	(23) De vader van M. Joseph Brough krijgt wijze raad van zijn moeder. Als jongeman roept M. Joseph Brough de hulp van onze hemelse Vader in wanneer hij zijn hond moet weggeven. In de tempel leert M. Joseph Brough dat onze hemelse Vader om hem geeft.
Linda K. Burton	(12) Als haar man verlamd raakt, voorziet Drusilla Hendricks in de behoeften van haar gezin. Een ZHV-presidente helpt anderen terwijl ze zelf kanker heeft.
Gérald Caussé	(75) Vanwege het seminarie kijgt de 30-jarige Gérald Caussé promotie. Wijkleden vinden mogelijkheden voor een jongeman om op zending te gaan.
Yoon Hwan Choi	(90) De vader van Yoon Hwan Choi leert hem om niet om zich heen te kijken, maar naar boven. Sunbeam Choi werd gezegend toen zijn ouders op zending waren. De roeping van Yoon Hwan Choi tot de Zeventig houdt in dat hij minder tijd voor zijn gezin heeft. Maar zijn zoon is gelukkig omdat ze een eeuwig gezin zijn.
L. Whitney Clayton	(97) Een jonge bisschop moedigt verontruste wijkleden aan om zich met fundamentele geloofszaken bezig te houden.
Weatherford T. Clayton	(26) Weatherford T. Clayton ziet hoeveel vreugde een pasgeboren baby de moeder brengt. Na de dood van hun moeder vinden twee dochters troost door hun geloof in de Heiland.
Quentin L. Cook	(127) De vierjarige zoon van Quentin L. Cook kan nu alles doen. Als jongeman krijgt Quentin L. Cook een geestelijke bevestiging van het herstelde evangelie. Omdat hij ondanks tegenspoed trouw blijft, neemt Parley P. Pratt toe in wijsheid en deugd.
Bonnie H. Cordon	(6) De jonge kleinzoon van Bonnie H. Cordon wil meer in de Schriften lezen. Door het vredige gevoel dat ze na het gebed van haar moeder krijgt, ontvangt Bonnie H. Cordon de moed om op de Heer te vertrouwen. Door anderen te dienen, krijgt een kankerpatiënt de kracht en de moed om haar ziekte het hoofd te bieden.
Valeri V. Córdón	(55) Als jongeman ziet Valeri V. Córdón dat het gezin gezegend wordt voor het betalen van tiende.
Joaquín E. Costa	(112) Terwijl hij de zendelingenlessen volgt, wordt Joaquín E. Costa nederig en begrijpt hij dat bekering naar het pad van groei en geluk leidt.
Henry B. Eyring	(15) Nederige leden in Oostenrijk stellen de Heilige Geest in staat om het gebouwte te verlichten waar ze de avondmaalsdienst houden. De Heilige Geest stelt Henry B. Eyring in staat om zijn onbesuisde jonge zoon te zien zoals God hem ziet. (19) Zelfs de beste technologie is geen vervanging voor persoonlijke openbaring. (82) Henry B. Eyring vertrouwt op de belofte dat de Geest in zijn hart zal zijn en dat engelen hem zullen steunen als hij zijn priesterschapstaken verricht.
C. Scott Grow	(121) De ouders en schoonouders van C. Scott Grow zijn op zending. C. Scott Grow ziet de geestelijke instelling van ouderling Neal A. Maxwell.
Joy D. Jones	(87) Een broer houdt zich aan de belofte die hij zijn ouders heeft gedaan om zijn zusje van vijf niet te plagen.
Carol F. McConkie	(9) Een dertienjarige klaspresidente bijenkorfmeisjes uit Ghana helpt haar vriendinnen met hun huishoudelijke taken, zodat zij naar de kerk kunnen gaan.
Russell M. Nelson	(39) Een lauwermeisje houdt zich aan haar toezegging om deel te nemen aan een ZHV-bijeenkomst van de ring. Ze wordt daardoor wel voor een belangrijke wedstrijd gediskwalificeerd.
S. Mark Palmer	(114) Als zendingspresident leert S. Mark Palmer de zendingen te 'aanschouwen' en ze lief te hebben zoals de Vader en de Zoon hen liefhebben.
Ronald A. Rasband	(93) Als voltijdzending zet Ronald A. Rasband zijn voet tussen een een deur. Ouderling Ronald A. Rasband voelt zich geïnspireerd om na een aardbeving de leden in Ecuador te bezoeken en te zegenen. Als zendingspresident moedigt Ronald A. Rasband de zendingen aan om gehoor te geven aan eerste ingevingen.
Dale G. Renlund	(29) In <i>Les Misérables</i> wordt Jean Valjean door het medeleven van een bisschop gemotiveerd om zijn leven te veranderen. Als tiener in Europa wordt Dale G. Renlund gepest en vervolgd.
Gary B. Sabin	(52) Een padvinder brengt een nacht in de kou door. Een opblaasbare stootzak veert terug omdat 'hij binnenin rechtop staat'. De vader van Gary B. Sabin onderwijst twee scheepsmaten die onder de indruk zijn van zijn rechtschapen voorbeeld.
Ulisses Soares	(33) Een voltijdzending hernieuwt zijn toezegging om God ijverig te dienen, nadat hij heeft gehoord dat zijn zus is overleden.
Gary E. Stevenson	(117) Gary E. Stevenson is onder de indruk van de gezinsavondles die een negenjarige jongen geeft. Door een ingeving wordt de jonge Gary E. Stevenson niet door een ratelslang gebeten. Door de ingeving van een zendingspresident zijn de zendingen tijdens een aardbeving in Japan veilig. Familieleden worden na een dodelijk verkeersongeval door de Heilige Geest getroost.
Dieter F. Uchtdorf	(104) Dieter F. Uchtdorf verheugt zich over de voltooiing van de Madridtempel (Spanje), hoewel hij niet voor de inwijding is uitgenodigd. President James E. Faust zegt tegen Dieter F. Uchtdorf dat hij niet de lof en eer van de leden mag 'inhaleren'. President J. Reuben Clark jr. geeft nieuwe leiders de raad om regel zes te volgen. Een voormalige ringpresident biedt aan om na de opocht de paardenuitwerpselen op te ruimen.

Ouderling Taylor G. Godoy

Algemeen zeventiger

Ouderling Taylor G. Godoy stond na enkele jaren te hebben gewerkt op een tweesprong.

Hij was als tandarts een eigen praktijk aan het oprichten en wilde hoogleraar tandchirurgie worden. Maar een dierbare priesterschapsleider die hij vertrouwde, bood hem een baan als seminarie- en instituutmedewerker aan.

De jonge tandarts, die op 1 april 2017 als algemeen zeventiger gesteund is, maakte een interessante keuze: hij gaf zijn snelgroeibende loopbaan op. Veel van zijn collega's begrepen niet dat hij zijn loopbaan opgaf.

'Maar ik wist dat het de juiste keuze was', zegt hij. Zulke getrouwheid en overtuiging karakteriseren ouderling Godoy, die bekeerling tot de kerk is. Anderen het evangelie laten ontdekken en leren liefhebben, is voor hem een voorrecht en een zegen, en heeft hem veranderd.

Ouderling Godoy heeft voor het instituut van de kerk als leerkracht, coördinator, directeur en landelijk hoofd gewerkt. Onlangs was hij als gebiedsbestuurder seminaries en instituten in het gebied Zuid-Amerika-Noordwest werkzaam.

Taylor Guillermo Godoy Atanacio is in 1968 in Lima (Peru) in het gezin van Taylor Godoy en Adalzahinda Atanacio geboren. Hij verloor zijn vader op jonge leeftijd. Zijn geliefde stiefvader, Elias Rebaza, voedde hem op. Ouderling Godoy werd op zijn zeventiende lid van de kerk.

Na zijn zending in het zendingsgebied Lima-Noord keerde hij terug naar zijn thuis in Arequipa. Hij leerde er de jonge Carol Pacheco kennen. De twee bekeerlingen trouwden met elkaar op 31 mei 1994 in de Limatempel. Ze hebben twee kinderen.

Ouderling Godoy behaalde zijn bachelordiploma tandheelkunde in 1993 aan de katholieke universiteit van Santa Maria en zijn masterdiploma bedrijfskunde in 2006 aan de technische universiteit van Madrid.

Hij is bisschop, hogeraadslid, ringpresident, gebiedsbestuurder public affairs en gebiedszeventiger geweest. ■

Ouderling Joni L. Koch

Algemeen zeventiger

Ouderling Joni Luiz Koch uit Brazilië behoort in zijn familie tot de tweede generatie die lid is van de kerk. Zijn ouders, Luiz en Etelca Gascho Koch, waren in de beginjaren van hun huwelijk op zoek naar de waarheid en bezochten verschillende kerken.

Luttele uren nadat zijn moeder een oprecht gebed uitgesproken had waarin ze beloofde om God te volgen, stonden de zendelingen voor hun deur. Nog geen half jaar later lieten ze zich dopen.

Ouderling Koch is in 1962 geboren. Hij groeide op in Joinville (Santa Catarina, Brazilië). Mede dankzij de invloed van kerkleiders, zoals een toegewijde jeugdwerkleerkracht, een vaderlijke bisschop en een trouwe ringpresident, nam hij zich voor om het evangelie na te leven.

Na zijn voltijdzending in het zendingsgebied São Paulo-Noord (Brazilië) ging ouderling Koch aan de Brigham Young University in Provo (Utah, VS) statistiek studeren. 'Op een reis naar Brazilië bezocht ik de wijk van een vriend en leerde daar mijn toekomstige vrouw kennen', zegt ouderling Koch. 'Ze kwam naar me toe en vroeg of ik getrouwd was.' Ze hadden een langeafstandsrelatie van acht maanden waarin ze slechts vijftien dagen samen doorbrachten. Op 26 april 1988 trouwden Joni Luiz Koch en Liliane Michele Ludwig in de São Paulotempel. Ze hebben twee kinderen.

Ouderling Koch behaalde zijn masterdiploma bedrijfskunde aan de BYU en ging aan de slag in de internationale logistiek. Hij werkte in 25 jaar voor verschillende bedrijven tot hij geroepen werd om voltijds in de kerk te dienen.

Ouderling Koch is als bisschop, ringpresident en gebiedszeventiger werkzaam geweest. Hij was ten tijde van zijn roeping als algemeen zeventiger president van het zendingsgebied Maputo (Mozambique).

'Ik heb mijn getuigenis geleidelijk aan ontwikkeld door het evangelie na te leven en zo geestelijke ervaringen te krijgen', zegt ouderling Koch. 'Het Boek van Mormon is een van de pilaren waarop mijn getuigenis van de Heer Jezus Christus, zijn kerk en de profeet Joseph Smith gebouwd is.' ■

Ouderling Adilson de Paula Parrella

Algemeen zeventiger

Toen ouderling Adilson de Paula Parrella acht jaar was, kwamen de zendelingen zijn familie over de profeet Joseph Smith en de herstelling van het evangelie vertellen.

'Als kind was ik er al van overtuigd dat Joseph Smith God en Jezus Christus daadwerkelijk gezien had', zegt ouderling Parrella die op 1 april 2017 als algemeen zeventiger gesteund is. 'Daar heb ik nooit aan getwijfeld.'

Ouderling Parrella is in 1962 in de Braziliaanse kuststad Guarujá, nabij São Paulo, in het gezin van Fioravante en Vany de Paula Parrella geboren.

Zijn oudere broers gingen beiden op zending. Hun voorbeeld en dat van zijn liefdevolle bisschop, Angelino Borges de Freitas, die hem leerde wat het inhield om Aäronisch-priesterschapsdrager te zijn, wekten in hem het verlangen op om zelf ook op zending te gaan. Op zending werd zijn getuigenis versterkt dat 'God en zijn Zoon bestaan en dat we allemaal kinderen van God zijn'.

Na zijn zending in het zendingsgebied Porto Alegre (Brazilië) studeerde ouderling Parrella aan de Brigham Young University in Provo (Utah, VS). Hij behaalde zijn bachelordiploma communicatiewetenschappen en zijn masterdiploma bedrijfskunde. Hij is algemeen directeur van Kodak Polychrome Graphics en vennoot van Korn Ferry International geweest. Tot voor kort was hij vennoot van Caldwell Partners.

Hij trouwde in december 1988 in de São Paulotempel met Elaine Finholdt. Ze hebben vijf zoons.

Ouderling Parrella is werkzaam geweest als gemeentepresident, bisschop, hogeraadslid, raadgever in het ringpresidium, gebiedszeventiger en van 2009 tot 2012 als president van het zendingsgebied Belo Horizonte (Brazilië).

Sinds hij de zendelingen leerde kennen, wilde hij het gevoel begrijpen dat hij als achtjarige ervoer. Door naar de kerk te gaan, het woord van God te bestuderen en de geboden te onderhouden, heeft hij een beter begrip gekregen van het sprankje waarheid dat hij als kind ontving. 'Dit is echt het koninkrijk van God op aarde', zegt hij. ■

Ouderling John C. Pingree jr.

Algemeen zeventiger

'Ik heb mijn getuigenis geleidelijk aan, beetje bij beetje opgebouwd, doordat ik antwoord op mijn gebeden kreeg, de Geest tijdens mijn Schriftstudie voelde, me bekeerde en de Heer diende', zegt ouderling John C. Pingree jr. die op 1 april 2017 als algemeen zeventiger gesteund is.

John C. Pingree jr. is in 1966 in Salt Lake City (Utah, VS) in het gezin van Carmen en John C. Pingree sr. geboren. Hij zegt dat de toewijding van zijn ouders hem gevormd heeft.

'De dag na mijn geboorte schreef mijn vader me een brief', zegt ouderling Pingree. 'Hij bewaarde die brief en verstuurde hem toen ik op zending ging. De brief bestond uit een aantal pagina's waarop hij zijn getuigenis geschreven had en enkele lessen die hij me wilde leren. Toen ik hem las, getuigde de Geest tot me dat wat mijn ouders me over het herstelde evangelie van Jezus Christus geleerd hadden, waar was.'

Ouderling Pingree vervulde een Spaanstalige zending in het zendingsgebied Boston (Massachusetts, VS).

Hij behaalde zijn diploma's Engels en politieke wetenschappen aan de University of Utah en zijn masterdiploma bedrijfskunde aan de Harvard Business School. Hij trouwde in maart 1990 met Anne Pugsley. Ze hebben vijf kinderen.

Hij wijdde een groot deel van zijn loopbaan aan het helpen van anderen. Hij is president van een medische humanitaire organisatie geweest en vice-president van twee zorginstellingen.

Hij was van 2011 tot 2014 als president van het zendingsgebied Houston (Texas, VS) werkzaam, en is gebiedszeventiger, ringpresident, bisschop, quorumpresident ouderlingen en instituuts- en seminarieleerkracht geweest.

'De Heer heeft gezegd: "Indien u het verlangt, zult u het middel zijn om in dit geslacht veel goeds te doen" (LV 11:8)', zegt ouderling Pingree. 'Ik denk dat de Heer bedoelt dat Hij ons kan gebruiken om anderen te helpen, als we Hem dat toestaan. Als we gelegenheden daartoe zoeken, zal onze hemelse Vader ons gebruiken om iemand anders tot zegen te zijn.' ■

Ouderling Brian K. Taylor

Algemeen zeventiger

Brian King Taylor is op 1 april 2017 als algemeen zeventiger gesteund.

Ouderling Taylor is in 1964 in Ogden (Utah, VS) in het gezin van Lowell Moon en Marie King Taylor geboren. Hij groeide als vierde van vijf kinderen in het nabijgelegen Kaysville op. De familie Taylor hield van vissen en sporten.

Zijn oudere broer Craig kreeg een studiebeurs basketbal aan de Utah State University in Logan en moest kiezen tussen een voltijdzending en zijn universitaire basketballoopbaan.

Ouderling Taylor herinnert zich: 'Op zekere avond zei ik aan tafel [tegen hem]: "Als jij op zending gaat, ga ik ook."' Beide broers gingen op zending. Ouderling Taylor was in het zendingsgebied Sevilla (Spanje) werkzaam.

Vóór zijn zending speelde ouderling Taylor van 1982 tot 1984 voor het basketbalteam van de Brigham Young University. Een van zijn ploegmaten was Devin G. Durrant die nu in het algemeen zondagsschoolpresidium werkzaam is.

Hij leerde aan de BYU ook zijn toekomstige vrouw, Jill Featherstone, kennen. Ze gaf in haar studentenwijk de cursus evangelieleer. Ouderling Taylors broer nodigde hem voor haar les uit en daar ontmoetten ze elkaar. Ze werden verliefd en trouwden op 30 april 1987 in de Salt Laketempel (Utah). Ze hebben zeven kinderen.

Zuster Taylor heeft zes broers en is de dochter van ouderling Vaughn J. Featherstone, emeritus algemeen autoriteit, en zuster Merlene Featherstone. 'Ze accepteerden me meteen en waren erg vriendelijk', zegt ouderling Taylor over zijn schoonfamilie. 'Ik voelde me meteen welkom.'

Ouderling Taylor behaalde zijn bachelordiploma aan de BYU. Hij heeft een aantal bedrijven opgestart, waaronder een bedrijf dat software ontwikkelt die noodoproepen tussen hulpverlenende overheidsinstanties coördineert.

Hij is instituutleerkracht, hogeraadslid, jongemannenpresident van de wijk en ringpresident geweest. Toen hij als zeventiger geroepen werd, was hij als president van het zendingsgebied Dallas (Texas, VS) werkzaam. ■

Ouderling Taniela B. Wakolo

Algemeen zeventiger

Ouderling Taniela Biu Wakolo heeft sinds zijn doop in maart 1994 zijn hele leven aan de Heer toegewijd.

Ouderling Wakolo is als jongste van zes kinderen in 1967 op het eilandje Lomaloma (Lau, Fiji) in het gezin van Taniela Vosa en Temalesi Buadromo Wakolo geboren. 'Ik ben in een arm gezin opgegroeid, maar we voelden ons rijk vanwege onze liefde voor elkaar', zegt hij.

Op twaalfjarige leeftijd verliet ouderling Wakolo zijn ouderlijk huis. Hij ging met ruim vijfhonderd jongens van twaalf tot negentien jaar op internaat. 'Ik heb er veel geleerd', zegt hij. 'Ik heb er zelfbeheersing ontwikkeld.'

Hij had meer dan een jaar verkering met Anita Herberta Moimoi, een nieuw lid van de kerk. Ze trouwden op 22 augustus 1987 in Suva (Fiji).

Ouderling Wakolo werd niet meteen lid van de kerk. Gedurende de eerste acht jaar van hun huwelijk sprak hij met vele zendelingen. 'Ik hoorde de zendelingenlessen vier keer in die acht jaar', zegt hij. 'Ik heb 24 zendelingen.'

Een eenvoudige vraag van een van die zendelingen over de naam van de kerk deed hem van gedachten veranderen over de doop. 'De kerk moet naar haar eigenaar genoemd zijn', zei hij. 'Dat heeft de doorslag gegeven.'

Ouderling Wakolo en zijn vrouw werden in 1995 in de Nuku'alofatempel (Tonga) aan elkaar verzegeld. Ze hebben twee kinderen.

Na zijn doop kreeg hij meteen mogelijkheden om te dienen. Twee weken na zijn doop werd hij als lid van het jongemannenpresidium van zijn wijk geroepen. Hij gaf ook samen met zijn vrouw seminarie. Na minder dan een jaar werd hij als gemeentepresident geroepen. Hij is raadgever in het ringpresidium, ringpresident en gebiedszeventiger geweest. Toen hij als algemeen zeventiger geroepen werd, was hij als president van het zendingsgebied Little Rock (Arkansas, VS) werkzaam.

Ouderling Wakolo studeerde management en openbaar bestuur, en behaalde zijn masterdiploma management. Tot voor kort was hij de manager van het dienstencentrum van de kerk in Fiji. ■

Jean B. Bingham

Algemeen ZHV-presidente

Zuster Jean B. Bingham heeft op verschillende plekken in de Verenigde Staten gewoond en vindt het fijn dat het evangelie stabiliteit brengt als haar omgeving verandert.

Ze is in 1952 in Provo (Utah, VS) in het gezin van Robert en Edith Joy Barrus geboren. Ze heeft zes zussen en twee broers. Ze ging als kind in de staten Texas en Minnesota naar school en rondde de middelbare school in New Jersey af. De kinderen van de familie Barrus waren de enige mormonen op school totdat ze naar New Jersey verhuisden. Daar ontdekte zuster Bingham tot haar grote blijdschap dat een van de meisjes in haar nieuwe wijk bij haar in de klas zat.

Ze trouwde op 22 december 1972 met Bruce Bingham, waarna ze voor zijn opleiding naar de staat Illinois verhuisden.

Broeder en zuster Bingham hebben twee kinderen, maar beschouwen de pleegkinderen die ze opgevoed hebben ook als hun eigen kinderen. Ze behaalde een diploma huishoudkunde, en toen haar jongste kind naar de middelbare school ging, keerde ze terug naar school en behaalde ze haar masterdiploma onderwijs.

Kort na de geboorte van haar eerste kind kreeg zuster Bingham haar eerste roeping in de ZHV. 'Ik werd geroepen als leerkracht van de opvoedkundige lessen. Ik leerde veel van het voorbeeld van andere zusters en van het lesboek.'

Zuster Bingham heeft als lid van het algemeen jeugdwerkbestuur en als raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium veel gereisd. Ze heeft wereldwijd de moeilijkheden en zegeningen gezien die met lidmaatschap van de kerk gepaard gaan.

Ze hoopt dat de ZHV-zusters het goede in elkaar zullen zien. 'We laten ons makkelijk verleiden om ons met anderen te vergelijken. Dat heeft een averechtse uitwerking. Onze hemelse Vader wil niet dat we dat doen.' Ze zegt dat de ZHV de zusters een eeuwig perspectief van zichzelf geeft. 'Als Jezus Christus het middelpunt van ons leven is, weten we echt wie we zijn', zegt ze. ■

Sharon Eubank

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Sharon Eubank zag als werknemer van LDS Humanitarian Services veel ellende en verdriet, waardoor ze niet goed kon functioneren. Door te bidden zag ze in dat ze de Heer kon helpen door voor zijn kinderen te zorgen, maar dat ze zelf geen zeggenschap over dat leed had. 'Jezus Christus heeft het zeggenschap. Hij zal hun lasten verlichten. Ze zijn zijn volk. Hij hoort en verhoort hun gebeden.' Dankzij die visie kon ze anderen de hand reiken en dienen.

Nu, jaren later, heeft zuster Eubank als directeur van LDS Charities — de humanitaire tak van de kerk — wereldwijd mensen in nood geholpen en hen aangespoord tot zelfredzaamheid.

Ze is op 1 april 2017 als lid van het algemeen ZHV-presidium gesteund, maar blijft ook werkzaam als directeur van LDS Charities. Ze legt uit dat er een 'sterke verbinding' tussen LDS Charities en de zustershulpvereniging is. De leden van het algemeen ZHV-presidium hebben zitting in de bestuursraad van LDS Charities. Door haar taken in beide organisaties zal die verbinding versterkt worden.

Sharon is in 1963 in Redding (Californië, VS) in het gezin van Mark en Jean Eubank als oudste van zeven kinderen geboren. Zuster Eubank groeide in Bountiful (Utah, VS) op een stuk grond van vier hectare op, waar de kinderen van het gezin abrikozen plukten, sproeisystemen herstelden en makkelijk de bergen konden intrekken.

Zuster Eubank behaalde haar bachelordiploma Engels en geschiedenis aan de Brigham Young University in Provo (Utah). Ze was als voltijdzending in het zendingsgebied Helsinki werkzaam.

Naast haar werk voor de afdeling welzijnszorg van de kerk, heeft zuster Eubank voor de Amerikaanse senaat in Washington D.C. gewerkt, is ze mede-eigenaar van een kleine zaak geweest en heeft ze in Japan en Frankrijk gewoond.

Elke kans was een stap in het duister, waardoor ze de vaardigheden leerde die ze nu nodig heeft, zowel binnen als buiten de kerk geweldige mensen leerde kennen, en liefde en waardering voor veel verschillende culturen, talen en gerechten ontwikkelde. ■

Reyna I. Aburto

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Zuster Reyna I. Aburto is in 1963 in Managua (Nicaragua) in het gezin van Noel Blanco en Delbi Cardoza geboren. ‘Mijn ouders werkten hard zodat ze ons konden onderhouden’, zegt zuster Aburto. ‘Ik was als kind erg gelukkig.’

Toen ze negen jaar was, trof een aardbeving op 23 december 1972, net na middernacht, Managua. ‘Het meubel achter me redde mijn leven, maar mijn benen zaten klem.’ De burens hoorden haar en haar moeder roepen en trokken hen uit het vernielde kleien huis. Ze vonden tussen het puin het lichaam van haar oudere broer die in het bed naast het hare lag. ‘Materiële zaken zijn zo tijdelijk. Onze familie is wat echt telt’, zegt ze.

Toen zuster Aburto 21 was, emigreerde ze met haar familie naar de Verenigde Staten. In San Francisco (Californië, VS) leerde ze de zendelingen kennen en besloot ze naar de kerk te gaan. ‘Toen ik de kerk binnenging, voelde ik de Geest meteen. Het was ringconferentie en het leek wel of elke toespraak speciaal tot mij gericht was’, zegt ze. Ze liet zich in 1989 dopen.

Ze leerde in die periode Carlos Aburto kennen en de twee sloten vriendschap. Zelfs toen zuster Aburto naar Orem (Utah, VS) verhuisde, bleven ze contact houden. Op 8 mei 1993 trouwden ze in de Jordan Rivertempel (Utah). Ze hebben drie kinderen.

Zuster Aburto is op 1 april 2017 als lid van het algemeen ZHV-presidium gesteund. Ze heeft ruim 25 jaar in de vertaalsector gewerkt voor onder meer Novell Inc. en Lemoine International. Samen met haar man heeft ze nu een klein vertaalbureau. Ze studeerde vier jaar voor industrieel ingenieur aan de Central American University in Managua en behaalde in 1997 haar diploma informatica aan het Utah Valley State College.

Zuster Aburto is in verschillende roepingen werkzaam geweest, waaronder lid van het algemeen jeugdwerkbestuur van 2012 tot 2016. ■

Cristina B. Franco

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Zuster Cristina B. Franco leerde op jonge leeftijd dat ze haar vragen in gebed tot haar hemelse Vader kon richten.

‘Ik weet nog dat ik als elfjarige mijn moeder een leerstellige vraag stelde’, zegt ze. ‘Ze beantwoordde mijn vraag en zei: “Je hoeft mij niet te geloven.” En dus bad ik en vroeg ik mijn hemelse Vader of het waar was.’

Ze kreeg een antwoord en wist op dat moment dat ze een hemelse Vader had die haar liefhad en haar gebeden beantwoordde.

Cristina Beatriz Fraga is op 1 april 2017 als lid van het algemeen jeugdwerkpresidium gesteund. Ze is in 1958 in Buenos Aires (Argentinië) in het gezin van Hugo R. en Maria A. Godoy Fraga geboren.

Toen ze drie jaar was, klopten de zendelingen bij haar ouders aan. Haar ouders onderzochten de kerk en woonden gedurende acht maanden de zondagse diensten bij, waarna ze zich lieten dopen en hun kinderen met het evangelie grootbrachten. In het jeugdwerk leerde ze Rodolfo C. Franco kennen die later haar beste vriend zou worden.

Toen zuster Franco achttien was, verhuisde haar familie naar Utah (VS). Cristina en Rodolfo wisten dat ze met elkaar wilden trouwen, maar Rodolfo moest eerst zijn dienstplicht vervullen. Ze schreven elkaar brieven en na zijn dienstplicht trouwden ze op 15 december 1978 in de Salt Laketempel (Utah). Ze hebben drie zoons.

Cristina en Rodolfo traden in de voetsporen van zuster Franco's vader, een horlogemaker, en werkten bijna dertig jaar in een horlogerie in Salt Lake City.

Zuster Franco is in de kerk in verschillende roepingen werkzaam geweest. Ze was onder meer van 2005 tot 2010 lid van het algemeen jeugdwerkbestuur. Toen ze als lid van het algemeen jeugdwerkpresidium geroepen werd, was ze met haar man in Argentinië. Hij was daar als president van het zendingsgebied Resistencia werkzaam. ■

Doel van de zustershulpvereniging

De zustershulpvereniging heeft haar doelomschrijving bijgewerkt. Die luidt nu: 'De zustershulpvereniging bereidt vrouwen voor op de zegeningen van het eeuwige leven, doordat ze de kans krijgen hun geloof in onze hemelse Vader, in Jezus Christus en zijn verzoening te vergroten, personen en gezinnen door verordeningen en verbonden te sterken, en mensen in nood eensgezind te helpen.'

De omschrijving bevat aanvullende inzichten, waardoor mormoonse vrouwen de goddelijke identiteit, het eeuwige werk en het doel van iedere zuster in de ZHV beter zullen begrijpen. ■

Nieuwe roepingen aangekondigd

Tijdens de algemene conferentie werd de roeping van zes algemene zeventigers, een nieuw algemeen ZHV-presidium en de reorganisatie van het algemeen jeugdwerkpresidium aangekondigd.

De nieuwe algemene zeventigers zijn ouderlingen Taylor G. Godoy, Joni L. Koch, Adilson de Paula Parrella, John C. Pingree jr., Brian K. Taylor en Taniela B. Wakolo.

Jean B. Bingham is de nieuwe algemeen ZHV-presidente, met Sharon Eubank als eerste raadgeefster en

Reyna I. Aburto als tweede raadgeefster. Vóór deze roeping was zuster Bingham als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium werkzaam. Bonnie H. Cordon, die tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium was, werd als eerste raadgeefster gesteund, en Cristina B. Franco als tweede raadgeefster.

U vindt biografieën van deze leidinggevenden vanaf p. 135. De roeping van 36 gebiedszeventigers werd ook aangekondigd (zie pagina 44). ■

Vijf nieuwe tempels

President Thomas S. Monson heeft de bouw van vijf nieuwe tempels aangekondigd in de volgende steden:

Brasília (Brazilië). De Brasília-tempel wordt de tiende tempel in Brazilië, waarvan er zes in bedrijf en drie aangekondigd of in aanbouw zijn. Na de Verenigde Staten en Mexico is Brazilië het land met het grootste leden-tal (ruim 1,3 miljoen). Er wonen ongeveer 211 miljoen mensen in Brazilië.

Metro Manilla (Filipijnen). Dit wordt de tweede tempel in Manilla en de vierde in de Filipijnen. Op een bevolking van 104 miljoen mensen zijn er nu 750.000 heiligen der laatste dagen in de Filipijnen.

Nairobi (Kenia). Ruim 30.000 leden in Oost-Afrika zullen van de tempel gebruik kunnen maken. Onder hen ook 13.000 leden in Kenia dat 48 miljoen inwoners telt. Door deze aankondiging zijn er in Afrika nu acht tempels in bedrijf, in aanbouw of aangekondigd.

Pocatello (Idaho, VS). De Pocatellotempel wordt de zesde tempel in Idaho. De staat telt ongeveer 1,7 miljoen inwoners, onder wie 450.000 leden van de kerk.

Saratoga Springs (Utah, VS). Deze tempel wordt in een van de snelst groeiende gebieden in Utah gebouwd en wordt de achttiende tempel in de staat. Utah, waar de hoofdzetel van de kerk gevestigd is, telt ongeveer 3,1 miljoen inwoners, onder wie 2,1 miljoen leden van de kerk.

De vijf aangekondigde tempels brengen het totaal aantal tempels die in bedrijf (155), aangekondigd of in aanbouw zijn of renovatie ondergaan (27) op 182.

Sinds de algemene oktoberconferentie 2016 zijn in de Verenigde Staten de Fort Collinstempel (Colorado), de Star Valleytempel (Wyoming) en de Hartfordtempel (Connecticut) ingewijd. De Suvatempel in Fiji is heringewijd.

Hieronder vindt u de planning van toekomstige inwijdingen:

TEMPEL	INWIJDINGSDATUM
Parijs (Frankrijk)	21 mei 2017
Idaho Falls (Idaho, VS)	4 juni 2017 (herinwijding)
Tucson (Arizona, VS)	13 augustus 2017
Meridian (Idaho, VS)	19 november 2017
Cedar City (Utah, VS)	10 december 2017

De eerste spade is gestoken voor de Winnipegtempel (Manitoba, Canada), de Kinshasatempel (Democratische Republiek Congo), de Barranquilla-tempel (Colombia), de Arequipatempel (Peru) en de Rio de Janeirotempel (Brazilië).

Ter info: de Rometempel is volop in aanbouw. Men heeft beelden van Jezus Christus en de oorspronkelijke twaalf apostelen in het bezoekerscentrum geplaatst en een beeld van de engel Moroni op de toren van de tempel. ■

Op temples.lds.org vindt u meer informatie en updates.

Pathway: kansen tot opleiding

Het Eerste Presidium heeft een nieuwe wereldwijde organisatie voor hoger onderwijs binnen de kerk aangekondigd: BYU-Pathway Worldwide. De nieuwe organisatie gaat op 1 mei 2017 van start. De organisatie biedt onderwijskansen aan hen die daar anders de kans niet toe zouden krijgen.

'Pathway is een brug naar de wereld van het online universitair onderwijs en biedt mensen de kans om in hun onderhoud te voorzien', zegt president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium. ■

Op pathway.lds.org vindt u meer informatie.

Apostelen zetten bediening wereldwijd voort

Profeten en apostelen blijven hun bediening wereldwijd voortzetten (zie LV 107:23). Het afgelopen half jaar hebben ze het volgende gedaan:

President Henry B. Eyring en ouderling Jeffrey R. Holland moedigden tijdens een Face-to-facegesprek vanuit **Palmyra (New York, VS)** de jongeren van de kerk aan om een getuigenis te ontwikkelen. ‘Kom er zelf achter dat deze dingen waar zijn’, zei president Eyring.

In **Mexico** werd president Russell M. Nelson in het Huis van Afgevaardigden (de Tweede Kamer) geïntroduceerd. De kerk werd geprezen omdat ze godsdienstvrijheid verdedigt en het gezin sterkt. President Nelson sprak er ook met leden en zendelingen en zei dat de leden ‘in hun gemeenschap veel goeds kunnen doen’.

In **Arizona (VS)** spoorde ouderling Dallin H. Oaks de leden van de kerk aan om godsdienstvrijheid te verdedigen. (Kijk voor meer informatie op **religiousfreedom.lds.org**.)

President Dieter F. Uchtdorf sprak in **Salt Lake City (Utah, VS)** de leden van de gemeente Parleys Creek (een Swahili gemeente) toe. Veel leden van de gemeente zijn Afrikaanse vluchtelingen en president Uchtdorf is zelf twee keer vluchteling geweest. ‘Vergeet niet dat het evangelie uw thuis is, waar u ook bent’, zei hij.

De ouderlingen M. Russell Ballard en D. Todd Christofferson woonden de

Van linksboven met de klok mee: ouderling Bednar spreekt met kerkleden in de Filipijnen; president Russell M. Nelson bespreekt in Mexico godsdienstvrijheid met leden van het Huis van Afgevaardigden; een delegatie van mormoonse en joodse hoogwaardigheidsbekleders uit de VS bezoekt de Israëlische premier Benjamin Netanyahu; ouderling Stevenson begroet een jongvolwassene die in Uruguay op een FSY-conferentie als counselor werkzaam is; tieners wonen in Palmyra (New York, VS) een live-uitzending met ouderling Holland en president Eyring bij; ouderling en zuster Renlund begroeten zusters tijdens een bijeenkomst in Tonga; en ouderling Rasband bezoekt in Guatemala-Stad een kinderziekenhuis voor kankerpatiëntjes.

inwijding van de nieuwe bisschop van het rooms-katholieke bisdom van Salt Lake City bij en verwelkomden hem in de gemeenschap.

In het **Heilige Land** sloten ouderling Holland en ouderling Quentin L. Cook aan bij een delegatie van

mormoonse leiders en joodse hoogwaardigheidsbekleders uit de VS. Ze kwamen op een historische plek in **Jeruzalem** bijeen om te gedenken dat ouderling Orson Hyde (1805–1878) van het Quorum der Twaalf Apostelen het land 175 jaar geleden als vergaderplaats

voor het joodse volk ingewijd had.

Ouderling Holland bezocht ook leden en zendelingen in **Japan, Zuid-Korea** en **Guam**, en stelde ze gerust dat de toekomst er rooskleurig uitzag. Hij zei dat de kerk dankzij nationale live-uitzendingen voor tienduizenden leden het grootst mogelijke publiek kon bereiken.

In **New York** nam ouderling David A. Bednar deel aan een forum over het huwelijk. Hij zei dat het een van onze grootste taken in deze tijd is om mensen de ware betekenis en het doel van het huwelijk te laten inzien. En dat de verschillende gezindten daar eensgezind aan moeten werken.

Ouderling Bednar bezocht leden in **Japan** en **Zuid-Korea** en zei dat de kerk in Azië langzaam maar zeker groeit. 'De ijver, vriendelijkheid en getrouwheid van deze heiligen der laatste dagen is indrukwekkend', zei hij. Ouderling Bednar sprak ook duizenden leden toe en onderwees zendelingen in zeven van de 21 zendingsgebieden van de kerk in de **Filipijnen**.

In **Mexico** gaf ouderling Neil L. Andersen de leden van de kerk de raad om hindernissen te overwinnen die hen ervan weerhouden om naar de tempel te gaan, de sabbat te heiligen en hun gezin te sterken. Hij nodigde hen uit om de Heiland tot het middelpunt van hun leven te maken.

Ouderling Quentin L. Cook bezocht de **Filipijnen** twintig jaar nadat hij er als kersvers algemeen autoriteit werkzaam geweest was. Hij zei dat het ledental van de kerk in de Filipijnen sindsdien verdubbeld is. 'Waar toen gemeentes waren, zijn nu wijken', zei hij. 'Kinderen die we kenden, zijn nu teruggekeerde zendelingen.

Teruggekeerde zendelingen zijn nu ringpresidenten. Het is prachtig om de kerk te zien groeien.'

In **Bolivia** en **Peru** gaf ouderling Cook de leden de raad om aan hun geloof in de Heer Jezus Christus te werken. Hij zei dat de jongeren en jonge alleenstaanden daar uitzonderlijk zijn en hun liefde voor de Heiland, zijn verzoening en opstanding laten blijken.

In het **gebied Afrika-West** zei ouderling Gary E. Stevenson dat hij door zijn bezoek nagedacht heeft over de liefde en vreugde die heiligen der laatste dagen uit het evangelie putten, ondanks hun 'moeilijkheden en tegenspoed'.

In **Uruguay, Chili** en **Argentinië** sprak ouderling Stevenson tijdens een FSY-conferentie. Hij zei dat veel van de jongeren 'de beslissing nemen om op zending te gaan en standvastig te blijven. Het is hun doel om in de tempel te trouwen en [...] verder te studeren.'

Ouderling Ronald A. Rasband gaf de leden en zendelingen in het **gebied Midden-Amerika** de raad om hun verbonden na te komen en in moeilijke tijden op de Heer te vertrouwen. Hij bezocht in **Guatemala** een kinderziekenhuis voor kankerpatiëntjes, gaf in **El Salvador** de hoofdtoespraak op een symposium van de kerk over godsdienstvrijheid, en ontmoette de president van **Nicaragua**.

In **Tonga** sprak ouderling Dale G. Renlund met de koningin en andere leden van de koninklijke familie. Hij bezocht ook **Australië** en **Nieuw-Zeeland**, waar de leden hem vroegen om hun liefde voor president Thomas S. Monson over te brengen. ■

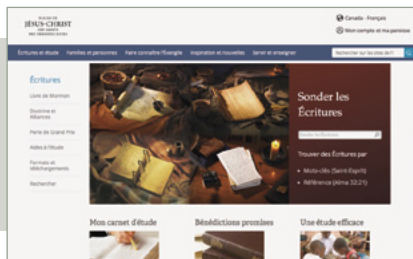
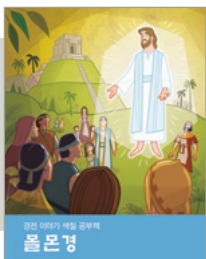
Actuele informatie over de bediening van deze kerkleiders vindt u op hun Facebookpagina en op prophets.lds.org.

Betere zendelingen, betere leerkrachten

Bijna 71.000 zendelingen in 422 zendingsgebieden hebben in een wereldwijde uitzending geleerd hoe ze betere zendelingen en betere leerkrachten kunnen zijn. Als onderdeel van de instructie werden ook veranderingen aangekondigd die door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen goedgekeurd zijn. Dankzij hun nieuwe dagelijks schema kunnen zendelingen flexibeler met hun tijd omgaan en meer rekening houden met het gebied waarin ze werkzaam zijn.

Dit flexibelere schema biedt zendelingen de kans productiever te zijn, meer geïnspireerde doelen te stellen, beter te plannen, gezond te blijven en hun keuzevrijheid te gebruiken om goede beslissingen over hun tijdsbesteding te nemen. Het geeft hun ook de vrijheid om langer te werken.

Zendelingen moeten nu ook minder 'sleutelinformatie' bijhouden om over hun werk verslag uit te brengen. De zendelingen werd op het hart gedrukt dat alle beginselen in *Predik mijn evangelie* belangrijk zijn en dat ze die dienen toe te passen. ■

Nieuwe publicaties en hulpbronnen

De kerk heeft onlangs de volgende publicaties en hulpbronnen beschikbaar gemaakt.

Verhalen uit de Schriften en kleurboeken. Om leden tot persoonlijke en gezinsstudie aan te sporen, publiceert de kerk nieuwe hulpbronnen die met verhalen uit de Schriften te maken hebben. De eerste is een reeks kleurboeken voor kinderen van twee tot acht jaar. De gratis pdf-bestanden staan op scripturestories.lds.org. U kunt op store.lds.org en via het distributiecentrum gedrukte exemplaren bestellen.

De kleurboeken worden vertaald in de talen die een kerkelijke uitgave van de Schriften hebben. Die vertalingen zullen in 2017 uitgegeven worden, te beginnen met Spaans, Portugees, Frans, Japans, Koreaans, Chinees (traditioneel), Duits, Russisch en Italiaans.

De Schriften. Het Eerste Presidium heeft aangekondigd dat de nieuwe vertaling van de tripelcombinatie van de Schriften in het Frans op écritures.lds.org en in de app Gospel Library beschikbaar is. In deze vertaling is een kleine wijziging in een van de avondmaalsgebeden doorgevoerd. Ze hebben ook aangekondigd dat de Kroatische vertaling van de tripelcombinatie online beschikbaar is. Ook de gedrukte uitgaven van de tripelcombinatie in het Kroatisch, Russisch en IJslands zijn sinds kort verkrijgbaar.

Hulp voor gezinnen die met aantrekkings tot hetzelfde geslacht worstelen.

Om leden te helpen om attent en tactvol te reageren als ze in hun gezin, in de kerk of ergens anders met aantrekkings tot hetzelfde geslacht geconfronteerd worden, heeft de kerk nieuwe hulpbronnen beschikbaar gemaakt: de nieuwe website mormonandgay.lds.org en een evangeliethema over aantrekkings tot hetzelfde geslacht (in het Engels), met veelgestelde vragen en leerstellingen van de kerk.

De app Gospel Library is bijgewerkt. De app die wereldwijd door leden gebruikt wordt om de Schriften, conferentietoespraken en ander materiaal te bestuderen, heeft onlangs op iOS en Android een grote update gekregen. In versie 4 zijn de studietools gebruiksvriendelijker, de functies en opties zijn meer op elkaar afgestemd, en er zijn nieuwe videoinstructies beschikbaar. U kunt nu alles in de app markeren, er notities aan toevoegen, linken, van een tag voorzien en uw notities in notitieboeken organiseren. U kunt video's, hoofdstukopschriften, studiemiddelen, lijsten in lesboeken, lofzangen, kinderlandjes en nog veel meer annoteren.

De app LDS Tools is bijgewerkt. Dankzij versie 3.2.0 van de app LDS Tools is het nu makkelijker om naar de tempel te gaan. Leden kunnen nu zien aan welke tempel ze toegewezen zijn, de vijf dichtstbijzijnde tempels vinden, contact opnemen met een tempel, sluitingsdagen bekijken en een herinnering krijgen als hun tempelaanbeveling bijna vervalt. ■

Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland

‘We willen allemaal onderwijzen zoals Jezus onderwees’, zei ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens een wereldwijde uitzending voor leerkrachten op 5 november 2016. ‘Hij onderwees eenvoudig, duidelijk en krachtig.’

Ouderling Holland zei dat het boekje *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* het onderwijs in de kerk verbetert. En dat geldt ook voor de leerkrachtenraad en de oriëntatie van nieuwe leerkrachten. De uitzending staat in tien talen op teach.lds.org. U vindt er ook een aantal video's en ander materiaal waarmee u uw onderwijs kunt verbeteren. ■

HET GEZIN

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS — man of vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en doel.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwzenlijken. Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. Kinderen 'zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in

liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, en ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven, en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook bevinden. De echtelieden — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgeefte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de levensbehoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zo nodig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijksrouw schenden, hun partner of kinderen mishandelen, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzeggd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP OP burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als de fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley op 23 september 1995 in de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) voorgelezen.

'We leven in een tijd van grote problemen en goddeloosheid. 'Wat zal ons beschermen tegen het kwaad en de zonde die overal om ons heen zijn?', zo sprak president Thomas S. Monson in de 187e algemene aprilconferentie van de kerk. 'Ik zeg dat een sterk getuigenis van onze Heiland, Jezus Christus, en van zijn evangelie ons veiligheid zal bieden. [...] Ik verzoek allen dringend om het Boek van Mormon dagelijks onder gebed te bestuderen en te overdenken. Doen wij dat, dan zijn wij in staat om de stem van de Geest te horen, verleiding te weerstaan, angst en twijfel te overwinnen, en hemelse hulp te ontvangen.'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

